Murder Mystery: The unique type story (Gujarati

MANGROLIYA, IRFAN

VISIT...

LANZAROTE Caliente.COM

રહસ્યના સાગરમાં ડુબેલી કથા

મર્ડર મિસ્ટ્રી

The Unique Type Story

ઇરફાન માંગરોલીયા

મર્ડર મિસ્ટ્રી

Copyright © 2022 by Irfan Mangroliya

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form by any means, electronic, mechanical, magnetic, optical, chemical, manual, photocopying, recording or otherwise, without the prior written consent of its copyright holder indicated above.

ISBN: XXXXXXXXXX

Price: 449.00

Publishing Year 2022

Published and Printed by:

રહસ્યના સાગરમાં ડુબેલી કથા

મર્ડર મિસ્ટ્રી

The Unique Types Story

ઇરફાન માંગરોલીયા

It's fun to be strong when the whole world bent on weakening...

અર્પણ

તે નવા બનેલા સર્વોત્તમ દોસ્ત ને

કે જેનો આભાર છે મારી જીંદગીમાં આવવા માટે,

તેને ખુબસુરત બનાવવા માટે, તેમાં ખુશીઓને ભરવા માટે,

મને ખુશનસીબ બનાવવા માટે..

તેનું નામ તો મને ઘણું જ પ્રિય છે મને... પણ હું લખી નહી શકું,

પરંતુ એટલું કહીશ કે તેનું પહેલું કહેલું "ડીઅર"

મને આજે પણ યાદ છે...

થ્રિલ ના પહેલા :

નિરાશાજનક સ્થિતી જેવી કોઇ વસ્તુ નથી હોતી, તમારી જીંદગીનો હરેક સમય તમારી પરિસ્થિતીને બદલી શકે છે.

મારી આ પહેલી રહસ્યમય, થ્રિલર વાર્તા રજુ કરતાં આનંદ અનુભવું છું. જીદગીના આટાપાટાઓ દર્શાવતી આ વાર્તા વિષે વધું જણાવતાં રહસ્ય અને વાર્તાની થિમ ઉજાગર જાહેર થઇ શકે છે અને તે આપની વાંચવાની ઉત્કંથાને નુકશાન પહોચાડી શકે છે. આથી વધું ન જણાવતાં એટલું જણાવીશ..કે આ વાર્તા તમને જકડી રાખવા મજબૂર કરી શકે એવી છે.

"મર્ડર-મિસ્ટ્રી" માં ખરેખર પાનેપાનાં પર રહસ્ય ભરેલું છે.. દરેક પ્રકરણના અંત પર એક અહ્લાદક ઉત્કંથા જગાવે એવો ટર્નિંગ પોઇંન્ટ રાખેલ છે.. આ વાર્તા તમને જકડી રાખશે એક જ બેઠકે વાચવા પ્રેરી શકે છે..આથી તમારા રોજ બરોજનાં કામોથી નિશ્ચિત થયા બાદ જ વાંચવાનું રાખો એવી સલાહ આપવામાં આવે છે...

આપ વાચકોનાં પ્રેમનો હંમેશા ભૂખ્યો

ઇરફાન માંગરોલીયા.

અનુક્રમણિકા

[illegible]

Note :- Content number will be filed after interior approval.

પ્રકરણ 1   પાંચમી વર્ષગાંઠ.

"મારી પત્ની સાલીની ને કોઇએ રેપ કરીને મારી નાખી છે ચૌધરી સાહેબ" એક ડૂસકું. "હજુ સુધી ખબર નથી પડી કે ક્યા દુષ્ટે મારી સાલીની નો રેપ કર્યો અને દુપટ્ટા વડે ગળું ઘોંટી ને મારી નાંખી, પાંચ મહિના થવા આવ્યા પરંતુ ઓરંગાબાદ પોલીસ અ ાની ખબર નથી લગાવી શકી."

"તમે તો શેઠજીના મેનેજર છો ને.......?" ઝરણા જેવી આંખો વાળા સદાનંદ ચૌધરીએ બ્લુ શૂટવાળા હેન્ડસમ યુવાન ને પૂછ્યું.

"જી હા ચૌધરી સાહેબ, તપન પ્રભાકર નામ છે મારું..! શેઠ શિવચરણ અંબાણીના દરેક બિઝનેસ ને મેનેજ કરું છું. એમનો સેક્રેટરી અને એડવાઈઝર પણ હું જ છું. આ મારું સૌભાગ્ય છે કે મને શેઠજીએ આવી જિમ્મેદારી સોપીં."

"તો તમારી પત્ની સાલીની ની હત્યા ઓરંગાબાદમાં થઈ હતી ?"

"જી...હાં....ચૌધરી સાહેબ, ત્યાં મારી મોટી સારી રહે છે એની પ્રેગ્નન્સીના સમયે એને સાલીની ને ત્યાં બોલાવી હતી,એનાં સાસુ-સસરા પણ નહોતા અને સારો મીલેટરીમાં છે માટે તેની મદદ માટે સાલની ત્યાં ગઈ હતી, તેની ડિલિવરીના સમયે થોડા સમય માટે નર્સિંગ હોમમાં રહેવાનું હોય બે દિવસ બાદ સાલીનીને તેણે ઘરે મોકલી આપી, અને કહ્યું કે એ ઘરની સાફ સફાઈ કરાવી દે, બાળકોના માટે કપડા, મિલ્ક પાવડર, નાસ્તો વગેરે ખરીદી લાવે, તો ત્યાં સાલીની માર્કેટમાંથી આવશ્યક માલ સામાન લઈને હજુ ઘરે પહોંચી, કામવાળી ને બોલાવીને ઘરની સાફ સફાઈ કરાવી, બપોરે ૧૨ વાગ્યાના સમયે કોઈ કાળા કોટ-પેન્ટ વાળો માણસ દરવાજે આવ્યો. જેને કેટલાક પડોશીઓએ જોયો હતો, એનાં માથે હેટ, આંખો પર બ્લેક ગોગલ્સ અને બાકીનો ચહેરો સફેદ મફલર થી ઢાંકેલો હતો, પરંતુ આશ્ચર્યની વાત એ હતી કે........."

"પ્રિય અતિથિગણ.......! કૃપયા ધ્યાન આપો." માઇક પર એનાઉન્સ થયું, "તમને એ બતાવવાની આવશ્યકતા સમજતો નથી કે મુંબઈના નામચીન ઉધોગપતિ અને સમાજસેવક શેઠ શિવચરણ અંબાણી અને તેમના ધર્મપત્ની માયા અંબાણીની લગ્નની પાંચમી વર્ષગાંઠ ના ઉપલક્ષ આ શાનદાર પાર્ટી આપવામાં આવી છે, ટેબલ પર કેક સજાવી આપવામાં આવ્યો છે, તો સહુ અહીં ટેબલ નજીક આવી જાવ."

*   *   *

સ્ટેજ પર સજાવેલા ઝૂલા પર બેઠેલા પચાસ વર્ષીય શિવચરન અને એમના સુંદર ત્રીસ વર્ષીય પત્ની માયા ત્યાંથી ઊભા થયા અને એકબીજાના હાથ ઝાલતા તે ટેબલ નજીક પહોંચ્યા, જ્યાં તાજમહેલના ખૂબસૂરત મોડેલ વારો કેક સજાવેલો હતો.

"આ બંનેને જોઈ ને એમ લાગે છે કે જાણે કાગડો અને હંસ ની જોડી હોય." એક મહિલા અતિથિ એ પતિ ના કાન માં જઇને બબડી નાખ્યું," હા આધેડને તેમજ તેના જેવા બ્લેકને અને આ ફિલ્મી હિરોઇન જેવી પત્ની કેવી રીતે મળી ગઈ ?"

"શીડ્......ધીરે થી બોલ કોઈ સાંભળી જશે, શેઠજી ભાગ્યશાળી તો છે જ ને ! અને માયા પણ ભાગ્યશાળી કહેવાય જ ઓકે..! કેમકે એમાં વાત એમ છે કે શેઠજી ની ઉંમર વધુ છે અને વધુ પડતા કાળા પણ છે પરંતુ અરબોપતિ છે કદાચ ખરબો પતિ પણ હોય! દૌલતમંદ તો છે પરંતુ સાથે સાથે અત્યંત દયાળું તેમજ પરોપકારી પણ ઘણાં જ છે. ગરીબોને માટે સ્કુલ, હોસ્પિટલ તેમજ અનાથ આશ્રમ, મહિલા આશ્રમ તો ચલાવે છે પણ સાથે જરૂરિયાતમંદોને મદદ પણ કરે છે. માયા એમને એક ફેકટરીમાં નોકરી કરતી હતી, અંબાણી વિધુર હતા, માયા એમને ગમી ગઈ તો એની સાથે મેરેજ કર્યા, મર્દ ના રંગ રૂપ માં શું રાખ્યું છે, માયાને ખૂબ જ પ્રેમ કરે છે, એની દરેક માંગ પૂરી કરે છે, શોપિંગ માટે તો વિદેશોમાં લઈ જાય છે, આટલો બધો પ્રેમ કરનાર પતિ સોભાગ્યવતી મહિલાને જ મળે....! માયા પાસે એનાં વજન કરતાં પણ વધુ ઘરેણા, હીરા-ઝવેરાત હશે.....! ચાલો કેક કપાવીએ છે......"

વધામણીઓના ધ્વનિની સાથે અંબાણી અને માયા એ કેક પણ લાગેલી પાંચ મોમબત્તી ને એકસાથે ફૂંક મારીને ઓલવી અને પછી ચપ્પું વડે એક સાથે મળીને કેક કાપ્યો અને પોતાના હાથ વડે સૌને ખવડાવ્યો.

એમ નહોતું કે સદાનંદ ચૌધરી અને એમનો પરિવાર જેવા કે શ્રવણ શુક્લા,અજય સિંહ રાઠોડ, પલક ચૌધરી, મીનાક્ષી ગુપ્તા,નિયતી શુક્લા સહું પરિવારજનોની અંબાણી પરિવાર સાથે ઘણી જૂની જાણ પિછાણ હતી અથવા જૂના સંબંધો હતા પરંતુ પહેલી જ વાર ચૌધરી પરિવારને સાથે ઇન્વિટેશન આપ્યું હતું.....

પરંતુ આ પરિવારજનો તેમજ પધારેલ અતિથિઓને ક્યાં માલુમ હતું કે પાર્ટીમાં એ ચોંકાવનારી-અવિસ્મરણીય ઘટના બનવાની છે.......

* * *

અંબાણી શેઠના આગ્રહ પર સદાનંદ ચૌધરી તેમજ સૌ પરિવાર ખાવા-પીવાનાં સ્ટોલ પર પહોંચી ગયા ત્યાંજ ચૌધરી તપન સાથે ફરીવાર ભેગા મળ્યા તો તરત જ પૂછ્યું, "હા તો તમારી વાત તો અધૂરી રહી ગઈ પ્રભાકર!"

અચાનક જ ગંભીર થઈ ગયેલ દિપેને પ્લેટમાં જ ચમ્મચ છોડીને તથા પ્લેટને ટેબલ પર મુકતા બોલ્યો કે, "આશ્ચર્યની વાત એ હતી કે એ ઓવરકોટ વાળાએ ડોરબેલ વગાડી ત્યારે મારી પત્નીએ દરવાજો ખોલ્યો તો એ અજનબી એ કઈક કહ્યું અથવા તો પોતાનો પરિચય આપ્યો હોય તો સાલીનીએ પોતે જ એનું સ્વાગત કર્યું પછી અંદર ચાલ્યો ગયો અને દરવાજો બંધ કર્યો. આવો નજારો સામે રહેનાર પેલા એક વ્યક્તિએ જોયો હતો, તો હવે મતલબ સાફ હતો કે એ વ્યક્તિ જો કોઈ પણ હોય સાલીનીનો પરિચિત હતો."

"દિપેન તારી વાત સાચી છે તો જ તો આમ સાલીનીએ મુસ્કાઇને સ્વાગત કર્યું."

"પરંતુ સાલીની નહોતી જાણતી કે એ આમ પોતાની જ તબાહીને નોતરી રહી છે, લગભગ છ કલાક બાદ એટલે કે સાંજે છ વાગે મારી પત્ની ની બહેન એના છોકરા સાથે ઘરે પહોંચી તો એણે ઘરનો મુખ્ય દરવાજો ખુલ્લો પામ્યો, એ થોડી નારાજ થતા ઘરમાં પ્રવેશી અને બોલી, "સાલીની તે આટલી બધી લાપરવાહી કેવી રીતે રાખી, તું જાણતી નથી કે આજકાલ લૂંટફાટ, ચોરી વગેરેના બનાવો ઘણા જ વધી ગયા છે છતાં તે દરવાજો ખુલ્લો છોડ્યો પગલી ?"

બદલામાં કોઇ પણ જવાબ ન મળ્યો, એણે ઘણી વાર બુમ લગાવી છતા કોઇ જવાબ ન મળ્યો, એટલે તેણે બેડરૂમમાં જઈને જોયું તો તેના મોઢા માંથી ચીખ નીકળી ગઈ, એના હોશ ઊડી ગયા, પછી પોતાના બાળકને ખોળામાં લઇ તે રડવા લાગી, કારણ કે બેડ પર સાલીની નહીં પરંતુ સાલીની ની લાશ પડી હતી, એના બધા જ વસ્ત્રો ટુકડાઓમાં વહેંચાયેલા હતા, અને ગળામાં તેનો જ દુપટ્ટો જકડાઈ ગયેલો હતો, તેના જીસ્મ પર નોચવા ખરોચવાના નિશાન હતા,દાંતોની નિશાનીઓ પડી ગઈ હતી. સીધી વાત હતી કે, કોઈએ તેનો બળાત્કાર કર્યો અને બળાત્કાર કર્યા પછી અંત્યંત બેરહેમીથી એને ગળે ફાંસો આપીને મોતને ઘાટ ઉતારી દીધી."

દિપેનને હવે ગળે ડૂમો ભરાઇ આવ્યો," સોરી કહીને એની આંખોમાં આવેલા આસું હથેળી વડે લૂંછી નાંખ્યા....

"રિલેક્સ પ્રભાકર !" સદાનંદ પ્રભાકર ના ખભે હાથ મૂકતાં બોલ્યો, "બધુજ ઠીક થઈ જશે ભગવાન ચાહશે તો એ દુષ્ટ ને સજા જરૂર થશે !"

"બોખલાઈ ગયેલી મારી સાળીએ સૌથી પહેલા મને જ ફોન કર્યો હતો, તો હું પડતો-રખડતો મુંબઈથી દોડી ને સીધો અહીં ભાગી આવ્યો." રૂધાંઇ ગયેલા કંઠ સાથે દિપેન બોલ્યો, "રસ્તામાં નાના-મોટા ત્રણ-ચાર એકસીડન્ટ થયા હતા અને જલ્દીમાં મારાથી ડ્રાઇવિંગ પણ બરાબર નહોતી થતી, મારું પણ એકસીડન્ટ થતા જ રહી ગયું, જ્યારે હું અહીંયા આવ્યો ત્યારે મારી પત્નીની લાશ જોઈને પાગલ જેવો થઇ ગયો હતો, એની મોતનો ગમ મને જિંદગીભર સતાવતો રહેશે, આમ વિચારીને મારા જખમ હવે નહોર બની ગયા છે કેમકે જ્યાં સુધી એ ખૂની દુષ્ટને ફાંસી સુધી નહીં પહોંચાડું મને શાંતિ નહી મળે, ત્યાં જ તમને જોઈને મને એક ઉમ્મીદ મળી છે તમે તો ઘણા જ સારા વકીલ અને ઇન્વેસ્ટિગેટર છો, કેટલાય મુજરીમોને પકડીને કાનૂનને હવાલે કરી ચૂક્યા છો, અને હવે આપ સાલીની ના બળાત્કારી અને કાતિલ ને પકડી સજા અપાવશો તો મરતે દમ તક તમારો આભારી રહીશ. તમે જે કહેશો એ ફી હું આપવા તૈયાર છું. શું તમે મારા પર એટલી મહેરબાની કરશો ?" હાથ જોડીને દિપેન કહેવા લાગ્યો.

"ડોન્ટ વરી" ચૌધરીએ એને રિલેક્સ કરતો જવાબ આપ્યો, "મેં જિંદગીમાં કોઈને નિરાશ કર્યા નથી અને એમ પણ મુજરીમોને સજા અપાવવી એને હું મારો ધર્મ માનું છું. મારી પાસે કેટલાક મર્ડર કેસ છે, કેટલીક ઇન્વેસ્ટિગેશન ચાલુ છે છતાં હું તારા માટે સમય કાઢીશ ઓ..કે..!"

"ધન્યવાદ, ચૌધરી સાહેબ......!"

"શું તમને કોઈ ના પર સંદેહ છે પ્રભાકર ? જેવું કે તે બતાવ્યું એ મુજરીમ સાલીની નો પૂર્વ પરિચિત હતો, છે કોઇ ના પર શક ?" સદાનંદ ચૌધરીએ પૂછ્યું,

"ના, ચૌધરી સાહેબ, હું બહુ જ દિમાગ ખપાવી ચૂક્યો છું, દરેક પરિચિત વિશે હજાર વાર વિચારી ચૂક્યો છું, પરંતુ કોઈ સામે તરતું નથી. ઔરંગાબાદ ની પોલીસે પણ આ વિશે મને પૂછ્યું હતું, પણ હું બતાવી ન શક્યો, મારી પત્ની સાલીની તો એકદમ ગાય હતી, સપના માં પણ કોઇનું ખરાબ વિચારી નહોતી સકતી, બધાની સાથેનો એનો વ્યવહાર ઘણો જ મધુર હતો, કદાચ એની ખુબસૂરતી જ એની દુશ્મન બની ગઇ, કોઈ હવસી કૂતરાની નિયત એના પર ખરાબ થઇ ગઈ,તો એણે સાલીનીને પોતાની હવસનો શિકાર બનાવી અને પોતાની ગરદન બચાવવા એની જાન પણ લઈ લીધી, કેમકે જીવતી રહેતી તો સાલીની એ કુતરા હરામજાદાનો ભાંડો ફોડી નાંખત અને અદાલત ઘસડીને એને સજા અપાવત."

સદાનંદે વિસ્કીની ઘૂંટડી ભરીને પી રહેલા અંબાણી તેમજ તેને બાજુમાં ઉભેલી તેની પત્ની માયા તરફ એક નજર માંડી ફરીવાર એક સવાલ કર્યો, "પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટમાં એ પુષ્ટી થઇ હતી કે આ રેપ છે ?"

"જી.... હા, એ પુષ્ટી થઇ હતી !"

"સીમેન ગ્રુપ બાબતે બતાવવામાં આવ્યું હશે?"

"ના.... બળાત્કારી એ કોન્ડોમ યુઝ કર્યુ હતું!"

"ઓહ, એટલે કે એ રેપ નો પ્લાન બનાવીને જ આવ્યો હતો ઓ..કે....હવે એ બતાવ તપન કે તારી જાન પિછાણ નું કોઈ વ્યક્તિ અહીંયા ઔરંગાબાદ માં રહેતું હતું કે..? ચૌધરી એ ભ્રમર ખેચતાં સવાલ કર્યો.

"ના મારી નોલેજ માં નથી."

"તમારા પરિવારમાંથી કોઇ,યા પછી કોઈ દોસ્ત ના પરિવારમાંથી કોઇ, કે પછી સ્ટાફના કોઈ રિલેશનમાં...?"

"હા, મારી શેઠાણીજી માયા નુ મોસાળ ઔરંગાબાદમાં છે, એનાં મામા, મામાના ત્રણ પુત્રો અને એમનો પરિવાર ઓરંગાબાદમાં જ રહે છે."

"તો શું શેઠજીનું અહીંયા આવન જાવન થાય છે ખરું ?"

"હા, શેઠાણીના મામાના મોટા પુત્ર સુમંતરાવ સાથે શેઠજીની ઘનિષ્ટ મિત્રતા છે. અને એ અહીં આ પાર્ટીમાં પણ આવેલ છે તે પણ પોતાની ફેમિલી સાથે હા પેલા જુઓ પેલા ખૂણાંમાં બ્લેક પેન્ટ બ્રાઉન કોટવાળો જેનું માથું એકદમ ટકું છે ને એ...., સુમંતરાવ..

"હર આદમી અબ શક કે ઘેરે મેં હૈ,

ઇન્સાનિયત કા વજૂદ અબ અંધેરે મેં હૈ."

પ્રકરણ 2 શેઠ ની કબૂલાત.

"એક જાન્યુઆરી સન્ડે ના દિવસે શેઠજી ક્યાં હતા ?"

"ચૌધરી સાહેબ તમે શેઠજીપર તો શક નથી કરતા ને ? એમ વિચારવુ પણ મારા માટે પાપ છે, એ તો સાલીનીને પોતાની વહુ અને બેટી માનતા હતા એમને પણ સાલીનીની હત્યાનું ઘણું જ દુઃખ થયું હતું,એમને ખબર પડતાની સાથે જ આગળના દિવસે એટલે કે બીજી જાન્યુઆરીએ ઔરંગાબાદ પહોંચીને પોલીસ અફસરોની આ બાબતે મળ્યા હતા, એમણે ખૂનીને પકડાવનાર ને દસ લાખનું ઈનામ આપવાની ઘોષણા કરાવી હતી, તેઓ એક જાન્યુઆરીએ તો અહીંયા મુંબઈમાં જ હતા, એમની તબિયત ખરાબ હતી લૂઝ મોશનની શિકાયત હતી,પોતાના ઓરડામાં જ આરામ કરી રહ્યા હતા, એમણે મને ફોન પર સલાહ આપી હતી કે હું એમને ડિસ્ટર્બ ના કરુ ફેક્ટરી અને ઓફિસના દરેક કામ જાતે જ પતાવી લઉં, હા શેઠાણીજી અવસ્ય જ ઓરંગાબાદમાં હતી ! સુમિત ના છોકરા નો જન્મ દિવસ હતો,તેણે પાર્ટી આપી હતી, શેઠજીને પણ જવાનું હતું પરંતુ તેમની તબિયતના કારણે તે જઈ ન શક્યા........"

અંબાણી એના તરફ આવતા જોઈને પ્રભાકરે પોતાના હોઠ સીવી લીધા.

"એક્સક્યુઝ મી ચૌધરી સાહેબ" શેઠજીએ સદાનંદ ચૌધરીને સાહેબ કહીને સંબોધતા કહ્યું" હું આપના માટે સમય વધુ નથી આપતો નહીં !"

"કંઈ જ તકલીફ નથી શેઠજી દરેક મહેમાનો તરફ ધ્યાન આપવું પણ જરૂરી છે બરાબર !" ચૌધરી હસતાં જવાબ આપ્યો.

"એમ પણ આજે તબિયત બરાબર નથી લાગતી, હાલા કે વધુ પીધું પણ નથી છતાં આ માથું ફરે છે, મારે ટેબલેટ લઈને થોડો સમય આરામ કરવો જ પડશે, હું મારા બેડરૂમમાં જઈ રહ્યો છું પરંતુ પ્લીઝ,.. આપ અત્યારે નહીં જાઓ કેટલાક નામચીન વિખ્યાત કવિઓ તેમજ શાયરોને આમંત્રણ આપ્યું છે, તો મુશાયરો ભરાવીશું તો તમે હાજર રહેજો હું આરામ કરીને જલ્દી આવું છું,તમે જશો નહીં તમને કસમ છે ઓ..કે.," શેઠજીએ માથા પર હાથ રાખીને કહ્યું.

"ઠીક છે હું નહીં જાઉં, તમે ટેબલેટ લઇને આરામ કરી લો જાઓ."ચૌધરીએ હસતાં હસતાં જવાબ આપ્યો.

"હું આવું છે પછી આપણે મેનેજર સાહેબ પ્રભાકરની ધર્મપત્ની સાલીની વિશે વાત કરીશું, પાંચ મહિનાથી એ ખૂની પકડાતો નથી."

"પ્રભાકરે મને વાત કરી છે અને મેં પણ એને પ્રોમિસ કર્યું છે કે એ ગુનેગારને સજા જરૂર અપાવીશ."

"રિયલી થેંક્યુ વેરી મચ..ચૌધરી સાહેબ, હું તમને મોં માંગી ફી આપીશ, સાથે મે એ શેતાન પર દસ લાખ રૂપિયાના ઇનામની ધોષણાં કરી એ પણ તમારા.., હું પાછો ફરીને વધુ વાત કરું છું ઓ..કે.."આમ કેહતાં શેઠજી ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા.

શેઠજી ની ધર્મપત્ની માયા ત્યાં આવી અને બોલી, "ચૌધરી સાહેબ હું આપની ઘણી જ આભારી છું કે તમે અમારી પાર્ટી ની શોભા વધારી, એમની તબિયત જરા ખરાબ છે એટલે તેઓ ટેબલેટ લઈને આરામ કરવા ગયા છે, જલ્દી પાછા ફરશે, મને તમારો ખ્યાલ રાખવાનું કહી ગયા છે, પ્લીજ સ્વીટડીશ અને આઈસ્ક્રીમ લો ને...!"

"અવશ્ય લઇશ માયાજી... સ્વીટડીશ અને આઈસક્રીમ પણ લઇશ પરંતુ શેઠજીના આવ્યા બાદ અને હા એમની પરમિશન લઇને જ અહીંયા થી જઈશ અને હા માયાજી... પ્રભાકર ની ધર્મ પત્ની વિશે જાણી મને દુઃખ છે.!"

"હા બિચારી" માયા દુ:ખીભાવ વ્યક્ત કરતા બોલી, "ઘણી જ નેક અને મિલનસાર હતી, સાલીની મારી તો ઘણી જ પ્રિય સહેલી બની ગઈ હતી અને એ બિચારી ની સાથે ઘણું ખોટું થયું, શેઠજીએ પણ આપને એનાં ખૂનીને સજા આપવાની રિક્વેસ્ટ કરવાનું કહ્યું હતું."

"હા, શેઠજીએ વાત કરી... અને પ્રભાકર એ પણ કહ્યું જ છે,હું જલદીથી એની ઇન્વેસ્ટિગેશન શરૂ કરીશ અને ગુનેગારને સજા આપાવીશ...!"

"હું આપની ઘણી જ આભારી રહીશ ચૌધરી સાહેબ, આવો તમે સ્વીટડીશ અને આઈસ્ક્રીમ લો..તમારી ફેમિલીના લોકો ક્યાં છે?"

"અહીંયા જ છે, સહુ ખાઇ-પી રહ્યા છે..."

"અહીંયા તમે પણ આવો ને ચૌધરી સાહેબ.." માયા જીદ કરીને સદાનંદ ચૌધરીને બંગાળી રસગુલ્લા, રસ મલાઈ અને આઈસક્રીમ વાલા સ્ટોલ્સ પર લઇ ગઈ, પોતાના હાથો વડે સદાનંદના હાથોમાં આઇસક્રીમ પકડાવીને તે પલક,નિયતી,શ્રવણ શુક્લા,અજય સિંહ અને મિનાક્ષી સૌની ખાતેદારી કરવા લાગી,"

"માયા,... પ્રભાકર,..." અચાનક જ બિગ-સ્ક્રીન પરથી આ પાર્ટીના સહૂ દ્રશ્યો વિલુપ્ત થઈ ગયા અને બેડ રૂમમાં બેઠેલા શેઠ શિવચરણ અંબાણી પડદા પર દેખાવા લાગ્યા, જેમણે પોતાની કાનપટ્ટી પર રિવોલ્વરની બેરલ સટાવી રાખી હતી.... !?!

*　　　　*　　　　*

નવલકથા આગળ ધપાવતા પહેલા, સદાનંદ ચૌધરીના કેટલાક પ્રમુખ પાત્રો સાથે મુલાકાત કરી લઈએ......

ઇંગ્લેન્ડની એક પ્રખ્યાત યુનિવર્સિટીમાં ડિગ્રી મેળવીને આવનાર ચાલીસ વર્ષીય સદાનંદ ચૌધરી ગોરા રંગનો, ૫ ફૂટ ૧૧ ઇંચ ઊંચાઈ અને હૃષ્ટપુષ્ટ તંદુરસ્ત શરીરનો સ્વામી છે, હલકા સોનેરી અને અર્ધ વાંકડિયા વાળ અને ઝરણાં જેવી ઊંડી અને નીલી આંખો માં કોણ જાણે કેવી ચમત્કારી શક્તિ સમાયેલી છે કે સામેવાળો એનાંથી પ્રભાવિત થયા વગર રહેતો જ નથી, જ્યારે કોઇ ગુનેગારને એમની આંખો અસ્તરાની ધાર જેવી તેજ માલૂમ થાય છે કે એનું શરીર પરસેવો છોડ્યા વગર રહેતું નથી.

ગોરી દૂધ જેવી અને સ્વર્ગની અપ્સરા જેવી,ખૂબસૂરત પન્ના જેવી લાલ આંખોવાળી 'પલક' સદાનંદની સાથે લંડનમાં લૉ કોલેજ થી વકાલત ની ડિગ્રી મેળવી હતી, ત્યાં જ બંને પ્રેમના

તાંતણે બંધાયા હતા અને ભારત આવ્યા બાદ એવી ખુશીઓની તાલમેલ સાથે વૈવાહિક ગઠબંધનમાં જોડાઈ ગયા હતા, કોઈ જ એવું અનુમાન લગાવી શકે નહીં કે પલક એ એક પંદરવર્ષીય પુત્ર 'શિવરાજ'ની માં છે.

પાંત્રીસ વર્ષનો યુવાન શ્રવણ શુક્લા ખૂબસૂરત, લાંબો અને તંદુરસ્ત યુવક છે, સદાનંદ ના સાંનિધ્યમાં એ કાનૂન ના દાવપેચ તો પહેલાંથી જ શીખી ચુક્યો હતો હાલમાં એ એલ.એલ.બી. પાસ કરીને કાનૂન કાયદા ની ડિગ્રી મેળવી હતી, એ સદાનંદનો આસિસ્ટન્ટ છે અને એની સુંદર પત્ની 'નિયતી' ના સાથે સદાનંદના બંગલામાં ફેમીલી મેમ્બર ની જેમ જ રહે છે.

ચાલીસ વર્ષનો લાંબો, ખૂબ જ હટ્ટો-કટ્ટો, કાળો અજયસિંહ રાઠોડ પટિયાલાનો રહેનાર હતો. તે ડ્રાઇવર ના રૂપમાં સદાનંદ પાસે આવ્યો હતો, પરંતુ સદાનંદે એને હાથલાકડ્યો બનાવીને પોતાના બૉડીગાર્ડ જેવો જ બનાવી લીધો હતો, છતાં સદાનંદ સાથે એ રહેતો નથી, સદાનંદે એને ઘણીવાર કહ્યું છતાં એ પોતાના ભાડાના મકાનમાં જ રહેતો, તો એ સદાનંદના હાથ નીચે કામ કરતો હોવાથી એકવાર એક ગુનેગારે પ્લાન્ટ કરેલો ટાઇમબોમ્બ એના ઘરમાં જ પ્લાન્ટ કર્યો અને એમાં એની પત્ની અને બાળકો મૃત્યુ પામ્યા હતા, હવે અજયસિંહનું માનવું છે કે એની પત્ની અને બાળકોની આત્માઓ હજુ પણ એ જ મકાનમાં વાસ કરે છે.

રંગે સાંવરી અને કમસીન કામણવાળી મીનાક્સી ગુપ્તા એ પણ કાયદાકીય કલમ નો અભ્યાસ કર્યો હતો, એ પ્રફુલ્લ પટેલ નામક એક કમ્પ્યુટર એન્જિનિયર સાથે પ્રેમ કરતી હતી, અને બંન્નેની શાદી પણ થવામાં જ હતી,પરંતુ ત્યાં જ પ્રફુલ નું કત્લ થઈ ગયું હતું, કત્લની ઇન્વેસ્ટિગેશન સદાનંદ ચૌધરીએ જ કરી હતી, જેમાં કાતીલરૂપે શેઠ રવિપ્રસાદ ને પકડી પાડયા હતા, જેમનો અંડરવર્લ્ડમાં ઘણો જ દબદબો હતો, અને સીધી વાત એ હતી કે તેઓ મીનાક્સી ના પિતા જ હતા, આથી જ મીનાક્સી પોતાના પિતાની સૌ ચલ અચલ સંપત્તી ઠુકરાવીને સદાનંદના બંગલામાં ફેમીલી મેમ્બર ની જેમ જ રહેતી હતી, એ પણ ચૌધરી ટીમમાં સામેલ હતી.

સદાનંદનો એક નોકર પણ છે- અર્જૂનરામ, જો કે એ પોતાને હોશિયાર ચંદ કહેવો એવી સૌને ફરજ પાડે છે, એના કહ્યા મુજબ એની બુદ્ધિ થી પ્રભાવિત થઈને એની આસપાસના તથા ગામના લોકોએ 'હોશિયારચંદ' ની ઉપાધિથી નવાજ્યો હતો, મુસીબતના સમયે કોઈ એની પાસે મદદ માંગવા આવે તો એ પોતાની સમજ ની જ મસ્ત યોજના બનાવીને આપે છે, પરંતુ દુર્ભાગ્યવશ એ યોજના ફ્લોપ થઈ જાય છે, ત્રીસ વર્ષીય વય ધરાવતા અર્જુનરામ દૂબળો-પાતળો અને ૧ ફૂટ જેટલા લાંબા વાળો ધરાવતો હતો, એ મોટાભાગે ટીશર્ટ ની સાથે જીન્સ અને હવાઈ ચપ્પલો પહેરે છે.

સદાનંદ ચૌધરીના કેરિયર નો શુભારંભ રવિકાન્ત ચૌધરીના આસિસ્ટન્ટ સ્વરૂપે થયો હતો, સદાનંદ આજે પણ રવિકાંતને પોતાના ગુરૂ માને છે, રવિકાંતની પુત્રી કલ્પના ચૌધરી જેને સદાનંદે પોતાની ધર્મ બહેન બનાવી છે, એ એક ન્યૂઝ ચેનલમાં રિપોર્ટર છે.

આમ સંક્ષિપ્ત વિવરણ પછી આપ સૌ નવલકથાના આ એક નવા રૂખનું રસસ્વાદ માણો.

*　　　*　　　*

કાનપટ્ટી પર રિવોલ્વરની બેરલ સાથે, ચેહરા પર પશ્ચાતાપ અને આંખોમાં ગ્લાનિ ના

ભાવ દાખવીને બોલ્યા છે શેઠ શિવ ચરણ અંબાણી, "માયા અને પ્રભાકર હું તમારા બંનેનો ગુંનેગાર છું, ચાહું તો એ જ હતો કે આ ગુનાહને પોતાના દિલમાં છુપાવીને રાખું, અને દેવતા જેવી જિંદગી જીવી જાઉ, પરંતુ એની આત્મા એ મારુ ચેન છીનવી લીધું છે, જ્યારે પણ સૂવાનો પ્રયત્ન કર્યો, એ મને સપનામાં આવીને કોસે છે, બદ્દુવાઓ આપે છે, મારું ગળું પકડીને મને કહે છે મેં તને હંમેશા માન સન્માન આપ્યું છતાં તે મારી સાથે આવી નીચ હરકત કેમ કરી ?, એ મને જ નહી મારી આત્માને જીંજોડી નાખે છે, એમ જ લાગે છે કે હું પાગલ બની જઇશ, મારું જમીર મને ધિક્કારે છે, મારો જ ગુનાહ મને હવે નાગ બનીને ડંસી રહ્યો છે, હું માનસિક રીતે ઘણો જ ડિસ્ટર્બ છું, ના, હવે મને એમ થઈ ગયું છે કે એની આત્મા મને ચેનથી નહી જીવવા દે એ હાથ ધોઈને મારી પાછળ પડી ગઈ છે, ઘણું જ વિચાર્યા બાદ મેં આ નિર્ણય લીધો છે."

"આ....આ. બધું ... શું છે....?" હકબક રહી ગયેલી માયાના શબ્દો પણ મોં છોડતા નહોતા,એ રીતસરનું ચીખતાં જ બોલી,"એ આવી સ્ક્રીન પર કેવી રીતે આવી ગયા? અને તેઓ આ શું બોલી રહ્યા છે? એમણે આ રિવોલ્વર પર કેમ માથા પર મૂકી છે? હે ... ભગવાન આ બધું શું થઇ રહ્યું છે ?"

હર કોઈ હતપ્રત થઈને જોઈ રહ્યું, માયાના સવાલોના જવાબ કદાચ કોઈની જ પાસે નહોતા, આ બધું જ સૌની મગજની બહારનું હતું.

જવાબ શેઠ શિવચરણ અંબાનીએ જાતે આપ્યો," મેં દુનિયા ને અંધારામાં રાખી, હું એ વિચારીને ખુશ હતો કે મારા આ ગુનાહ પર પડદો પડેલો રહી ગયો, પરંતુ નહીં, એની આત્મા એ મારી ખુદની નજર માં મને બેપરદા કરી નાખ્યો, મને પસ્તાવાની આગમાં જલાવી નાખ્યો, એમજ એ મારા આ ગુનાહને કબુલી લેવા અને એની સજા ખુદને આપવા અને એની જાણ આપ સહુ સુધી પહોંચાડવા મેં મારા બેડરૂમમાં ક્લોઝ સર્કિટ સિસ્ટમ લગાડાવી છે, જેનું કનેક્શન પાર્ટી માં લાગેલી બિગસ્ક્રિન સાથે કરાવી નાખ્યું, સહુ લોકો મૌજુદ છે, કાયદા ના ચૌધરી........સદાનંદ ચૌધરી પણ છે, હા તો હું એ મારો નરાધમ ગુનાહ કબૂલું છું..!, માળી આ કબૂલાતને જ ઇકબાલે જૂર્મ ગણવામાં આવે, હા તો, પ્રભાકર..... મેં જ તારી પ્રિય પત્ની સાલીની ની સાથે બલાત્કાર કર્યો, અને મેં જ એના દુપટ્ટા વડે એનું ગળું ઘોંટી ને એનું કત્લ કર્યું હતું.!......,

"શું.......? શું.........?" પાર્ટીમાં ઉપસ્થિત બધા જ લોકો દંગ રહ્યા હતા,

પ્રભાકરનું મોં ખુલ્લું રહી ગયું હતું,

આવો જ કોઇક હાલ માયા નો હતો, એની આંખોમાં આશ્ચર્ય અને અવિશ્વાસના મિશ્રિતભાવ દેખાઈ રહ્યા હતા, જ્યારે સદાનંદ ચૌધરીની ઝરણા જેવી ઊંડી અને નીલી આંખો કઇક અલગ જ વિચારમાં ડૂબીને સીકુડાયેલી હતી......!

"ઇસ મુસ્કુરાતે ચેહરે કે પીછે કુછ રાજ ભી હૈ,

હસતેં હૈ ચહેરે ઉપર સે પર દિલમેં દબે વો ગમ આજ ભી હૈ."

પ્રકરણ 3 આત્મહત્યા કે હત્યા ?

પાર્ટીમાં ઉપસ્થિત બધા જ લોકો બુરી રીતે ચોક્યા,

શેઠજી ની આત્મકબુલાત સાંભળવ્યા બાદ સાલીની ના પતિ પ્રભાકર ની હાલત કાપો તો લોહી ન નીકળે એવી હતી, માયા નું મુખ ખુલ્લું જ રહી ગયું હતું. એની

વેડફાયેલી આંખો માં આશ્રાર્ય અને અવિશ્વાસ ના મિશ્રીત ભાવ પરિલક્ષિત થઈ રહયા હતા.જ્યારે લોયડ સદાનંદ ચૌધરીની ઝરણાં જેવી નીલી આંખોમાં આવા કોઇ ભાવ નહોતાં, પરંતુ કઈ અલગ જ વિચારમાં આંખો સિકુડાઇ હતી.

હા, આજ સાચું છે પ્રભાકર....! બિગ સ્ક્રીન પર દેખાઈ પડતા દ્રશ્ય માં શેઠ શિવચરણ અંબાણી આંસુ ભરેલી આંખો સાથે બોલી રહ્યો હતો," એમ તો મારી પત્ની માયા ઘણી જ ખૂબસૂરત છે પરંતુ નિજ પત્ની કરતા અન્ય ની પત્ની કોને ન ગમે ? સાલીની માં ખબર નહીં એવી શું વાત હતી કે એને મેળવવા હું બેકરાર થઈ ગયો હતો, પરંતુ આ આસાન તો નહોતું જ કેમ કે, મારે પોતાનું સ્ટેટસ, મારી પોઝિશન અને રૂતબા નું પણ ધ્યાન રાખવાનું હતું, સાલીની પણ ઘણી જ ચરિત્રવાન ઓરત હતી, આમ છતાં હાથમાં આવેલા મૌકા પર ચૌકો કોણ ન મારે ? ૧ લી જાન્યુઆરીએ સાલીની એ મને ફોન કર્યો કે," પ્રભાકર જોડે વાત કરવી છે" કારણકે પ્રભાકર નો ફોન બંધ આવે છે, મારા પૂછવા પણ એણે જણાવ્યું હતું કે," નર્સિંગ હોમમાંથી એની બહેનને સાંજે છુટ્ટી મળી જશે, એનો પતિ પણ આગલા દિવસે આવવાનો હતો, તો શાલિની ચાહતી હતી કે, પ્રભાકર પણ સાંજે ઓરંગાબાદ જાય અને બીજે દિવસે સાથે જ મુંબઈ પાછા વળી જઇશું. મેં સાલીનીને જણાવ્યુ કે એનો આ મેસેજ પ્રભાકર સુધી હું પહોંચાડી આપીશ, હું સમજી ગયો હતો કે સાલીની હવે એની બહેનના ઘરે એકલી જ જશે, સાફ-સફાઈ કરવા માટે.....

બસ મારા દિમાગમાં શૈતાન જાગી ઉઠ્યો, લાગી આવ્યું કે મને અેને મેળવવાનો આ અત્યંત ઉચિત મોકો છે, હું તરતજ ઔરંગાબાદ પહોંચ્યો, એની બહેન નું એડ્રેસ તો મને ખબર જ હતી, લોકોની નજરોથી બચવા માટે મેં કાળો કોટ સાથે બ્લેક ફ્લેટ હેટ લગાવી હતી, કાળા ચશ્મા પહેર્યા હતા, અને મુખ પર મફલર બાંધી આપ્યું હતું, સાલીની મને જોઈને ચોંકી ગઈ પરંતુ જ્યારે મેં મારો પરિચય આપ્યો ત્યારે તેણે સ્વાગત કર્યું હતું, મેં એને જૂઠું કહ્યું હતું કે મેં મારા સારા ને ચોકાવવા માટે આવો હૂલીયો બનાવ્યો હતો, પરંતુ તે બીજા શહેર ગયો છે અને કલાકો બાદ પાછો પરત આવશે, એમ જાણી ચાલો સમય છે તો વિચાર્યું કે પ્રભાકર ની પત્ની સાલીની ને મળી લઉ; અંદર પહોંચ્યા બાદ મેં બેડરૂમના એટેચ બાથરૂમમાં જઈને વિસ્કી નું અડધું ઘટકી લીધું, અને બહાર આવ્યા બાદ તરત જ સાલીની પર તૂટી પડયો હતો, એણે મારા આવા રૂપની કલ્પના પણ કરી નહોતી, એ ઘણી જ રડી કકળી હતી, અને પોતાના હાથ ફેલાવીને ઇજ્જત ની ભીખ માંગી રહી હતી, પરંતુ મારા પર હવસનો શૈતાન સવાર હતો, અને વિસકી ના હાફ-પેક નો નશો,.... શું કરુ ? તો મેં અંતે સાલીની ની કાયાને ચીંથરેહાલ કરી નાંખી હતી.......!"

"શ્રવણ...અજયસિંહ...." સદાનંદ શ્રવણ શુક્લા અને અજય સિંહ રાઠોડ ના પાસે

જઇને ધીમે અવાજે બોલ્યા," મને આ શેઠનો ઈરાદો કંઈક ઠીક નથી લાગતો..! એણે કાનપટ્ટી પર રિવોલ્વર ટેકવેલી છે, એનો ઇરાદો તો આત્મહત્યા કરવાનો જ છે, એક કામ કરો જલ્દી થી... કોથી ની અંદર જાઓ, અને જુઓ કે એ કયા ઓરડામાં છે ? કદાચ તો એને ઓરડાના દરવાજો અંદરથી બંધ કર્યો હશે, કોશિશ કરો કે એ આત્મહત્યા ન કરી શકે,.. હા, હું પણ ચાલો તમારી સાથે આઉં છું, આપણે શેઠજીને આત્મહત્યા કરવાથી રોકવા જ પડશે....!"

પછી સદાનંદ ચૌધરી વરન્દા તરફ દોડી પડ્યા, શ્રવણ શુક્લા અને અજયસિંહ રાઠોડ પણ એમની પાછળ પાછળ દોડી પડ્યા.

બિગ સ્ક્રીન પર અંબાણીની દરિદ્રતા ચાલુ જ હતી, " બળાત્કાર કર્યા બાદ હવસની સાથે સાથે વિસ્કી નો નશો પણ ઉતર્યો, તો મારા હોશ ઉડી ગયા, એમ વિચારીને કે, સાલીની એ આ વાત બધાને કરી દીધી તો હું ક્યાંયનોય નહીં રહું, મારી ઈજ્જત મીટ્ટી માં મળી જશે, મેં સાલીની ને કહ્યું હતું કે...... એ ચૂપ રહે અને કોઇને કંઇ ન કહે, પરંતુ ગાય જેવી સાલીની સિંહણ જેવી ભડકી ઉઠી હતી, બૂરૂ ભલું બોલવા લાગી હતી....નીચ, કમીના, હરામી કહ્યો મને, અને બોલવા લાગી કે તારા ચેહરા પર ચડાવેલો શરાફત નો નકાબ ખેંચીને સમાજ સામે તને નાંગો કરી નાખીશ... તારા વિરુદ્ધ પોલીસમાં રિપોર્ટ લખાવીશ અને કોર્ટમાં ન્યાય માટે ઘસડી જઈશ... અને સજા જરૂર અપાવીશ.. તને.. કુતરા...પાપી...! જ્યારે એ જ નહિ માની તો હું શું કરું ? મારી મજબૂરી થઈ ગઈ હતી, એના જ દુપટ્ટા વડે એનું ગળું ઘોટીંને મારી નાંખી હતી, અને ચૂપચાપ ભાગી આવ્યો હતો, તારાથી માફી ચાહું છું પ્રભાકર.! મારા ગુનાની સજા માયાને ન આપજે, મેનેજર બની રહેજે અને બિઝનેસને બરાબર સંભાળજે, અને હા માયા તું મારા જેવા નીચ માણસ ને યાદ કરીને રડજે નહીં, કોઈ સારો માણસ મળે તો એની સાથે લગ્ન કરી લેજે, મારી તમામ સંપત્તિની માલકીન તુજ છે હું મારા અંતરાત્માની અવાજ પર આ કદમ ઉઠાવી રહ્યો છે, હું કબૂલાત કરું છે કે, મારી મોતનું જિમ્મેદાર કોઈ જ નથી."

"ન..નહીં તમે આમ નથી કરી શકતા..." માયા લગભગ ચિલ્લાઇ પડી," તમને મારી કસમ છે પ્લીજ... રિવોલ્વર ના ચલાવો, અરે કોઈ રોકો એમને.... એ આત્મહત્યા કરી રહ્યા છે.. નહીં હું નહીં થવા દઉં..." એ લોન તરફથી વરંડા તરફ ભાગવા લાગી.

પ્રભાકર પણ દોડવા લાગ્યો.

કેટલાક અન્ય લોકો પણ દોડવા લાગ્યા.

ચૌધરી શ્રવણ તથા અજયસિંહ દોડતા એ કોથીની અંદર પ્રવેશ્યા અને તપાસતી નજરે એમ તેમ જોવા લાગ્યા, જેટલા પણ દરવાજા દેખાતા હતા એ બધા ના દરવાજા ખુલ્લા હતા એમણે બધાની અંદર નજર દોડાવી કંઇ પણ નજર ન ચડતા તેઓ બીજી મંજીલ પર જવા માટે સીડીઓ તરફ દોડ્યા...ત્યાંજ... એક જોરદાર ધડાકો થયો.... જોકે એ રિવોલ્વર માંથી છૂટેલી ગોળી નો જ અવાજ હતો, ત્રણેય બીજી મંજીલ પર પહોંચ્યા તો એક ઓરડાનો દરવાજો અંદર થી બંધ પામ્યો, ચૌધરીએ કહ્યું "દરવાજો તોડી નાંખો."

શ્રવણ અને અજયસિંહ દરવાજા પર તૂટી પડ્યા, બંનેના મજબૂત કંધા ના જોરે બારશાખના સાથે જ દરવાજો તૂટીને નીચે પડ્યો.

ખેલ ખતમ પૈસા હજમ થઈ ચૂક્યા હતા.

શિવચરણ અંબાણી શેઠના પગ બેડ પરથી નીચે લટકી રહ્યા હતા, જ્યારે ઉપરનો હિસ્સો બેડ પર લૂડકી પડ્યો હતો, ડાબા હાથમાં રિવોલ્વર દબાયેલી હતી, તથા ડાબી કાનપટ્ટી ઉપર બનેલા ગોળ સુરાખમાં હજુ પણ લોહી રિસાઈને બેડશીટની ઉપર ફેલાઈ રહ્યું હતું.

ચૌધરીએ હાથ લગાડીને એમની ધડકનો તેમજ નાડી ચેક કરી, બન્નેવ વિલુપ્ત થઇ ચૂકી હતી. શેઠજીના પ્રાણપખેરૂ ઊડી ચૂંક્યા હતા.

ત્યાંજ માયા આવી પહોંચી, શેઠજીની લાશને જઈને એક કાનો ઉપર હાથ રાખીને ચિખવા લાગી, પડી જ જતી હતી કે પ્રભાકરે પાછળથી એને પકડી ને સંભાળી, અને ગભરાઈને બોલ્યો," સાહસથી કામ લો.....ઓહ... લાગે છે કે તે બેહોશ થઇ ગઇ છે... અરે કોઈ ડોક્ટરને ફોન કરો...."

કેટલાક બીજા લોકો પણ આવી ચૂક્યા હતા.

"કોઈપણ અંદર નહીં આવે....પ્લીજ" ચૌધરી બોલી પડ્યા, "પોલીસ આવશે અને પોતાનું કાર્ય કરશે, માતાજીને આપ બીજા ઓરડામાં લઈ જઈ ને સુવડાવી આપો."

ચૌધરીએ પોતાના ફોનને પોલીસ સ્ટેશન પર મિલાવી આપ્યો.

સદાનંદ ચૌધરીએ ફોન પર વાત શરૂ કરી, સામે બોલનાર વ્યક્તિ ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ હતો, તેણે અવિનાશ ને પોતાની એક્સપર્ટ ટીમ સાથે ઘટના સ્થળ પર પહોંચવા ની ટાકીદ કરી. પછી પોતાના સ્થાન પર ઉભા ઉભા જ ચૌધરી આખા ઓરડાનું નિરીક્ષણ કરવા લાગ્યા, એમ પ્રતીત થઈ રહ્યું હતું એને કોઈ ખાસ વસ્તુની તલાશ હતી.

પછી ઝરણા જેવી વિશાળ નીલી આંખો શેઠજીની લાશને બારીકાઇ સાથે જોવા લાગી ખબર નહી ચૌધરીએ શું જોયું કે એની આંખો વિચારશીલ મુદ્રા માં સંકોચાઈ ગઈ.

ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ પોલીસ ટીમની સાથે ત્યાં પહોંચ્યો, અને હાથ જોડીને ચૌધરીને નમસ્કાર કર્યા.

ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ ઈમાનદાર તથા કર્તવ્યનિષ્ઠ પોલીસ ઓફિસર હતો, આને સદાનંદ ચૌધરીને પોતાના ગુરૂ માનતો હતો, જ્યારે જ્યારે પણ કોઈ મુશ્કેલી ભર્યા કેસમાં ફસાયો હશે ક્યારે ચૌધરી ની મદદ લેતો, પરંતુ આજે પહેલો જ એવો અવસર હશે કે ચૌધરી સાહેબ પહેલેથી જ ઘટના સ્થળ પર મૌજુદ હતા, અને એમણે જ અવિનાશ ને બોલાવ્યો હતો.

એક્સપર્ટ ટીમના રૂપમાં, પોલીસ, ડોક્ટર, ફોટોગ્રાફર, ફિંગર પ્રિન્ટ એક્સસપર્ટ આવી પહોંચ્યા તો સૌથી પહેલા ફોટોગ્રાફરે શેઠજીની લાશના પાસે મેજ પર મુકાયેલા કેમેરાની ફોટા પાડી, જેના માધ્યમથી શેઠજીએ બિગ સ્ક્રીન પર કન્ફેશન કર્યું હતું, અને પાર્ટીમાં બધા જ લોકોએ શેઠજીને કાનપટી પર રિવોલ્વર રાખેલા જોયા હતા.

તૂટેલા દરવાજા ના તથા બાકી ઓરડા ના ફોટા લીધા બાદ ફોટોગ્રાફર બહાર આવી ગયો, ત્યારબાદ ડોક્ટર જૂતા ઉતારીને હાથ મોજા પહેરીને ઓરડા માં પ્રવેશી ગયો, અને શેઠજીની લાશને ચકાસવા લાગ્યો.

"ડોક્ટર સાહેબ પછી તમારો વારો છે સિંહ સાહેબ," ચૌધરી સાહેબે એક્સપોર્ટ રાજેન્દ્રસિંહને કહ્યું," તમારે રિવોલ્વર, વિડીયો કેમેરા, ટુટેલા દરવાજા,અંદરની કડીઓ તથા હેન્ડલ પરથી ફિંગર પ્રિન્ટ ઉઠાવવાના છે, ફર્શ પરથી ફૂટ માર્ક્સ પણ લેવાના છે."

"પરંતુ ચૌધરીજી......." અવિનાશ પાટીલ સંકોચ સાથે બોલ્યો, "મને એ સમજાતું નથી કે આપે આ આત્મહત્યાના કેસમાં એક્સપર્ટ ટીમને શું કામ બોલાવી છે ? મારો કહેવાનો મતલબ છે કે, આતો અદલ આત્મહત્યા છે ને...!"

"અને બીજી એક વાત ગુરુજી એ છે કે શેઠજીએ ક્લોઝ સરકીટ સિસ્ટમ ના માધ્યમથી પોતાનો ગુનો કબૂલ્યો છે, અને પોતાને જ ગોળી મારીને આત્મહત્યા કરી લીધી, અને એના ઘણા બધા ચશ્મદીદ ગવાહ પણ છે, કદાચ તમે પણ. અને હા એની વીડિયો ફૂટેજ પણ મળી જશે જે આત્મહત્યાની સૌથી મોટી સબૂત સાબિત થશે તમે જાતે જ અહીયાં મોજુદ હતા, દરવાજો પણ અંદર થી બંધ હતો ઓરડામાં બીજું કોઈ મોજૂદ ન હતું, કે પછી આ ઓરડામાં બારીઓ પણ નથી, એટલે કે અંદર બહાર જવા માટે આ એક જ દરવાજો હતો જે તો અંદરથી બંધ હતો, હવે આ મારી સમજમાં તો ઓપન એન્ડ સન્ટ કેસ જ છે."

ઝરણા જેવી આંખો ના જાદુગર ના મુખ પર મંદ સ્મિત ફરકી ગયું, પછી તે બોલ્યો, "તને કેટલી વાર સમજાવ્યો છે અવિનાશ કે બેસ્ટ અને સક્સેસ ઈન્વેસ્ટીગેટર એ છે કે જે સાંભળેલી જોયેલી વાતો પર ધ્યાન ઓછું રાખીને પોતાના દિમાગનો ઇસ્તેમાલ પણ કરે, ઘણી વખત એમ પણ બને છે કે જે દેખાય છે તે હોતું નથી અને જે હોય છે તે દેખાતું નથી,"

"ન.. નહીં.... મતલબ છે કે દેખીતો તો આ કેસ આત્મહત્યાનો લાગે છે.. ગુરુજી.. તમે પણ ફોન પર એમ જ કહ્યું હતું કે શેઠજીએ આત્મહત્યા કરી લીધી છે.."

"તો શું... અવિનાશ મારા કહેવા પર ફાઇનલ રિપોર્ટ બનાવીને કેસને ક્લોઝ કરી દેશે તું....?" થોડીક નારાજગી સાથે બોલ્યો ચૌધરી..," તે આ વર્દી કાનુનના માટે પહેરી છે કે સદાનંદ ચૌધરી માટે..? તું પોલીસ ઓફિસર હોવાની સાથે સાથે એક ઇન્વેસ્ટિગેટર છે કે નહીં ? આવી ઘટના બન્યા બાદ તારું એ કર્તવ્ય નથી કે તું જાણવાની કોશિશ કરે કે આ suicide કેસ જ છે ! ! કે પછી એમ તો નથી ને કે કોઇ શાતિર મગજે કોઈ એવી સાજીસ રચી છે કે આ આત્મહત્યાનો કેસ અસલમાં હત્યા હોય....!

ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ ની ખોપડી ફરવા લાગી......

"મુજે હરાકર કોઇ મેરી જાન ભી લે જાયે મુજે મંજુર હૈ,

લેકીન ધોકા દેનેવાલો કો મેં દોબારા મૌકા નહીં દેતા."

પ્રકરણ 4 એક સિક્કાની બે બાજુ.

ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ ની ખોપડી પડી ગઈ. કપાળ પર પરસેવાની નાંની નાંની દેખાવા લાગી. તે ચૌધરી સાહેબ ને ફરિવાર પૂછવા માંગતો હતો કે શેઠ શિવચરણ અંબાણીએ આત્મહત્યા નથી કરી પરંતુ એમની હત્યા થઈ છે, તો એ કઈ રીતે ? પરંતુ ચૌધરી નું મૂડ જોઈને તે વધુ સાહસ દાખવી ન શક્યો. છતાંયે તે થોડું માથું નમાવીને આટલું તો બોલી શક્યો કે,

"તમે બરાબર કહો છો ચૌધરી સાહેબ, જરૂરી નથી કે શેઠજીએ આત્મહત્યા જ કરી હોય, આ હત્યા પણ હોઈ શકે છે..! પરંતુ હું કંઈ એટલો મોટો જાસુસ કે ઇન્વેસ્ટીગેટર નથી તમારે જ મારી મદદ કરવી પડશે, એમ પણ ઘટના સ્થળે તમે પહેલેથી જ મૌજૂદ હતા, કૃપા વરસાવીને આપ મારી મદદ જરૂર કરશો... પ્લીઝ..!"

ત્યાં ડોક્ટર બહાર આવ્યો અને ક્રાઇમ એક્સપર્ટ ગ્લોવ્ઝ પહેરીને ઓરડાની અંદર પ્રવેશ્યો,

"હા, તો બોલો ડોક્ટર સાહેબ....!" ચૌધરી એ પૂછ્યું.

"મામલો તો આત્મહત્યા નો જ લાગે છે ચૌધરી સાહેબ, ગોળી કાનપટ્ટી સાથે રિવોલ્વર અડાડીને જ ચલાવવામાં આવી છે અને ગોળી પ્રવેશતા જ શેઠજીની તરત જ મૃત્યુ થઈ ગઈ છે હવે બાકીની રિપોર્ટ તો પોસ્ટ મોર્ટમ પછી જ ખબર પડે..!"

"થેન્ક્યુ ડોક્ટર.." ચૌધરીએ હાથ મિલાવતા જવાબ આપ્યો પછી ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ તરફ જોઈ બોલ્યો, "અંદર જઈને લાશને બરાબર જુઓ ભાઈ, કદાચ તમે કોઈ નિર્ણય પર પહોંચી શકો.."

ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ કંઈ પણ જવાબ આપ્યા વગર જાણે આદેશ સમજીને ચૂપચાપ અંદર ચાલ્યો ગયો.

વધુ પડતા મહેમાનો શોક પ્રકટ કરીને તથા માયાને સાંત્વના આપીને ચાલ્યા ગયા હતા, જ્યારે કેટલાક ખાસ મહેમાન હજુ પણ ત્યાં જ મૌજુદ હતા ઓરડાની બહાર ખુરશી પર માયા લૂંટેલી પીટેલી હાલતમાં બેઠી હતી, હજુ પણ તે સબકી રહી હતી, ત્યાં જ એક દિવાલના ટેકા સાથે ઉભેલ શેઠનો મેનેજર પ્રભાકર પણ અત્યારે સ્તબ્ધ જ હતો.

"ના.. મને વિશ્વાસ નથી થતો ચૌધરી સાહેબ.." મીનાક્ષીના હાથ વડે બે ઘૂંટ પાણી પીને માયા બોલી, "મારો પતિ આટલી બધી નીચ હરકત કરી જ નથી શકતો, એ કેરેક્ટરથી ખૂબ જ સ્ટ્રિક્ટ હતા અને ચરિત્રવાન પણ હતા, નારીજાતિને તો એ ખૂબ જ આદર સન્માન આપતા હતા ,એટલે જે વાત ક્લોઝ સર્કિટ સિસ્ટમ વડે કહી એ મારા માનવામાં બિલકુલ આવતી નથી..!"

"મને પણ આ વાત તો બિલકુલ સમજમાં આવતી નથી.." માયાનો ભાઇ કવિ સુમંતરાવ રડમસ અવાજે બોલી ઉઠ્યો, "પહેલા બલાત્કાર અને પછી ગરદન દબાવીને હત્યા, છી... આવી નીચ હરકત જીજાજી કરી જ નથી શકતા, આવું કઇ રીતે બની શકે ? પરંતુ એમનાં જ

મુખેથી આ વાત સૂણી અને પાછી એમણે આત્મહત્યા કરી એ વાત જરાયે સમજમાં નથી આવતી.. કે અચાનક આવું બન્યું કઇ રીતે...હં...?"

ઇન્ડીયાકિંગ્સ સિગરેટની ડબ્બીમાંથી એક સિગરેટ કાઢીને ચૌધરીએ ગોલ્ડન કલરનાં લાઇટર વડે સિગરેટ ચાંપી અને પછી એક કશ લગાવીને ધુમાડાનો ગોટો હવામાં છોડ્યો, પછી ચુપચાપ ઉભેલા દિપેન પ્રભાકરના ખભા પર હાથ રાખીને બોલ્યા, "તારી શું રાય છે પ્રભાકર..?"

"શાનાં વિષે ચૌધરી સાહેબ..?"

"શેઠજીના વિષે, શું તને લાગે છે કે તારી ધર્મપત્નીનાં સાથે એમણે રેપ કર્યો હોય અને પછી એની હત્યા ?"

હિચકિચાઇ-સંકોચાઇને પ્રભાકર, ગભરાઇને બોલ્યો, "મેં કલ્પના પણ ન્હોતી કરી ચૌધરી સાહેબ, શેઠજીને જાણનાર કોઇને પણ આ વાત પર વિશ્વાસ નહીં થાય કે શેઠજી આમ કરી શકે છે, પરંતુ સમજવું શું છે ? આપનાં સામે જ તો સી.સી.ટી.વી. પર શેઠજીએ કબૂલાત કરી નાંખી છે કે એમણે જ સાલિનીનો રેપ કર્યો છે અને દુપટ્ટા વડે ગરદન ઘોંટીને મારી નાંખી, બીજી એક એમનાં પર શક થાય એવી બાબત એ છે કે એમનાં પત્નીનાં ભાઇ કવિ સુમંતરાવ ઔરંગાબાદમાં જ રહેતા હતા અને શેઠજીની ત્યાં અવર-જવર હતી તો ખરી જ..! અને એક જાન્યુઆરીએ મેડમજી ઔરંગાબાદમાં હતી, જ્યારે શેઠજીએ લૂઝ-મોશનનું બહાનું બનાવીને મને જણાવ્યું હતું કે કોઇપણ એમને ડિસ્ટર્બ ના કરે, અમણે ઘરના નોકરોને પણ સખ્તીથી જણાવ્યું હતું કે, એમને કોઇ ડિસ્ટર્બ ના કરે. તેઓ રાત થઇ ગઇ પછી જ બહાર આવ્યા હતા, ત્યારે મેં કે બીજા કોઇએ પણ એવું વિચાર્યુ ન્હોતું કે બીમારીનું બહાનું બનાવીને ચુપચાપ પાછલા રસ્તે બહાર જતા રહ્યા હતા અને ઔરંગાબાદ પહોચી ગયા હતા, અને એ ગુનાહ કરીને ચુપચાપ પાછા પણ આવી ગયા હતા, પરંતુ છતાંયે કહું છે કે એમણે આત્મહત્યા નહોતી કરવી જોઇતી, એમણે મેડમજીનો ખ્યાલ તો કરવો જ જોઇતો હતો..! અને હા, એમનાં સહારે જીવનારા દીન-દુખિયા ગરીબોનો ખ્યાલ રાખવો જોઇતો હતો. ઘણા બધા લોકો પોતાની જાતને શેઠજીના ગયા પછી બે સહારા મહેસુસ કરશે. ખરેખર, કહુ છું હું સાલિનીને ખુબ જ પ્રેમ કરતો હતો છતાં શેઠજી પ્રત્યે આધાર હોવાથી મને શેઠજીના જવાનું દુ:ખ પણ જરુર છે....!!"

"ચૌધરી સાહેબ, મેં આપની અને ઇન્સ્પેક્ટર પાટીલની વાતો સાંભળી મને એમ લાગ્યું કે આપને શંકા છે કે એમણે આત્મહત્યા નથી કરી પરંતુ તેમની હત્યા થઈ છે... શું આવું શક્ય છે ખરું ?" માયાએ શંકા વ્યક્ત કરતાં સવાલ કર્યો.

"અશક્ય તો કઈ જ નથી માયાજી..!" સદાનંદ ચૌધરી સપાટ લેહજામાં બોલ્યો, "શું છે કોઈ પણ આવા કેસમાં જે દેખાય એનાં પર જલ્દી વિશ્વાસ ન કરવો જોઈએ હું હંમેશાથી કહું છું કે જે દેખાય છે એમ હોતું નથી અને જે હોય છે એ દેખાતું નથી, એક સારા ઇન્વેસ્ટિગેટરે આંખો-દેખી પર જલ્દી વિશ્વાસ કરવો ન જ જોઈએ..! એક સિક્કાની બે બાજુ ની જેમ પોઝિટિવની સાથે-સાથે નેગેટિવ વિચારધારા રાખવી જરૂરી છે."

"પરંતુ.." માયા સંકોચ સાથે બોલી, "ચૌધરીસાહેબ, આપ એમ કહો છો તો પછી આ સી.સી ટી વી. લાઇવ ફૂટેજ શું છે ? શું તે નકલી છે? એ એમની કબૂલાત પછી રિવોલ્વરને કાનપટ્ટી પર સટાવીને આત્મહત્યા..આ કોણે નથી જોયું..?"

"હા, સારું થયું માયાજી આપે મને યાદ અપાવ્યું, એ ફિલ્મ મારે ફરિવાર જોવી જ જોઈએ તે સમયે હડબડીમાં બરાબર જોઈ શક્યા નથી, કદાચ કોઈ તારણ નીકળે.."

"ચૌધરી સાહેબ, આપણે એ સી.સી.ટી.વી. સિવાય ની વાત જોઈએ તો એ જે ઓરડામાં મૌજુદ હતા એ ઓરડામાં દરવાજા સિવાય અવર-જવરનો રસ્તો જ નથી બારીઓ પણ નથી અને એ દરવાજો તો અંદરથી લોક હતો..!" માયાનો ભાઇ કવિ સુમંતરાવ બોલી ઉઠ્યો.

"જુઓ દોસ્તો મેં હજુ સુધી કોઈ દાવો કર્યો નથી કે શેઠજીએ આત્મહત્યા કરી છે કે પછી એમની હત્યા થઈ છે, કદાચ મને કોઈ ઠોસ સબુત એટલે કોઈ હિન્ટ કે ક્લું પણ મળી જાય તો હું યોગ્ય નિર્ણય પર પહોંચું, અને એની સાબિતી પણ આપી દઈશ. મેં કહ્યું એમ જ છે કે એક સિક્કાની બે બાજુઓ હોય છે એમજ હરેક વાત, હરેક વિષય, ઘટના-દૂર્ઘટના કે અકસ્માતની પણ બે બાજુઓ હોય છે, ફોર એક્ઝામ્પલ કે, એક વ્યક્તિ ટ્રક નીચે કચડાઈને મરી ગયો.. એની બે બાજુઓ એ છે કે, એક એ કે એ જાતે જ ટ્રક નીચે આવીને મરી ગયો અને બીજી એ કે એને ડ્રાઈવરે કચડી નાંખ્યો હોય..! પાણીથી ભરેલા અડધા ગ્લાસ ને જોઈને એમ ન કહેવાય કે ભરવાવાળાએ એને અડધું જ ભર્યુ કદાચ એમ પણ હોઈ શકે કે એને કોઈએ પીધું હોય, અમે ઇન્વેસ્ટિગેટરો બધી જ બાજુ પર વિચારીએ છીએ. અમે એમ નથી વિચારતા કે ગ્લાસ પાણીથી અડધું ભરેલું છે અમે એમ વિચારીએ છીએ કે ગ્લાસ કેમ અડધું જ છે ?..ત્યારે જ સચોટ પરિણામ સુધી પહોંચીએ છે."

 કવિ સુમંતરાવ આ વાતો સાંભળીને હક્કા-બક્કાની જેમ ચૌધરી સાહેબ તરફ જોઈ રહ્યો અને માથું ખંજવાળી રહ્યો કે કદાચ આમાની વાતો પલ્લે પડે. એટલામાં જ ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ ઓરડામાંથી બહાર આવ્યો અને ચૌધરી સાહેબે એની તરફ પ્રશ્નસૂચક નજરે જોયું તો ગળું ખંખારતાં એ બોલ્યો, "ચૌધરી સાહેબ, મે લાશ અને ઓરડાને ખૂબ જ ધ્યાનપૂર્વક જોયો, ખૂબ જ નિરીક્ષણ કર્યા પછી પણ કોઈ ચોંકાવનારી બાબત મને નજરે ન ચડી, હું ભલો.. આપની બુદ્ધિ અને નજર ક્યાંથી લાવું આપ તો જમીન ને સુંઘીને બતાવી શકો છો કે નીચે શું છે..! મારી નાનકડી બુદ્ધિ તો આ ઘટનાને આત્મહત્યા જ માને છે, બાકીની હકીકત શું છે એ તો આપ જ ખબર મેળવી શકો છો, હું એટલે જ તો ગુરુવર પહેલાંથી જ આપની મદદ માંગી ચુક્યો છું પ્લીઝ આવી નજરે જોઇને મને માયુસ ન કરો...બચ્ચે કી જાન લોગે ક્યા..?"

 પલક, નિયતી, મીનાક્ષી, શ્રવણ તથા અજયસિંહની સાથે સાથે સદાનંદને પણ હસી આવી, છતાં તે બોલી ઊઠ્યો, "તારે જાસૂસીની બકાયદા ટ્રેનિંગ લેવી જોઈએ..!"

"હું તો આપને જ પોતાના ગુરુવર માનું છું, ચૌધરી સાહેબ જે કંઈ પણ શીખીશ આપની પાસેથી શીખીશ." અવિનાશ પાટીલ હાથ જોડતો બોલી ઉઠ્યો.

"ઓકે વ્હાલા, પરંતુ હમણાં તો પેલા કેમેરામાં રેકોર્ડ થઇ ચૂકેલું શેઠ શિવચરણ અંબાણી નું બયાન અને કાનપટી પર ચલાવાયેલી ગોળીવાળા દ્રશ્યની મુવી જોવાની વ્યવસ્થા કરો."

"હા ગુરુવર એની વ્યવસ્થા હું કરું છું.." શ્રવણ શુક્લાએ એનો જવાબ વાળ્યો, " બહાર બિગસ્ક્રીન લાગેલી છે અને અહીંયા કેમેરો છે આ કેમેરાને તમે રીપીટ મોડ પર મૂકશો તો બહાર બિગસ્ક્રીન પર એ દ્રશ્યો ફરી એક વાર રીપીટ દેખાશે."

એટલામાં એક્સપર્ટ એનું કામ પતાવીને ઓરડામાંથી બહાર આવ્યો અને ચૌધરીને કહેવા લાગ્યો, "એમ લાગે છે કે આ ઓરડાનાં ફર્શની સફાઈ થયા પછી દિવસભર કોઈ અંદર ગયું નથી શેઠજી, તમારા શુક્લાજી તેમજ રાઠોડજીના સિવાય કોઈ એક બીજા વ્યક્તિના ફૂટમાર્ક પણ છે એને નવ નંબરના સ્પોર્ટ્સ શૂઝ પહેરેલા હશે.."

"એમ છે તો આપ એક કામ કરો જરા આપનો મેગ્નિફાઇંગ ગ્લાસ આપો મને.." પછી ચૌધરીસાહેબ ગ્લાસ લઈને ઓરડાના અંદર જવા લાગ્યા, અંદર પહોંચ્યા બાદ તેઓ મેગ્નિફાઇંગ ગ્લાસ વડે ફર્શનું નિરીક્ષણ કરવા લાગ્યા, અને ખૂબ જ બારીકાઈથી અને ધ્યાનપૂર્વક તેઓ નજરો ગુમાવવા લાગ્યા.

સંપૂર્ણ તપાસ કર્યા બાદ જ્યારે ચૌધરી સાહેબ બહાર આવ્યા ત્યારે સૌની નજર તેમની તરફ પ્રશ્નસૂચક રીતે જોવા લાગ્યા અને સાથે આમ જ ચૌધરીની આંખો પણ સજ્જ રીતે વિચારશીલ મુદ્રામાં સિકુડાયેલી જ હતી, તરત જ તેએ એક્સપર્ટ રાજેન્દ્રસિંહને બોલ્યા, "તમે ઓરડાના તૂટેલા દરવાજા અને રિવોલ્વર પરથી ફિંગરપ્રિન્ટ્સ લીધા હતા..?"

"જી ચૌધરી સાહેબ.."

"દરવાજાની દરેક સ્ટોપર, હેન્ડલ, રિવોલ્વર અને કેમેરા પર શેઠજીના સિવાય અન્ય કોઇ વ્યક્તિના પણ ફિંગરપ્રિન્ટ હશે કે..?"

"હા ચૌધરી સાહેબ તમારી વાત સાચી છે..."

"એ ફિંગરપ્રિન્ટ્સ શેઠ શિવચરણ અંબાણીના કાતિલના છે...."

સદાનંદ ચૌધરીના મુખમાંથી માનો કે શબ્દો નહીં પરંતુ બોમ્બ નીકળ્યા હોય અને જોરદાર ધમાકા સાથે ફૂટ્યા પણ હોય....

ભટકતા રહેતા હું તુજે ઢુંઢને કે લિયે,

તુમ નહીં મિલતે તુમ્હારે નિશાં મિલતે હૈ ;

પ્રકરણ 5 ગુપ્ત દરવાજો.

સદાનંદ ચૌધરી ના શબ્દો એ સૌના કાનમાં સીસું રેડ્યું હતું, હરેક ચોંકી ઊઠયા હતા.

પલક, શ્રવણ શુક્લા, નિયતિ, અજય સિંહ રાઠોડ, તથા મીનાક્ષી અને અવિનાશ પાટીલ પણ.

માયા નું મુખ ખુલ્લું જ રહી ગયું હતું.

દીપેન પ્રભાકરની આંખો ખોબલા જેવી પહોળી થઇ ગઇ હતી.

કવિ સુમંતરાવ પણ અચંબિત થઈ ચૂક્યા હતા.

કુલ મળીને હરકોઈ હતપ્રત હતું.

આ શું કહી આપ્યું ચૌધરીજી એ..?

"આ તમે શું કહી રહ્યા છો, ગુરુવર..?" ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ સાતમા આસમાન પર પહોંચી ચુક્યો હતો, "મતલબ કે શેઠજી નું ખૂન થયું છે..?!"

સદાનંદ ચૌધરી મુસ્કાઇ ઉઠ્યા.

"પરંતુ કેવી રીતે..?" લગભગ બાઘા જેવો બન્યો પાટીલ, "મારો મતલબ છે કે ખૂન કેવી રીતે થયું ? દરવાજો તો અંદરથી બંધ હતો જે આપ સહુએ તોડ્યો, આમાં બીજો કોઈ રસ્તો જ નથી અને જો ખૂન કર્યું તો કાતિલ બહાર કેવી રીતે નીકળ્યો ? શું ગાયબ થઈ ગયો ? ગુરૂવર..?!"

સદાનંદ ચૌધરી માનો કે અવિનાશ પાટીલની સાથે સાથે બીજા અન્ય લોકોના ધૈર્યની પણ પરીક્ષા લેવા માંગતો હતો, કોટમાં હાથ નાંખીને ઇન્ડિયાકિંગ્સની ડબ્બી કાઢીને એક સિગરેટ કાઢી તથા ગોલ્ડન કલરના લાઇટર વડે સળગાવીને કશ લગાવવા માંડ્યું.

"મારું દિલ તો માની જ ન રહ્યું હતું કે શેઠજી આત્મહત્યા કરી શકે !" કવિ સુમંતરાવ બોલી ઉઠ્યો, "એ ઘણા જ બહાદુર હતા અને આત્મહત્યાને તેઓ કાયરતા માનતા હતા, પાપ માનતા હતા,અને એ પણ કહ્યા કરતા હતા કે,જે આત્મહત્યા કરે એની આત્માને મુક્તિ નથી મળતી અને આ સંસારમાં જ ભટક્યા કરે છે પરંતુ અહીં તો એથી ઉલટું બન્યું, ચૌધરી સાહેબ, એમણે કેમેરાની સામે બેસીને આત્મહત્યા કરવાની વાત કરી, મેં સ્ક્રીન પર મારી ખુદની આંખોથી જોયું હતું કે રિવોલ્વર એમણે એમની કાનપટ્ટી સાથે જ લગાવીને ટ્રીગર દબાવ્યું હતું, ગોળી પણ ચાલી હતી, રિવોલ્વરના નાળચામાંથી ધુમાડો પણ નીકળ્યો હતો, અને હા તેમજ ધમાકાનો અવાજ પણ થયો હતો, મારા હાથ પગ આ દ્રશ્ય જોઇને ફૂલી ગયા હતા, દિલ તો શું કહું ? દિલ તો જાણે ઉછળીને હલક માં આવીને અટક્યું હતું, હું તો પડતો-પછડાતો ત્યાંથી ભાગ્યો હતો અને અહીં આવ્યો ત્યારે આપ લોકો દરવાજો તોડી રહ્યા હતા, મારો ઇનકાર નથી ! હું આપ લોકોની વાત સાથે સહમત છે કે જીજાજીએ આત્મહત્યા નથી કરી અને એમની હત્યા જ થઈ છે પરંતુ કેવી રીતે ? શું એમણે આ રિવોલ્વરની ગોળી ચલાવવા નું નાટક કર્યું હતું ? જો નાટક જ હોય તો કેમ એમ કર્યું ? હે, ભગવાન... એમ તો નથી ને કે કોઈએ જીજાજીને

આત્મહત્યા કરવા પર વિવશ કર્યા હતા ! એ પણ એક પ્રકારે હત્યા થઈ ને ! અરે હા, આ વાત પણ મારા સમજમાં કેમ ના આવી, જીજાજીને કોઈએ મજબૂર કર્યા હશે કે આત્મહત્યા કરી લે ત્યારે જ જીજાજીએ દરવાજો અંદરથી બંધ કરીને ખુદને ગોળી મારી લીધી, પણ તે એવી તો એમની કઈ વિવશતા હશે ? મારા સમજની બહાર છે ?!?"

"હા, એક વાત કઇ એમ તો નથી ને કે..." અવિનાશ પાટીલ આંખો ઝીણી કરીને બોલ્યો, "એ ખૂનીએ પોતાની પાસે એવો સબૂત રાખ્યો હોય કે શેઠજીએ સાલિનીનો રેપ કરીને મારી નાંખી હોય અને શેઠજીને ધમકી આપી હોય કે જો આત્મહત્યા ન કરી તો સબૂત પોલીસને આપીને અદાલતમાં બળાત્કારી સાબિત કરશે અને શેઠજીએ બદનામ થઈને ફાંસીએ ચડવા કરતાં આત્મહત્યા વધુ સારી સમજી પણ એ ખૂની કોણ ચૌધરી સાહેબ ?"

"બાપ...રે...બાપ..." સિગરેટનો કશ લગાવીને હાથો થી ધુમાડો ઉલેચીને સદાનંદ બોલ્યો, "તેં અને કવિ મહોદયે તો સવાલોની ઝડી લગાવી નાંખી, આટલા બધા પ્રશ્નો તો મેં પણ નહિ વિચાર્યા હોય, પરંતુ સાચું કહું તો આ બધા પ્રશ્નોના ઉત્તર હજુ મારા પાસે જ નથી, હજુ તો હું એટલા જ નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યો છે કે શેઠજીએ આત્મહત્યા નથી કરી પરંતુ એમની હત્યા થઈ છે પરંતુ એનો મતલબ એ નથી કે આપ એમ સમજો કે શેઠજીને આત્મહત્યા કરવા પર વિવશ કરવામાં આવ્યા હતા, જો કદાચ એમ જ હોત તો હું એમ ન કહેતો કે દરવાજા ના હેન્ડલ, સ્ટોપર અને કેમેરા પર ફિંગર પ્રિન્ટ્સ છે ફર્શ પર ફૂટ માર્ક્સ છે, આ બધાનું કારણ એ જ છે કે કાતિલ ઓરડાની અંદર જ હતો અને શેઠજીને ગોળી પણ એણે જાતે જ મારી અને કંઈક કરીને ફરાર થયો."

"હે ઈશ્વર... હે ભગવાન..." ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે પોતાની બન્ને હથેળીઓથી માથું દબાવી આપ્યું, એને એમજ લાગ્યું કે હવે એ પોતાનું માનસિક સંતુલન ખોઈ નાખશે, અને બાવળો બની જશે, એ ચૌધરી સાહેબને કંઈક તો પૂછવા માંગતો હતો પણ સાહસ ન જ ઝૂટાવી શક્યો.

એની મનોદશા સમજીને ચૌધરી મુસ્કાઇ ઉઠ્યો અને એનો ખભો ઠપઠપાવીને બોલ્યો, "ઇન્સ્પેક્ટર આવા સમયે ધૈર્ય હોવું અત્યંત આવશ્યક છે, કંઈ નહીં આવા પ્રશ્નોના ઉત્તર જરૂર મળશે ધૈર્ય રાખો."

"હા, ચૌધરી સાહેબ..."

"સૌથી પહેલાં આપણે એ શોધીએ કે કાતિલ કત્લ કર્યા પછી અંદરથી બહાર કઈ રીતે ગયો ?"

"શું ઓરડામાં એક દરવાજા સિવાય અન્ય બીજો રસ્તો હોઈ શકે છે, ચૌધરી સાહેબ...?"

ઉત્તર આપતાં પહેલાં સદાનંદ ચૌધરીએ પાસે જ ઊભેલી માયા તરફ જોયું, આ જોઈ માયા ઉલઝનમાં ફસાઈને બોલી, "ના આ ઓરડામાં આવવા-જવા માટે એક જ દરવાજો છે..ચૌધરીજી..અન્ય કોઈ રસ્તો તો નથી..!"

"હોવો જ જોઈએ માયા મેડમ, ચૌધરીએ વિશ્વાસ સાથે કહ્યું, "એ કાતિલે ભાગવા માટે આ દરવાજાનો ઉપયોગ કર્યો જ નથી કેમકે દરવાજો અંદરથી બંધ હતો કાતિલ બેડ માં પણ નથી સંતાઇ શકતો કેમકે એ બેડશીટ પર તો શેઠજીની બોડી પડેલી છે..!"

"હા..ચૌધરી સાહેબ, એ કબાટ છે." એમ કહેતાંની સાથે જ ઇન્સ્પેક્ટર પાટીલ ઓરડામાં ધસી ગયો.

એણે એક દિવાલમાં ફિટ કરાયેલી સ્ટીલની શો-કેશ અલ્મારી ખોલી નાંખી..અંદર કોઈ જ નહોતું..!

સદાનંદ તથા મીનાક્ષીની સાથે શ્રવણ અને અજયસિંહ ઓરડામાં પ્રવેશ્યા તો બંનેની નજરો એકબીજાથી મળી અને સંકેતોનું આદાન-પ્રદાન થયું.

પછી અજયસિંહ રાઠોડે ખુબ જ સાચવીને શેઠ અંબાણીજીની લાશને ઉઠાવીને બેડ પરથી ફર્શ પર લેટાવી દીધી પછી ગાદલા ઉઠાવી નાંખ્યા અને ઢાંકણાં ખોલ્યા..બોક્સ ખાલી જ હતું.

"એથ્થે તો કોઈ બી નહિ હૈ પાહ્વા જી..." બોલ્યો અજયસિંહ, "ફેર વો કાતિલ કિથ્થે ગયા સી..?"

ત્યારે જ પ્રભાકર તથા સુમંતરાવની સાથે માયા પણ ઓરડામાં પ્રવેશી અને શિવચરણ અંબાણીની લાશની છાતી પર ચહેરો ગોઠવીને ફૂટી ફૂટીને રડવા લાગી.

કવિ સુમંતરાવ પણ સબકવા લાગ્યો, પછી માયાને લાશથી છુટી પાડીને સાંત્વના આપવા લાગ્યો, આંસુ પણ લુછવા માંડ્યા.

"ચૌધરી સાહેબ, સંકોચ સાથે પ્રભાકર બોલ્યો, "લાગે છે આપને કંઈક કન્ફ્યુઝન થયું છે આ ઓરડામાં બીજો કોઈ જ રસ્તો નથી જો હોતો તો મેડમજીને જરૂર ખબર હોતે..!"

"પ્રભાકર આ ઓરડામાં જરૂર કોઈક તો હતું જ.. એણે શેઠજીની હત્યા કરી ત્યારે દરવાજો અંદરથી બંધ હતો પરંતુ તે બંધ દરવાજાને ખોલ્યા વગર જ આ ઓરડાથી ગાયબ થઈ ગયો, કેવી રીતે..? અવશ્ય અહીંયા કોઈ ગુપ્ત રસ્તો છે..!"

"પરંતુ આ બીજી મંઝિલ પરનો ઓરડો છે, આ ઓરડાનાં બિલકુલ નીચે ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પર બીજો ઓરડો જ છે, આ નીચેનો ઓરડો હોત તો માનવામાં આવત છે કે નીચે કોઇ તેહખાનું છે એટલે કે ભોંયતરિયું છે."

"ના ના પ્રભાકર, અહીંયા ભોંયતરિયું હોવાનો પ્રશ્ન જ નથી ઉઠતો, કદાચ કોઈક દિવાલમાં જ રસ્તો છે એ ગુપ્ત રસ્તાને આપણે શોધવો જ પડશે, અવિનાશ, શ્રવણ, અજયસિંહ શરૂ થઈ જાઓ..જોઈએ છે કે કોઈ ગુપ્ત રસ્તો છે કે નહીં..!?"

સદાનંદે મેગ્નિફાઇંગ ગ્લાસથી અેને ફરીવાર જોવાનું આરંભ કર્યું અને તરત બોલ્યો, "ફર્શ પર નવ નંબરના સ્પોર્ટ્સશૂઝના નિશાન છે આ શૂઝને પહેરનાર બધા કામ પતાવીને અંતમાં કદાચ આ દિવાલ એટલે કે આ પેઈન્ટિંગ સુધી પહોંચ્યો અને ત્યાંથી પાછા ફરતાં નિશાન દેખાતા નથી એનો મતલબ કે અહીંયા થી તે પાછો ફર્યો નથી."

સહુ પેલી પેઇન્ટિંગ તરફ જોવા લાગ્યા....બધાના મનમાં ભયનું એક લખલખું પસાર થઈ ગયું.. શું કાતિલ કોઈ આત્મા તો નહીં હોય જે પેન્ટિંગમાં વસ્તી હોય..!?

ત્યાં જ ચૌધરીએ ઓર્ડર આપ્યો કે, "શુક્લાજી, એ પેઈન્ટિંગને દિવાલ પરથી હટાવો."

શ્રવણ શુક્લા અને અજય સિંહ રાઠોડે મળીને પૂરેપૂરું જોર લગાવીને આદમ કદ પેઇન્ટિંગની દિવાલથી હટાવીને કાઢી નાંખી જેમાં રાધાકૃષ્ણ નૃત્યની મુદ્રામાં ઉભા હતા.

પેન્ટિંગમાં ભગવાન કૃષ્ણનો ફોટો જોઈને લગભગ સૌને રાહત થઈ.

"એથ્થે તો કોઇ દરવાજા ની હે પ્રહ્લાજી.." અજયસિંહ સીધો બોલી ગયો અને પછી નજર દોડાવી.

લગભગ સહુની નજર એક સાથે જ ત્યાં પડી, દિવાલ પર એક લાકડાનું ગોળ ચક્ર લગાડેલું છે અને એની અંદર બે હાથી બનેલા છે.

"એ ચક્ર ને આમ તેમ ગુમાવીને જુઓ તો અજયસિંહ..!" ચૌધરીએ આંગળી ચીંધતા જણાવ્યું.

"કર હોય એમ જ લાગે છે.." અવિનાશ પાટીલે સૂર પુરાવ્યો.

અજયસિંહ રાઠોડે લાકડાના એ ચક્રને પકડીને જમણી બાજુથી ડાબી તરફ ગુમાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો પરંતુ એ ટસંનુ મસ ન થયું પછી ડાબેથી જમણી તરફ ગુમાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો તો તે ચક્ર લગભગ ફરવા લાગ્યું અને હલકી ચક્ર ફરવાની અવાજ આવવા લાગી ત્યાં જ કંઈ પણ અવાજ આવ્યા વગર દીવાલનો ત્રણ ફૂટ તથા છ ફૂટ ઊંચાઈ વાળો ભાગ છ ઇંચ અંદર ધસી ગયો અને પછી ઉપરની તરફ શટરની જેમ ઉઠવા લાગ્યો.

ખરેખર એક ગુપ્ત દરવાજો એ દિવાલમાં બની ગયો.

ત્યાં ઉભેલા એ સૌની આંખો કંઈક અજાયબી જોયાની પહોળી જ રહી ગઈ ત્યારે ઝરણાં જેવી નીલી આંખોના માલિક સદાનંદ ચૌધરી ના અધર પર મંદ મંદ સ્મિત ઝળકી રહ્યું..

સોચતે રહેને સે તો મંજીલ કભી નહીં મિલતી,

ચલતે જાઓ રસ્તે સે રસ્તા મિલ જાયેગા.

પ્રકરણ 6 નેત્રદાન.

દિવાલનો શટર જેવો હિસ્સો હટી જવાથી ત્રણ ગણો છ ફુટ નો રસ્તો દેખાવા લાગ્યો.

સદાનંદ ચૌધરી અંદર પ્રવેશવા લાગ્યા એમ સહુ પણ એમની પાછળ અંદર પ્રવેશવા લાગ્યા. અંધારીયો સીડીવાળો આ રસ્તો નીચેની તરફ જતો હતો. સદાનંદ ચૌધરીએ ટોર્ચ સળગાવી તો નવ નંબરના બુટ ના ફૂટ્માર્ક્સ સ્પષ્ટ દેખાવા લાગ્યા, અત્યંત ધૂળ હતી, ફક્ત એજ ફૂટ્માર્કસ હતા.

જ્યારે જલ્દી જલ્દી સૌ નીચે ઉતરી ગયા, નીચે પહોંચવા પર રસ્તો થોડો ખુલ્લો થયો, પછી એક ખાલી પ્લાસ્ટર કરાયેલી ગલી આવી સામે એક દિવાલ પણ પેલું બે હાથી વાળું ચક્ર દેખાવા લાગ્યું અને ખોલતાં જ આસપાસના બે પથ્થરો હટી ગયા, ઉપર જતી બે ત્રણ પગથિયાની સીડી દેખાઇ તેમાંથી ચૌધરી બહાર નીકળ્યા તો કૂવામાંથી બહાર જવાનો રસ્તો હતો, બહાર નીકળ્યા બાદ સદાનંદ ચૌધરીએ નજર દોડાવી તો ભીની માટીમાં પણ પેલા નવ નંબરના નિશાન હતા. ત્યારબાદ તો એ વાડામાંથી બહાર દિવાલ કુદતાં મેઇન રોડ નજર આવતી હતી.

"લાગે છે કે સીટ શેઠ શિવચરણ અંબાણીએ ખાસ સંકટ સમયે ભાગી જવા માટે આ દરવાજાની રચના કરાવી હતી, અને એને લગભગ બને એટલી ગુપ્ત પણ રાખીજ હશે. કેમ કે આની જાણ એમણે પોતાની પત્ની માયાને પણ કરી ન્હોતી, કે પછી મેનેજર પ્રભાકરનેય આની જાણ ન્હોતી. આ બચાવ કરતા રસ્તાનો ઉપયોગ કાતિલે કર્યો, શેઠજી માટે આ માર્ગ બચાવમાર્ગ કરતાં મૃત્યુ માર્ગ સાબિત થઈ ગયો, હવે આ અંતિમ નિરીક્ષણ કર્યા બાદ અંતે હું અમુક તારણ ઉપર ઊતર્યો છું, ઇન્સપેક્ટર અવિનાશ આપ નોંધી રાખો હવે પછી આપનું જ કામ સ્ટાર્ટ થાય છે."

"જી બોલો ગુરુવર આપનાં તારણો શું છે ?"

"નંબર 1- શેઠજીએ આત્મહત્યા નથી કરી તેમની હત્યા થઈ છે.

નંબર 2- હત્યારાને માર્ગની જાણ પહેલેથી જ હતી એટલે કે શેઠજીએ જ આ ગુપ્તમાર્ગની ચર્ચા એનાંથી કરી હશે.

નંબર 3- હત્યારા હૈ શેઠજીને મારવા માટે કદાચ આ સહુ પ્રીપ્લાન બનાવ્યો હશે સાલીની નું રેપ-મર્ડર પણ કદાચ એનાં પ્લાનનો જ હિસ્સો હશે.

નંબર 4- હત્યારા વિરુદ્ધ આપણને બે સબૂત મળ્યા છે એક એનાં ફિંગરપ્રિન્ટ્સ અને બીજા એનાં નવ નંબરના બુટ ના ફૂટ્માર્ક્સ."

"આપની વાત સો ટકા સાચી છે ગુરુવર..પરંતુ પ્રશ્ન એ છે ગુરુવર કે આ બે સબૂતોના સહારે એને કેવી રીતે પકડીશું..?"

"પ્રશ્ન ફક્ત આટલા જ નથી ઇ.અવિનાશ પાટીલ.. બીજા પણ કેટલાક પ્રશ્નો ઉભરીને ઉપર

આવ્યા છે.

નંબર 1- શેઠજી સાથે હત્યારાની દુશ્મની કેવી હશે ? પર્સનલ કે બિઝનેસ રિલેટેડ ?

નબર 2- અત્યારે અંદર પ્રવેશ ક્યાંથી કર્યો ગુપ્ત રસ્તાથી કે મેન દરવાજા થી કે પછી શેઠજીના ઓરડામાં પહોંચતાં પહેલાં જ હત્યારો ત્યાં મૌજુદ હતો ?

નંબર 3- શું શેઠજીના હત્યારાએ જ સાલિનીનો રેપ કર્યો છે ?

નંબર 4- આ ગૂપ્ત રસ્તાની જાણ શેઠજીએ કોઇને નથી કરી તો હથિયારો તે કેવો ખાસ માણસ છે કે તેને આ ગુપ્ત માર્ગ ની જાણ હતી ?

નંબર 5- અને અંતિમ એક સળગતો પ્રશ્ન એ કે એ વિડીયો ટેલિકાસ્ટમાં હત્યારો દેખાતો કેમ નથી ? શું એ વિડિયો ફેક છે ? કેમેરાની વ્યવસ્થા કોણે કરી હતી ?" સદાનંદે થોડો શ્વાસ લીધો.

"અરે હા અત્યંત અંતિમ અચંબાજનક બે પ્રશ્નો તો રહી જ ગયા કે હત્યારો જો આટલો બધો હોશિયાર જ હતો તો ફિંગરપ્રિન્ટ્સ અને ફૂટ્માર્ક્સ કેમ ચૂકી ગયો એણે રબર ગ્લોઝ કે શૂઝ કવરનો ઉપયોગ કેમ ન કર્યો બીજો સૌને સતાવતો મોટો પ્રશ્ન એ જ કે આ હોનહાર કોની છે કોણ ?"

પછી સહું ઓરડામાં પાછા ફર્યા.

ત્યારે જ દરવાજામાંથી એક અધેડ ચશ્માધારી વ્યક્તિ અંદર પ્રવેશ્યા અને હાથ જોડતાં બોલ્યા, "અરે નમસ્કાર ચૌધરી સાહેબ, આપ પણ અહીંયા મૌજુદ છો..?"

"હા, ડૉ. યાદવ કેમ છો આપ અહીંયા કેવી રીતે ?"

"હા..જરા અંબાણી સાહેબ ની પત્ની નું કામ હતું.."

"પેલી રહી માયાજી.."

"નમસ્કાર..." ડૉ. યાદવ માયાની નજીક પહોંચી ને બોલ્યો શેઠજી ના બારામાં સાંભળીને ઘણું જ દુઃખ થયું મેડમ જી, મને આપથી ઘણી જ સહાનુભૂતિ છે અને આપના દુઃખમાં સથિયારો છું પણ છતાં મારા તરફથી માફી ચાહું છું મારી ડ્યુટી નિભાવ્યો આવ્યો છું, હું છત્રપતિ શિવાજી હોસ્પિટલનો સી.એમ.ઓ. છું અંબાણી સાહેબે મરણોપરાંત પોતાની બન્ને આંખો દાનમાં આપી હતી.."

"શું.. આખો દાન કરી હતી..?" ચોકીને માયા બોલી ઉઠી, "પરંતુ મને તો આ વિશે બિલકુલ જાણ નથી તેઓએ આ વિષય પર મારા સાથે કોઈ પણ ચર્ચા સુધ્ધાં કરી નથી અને મને નથી લાગતું કે આટલી ઈમ્પોર્ટન્ટ વાત તેઓ મારાથી છુપાવે." લગભગ માયા રડમસ થઇ ગઈ.

ડૉ. યાદવે કોટના અંદરના ખિસ્સા માંથી એક પેપર કાઢીને ખોલ્યું અને માયાને આપતાં બોલ્યા, "આ અંબાણી સાહેબનું આપેલું એફિડેવિટ છે, એમાં એમણે પોતાની આંખો ડોનેટ કરવાની ઘોષણા કરી છે, હા એક અંતિમ ઈચ્છા પણ પ્રગટ કરેલી કે મારી આંખોને પ્રિયા

વર્માને આપવામાં આવે.."

"પ્રિયા વર્મા.." માયાએ આંખો સિકોડીને લગભગ યાદ કરવાની ચેષ્ટા કરી.

"મોડલ અને એક્ટ્રેસ પ્રિયા વર્મા.." ડૉ. યાદવે જવાબ આપ્યો, "જેણે કેટલીક એડ ફિલ્મોની સાથે કેટલીક સિરિયલોમાં પણ કામ કરેલું છે, કદાચ તમને યાદ હશે કે અંબાણી સાહેબની ગાડીનું છ મહિના પહેલા એકસીડન્ટ થયેલું એમાં પ્રિયા વર્મા અથડાઇને પોતાની આંખોથી જોવાની શક્તિ ખોઇ બેઠી હતી તે આંધળી બની ગઈ હતી એની મેડિકલ ટ્રીટમેન્ટ અંબાણી સાહેબે જ કરાવી હતી પરંતુ આંખોની રોશની તેઓ નહોતા બચાવી શક્યા એના થોડાક દિવસો પછી આ એફિડેવિટ અંબાણી સાહેબે ખુદ અમારા આઈ કેર પર આવીને કરાવેલું અને તેઓ કહેતા કે મારાથી અંજાણામાં આ ગુનો થયો છે જેનાં પ્રાયશ્ચિત રૂપે આ પગલું મેં ભરેલું છે.."

માયાએ ડૉક્ટરે આપેલ એફિડેવિટ તરફ નજર નાંખી પરંતુ એ આખું ઇંગ્લિશમાં હોવાથી એણે એ પ્રભાકરનાં હાથમાં થમાવી દિધું. હવે એ એફિડેવિટ જોઇને પ્રભાકરે જવાબ આપ્યો, "જી..મેડમ..જી..! શેઠજીએ પોતાની આંખો દાન કરી હતી."

"પરંતુ હું એમની આંખો કેવી રીતે કઢાવી નાંખું, એ મારા પતિ હતા..!"

"માયાજી..હવે એ આંખો એમનાં કોઇ કામની નથી, ઉપરથી નેત્રદાન એ પુણ્યનું કામ છે." સદાનંદ ચૌધરીએ જવાબ આપ્યો, "બીજી વાત કે પ્રિયા વર્મા જે શેઠજીની ભુલના પ્રતાપે આંધળી થઈ ગઈ એ જોતી થઈ જશે એની સોનેરી કરિયર ફરી ખીલી ઉઠશે, જીવનનો રસ માણી સકશે. અને સાથે સાથે એની આંખોના માધ્યમ સાથે શેઠજી પણ આપણાં વચ્ચે જીવતા રહેશે, એમનું આ અંતિમ કામ કદાચ બીજા માટે ઉત્તમ દાખલો અને અનુકરણમય બનશે અને આમ પણ આ એફિડેવિટ રજૂ થયા બાદ એમની આંખો પર કાનૂનનો અધિકાર થઈ ગયો, હવે વધુ સમય ન વીતાવવો જોઈએ કેમ કે આંખો પછી કંઇ કામ નહીં રહે શેઠજીને પહેલા આઈ હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવશે.."

માયાની અનિચ્છા ઘણી જ હતી છતાં તે ના ન પાડી શકી અને એણે પરમિશન આપી દીધી, થોડીવાર બાદ હોસ્પિટલથી એમ્બ્યુલન્સ આવી જે ડેડબોડીને ત્યાં લઈ ગઈ સૌ પાછા ફરિવાર હત્યા ની વાતમાં પાછા ફર્યા હવે સદાનંદ ના સવાલો માયા અને પ્રભાકર માટે હતા.

"હા..તો બોલો આ ગુપ્ત રસ્તા વિષે તમારા બંન્નેનું શું કહેવું છે..?" ચૌધરીએ સવાલની ઝડી શરુ કરી આપી.

"હું નથી સમજતી કે આ ગુપ્ત રસ્તાની બીજા કોઈને જાણકારી હોય ચૌધરીજી..!" બોલી માયા, "કેમ કે એ મને દરેક વસ્તુની જાણ કરતા હતા તેમણે મારાથી આ વાત છુપાવી તો બીજા કોને ખબર હોય..?"

"હું પણ નથી જાણતો ચૌધરી સાહેબ, હું તો હજુ પણ આશ્ચર્યમાં જ છું.." પ્રભાકરે અસમંજશમાં જવાબ આપ્યો.

"કોઈક તો છે જ પ્રભાકર, કેમ કે એને આની જાણ હોય ત્યારે જ તો હત્યા થઈ શકી..! તમારી નોલેજમાં કોઈ વ્યક્તિ એવો છે જેનાં પર શક જાય કે એને આની જાણ હોઈ શકે."

માયાએ થોડુંક વિચાર્યું પછી જવાબ વાળ્યો ખરો, "હા..એક વ્યક્તિ હોઈ શકે છે કદાચ 'કાનજી કાકા..' પરંતુ હા, તેઓ તો ચાર વર્ષ થયા વડોદરામાં રહે છે...!"

"આ કાનજી કાકા કોણ છે માયાજી..?"

"અમારા જુના નોકર છે તેઓ મારા સ્વર્ગવાસી સસરાના સમયથી નોકરી કરતા હતા આ કોથી એમનાં તો સામે જ બની હતી ત્યારે કદાચ મારા હસબન્ડ તો નાના હતા અને દિલ્હીના કોલેજમાં ભણતા હતા."

"તો તો આ કાનજીકાકાને અવશ્ય મળવું જ પડશે..!"

"તેઓ એંસી વટાવી ચૂક્યા છે, તબિયત ખરાબ રહેવાના કારણે તેઓ કોઈના પર બોજ નહોતા બનવા માંગતા, એમનો છોકરો પણ મારા સસરા ની કૃપાદ્રષ્ટિ થી એમ.બી.બી.એસ. બની ગયો છે, 'ડોક્ટર ધવલ કાનજી મહેતા', કાનજી કાકાને તેણે જ પોતાની પાસે રાખ્યા છે,

"એમનું એડ્રેસ અને નંબર અમને આપજો."

"એડ્રેસ જરૂરથી આપીશ એમનો નંબર મારા પાસે નથી.."

"ઓકે, હવે અન્ય પ્રશ્નો છે કોઇના મનમાં..?"

"હા, ચૌધરીજી.." પ્રભાકરે જુબાન ખોલી, "એમ તો લાગવા જ માંડ્યું છે કે શેઠજીએ આત્મહત્યા નથી કરી તો પછી પેલી બિગ સ્ક્રીન પરની આ મારી પત્ની નો રેપ અને મર્ડર કરવાની કબુલાત અને શરમિંદગી નું શું..? અને સૌથી મોટી વાત રિવોલ્વરનો જાતે જ કાનપટ્ટી પર કરેલો ઉપયોગ આ દ્રશ્ય તો લગભગ સહુ એ જ જોયું છે.."

"ના પ્રભાકર બધાએ નથી જોયું કેમ કે અડધા તો શેઠજીની શોધખોળ માં પડી ગયા હતા, હા, મેં પણ શેઠજીએ ગોળી ચલાવી એ દ્રશ્ય નથી જોયું કારણ કે જ્યારે ગોળી ચાલી ત્યારે અમે તો એ ઓરડા સુધી પહોંચવા આવ્યા હતા, હા તો ચાલો આપણે સહુ ફરિવાર એ ફિલ્મ જોઈ લઈએ..., જા શ્રવણ કનેક્શન ચાલુ કર અને કેમેરા ને રીપીટ મોડ પર રાખ પાંચ મિનિટ બાદ ચાલુ કરજે અમે સહુ ત્યાં હોલમાં જ પહોંચીએ છીએ જ્યાં પાર્ટી રખાઈ હતી, હું કોલ કરું ને ત્યારે જ તું અહીંયા થી ઓન કરજે, ઓકે.."

"હું પોતાના જમીરની અવાજ પર આ કદમ ઉઠાવી રહ્યો છું, મારો અંતરાત્મા મને ડંખી રહ્યો છે, હું માનસિક રીતે ઘણો જ ડિસ્ટર્બ છું, ના, હવે મને એમ થઈ ગયું છે કે એની આત્મા મને ચેનથી નહીં જીવવા દે.. એ હાથ ધોઇને મારી પાછળ પડી ગઈ છે, ઘણું જ વિચાર્યા બાદ મેં આ નિર્ણય લીધો છે.."

સહુ ઉત્સુકતા અને અચંબાવશ આ ફિલ્મ જોઈ રહ્યા હતા, માયાની આંખો માં ફરિવાર આંસુની નદી છલકાવા લાગી હતી, પ્રભાકર સૂનમૂન બન્યો, સુમન રાવ જાણે આંખો મીંચીને અંદરો-અંદર રડી રહ્યા હોય એમ કરવા લાગ્યો, હરકોઇ હતપ્રત થઈ જોઈ રહ્યું પલક, નિયતી, મીનાક્ષી, અજયસિંહ, અવિનાશ પાટીલ પ્રભાકર અને સુમંત રાવ સૌ અચંબિત હતા, સદાનંદ ચૌધરીની બાજ નજર પણ વિડીયો પર મંડાયેલી હતી.

"મે દુનિયા ને અંધારામાં રાખી, હું એ વિચારીને ખુશ હતો કે મારા આ ગુનાહ પર પડદો પડેલો

રહી ગયો પરંતુ નહીં એની આત્મા એમને મારી જ નજર માં બેપરદા કરી નાંખ્યો, મને પસ્તાવાની આગમાં જલાવી નાંખ્યો, એમજ મેં મારા આ ગુનાહને કબુલવા અને એની સજા ખુદને આપવા અને એની જાણ આપ સહુ સુધી પહોંચાડવા મેં મારા બેડરૂમમાં ક્લોઝ સર્કિટવાળી સિસ્ટમ લગાવી જેનું કનેક્શન પાર્ટીમાં લગાવેલી બિગસ્ક્રીન સાથે કરાવી નાંખ્યું, સહુ લોકો મોજુદ છે.. કાયદાના ચૌધરી એ.. સદાનંદ ચૌધરી પણ છે, હા.. તો હું મારો એ નરાધમ ગુનાહ કબૂલું છે મારી આ કબૂલાતને ઇકબાલે જૂર્મ માનવામાં આવે તો પ્રભાકર.. મેં જ તારી પત્ની પ્રિય પત્ની સાલીની સાથે બળાત્કાર કર્યો અને મેં તેનાં જ દુપટ્ટા વડે એનું ગળું ઘોંટીને એનું કત્લ કર્યું હતું..!" અને શેઠજીએ માથા પરની રિવોલ્વર સાથે નીચું જોયું.

શેઠજીની કબૂલાત આગળ વધતી એમ જ સહુની ઉત્સુકતા પણ વધતી જતી હતી."માયા તું મારા જેવા નિચ પુરુષને યાદ કરીને રડજે નહીં કોઈ સારો માણસ મળે તો એની સાથે લગ્ન કરી લેજે, મારી તમામ સંપત્તિની માલકીન તું જ છે, હું મારા અંતરાત્માની અવાજ પર આ કદમ ઉઠાવી રહ્યો છું, આથી હું કબૂલ કરું છું કે મારી મોતનો જિમ્મેદાર કોઈ જ નથી..."

અને પછી બિગ સ્ક્રીન પર દેખાતા દશ્યમાં શેઠ શિવચરણ અંબાણીએ હાથમાં પકડી રિવોલ્વર સાથે કાનપટ્ટી સટાવી અને ટ્રિગર દબાવી આપ્યું.. એ સાથે જ રિવોલ્વરના મુખમાંથી અવાજ અને ધુમાડો નીકળ્યો શેઠ શિવચરણ પાછળની તરફ ઢળી પડ્યા અને પરદા પરથી દેખાતા બંધ થઈ ગયા.

કોઇકની આંખો ભીની થઇ ગઇ તો કોઇકની આંખો અચંબિત થઇ ગઇ, પરંતુ જગતકાયદાના જાદુગર સદાનંદ ચૌધરીની ઝરણાં જેવી નીલી આંખો કઇંક જોયાનાં આનંદ સાથે ઝળકી ઊઠી...

'મેં બહુત વાહીયાત હું મુજપર રહમ ન કર,

ઇસ 'ઇકબાલે જુર્મ' કે બાદ મુસ્કુરાહત કૈસી.

JOIN CHANNELS

HTTPS://T.ME/EBOOKSIND

HTTPS://T.ME/BOOKS_KHAZANA

HTTPS://T.ME/GUJARATIBOOKZ

HTTPS://T.ME/MARATHIBOOKZ

પ્રકરણ 7 બેનમુન નિરીક્ષણ.

સદાનંદ ચૌધરીએ ફરિવાર એ ફિલ્મને જોવાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી, તેને ફોનથી ફરી વાર કહ્યું, "ફિલ્મને બેક કરીને ફરીવાર ચલાવો.." પછી ચૌધરીએ કાન પરથી ફોન હટાવીને સહુને ઉદ્દેશીને કહ્યું, "મેં જે જોયું તે તમે સહુએ પણ જોયું જ હશે કદાચ.. શું ધ્યાન કર્યું અંતિમ સીન પર ?.. રિવોલ્વરથી ધુમાડો નીકળ્યો.. ધમાકો પણ થયો.. પરંતુ શેઠજીના લમણે લોહી ન નીકળ્યું..!"

"લોહી કદાચ ત્યારે દેખાત ચૌધરી સાહેબ કે શેઠજી સ્ક્રીન પર દેખાતા રહ્યા હોત, પરંતુ એ તો પાછળ તરફ ઢળી પડ્યા.."

પ્રભાકરની વાત પર મુસ્કાઇ ઉઠ્યા ચૌધરી સાહેબ, અને એની આંખોમાં ઝાંકતા બોલ્યા, "એમ તો થવાનું જ હતું ભાઈ પ્રભાકર.. કેમેરાનો ફોક્સ બેડ પર કેમ નહોતો..? શેઠજી બેડ પર પડેલા દેખાવા જોઈતા હતા ને..!"

"કેમેરો તો મેજ પર સીધો રાખવામાં આવેલો પછી નીચે રખાયેલો બેડ તો ન જ દેખાય ને ચૌધરી સાહેબ..!" પ્રભાકરે ફરીવાર કોમેન્ટ કરી.

સદાનંદ ચૌધરીએ એને એવી રીતે જોયો જાણે કે એની બુદ્ધિ પર તરસ ખાઈ રહ્યા હોય, એટલા માં જ ફિલ્મ ફરીવાર ચાલવા લાગી ચૌધરીએ સૌને ધ્યાનથી જોવા નો નિર્દેશ કર્યો. "હા બીજી એક વાત.. આપ સહુ શેઠજીના ચહેરાના નીચલા હિસ્સાને જોયો કે નહીં..! બરાબર જુઓ.. એ કાનની ટીસીઓની નીચેના ભાગને.." ચૌધરીએ લગભગ ચિલ્લાઇને કહ્યું.

બધા જ સ્ક્રીન પર દેખાતા શેઠજીના ચહેરાને તાકી રહ્યા. કોઈને પણ એવી એક પણ વાત ન દેખાઈ જેનાંથી કઈ સંદેહ જેવું લાગે.

"શેઠજીના ચેહરાના નીચલા ભાગે..?" પલક સદાનંદના નજીકમાં આવીને ધીમા અવાજે બોલી, "કાનના નીચેના ભાગે કંઈપણ તો દેખાતું નથી.. સદાનંદ..!"

"આજ તો મુખ્ય પ્રશ્ન છે પલક.. કે કંઈ દેખાતું કેમ નથી..?"

"શું..શું મતલબ સદાનંદ..?" ઉલજન માં પડી ગઈ પલક.

બાકીના લોકોનો પણ લગભગ આવો જ હાલ હતો, કોઈને પણ સમજમાં નહોતું આવતું કે કોઈને એ પ્રશ્નનો જવાબ ન દેખાતો કે ચૌધરી ખરેખર બતાવવા શું માંગે છે..?

"શેઠજીની લાશને મારા ખ્યાલમાં લગભગ અહીંયા મૌજુદ બધા જ લોકોએ જોઇ હતી.." સદાનંદ લગભગ બધાની માનસિક સ્થિતિની મજા લઈને બોલી રહ્યો હતો.. "શું આપ સહુને એ લાશ નો ચહેરો અને આ સ્ક્રીન પર દેખાતા શેઠજીનો ચહેરો જેમાં કોઈ અંતર દેખાય છે..? વિશેષ રૂપથી ચહેરાના ડાબા હિસ્સાનાં કાન નીચેના ભાગે..?"

બધાની આંખો ઝીણી બની ગઈ

"આપને માયાજી..?" માયા નજીક પહોંચીને ચૌધરીજી બોલ્યા, "તમારા તો એ પતિદેવ હતા તમે તો ઓળખો..!"

"ના.. નહીં તો..!" માયાના કપાળે પરસેવાની નાંની નાંની બૂંદો ઝળકી ઊઠી.

"પ્લીઝ ચૌધરી સાહેબ.. મારા ગુરુવર..વધૂ ટોર્ચર ન કરો અમને.." અવિનાશની લગભગ રડમસ અવાજ નીકળી ગઈ, "પ્લીઝ.. બતાવી આપો ને.. કયા અંતરની વાત કરી રહ્યા છો આપ..અને પ્લીઝ ગુરુવર મારી ખિચાઇ ન કરતા કે.. હું કઈ જાતનો પોલીસ ઓફિસર છું કે ઇન્વેસ્ટિગેટર છું.. મારા પાસે આપના જેવી નજર અને બુદ્ધિ કદી એ નથી.. આપતો પલભરમાં બાલની પણ ખાલ કાઢી નાંખો..! ત્યારે જ તો આપને સહુ દિમાગના જાદુગર કહે છે.. પ્લીઝ, હવે કહી જ આપોને..!"

ચૌધરીએ પણ જાણે સૌને સતાવાની મજા જ થઈ ગઈ હોય એમ તેણે કોટના ખિસ્સામાંથી ઇન્ડિયા કિંગ્સ ની ડબ્બી કાઢી અને તેમાંથી એક સિગારેટ કાઢીને મોઢામાં બે હોઠ વચ્ચે દબાવી અને ગોલ્ડન લાઈટર નો ટચ આપ્યો, સિગરેટ સળગી ઉઠી પછી એક લાંબો કસ આપ્યો, અને બે હોઠ ને પહોળા કરીને ધુમાડાના ગોટા ને આઝાદ કર્યા, પછી તે શબ્દ ખોલવા લાગ્યો, "શેઠજીને ગઇ સાંજે શેવિંગ કરતાં સમયે ડાબા કાનના નીચેના ભાગે રેઝરનો હલકો કટ લાગી ગયો હતો, મુશ્કેલીથી તે લગભગ એકાદ ઇંચ લાંબો હશે, એવો હલકો કે કોઈનું ધ્યાન ભાગ્યે જ ગયું હોય.. ત્યારે શેઠજી અહીં પાર્ટીમાં હતા ત્યારે એ નિશાન હતું અને લાશ પર પણ મેં એ નિશાન જોયું પરંતુ આ બિગ સ્ક્રીન પર એ નાનકડું નિશાન દેખાય છે આપને..?"

સૌ હક્કા બક્કા થઇ સદાનંદ ચૌધરી અને સ્ક્રિન તરફ જોઈ રહ્યા. કોઈ જવાબ આપી શક્યું નહીં કારણકે ચૌધરી સાહેબના આવા બેનમૂન નિરીક્ષણથી સૌ અચંબિત હતા.

"નહિ દેખાય એ કટમાર્ક્સ નું નિશાન..! કેમકે એ શેઠ શિવચરણ અંબાણીના ચહેરા પર હતું.. નહીં કે એ સખ્શ ના ચહેરા પર જે શેઠજીના રૂપમાં અત્યારે બિગ સ્ક્રીન પર દેખાઇ રહ્યો છે..!" ચૌધરી અને રહસ્ય છતું કર્યું.

"શ..શું મતલબ..?" દુવિધા અને જિજ્ઞાસામાં ફસાયેલ માયા બોલી ઉઠી, "સ્ક્રીન પર દેખાઇ રહેલી વ્યક્તિ મારા હસબન્ડ નથી.. ચૌધરી સાહેબ..?"

"ના.. માયા જી, એ શેઠજી બિલકુલ નથી.. એ વ્યક્તિ શેઠજીનો ડુબ્લીકેટ છે..!"

"પરંતુ.. એ દેખાવમાં આબેહૂબ શેઠજી છે ચૌધરી સાહેબ.." પ્રભાકર લગભગ સટપટપટાઇને બોલી ઉઠ્યો.

"આ બધું ફેસમાસ્ક, વિગ, કોન્ટેક લેન્સની સાથે સાથે એ વ્યક્તિ ની શાનદાર એક્ટીંગની કમાલ છે..! આ ડુબ્લીકેટ છે પરંતુ આપને અસલ લાગે એવી એની એક્ટિંગ છે..! તેની અવાજ પણ બિલકુલ શેઠજી જેવી જ બનાવી છે, શાનદાર ડ્રામા રચવામાં આવ્યો છે, લાગે છે આના પ્લાનિંગ પહેલાંથી જ થયેલા હશે..! અને બીજી વાત કે આ ડ્રામા થયો એ પહેલાં જ શેઠજીને મારી નાંખવામાં આવ્યા હશે..! શેઠજી આરામ કરવા પોતાના કક્ષમાં ગયા તો એમની કાનપટ્ટી પર ગોળી ચલાવીને એમની હત્યા કરી નાંખવામાં આવી, બેડ પર સુવડાવી દેવામાં આવ્યા, કેમેરો પહેલાંથી જ ઓરડામાં ફિટ હતો.., એવી રીતે કે બેડ દેખાય જ નહીં.. તે ફક્ત ઓન જ

કરવાનો બાકી હતો.. પાછળથી કેમેરો ઓન કરીને આંખો ડ્રામા કરવામાં આવ્યો અને હા, છેલ્લે ગોળી છોડી એ કદાચ નકલી રિવોલ્વરથી છોડવામાં આવી હશે..!"

"ચૌધરી સાહેબ.. એમ ન બને કે રિવોલ્વરથી પછી શેઠજીને મારવામાં આવ્યા હોય એટલે કે ડ્રામા ખતમ થયા બાદ..!" અવિનાશ બોલી ઉઠ્યો.

"ના અવિનાશ તેમ ના બને.. કેમ કે પછી આખો ડ્રામા કરતી વખતે શેઠજીને બેહોશ કરીને રાખવા પડે પરંતુ એમ નથી બન્યું, કેમકે શેઠજીની લાશના આસપાસ કે ચહેરા પર થોડીપણ ક્લોરોફોર્મની સ્મેલ તો બિલકુલ નથી..!"

"ગુરુવર, ઈન્જેકશન અપાયું હોય તો..?" અવિનાશ પાટીલે પૂછ્યું.

"ના, જો ઇન્જેક્શન અપાયું હોય તો બેહોશીમાં મૃત્યુ પામેલા વ્યક્તિના હાવભાવ કંઈક અલગ જ ઉભરી આવે છે.. જ્યારે શેઠજીની મૃત્યુ તો દુઃખ દાયક હતી..! એવું એમનાં ચહેરાના એક્સપ્રેશન બયાન કરે છે.."

"ને ચૌધરી સાહેબ, શેઠજીના હાથમાં રિવોલ્વર..??"

"હા, રિવોલ્વર તો પાછળથી પકડાવવામાં આવી.. કેમકે શેઠજીના હાથમાંથી ગન-પાઉડર કે બારુંટ ની ગંધ આવતી ન હતી અને બીજી વાત કે હત્યારાને એ વાતની ખબર જ હશે કે બિગ સ્ક્રીન પર શેઠજીને આત્મહત્યા કરતા જોઇને તેમની ધર્મપત્ની અને બધા લોકો એમને રોકવા માટે કે બચાવવા માટે દોડી પડશે.. કદાચ શોધી પણ કાઢશે.. પરંતુ એને ખબર હતી કે ઓરડાઓનાં દરવાજા એટલા મજબૂત છે કે તેને તોડતાં પહેલાં તો એ પેલા ગુપ્ત રસ્તાએથી ફરાર થઈ જશે એટલે એમ જ માનવામાં આવશે કે શેઠજીએ આત્મહત્યા કરી..!"

"એટલે કે જીજાજીના ગાલ પર આપે પાર્ટીમાં કટ જોયો જે બિગસ્ક્રીન પર આપને ન દેખાયો તો આપ સમજી ગયા કે આ આત્મહત્યા નથી પણ હત્યા છે..!" સદાનંદ ચૌધરીને પ્રશંસાભરી નજરથી જોતાં સુમંતરાવ બોલ્યો, "વાહ.. આપનો જવાબ નહીં મળે એડવોકેટ ચૌધરી સાહેબ..! તમારા વિશે મેં ઘણું જ સાંભળ્યું હતું પરંતુ આજે જોઈ પણ લીધું આપ વાસ્તવમાં જ દિમાગના જાદુગર છો.. તમારી પાસે ત્રીજી આંખ છે..!"

* * *

(થોડાક સમય બાદ..છત્રપતિ શિવાજી આઇ હોસ્પિટલ..)

"અરે ચૌધરી સાહેબ.. આપ ?.. નમસ્કાર.."

"નમસ્કાર..માયાજી.." ચૌધરીએ પણ માયાજી નું અભિવાદન કર્યું. "મારા ગુરુજી શ્રી રવિકાંત ચૌધરીની આંખોનું ઓપરેશન થયું છે, એમની ખબર કાઢવા આવ્યો છું, તેઓ પણ એડવોકેટ રહી ચૂક્યા છે, મેં મારા કેરિયરની સ્ટાર્ટિંગ એમનાં આસિસ્ટન્ટ બનીને જ કરી હતી, એમનાંથી જ કાનૂન અને કોર્ટના દાવપેચ શીખ્યો હતો..અને તેઓની પુત્રી ન્યૂઝ ચેનલમાં રિપોર્ટર છે જેનું નામ કલ્પના છે.. ગુરુજીની આંખોમાં મોતિયાબિંદ આવ્યા હતા.. જેનું ઓપરેશન હતું, પરંતુ આપ આ હોસ્પિટલમાં શું કરો છો..?"

સફેદ સાડીમાં સજ્જ માયા વગર મેકઅપે પણ સુંદર લાગતી હતી. ગુલાબી હોઠો પર

ફીકી મુસ્કાન થિરકાવીને તે કોયલની મધુર ફૂંક જેવી સુરીલી અવાજમાં બોલી, "તમને તો ખબર છે ચૌધરી સાહેબ.. મારા હસબન્ડે આંખો દાન કરી હતી અને તે પ્રિયા વર્માને આપવાની વાત હતી.. આજે તેઓ નું ઓપરેશન થઈ ચૂક્યું છે અને એને મારા હસબન્ડની આંખો લગાવી છે, એની ઈચ્છા હતી કે આંખો ખુલતાંની સાથે જ તે મને જોવા માંગે છે.. ડૉ.યાદવે મને ફોન કરીને બોલાવી આથી જ હું ભાવુક બનીને અહીં આવી છું, અને બીજી વાત કે મારા હસબન્ડ તો હવે રહ્યા નથી પરંતુ પ્રિયા વર્મા ના સહારે તેની આંખોમાં હું તેમને જીવિત જોઈ શકીશ તો કમસેકમ આંખોના દર્શન થઇ જશે..!"

"હા, એ વાત તો છે જ માયાજી..!"

બંને છત્રપતિ શિવાજી આઇ હોસ્પિટલના રીસેપ્શન હોલમાં ઉભાં ઉભાં વાત કરી રહ્યા હતા.

"શું હત્યારા વિશે કંઈ ખબર પડી ચૌધરી સાહેબ..?"

"ના, હમણાં તો નહીં..!"

"ઓહ.." માયાનો ફૂલ જેવો ચહેરો મુરઝાઈ ગયો.

"હું કાનજી કાકાને વડોદરા જ મળી આવ્યો માયાજી, પરંતુ એમની પાસે કોઈ જ જાણકારી મળી શકી નહીં, એમણે કહ્યું કે તેઓ ગુપ્ત રસ્તા વિશે તો જાણે છે કેમ કે તે એમની દેખરેખ હેઠળ જ બન્યો હતો, પરંતુ તેમણે પોતાના નવાઇના એક પુત્રની સોગંદ ખાઈને કહ્યું કે તેમણે એ રસ્તા વિશે ક્યારેય કોઈને નથી કહ્યું, અહીં સુધી કે કોઈ દિવસ પોતાના પુત્રને પણ કહ્યું નથી, આ તમારા હસબન્ડને એની જાણકારી હતી એવું તેઓ કહી રહ્યા હતા."

"તો.. પછી ચૌધરી સાહેબ હત્યારાને કઈ રીતે ખબર પડી હશે..?"

"એ પણ ખબર પડી જશે માયાજી.. હું મારા તરફથી હત્યારાને શોધવામાં કોઈ પણ કસર છોડીશ નહીં.. મેં શ્રવણ અને મીનાક્ષીને મોકલ્યા હતા કે તેઓ ફેસ માસ્ક અને વિગ બનાવનાર લોકોને મળે જો એ કારીગર મળી જશે તો હત્યારાને પકડવો મુશ્કેલ નથી અત્યારે તો એને પકડવાનો લગભગ એક જ રસ્તો માલુમ થઈ રહ્યો છે.. અત્યારે હું એમનાં ફોનની જ રાહ જોઈ રહ્યો છું, અજયસિંહ એ ટેલરની શોધ માં ગયો છે કે જેણે શેઠજી જેવા જ કપડાં એને સીવીને આપ્યા."

"હા એમનો ટેલર તો નોવેલ્ટી ટેલર હતો..!" માયાએ યાદ કરતાં કહ્યું.

"જી.. અમે ત્યાં પૂછતાછ કરી.. એની પાસે બીજા કોઈએ આવા કપડા નથી સિવડાવ્યા..!" ચૌધરી એ જવાબ આપ્યો.

"પરંતુ ચૌધરી સાહેબ.. હત્યારાને શું ખબર કે તેઓ પાર્ટીમાં આ જ ડ્રેસ પહેરશે..?"

"પાર્ટીવાળા દિવસે એ ડ્રેસને લગભગ સિવડાવીને નોવેલ્ટી ટેલર્સ પાસેથી આવી ગયો હતો, શેઠજીએ એ ડ્રેશનું કપડું રેમન્ડ ના શો-રૂમમાંથી એક સપ્તાહ પહેલાં ખરીદીને નોવેલ્ટી ટેલર્સ ને આપી દીધું હતું.. રેમન્ડ શોરૂમ પર તપાસ કરાવતાં ખબર પડી કે સીસીટીવી ફુટેજમાં એક કાળા બુરખાવાળી ઠીક એવું જ કપડું ખરીદીને લઈ ગઈ હતી..જે લગભગ શેઠજીના ગયા બાદ

તરત જ એણે કપડા ખરીધા હતા, કદાચ એણે એમનાં જેવા જ કપડા જાણીજોઈને ખરીધા પરંતુ નિરાશાજનક વાત છે કે એની ઓળખાણ છટી ન થઈ શકી..!"

"ઓહ.."

"આપને નિરાશ થવાની જરૂર નથી માયાજી.. જરૂર એ મારા હાથના પંજા માં આવી જશે એ ગમે તેવો હોંશિયાર કેમ ન હોય..! અમુક ભૂલો તો કરી ચૂક્યો જ છે..હવે આપણે એ જોવાનું છે માયાજી કે બલિના બકરા ની માં ભલી ક્યાં સુધી ખુશી મનાવશે ..?"

કુછ યું ચર્ચે હૈ તેરી ઇન આંખો કે,

માનો કૈદ હો કોઇ બિના સલાખોં કે.

પ્રકરણ 8 અલૌકિક દ્રષ્ટિ.

"કેમ છે હવે પ્રિયા ?" પ્રશ્ન કરનાર છવ્વીસ વર્ષનો યુવક હતો, હાલા કે તંદુરસ્ત જીસ્મના ઉપર સસ્તા વસ્ત્રો જ હતા છતાં લાંબા ગોરા કદને કારણે ખુબસુરત લાગતો હતો.

"તું...?" સ્વર્ગની અપ્સરા જેવી પ્રિયા વર્મા બેડ પર સીધી સુતેલી હતી, અને એની આંખો પર પટ્ટી બંધાયેલી હતી યુવકની અવાજે જાણે એનાં મનમાં કડવાહટ લાવી દીધી હતી, એ બૂરુ મુખડું બનાવીને બોલી, "તું અહીંયા શું કરી રહ્યો છે..?"

"આરૂષ જીજુ તો કાલના અહીંયા જ છે દીદી..." ઓરડામાં મૌજુદ ત્રીસ વર્ષીય અન્ય યુવક ટપાકથી બોલ્યો, "જ્યારે આપનું ઓપરેશન થઇ રહ્યું હતું ત્યારના તેઓ અહીંયા જ છે અને બાલ્કનીમાં ઉભા ઉભા ભગવાન પાસે પ્રાર્થના કરી રહ્યા હતા, તેઓ આખી રાત જાગતા જ રહ્યા હતા."

"હા, મયુરભાઈ ઠીક કહે છે દીદી..!" પ્રિયાની હમશકલ જેવી તેની નાની અઢાર વર્ષીય બહેન પદ્મા બોલી, "જીજુએ કાલથી કશું ખાધું શુદ્ધા પણ નથી અને કહે છે જ્યારે તું પોતાની આંખોથી જોવા લાગીશ ત્યારે જ તેઓ પોતાનું વ્રત તોડશે."

"બધું નાટક છે..." ઘૃણા અને ક્રોધની સાથે બોલી પ્રિયા, "મમ્મી અને મયુર સિવાય તારા પર પણ આ માણસે શું જાદુ કર્યું છે ખબર નથી પડતી પદ્મા..! તમે સહુ જાણો જ છો કે એ માણસ અહીંયા કેમ આવ્યો છે..? એટલે નહીં કે એને મારાથી પ્રેમ છે પરંતુ એ એટલે આવ્યો છે કે હવે હું જોતી થવાની છે અને મને હવે ફિલ્મોમાં કામ મળશે.. એક ફિલ્મ હિટ થાય ત્યારથી મારી કિંમત કરોડોમાં પહોંચી જશે, એની પોતાની તો કોઈ ખાસ કમાઇ છે જ નહીં..! એ કરે જ છે શું ભલા..? ફિલ્મ, થીયેટર અને ટીવી સિરિયલના કલાકારો માટે વિગ અને ફેસમાસ્ક જ તો બનાવે છે, મહિને દસ-વીસ હજારથી વધુની આવક ગઈ છે કદી પૂછો..? જ્યારે હું તો એનાં માટે સોનાનાં ઇંડા આપતી મુરઘી છે.."

"તારા વિચારો આટલા બધા ખરાબ કેમ છે પ્રિયા.." આરૂષ લગભગ તડપીને બોલ્યો, "આપણા લગ્નને લગભગ ત્રણ વર્ષ થઈ ચૂક્યાં છે, તે હજુ સુધી મને સમજવાની કોશિશ શુદ્ધા નથી કરી.. દિવાના જેવો પ્યાર છે મારો, તારા પ્રત્યે પાગલપનની હદ સુધી નો પ્રેમ..!"

"અચ્છા... હં..." હસવા લાગી પ્રિયા,પછી વ્યંગપૂર્ણ ભાવથી બોલી, "કદી એમ લાગ્યું તો છે જ નથી મને..! ખરેખર તું જેને પ્યાર અને ચાહત કહે છે ને આરૂષ,એ ખરેખર વાસના અને ભૂખ જ છે..! હું ખૂબસૂરત છું લોકો કહે છે ઉપરવાળાએ મને ઘણી જ ફુરસત થી બનાવી છે, મને.. મને જોઈને બેજાન પથ્થરોમાં જીવ આવી જાય છે અને એમનાં સીનાઓ ધડકી ઊઠે છે, પરંતુ નસીબ ની બલિહારી જુઓ..પપ્પાજીને કેન્સર હતું એ એમનાં જીવનની અંતિમ શ્વાસો ને લઇ રહ્યા હતા, એમણે હાથ જોડીને એમની અંતિમ ઈચ્છાના સ્વરૂપે એમ કહ્યું હતું કે, હું એમનાં સ્વર્ગવાસી દોસ્તના પુત્ર એટલે કે તારાથી લગ્ન કરી લઉં કારણ એક જ કે, બચપનનો રિસ્તો હતો, ત્યારે મને મળેલી એક ખૂબ જ ઊંચા નિર્માતાની ફિલ્મ પપ્પાજીની ઇચ્છાના કારણે જતી કરી હતી અને લગ્ન પછી પણ તે મારી કેરિયર પર રોક લગાવી આપી હતી..આરૂષ..!"

"એ મારી મજબૂરી હતી પ્રિયા.." આરૂષ નીચે જોતાં બોલ્યો, "એ છેલ્લી મળેલી ફિલ્મ ખૂબ જ એડલ્ટ હતી, એ હું વેઠી શકું એમ ન્હોતો."

"નાનકડી સોચ ધરાવે છે તું.." ફુંકારીને બોલી ઉઠી પ્રિયા, "દુનિયા ક્યાંથી ક્યાં પહોંચી ગઈ છે, સ્ત્રી જાતે ઘણી તરક્કી કરી લીધી છે.. શું આપણે આટલું ન કરીએ..?"

"મને વાંધો નહોતો..પરંતુ મારા મમ્મીના ખાતર આ બધાની મનાઈ હતી.." લગભગ અધરડ્યા અવાજે બોલ્યો આરૂષ, "હવે તને નહીં રોકું બસ.. બની જજે ટોપની હિરોઈન..! કેમ કે હવે મમ્મી તો રહી નહીં.."

"તું આમેય છે કોણ મને ઇજાજત આપનાર ? મારો પતિ ?..માય ફૂટ.. હું તને હવે મારો પતિ માનતી જ નથી, આંખ ખુલતાં જ મારું સૌથી પહેલું કામ કોર્ટમાં તારા-મારા છૂટાછેડાનું રહેશે.., તારા જેવા માણસની સાથે હું રહી જ નથી શકતી."

"ના પ્રિયા, ભગવાનના ખાતર આમ ન કર પ્રિયા.." આરૂષ આંખોમાની આંસુની ધાર સાથે ગિડગિડાવા લાગ્યો, "હું તારા વિના રહી નહીં શકું, હું તને વાયદો કરું છું કે તારા રસ્તાનો કાંટો નહીં બનું, તારે જેવી ફિલ્મોમાં કામ કરવું હોય કરજે.. ઓકે.."

"તારો એવો ઉપકાર ના જોઇએ મને..!"

"એક્સક્યુઝ મી.." ત્યારે જ ડૉ.યાદવે ઓરડામાં પ્રવેશ કર્યો, "હું પ્રિયાજીની આંખોની પટ્ટીઓ ખોલવા માટે આવ્યો છે, પ્લીઝ.. તમારા બધાએ બહાર જવું પડશે.. ઓરડાની બધી જ લાઈટ બંધ કરી દો નર્સીસ.."

"અ..ડોક્ટર સાહેબ, માયા મેડમ આવી છે..? હું સૌથી પહેલાં શેઠજીની એ આંખોથી એમની પત્નીને જોવા માંગું છું."

"હા પ્રિયાજી, આપ સૌથી પહેલાં એમને જ જોશો, હું એમને પછી બોલવું છું, ઓકે.."

બધા ત્યાંથી બહાર નીકળ્યા પરંતુ બહાર શ્રવણ, અજયસિંહ, મીનાક્ષીની સાથે સાથે સદાનંદ ચૌધરીને બેઠેલા જોઇને આરૂષ ખૂબ જ ગભરાવા લાગ્યો.

* * *

આરૂષનો હાથ પકડીને સદાનંદ એને હોસ્પિટલના અન્ય ઓરડામાં લઈ ગયા. શ્રવણ, અજયસિંહ અને મીનાક્ષી પણ સાથે હતા.

ઇન્ડિયાકિંગ્સની ડબ્બીમાંથી સિગારેટ કાઢીને ગોલ્ડન લાઈટર વડે ચૌધરીએ સિગરેટ સળગાવી, પછી એક કશ લગાવ્યો અને આરૂષના મુરઝાયેલા પીળા પડી ગયેલા ચહેરા આગળ ધુમાડો ઉડાવતાં બોલ્યા, "કેમ પ્યારેલાલ તમારી ચેહરાની હવાઈ ઉડી ગઈ છે..?"

"એ..એ..મને ખબર જ ન્હોતી કે..!"

"શું ?..શું ખબર ન્હોતી ?"

"એ જ કે શેઠ શિવચરણ અંબાણીનું ફેસમાસ્ક અને વિગ એમની હત્યા ની સાજીશ માટે

બનાવવામાં આવી રહ્યું છે, એનો ઉપયોગ તેમની હત્યામાં કરવામાં આવશે એવી જરા સરખો પણ મને અંદાજો ન્હોતો."

"એટલે કે એ ફેસમાસ્ક અને વિગ તેં જ બનાવ્યા છે એમ..! અને પાછી તને એની જાણ પણ છે કે એમની હત્યામાં એનો ઉપયોગ થયો હતો..!"

"હા ખબર છે સાહેબ.. અખબારો અને ટીવીન્યુઝ માં ખબર સાંભળીને હું સમજી ગયો હતો, ત્યારથી જ મારા પગ ભૂલી ગયા છે અને આ અણજાણે જ મારા થી ભૂલ થઇ ગઇ છે ચૌધરી સાહેબ, બાકી હું નિર્દોષ છું મારી મળેલી મા ની કસમ સાહેબ..!"

"તું ગુનેગાર છે અને તેની સજા તને જરૂર મળશે.." સદાનંદે આરૂષને નકલી ધમકી આપતાં કહ્યું, "છતાં તું બચવા માંગતો હોય તો તું મારા સવાલોના સાચા જવાબ આપતો જા.. બચી જવાની ગેરંટી મારી..!"

"ઓકે.., ચૌધરી સાહેબ, પૂછો.." રડમસ અવાજે આરૂષ બોલ્યો, ચૌધરીએ છેલ્લો કશ લગાવીને સિગરેટને ખૂણામાં બુજાવી અને અંતિમ ધુમાડો છોડતાં આરૂષ તરફ પાછા ફર્યા.

* * *

"ઓરડામાં અંધારું છે પ્રિયાજી..!" આંખોની પટ્ટી ખોલતાં કહ્યું, "કેમ કે અચાનક ચમક તમારા નેત્રો પર ન પડે.. જીરો વોલ્ટનો બલ્બ સળગી રહ્યો છે.. પછી ધીમે ધીમે પ્રકાશ વધારવામાં આવશે.. ઈશ્વર કૃપાથી આપ બધું જ નિહારતી થઈ જશો.."

"શું માયાજી મારી સામે જ છે..?"

"હા, એ અહીંયા જ છે.. સૌથી પહેલાં આપ માયાજી ને જ જોશો.. તમારી પટ્ટીઓ હવે ખોલી નાંખવામાં આવી છે.. પરંતુ તમારે એકદમથી આંખો ખોલવા ની નથી.. બિલકુલ ધીમે ધીમે આંખો ખોલવાની છે.. પહેલાં કદાચ ઝાંખું દેખાશે પરંતુ ગભરાવાની જરૂર નથી.. ધીમે ધીમે બધું જ બરાબર દેખાશે.. ઓકે.. અને બીજ કે બિલ્કુલ સીધું જ જોવાનું છે.. સામે જ માયાજી ઊભા છે.. તમારી નજર સીધી એમના પરજ પડશે.."

પ્રિયાએ ધીમે ધીમે આંખો ખોલી. ડોક્ટર ના ઈશારા પર લાઇટને ધીમે ધીમે વધારવામાં આવી, પ્રિયાની દૃષ્ટિ પણ પહેલાં ઝાંખી થઇ પછી ધીમે ધીમે સ્પષ્ટ જોઇ શકી, તે તરત બોલી ઊઠી, "માયાજી, આપને હું જોઈ શકું છું, આપ હજુ પણ એવા જ છો.." માયા પણ મુસ્કાઇ ઉઠી, "માયાજી હું આપની આભારી છું અને માફી પણ ચાહું છું, કારણ કે હું તમારાથી દ્રષ્ટિવાળી બની છું તો આપની દુનિયા પણ સુની થઈ ગઈ છે, મને માફ કરશો..!"

"પ્રિયા તું દિલ નાનું ન કર, મને તો એમની મોતનું દુઃખ મરતાં દમ સુધી રહેશે, પરંતુ એમની આંખોને જોઈને પ્રસન્નતા રહેશે એમની આંખોની સાથે હું એમને જીવિત સમજીશ, એમની આંખોના માધ્યમથી તેઓ મને જોઈ રહ્યા છે એમ સમજીને હું તારા પાસે આવીને એમની આંખો જોતી રહીશ."

"દીદી.. દીદી.." થોડા સમય બાદ બધા જ અંદર આવીને પ્રિયાને મળવા લાગ્યા, સહુને જોઈને

પ્રિયા પણ ખુબ જ ખુશ થઇ ગઇ.

થોડા સમય સુધી સૌને મળ્યા અને વાતો કરવા લાગ્યા કે અચાનક પ્રિયાએ ચિખ પાડી...

"અરે.. ઓહ.. આ શું.. આવું કેવી રીતે બની શકે છે.. હું કોઇ સપનું તો નથી જોતીને ?.. ના, હું તો જાગી રહી છું.. પછી આ બધું શું દેખાઈ રહ્યું છે..મને સામે તો કોઇ ટીવી પણ નથી.. પછી..પછી હું આ બધું કેવી રીતે.. હા હું આંખો બંધ કરુ છું.. હે ભગવાન,..આંખો બંધ કરવા છતાં પણ આ બધું શું દેખાઈ રહ્યું છે.. ડોક્ટર.."

"દીદી.." મયુર ગભરાઈને બોલ્યો, "આ શું થઈ રહ્યું છે તમને.. દીદી તમે આંખોને આટલી કસીને કેમ વીચી નાંખી છે ? તમારું શરીર કેમ આમ પરસેવે રેબઝેબ છે ? અને તમે કેમ આમ કાંપી રહ્યા છો ? તમે ઠીક છો ને દીદી..?"

"શું વાત છે..?" માયા ગભરાઈને બોલી, "તું ઠીક છે ને પ્રિયા.." પ્રિયાએ કંઈ પણ જવાબ ન આપ્યો, "ડોક્ટર સાહેબ, જરા પ્રિયાને જુઓ તો.. શું વાત છે..?"

"તમે લોકો જરા હતો તો.." ડૉક્ટર યાદવ સહુને હટાવીને પ્રિયાની કલાઈ પકડતાં બોલ્યા, "વ્હોટ હેપન ? શું વાત છે પ્રિયા ? શું મેહસુસ કરો છો તમે ? શું તમને કશું દેખાતું નથી..?"

"ન..નથી દેખાતું ડોક્ટર સાહેબ.. આંખો બંધ કરવા પર પણ દેખાઈ રહ્યું છે.. મને.. હું ઊંઘી નથી રહી જાગી રહી છું.. છતાં કોઇ ફિલ્મની જેમ મારી સામે દ્રશ્ય તાજા થઇ રહ્યા છે.. બદલાઈ રહ્યા છે.. જુઓ.. જુઓ આ કોઈ હોસ્પિટલ નું દ્રશ્ય છે.. ત્યાં કોઈક પુત્રનો જન્મ થયો છે.. એ શામળો છે.. પરંતુ એની માની ખુશી ફુલી નથી સમાતી.. પુત્રના પિતા દાદા-દાદી ખૂબ જ ખુશ છે.. આ શું દેખાય છે મને ?.. તેઓ હોસ્પિટલના સ્ટાફને પૈસા વહેંચી રહ્યા છે.. બાળકને કાળા કલરની ગાડી માં લઇ જવામાં આવી રહ્યો છે.. એમની કોઠી મહેલ જેવી શાનદાર છે.. કોઠીની બહાર બેન્ડ વાગી રહી છે, ઢોલ નગારા વાગી રહ્યા છે.. બાળક ની આરતી ઉતારવામાં આવી રહી છે.. ગરીબોને અનાજ, કપડાં અને પૈસા દાન કરવામાં આવી રહ્યા છે.. ગુરુપંડિત બાળકની માથાની રેખાઓ અને હાથની રેખાઓ જોઈ રહ્યા છે..બાળકને તેઓ ખૂબ જ ભાગ્યશાળી બતાવી રહ્યા છે.. તરક્કી કરશે, દૌલતની સાથે નામ પણ કમાશે, સમાજ-સેવક બનીને દીન-દુનિયાની સેવા અને મદદ કરશે, એ બાળકનું નામ હશે "શિવચરણ અંબાણી"..

અાંખે પઢો, ઔર જાનો હમારી રજા ક્યા હૈ,

હર બાત લફ્ઝો સે બયાં હો તો મજા ક્યા હૈ;

પ્રકરણ 9 ચહેરે પે ચહેરા.

"એ ફોન પર વાત કરતો મારી વર્કશોપ પર આવ્યો હતો, એ બીજી તરફ બોલનારને ઘડીએ ઘડી જીજાજી સંબોધી રહ્યો હતો, એ બતાવી રહ્યો હતો કે એ રસ્તામાં છે ફક્ત એકાદ કલાકમાં ત્યાં પહોંચી જશે, જ્યારે કે એ અહિંયા જ હતો, ખૈર ફોન બંધ કરવા પર એ મને બોલ્યો હતો કે, એ પોતાના જીજાજી શેઠ શિવચરણ અંબાણી સાથે વાત કરી રહ્યો હતો. બીજુ કે શેઠજીની થોડાક દિવસો બાદ મેરેજ એનિવર્સરી છે, અને તે તેમને અનોખું સરપ્રાઇઝ આપવા માંગે છે, શેઠજી માને છે કે દુનિયામાં જુદવા માણસોનું અસ્તિત્વ નથી, જ્યારે તેનાં કહેવા મુજબ તે એ બાબત સાબિત કરવા માંગતો હતો, તેણે જણાવ્યું કે તે જીજાજી જેવાં કદ-કાઠી ધરાવતા માણસને તેમનાં જેવું ફેસમાસ્ક અને વિગ પહેરાવીને એમની સામે ઉભો કરી દેશે, અને તે તેમને ચોકાવવા માંગતો હતો. તેણે મને શેઠ શિવચરણ અંબાણી ના ચાર કલર ફોટો આપ્યા હતા, ફેસમાસ્ક અને વિગ બનાવી આપવાના બદલામાં તે મોં માંગી કિંમત આપવા તૈયાર હતો, મેં પણ ડરતાં ડરતાં બે લાખ રૂપિયાની માંગણી કરી હતી, તેણે તુરંત જ તેનાં ખિસ્સામાં રહેલા બે લાખ રૂપિયા મને આપ્યા, ચૌધરી સાહેબ મને ન્હોતી ખબર કે એનાં ઇરાદા ખતરનાક છે...અને આ બધો 'ચહેરે પે ચહેરા' નો ખેલ છે."

સદાનંદે આરૂષના ચેહરાને ધ્યાનપૂર્વક નિહાળતાં કહ્યું, "શું એણે એનું નામ ન્હોતું બતાવ્યું..?"

"હા.. બતાવ્યું હતું ને.. 'સુમંતરાવ'."

"સુમંતરાવ..?" સૌ ચોક્યા,

"હા, એ બોલ્યો હતો કે તે ઓરંગાબાદ નો રહેવાસી છે અને શેઠ શિવચરણ અંબાણીની વાઈફ તેની પિતરાઈ બહેન છે.."

"એનો દેખાવ કેવો હતો.?

"હા, અ◌ેની ઉંમર લગભગ ત્રીસેક આસપાસ હશે, શ્યામ વર્ણનો હતો, કદ સાડા પાંચ ફૂટનું, શરીર વધારે તંદુરસ્ત નહોતું, આંખો જાણે બિલ્લોરી રંગની હતી, એક સપ્તાહ પછી એ ફેસ માસ્ક અને વિગ લેવા આવ્યો હતો, તો એ બોલ્યો હતો કે હું એનાં ચહેરા પર માસ્ક લગાવીને સરખું કરી આપું અને વિગ પણ ફીટ કરી દઉં, મેં જ એને શેઠ શિવચરણ અંબાણી બનાવી આપ્યો હતો, એની આંખો અલગ પડતી હતી અને એ મેં એને જણાવ્યું તો એ કહેવા લાગ્યો કે એ લેન્સ પહેરી લેશે એની કદ-કાઠી બિલકુલ શેઠજી જેવી હતી, તેમજ અવાજ પણ તેમનાં જેવો જ કાઢી શકતો હતો.."

"આરૂષ તેં જે દેખાવ બતાવ્યો છે તે સુમંતરાવ જોડે બિલકુલ મેલ ખાતો નથી."

"એ સુમંતરાવ ન્હોતો શ્રવણ, એ બીજો કોઈ જ હતો એણે પોતાનો ખોટો પરિચય આપ્યો હતો, ફોન પરની વાતો એ પણ એક નાટક જ કર્યું હતું, કારણ એ જ કે કલાકાર આરૂષને લાગે કે શેઠજીનો સારો જ છે પરંતુ ખરેખર તો એ જાતે પણ કોઈ અભિનય નો કલાકાર જ હતો, નથી જોયું આપણે બિગસ્ક્રીનપર.. એની એક્ટિંગ..! પણ એ બિચારો એક નાનકડી કટ-

જખમના કારણે મ્હાત ખાઈ ગયો."

"પણ ચૌધરી સાહેબ, આમાં મારો કોઈ વાંક નથી હું નિર્દોષ છું, પ્લીઝ મને બચાવી લો..!" આરૂષ રડતા અવાજે બોલ્યો.

"હા, તું કદાચ મને નિર્દોષ લાગે છે, હું તને બચાવીશ પણ જરૂર પડી તો તારે અદાલતમાં ગવાહી આપવી પડશે, ખૂનીના દાવપેચને ખુલ્લા પાડવા પડશે, તો હું તને જરૂરથી બચાવી લઇશ, ઓ.કે..."

"ખૂબ જ આભાર. ચૌધરી સાહેબ તમારો.."

"હજુ એક કામ બાકી છે તારું.. પછી તું જઈ શકે છે.. તારા અંદાજ પ્રમાણે તારે અહીંયા આ શ્રવણ પાસે બેસીને નકલી સુમંતરાવ કેવો દેખાતો હતો એનો સ્ક્રેચ બનાવવાનો છે તું એનો હુલિયો બતાવશે તો શ્રવણ સ્કેચ બનાવી લેશે."

"શું મને થોડી મહોલત મળી શકે છે મારી પત્નીને મળવાની, હમણાં એની પટ્ટી ખુલી ગઈ હશે..!?" આરૂષે અનુમતીના ભાવે પૂછ્યું.

"ઠીક છે આરુષ, હવે તું અમારો સભ્ય જ છે, અમને તારા પર વિશ્વાસ છે જા, મળી લે, અને પછી તુંરત સ્કેચ તૈયાર કરાવજે. ઓ.કે...!"

*   *   *

"શિ...શિવચરણ અંબાણી...!" ચિલ્લાઇ ઉઠી માયા, "આ શું બોલી રહી છે તો પ્રિયા..? એક નાનકડા બાળક નું નામ 'શિવચરણ અંબાણી' રાખવામાં આવ્યું છે, એ તો મારા હસબન્ડનું નામ છે તું તું પાગલ તો નથી થઈ ગઇ ને..? શું બોલી રહી છે તું..?"

"એ હું નથી જાણતી..!" આંખો બંધ રાખીને જ બોલી પ્રિયા વર્મા. "આ જાણે ફિલ્મ ચાલી રહી છે મને નથી ખબર શું થઇ રહ્યું છે..? મારી જિંદગીમાં આવું ક્યારેય મને થયું નથી આવું પહેલીવાર થયું છે, મને ડર લાગે છે.. કે આ ફિલ્મ બંધ થવાનું નામ જ નથી લેતી..એ પુત્રની મા અત્યારે એને દૂધ પિવડાવી રહી છે, લોડી ગાઈ રહી છે.."

"કેમ છે હવે તુ પ્રિયા..?" ત્યારે જ ઓરડામાં આરૂષ પ્રવેશ્યો, "જો મારી સાથે કોણ કોણ છે..દેશના મશહૂર એડવોકેટ સદાનંદ ચૌધરી અને તેમનાં આસિસ્ટન્ટો.. શું છે અરે આ શું..? તને પરસેવો કેમ છે ? તબિયત તો ઠીક છે ને તારી..?"

"એ બાળકની જન્મની વધાઈ આપવા હિજડાઓની ફોજ આવી છ.."

"બાળક.. હિજડાઓની ફોજ..?!" આરૂષ હેબતાઇ ગયો, "શું આ શું બોલી રહી છે પ્રિયા તું..? સપનામાં છે કે શું..?"

"બાળકને ખોળામાં લઈને ગીતો ગાઈ રહ્યા છે." પ્રિયા જાણે કંઈ પણ સાંભળતી જ નથી, એવી રીતે બોલી, "દાદીએ ચાર સાડીઓ અને સો-સોની નોટોની થપ્પીઓ આપી છે, દરેકને ચાય-નાસ્તો પેશ કરાઈ રહ્યો છે, દાદા-દાદી ગરીબોને દાન આપી રહ્યા છે, પંડિત હવન કરી રહ્યા છે, દાવત ચાલી રહી છે.."

"આ શું બોલી રહી છે..?" આરૂષ અંતે મયુર તરફ જોઇને બોલ્યો, "આ શું થયું છે પ્રિયાને..?"

"અમારી સમજમાં પણ કંઇ નથી આવી રહ્યું...જીજૂ" મયુર રડમસ અવાજે બોલ્યો, "દીદીએ અમને બધાને બોલાવ્યા, તે જોઇ શકતી હતી, પરંતુ અચાનક તે આમ કરવા લાગી, લગભગ અડધો કલાકથી આમ જ છે.."

સદાનંદ ચૌધરીની ઝરણા જેવી નીલી આંખો પહેલાથી જ સિકુડાયેલી હતી.

"હે ભગવાન.." ત્યારે જ પ્રિયા આંખો ખોલીને બોલી, "હવે એ ફિલ્મ દેખાતી બંધ થઇ.. હાશ.. નમસ્કાર ચૌધરી સાહેબ..!"

"નમસ્તે પ્રિયા.." સદાનંદ બે કદમ વધીને બોલ્યા, "શું વાત છે ?"

પરસેવાથી રેબઝેબ પ્રિયા ખભા ચડાવતી બોલી, "ખબર નથી ચૌધરી સાહેબ, કંઇ પણ સમજમાં નથી આવી રહ્યું.. અચાનક જ જેવી ફિલ્મ સામે દેખાવા માંડી મને, જો કે એ મને આંખો બંધ કરવા પર પણ દેખાય છે મને, બીજી વાત મને એ લાગે છે કે હું સ્વર્ગસ્થ શેઠ શિવચરણ અંબણીનો જન્મ અને તેમનાં બચપણની ઘટનાઓ જોઇ રહી હતી..મને એમની આંખો લગાડવામાં આવી છે એટલે કદાચ એમની આંખો એમનું બચપણ જોઇ રહી હતી."

"આવું બધું કેવી રીતે બની શકે છે..?" બોખલાઇને બોલી માયા, "એ માન્યું કે પ્રિયાને એમની આંખો લગાવાઇ છે પરંતુ એનો મતલબ એવો તો નહીં જ કે એ આંખો બચપણની ઘટનાઓને જુએ, ગુજરી ચુકેલા સમયને અને નવી લગાડેલી જૂની આંખોને શો સંબંધ..? મેમરી નો સંબંધ તો લગભગ મગજથી હોય છે.. તો પછી..?"

"ડૉક્ટર સાહેબ.." પ્રિયા જવાબ આપવાના બદલે ડૉક્ટર યાદવને કહેવા લાગી,"શું આ શક્ય છે ડૉક્ટર સાહેબ કે આંખો લગાડવામાં આવ્યા પછી આંખો મૂળ વ્યક્તિના અતીતની ઘટનાઓને જુએ..?"

"મારી સમજમાં કંઇ જ આવતું નથી." હતપ્રત થયેલો ડૉક્ટર યાદવ બોલ્યો, "મારી જિંદગીમાં આમ પહેલીવાર જોઈ રહ્યો છું.. મેં કેટલાય દર્દીઓને દાન કરાયેલી આંખો લગાડી છે પરંતુ કોઈએ પણ આવી શિકાયત નથી કરી, હું માયાજીની વાતને ટેકો આપું છું કે અતીતની ઘટનાઓનો સંબધ મગજ સાથે હોય છે ન કે આંખો સાથે અંબાણી સાહેબની તો મૃત્યુ થઈ ચૂકી છે, એમનો અંતિમ-સંસ્કાર પણ થઇ ચૂક્યો છે, એ વાત સાચી છે કે તું પ્રિયા એમની આંખોથી દુનિયા જોઈ રહી છે, પરંતુ આંખો ભલા અંબાણી સાહેબનું અતીત કેવી રીતે બતાવી શકે..? આશ્ચર્યજનક વાત છે..! મેડિકલ સાયન્સમાં આવો કિસ્સો બનવો અસંભવ છે.. ખરેખર અસંભવ છે..! તમારી આમાં શું રાય છે ચૌધરી સાહેબ..?"

"ભલા આ વિષયમાં હું શું કહી શકું ડૉક્ટર..!" અસમંજસ સાથે જવાબ વાળ્યો સદાનંદે, "ક્યારેય વાંચવામાં કે સાંભળવામાં આમ તો આવ્યું જ નથી કે અતીતની ઘટનાઓ ચલચિત્ર સ્વરૂપે દેખાવા લાગે તે પણ આંખો જે મૂળ વ્યક્તિની છે તેની અતીતની ઘટનાઓ, વિજ્ઞાનની દ્રષ્ટિથી પોસિબલ છે કે નહીં એ તો ખબર નથી, કેમકે હું રહ્યો કાયદા અને કાનુનનો માણસ.. કાનૂનની દૃષ્ટિએ પણ મારા આ નાનકડા કેરિયરમાં પણ આવો કેસ મેં કદી જોયો નથી."

"પ..પરંતુ.." થથરીને બોલી પ્રિયા, "હું જૂઠું નથી બોલી રહી ચૌધરી સાહેબ.. કોઈ નાટક નથી કરી રહી.. ખરેખર સાચે જ આ બધું મેં જોયું છે.. અને તે પણ ખુલ્લી આંખોથી..! અને હું સ્વપ્નમાં પણ નહોતી, તો પછી હે ભગવાન.. આ શું થઈ રહ્યું છે મારી સાથે ?"

"રિલેક્સ.. પ્રિયા.." આરુષ તેનાં માથા પર રાખતાં બોલ્યો, "મગજ પર વધુ જોર ન નાંખ, બધુ ઠીક થઈ જશે..! તારે રીલેક્સ થઈને હવે આરામ કરવો જોઈએ..!"

પ્રિયાએ ઝડપથી આરૂષનો હાથ પકડી ને દૂર કર્યો અને બોલી, "તારી કોઈ સહાનુભૂતિ ન જોઈએ મને..!"

આરુષ નો ચેહરો ઉડી જવા જેવો જાણે થઈ ગયો.

ત્યારે જ શ્રવણ એનો હાથ પકડીને બોલ્યો, "ચાલ તારું થોડું કામ પતાવવાનું છે..!"

આરૂષ તથા શ્રવણની સાથે-સાથે અજયસિંહ, મીનાક્ષી અને સદાનંદ ચૌધરી એ ઓરડાથી બહાર નીકળ્યા કે માયા પણ બહાર આવી તથા કુતુહલતાવશ બોલવા લાગી, "પ્રિયાનો વ્યવહાર મારી સમજની બહાર છે તમારો શું ખયાલ છે ચૌધરી સાહેબ..?"

"કદાચ પ્રિયા મેન્ટલી ડિસ્ટર્બ છે માયાજી.. કેમકે એને અંબાણી સાહેબ ની આંખો લાગી ગઈ છે એટલે એ પોતાના વિચારમનસ્કમાં એવું જોઈ રહી છે એક જાતનો ભ્રમવાળો રોગ છે આ આવા રોગના માણસો આવી ઘટનાઓ જોવાનો દાવો કરે છે, જેનું કોઈ અસ્તિત્વ નથી હોતું તમને યાદ હોય તો તમે પેલી એક ફિલ્મ જોઈ છે..હિન્દી જેનો હીરો અક્ષય કુમાર છે તેનું નામ કદાચ 'ભૂલભૂલૈયા' હતું જે ફિલ્મમાં નાયિકા વિધા બાલન આ રોગનો શિકાર બનેલી બતાવેલી હોય છે એ પોતાની જાતને રાજાની દાસી સ્વરૂપે જોતી હોય છે તેમજ તેની ભૂતકાળની ઘટનાઓ પણ તેને દેખાય છે..!"

"હા આપ કહો છો તો કદાચ એવું જ છે ચૌધરી સાહેબ..!"

"કદાચ આ રોગને 'સ્પિરિત પર્સનાલિટી ડિસ્ઓર્ડર' કહેવામાં આવે છે."

"હું તમારી વાતથી સહમત છું ચૌધરી સાહેબ.. પરંતુ હા, પેલો માસ્ક અને વિગ બનાવનાર કારીગર મળ્યો ચૌધરી સાહેબ..?"

"ના હમણાં સુધી તો નહીં.." સત્ય વાત છુપાવતાં બોલ્યો સદાનંદ, "પરંતુ જલ્દી મળી જશે સમય તો લાગવાનો જ છે ! પરંતુ હું વાયદો કરું છું કે આપના પતિના હત્યારાને પકડી ને જ જંપીશ.. ઈશ્વરે ચાહ્યું તો આપને જલદી ખબર પડી જશે કે એ કોણ છે...?"

સચ નહીં વો જો દિખાઇ દેતા હૈ,

હર ચહેરે મેં હૈ છિપા હુવા ચહેરા,

દિલફરેબોં કી બસ્તીમેં યહાં,

આઇના ભી ખુદ સે સવાલ કર રહા હૈ:

પ્રકરણ 10 શ્રધ્ધાંજલી.

કોઠીના બહાર જ લોન માં એક મોટો પંડાલ બનાવાયો હતો, હવન કર્યા બાદ તરત જ બ્રહ્મભોજ આપવામાં આવ્યું અને પછી ત્યાં શોકસભા રાખવામાં આવી.

એક મોટા સ્ટેજના ઉપર સ્વર્ગસ્થ શેઠ શિવચરણ અંબાણીની આદમકદ તસવીર રાખવામાં આવી હતી, એનાં પર વિવિધ સુસંગઠિત ફૂલોની માળા પહેરાવવામાં આવી હતી, એક થાળીમાં દેશી ઘીના દીવડાઓ અને સુગંધિત અગરબત્તીઓ સળગાવવામાં આવી હતી, શ્રદ્ધાંજલિ હેતુ એક મોટા થાળમાં ફૂલોની પાંખડીઓ રાખવામાં આવી હતી.

સ્ટેજ પર જ સ્ટેન્ડવાળુ એક માઇક લગાડવામાં આવ્યું હતું જેનું કનેક્શન ચાર મોટા સ્પીકર સાથે કરવામાં આવ્યું હતું, મહિલાઓ તથા પુરુષો માટે ત્યાં અલગ અલગ બેસવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી.

વિધવાના કપડામાં માયા સૌથી આગળમાં બેઠી હતી, એની સાથે સગાવ્હાલાં તથા જાણપહેચાણવાળાઓ બેઠા હતા, મહિલાઓની સંખ્યા ઘણી જ ભારે સંખ્યામાં હતી,એટલે એમ પણ ખરું ને કે અંબાણીજી ઉધોગપતિ ની સાથે સાથે સમાજસેવક પણ હતા એટલે એમની શોકસભામાં એમને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પિત કરવા મોટા લોકોની ભીડ સમાતી નહોતી.

ગૃહમંત્રીની સાથે સાથે મુખ્યમંત્રી પણ પધાર્યા હતા, સો સિક્યુરિટી ગાર્ડની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવી હતી, અને પોલીસ પણ ભારે સંખ્યામાં ઉપસ્થિત હતી, મીડિયાવાળાઓ પણ હતા, જેમાં ખાસ કરીને ન્યુઝ ચેનલ રિપોર્ટર કલ્પના ચૌધરી પણ ઉપસ્થિત હતી, જે સદાનંદની ધર્મબહેન તથા એમનાં ગુરુ રવિકાંત ચૌધરી ની પુત્રી હતી.

પલક, શ્રાવણ શુક્લા, અજયસિંહ રાઠોડ, નિયતી અને મીનાક્ષી સાથે સદાનંદ ચૌધરી પણ ઉપસ્થિત હતા, સ્વર્ગસ્થ શિવચરણ અંબાણી શેઠનો સાળો સુમંતરાવ પણ સહપરિવાર ત્યાં ઉપસ્થિત હતો.

બધીજ વ્યવસ્થા મેનેજર દિપેન પ્રભાકરે સંભાળી હતી, પોતાના ડોક્ટર પુત્રની સાથે અંબાણી શેઠ નો જુનો નોકર કાનજી પણ આવ્યો હતો.

ભાઈ બહેન મયુર અને પદ્મા સાથે પ્રિયા વર્મા પણ આવી હતી, તેમજ એનો પતિ આરૂષ વર્મા પણ આવ્યો હતો, જેણે કહ્યા મુજબ શ્રવણ શુક્લાએ સુમંતરાવ જેવો એટલે કે પેલા હત્યારા જેવા હુલિયાનો સ્કેચ બનાવી દીધો હતો.

હાલાં કે નકલી સુમંતરાવની અહીંયા આવવાની સંભાવના ઘણી જ ઓછી હતી, છતાં પણ સદાનંદે આરૂષ, શ્રવણ, અજયસિંહ તેમજ મીનાક્ષી બધાને ધ્યાનપૂર્વક જોવા માટે કહી આપ્યું હતું.

હોમ મિનિસ્ટર તેમજ મુખ્યમંત્રીએ સ્વર્ગસ્થ અંબાણી શેઠની તસ્વીર પર ફૂલ ચઢાવ્યાં તેમજ માઈક પર શોકસંદેશ વાંચીને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પિત કરી.

સદાનંદ ચૌધરીએ પણ માઇક સાથે બે બોલમાં શ્રદ્ધાંજલિ અર્પી, દીપેન લિસ્ટ સાથે સૌને સંબોધિત કરતો હતો, પુષ્પાંજલિ અર્પિત કરનારની લાઈન કટારબદ્ધ ચાલી રહી હતી પ્રિયા વર્મા પણ આ કટારમાં સામેલ હતી, તેણે પણ તસવીર સમક્ષ પુષ્પાંજલી અર્પણ કરી પરંતુ તે પાછી વળવા માટે પલટી ત્યાં જ તેનાં હાવભાવ માં પરિવર્તન આવવા લાગ્યું તેનાં ખુબસુરત ચહેરા પર ભય વ્યાપી ગયો તથા આંખો શૂન્યમાં ખેંચાઈ આવી.

"પ્રિયા ને કંઈક થયું છે.." માયાની નજીક બેઠેલી પલક બોલી ઊઠી, "એને પકડીને અહીંયા લઇ આવો.. તે ફરીવાર કલ્પનાતીત બની છે.."

"જી..જી જી.."નિયતી સ્ટેજ તરફ દોડી ગઈ.

"આમ કઈ રીતે બની શકે મિસીસ ચૌધરી..?" માયા અસમંજસ સાથે બોલી, "પ્રિય ભલી એમની સાથે જોડાયેલી ઘટનાઓ કઈ રીતે જોઈ શકે છે અને તે પણ પાછી કલ્પનામાં..! આપણે માનીએ કે તેને એમની આંખો લગાડવામાં આવી પરંતુ છતાં આંખોથી આવી ઘટનાઓનું સજીવ દર્શન કઈ રીતે થાય ?"

"મેં પુન:જન્મની ઘણી બધી વાતો સાંભળી છે માયાજી ભલે આ વિજ્ઞાન પુનર્જન્મમાં ન માને છતાં ઘણા બધા લોકોનો દાવો છે કે એમનો પાછલો જન્મ એમને યાદ છે, અને વિસ્મયની વાત છે કે તેઓએ પોતાના અગાઉના પરિવારોને જાણી પણ બતાવ્યા તેમજ પાછલા જન્મની વાતો પણ શેર કરી, સૌને વિસ્મય પણ થયુ, હા અહીંયા તો વાત અલગ છે અને સદાનંદનું પણ માનવું છે કે આવું સંભવ નથી !"

"તો પછી પ્રિયા વર્મા આવો દાવો કેમ કરે છે ?"

નિયતી પ્રિયાને પકડીને એને પલક પાસે લઈ આવી.

પરસેવાથી રેબઝેબ પ્રિયા વર્માના શરીર મા સાચે જ ધ્રુજારી હતી, જાણે એ કઈંક જોઈ રહી હોય એમ પડી રહી હતી.

"શું વાત છે પ્રિયા..?" પલકે સીધો સવાલ કર્યો હતો, "તું આટલી બધી નર્વસ કેમ છે..? આર યુ ઓકે..?"

"આ આંખો મારા માંથી કાઢી નાંખો.. પ્લીઝ, હું આમ નથી જોઈ શકતી.. વિચારો અને ખ્યાલો પર કોઈ પણ માણસ ચાહીને પણ કાબૂ મેળવી શકતો નથી, અંબાણીજીનો ખયાલ મને આવી જ જાય છે, એ મારા નેત્રદાતા છે અને સાથે જ એમનાં અતીતે મારો પીછો પકડ્યો છે..."

"પલકજી અત્યારે મેં અંબાણીજીની લગ્નવિધિથી લઈને હનીમૂન સુધીની ઘટનાઓ જોઈ.. એ લોકો 'મસુરી' હનીમૂન પર ગયા હતા ત્યાંના 'ઉતરાખંડ' હોટેલમાં રોકાયા હતા.

"બન્નેવે કપડા શું પહેર્યા છે પ્રિયા..?" પલક પૂછવા લાગી.

"અંબાણીજીએ કાળું પેન્ટ અને લાલ શર્ટ, માયાજીએ બ્લ્યુ જીન્સની સાથે સફેદ ફર વાળો શર્ટ પહેર્યો છે, માથા પર લાલ રંગનો સ્કાર્ફ છે, આંખો પર કાળો ચશ્મો છે.."

માયા આ વાત સાંભળીને હતપ્રત અવાક્ બની ગઈ, ખુલ્લા રાખી લીધેલા મુખથી તે કંઈ પણ બોલી શકતી ન્હોતી, "પરંતુ આમ કઈ રીતે બની શકે મારી સમજમાં આ કંઈ પણ નથી આવતું, આ સત્ય હું કોઇના મોઢે થી કઇ રીતે સાંભળું..!"

શોકસભાના વિસર્જન પર સહું ઘરે જવા લાગ્યા, જતાં જતાં સૌ માયા પાસે આવીને સહાનુભૂતી આપવા લાગ્યા, સદાનંદ ચૌધરી પણ ત્યાં આવી પહોંચ્યા તેમને જોઈને માયા કહેવા લાગી, "મને તમને કંઈક વાત કરવી છે..! ચૌધરીજી.."

"શું વાત છે માયાજી આપ થોડા ટેન્શનમાં કેમ જણાવ છો ?"

"હા, એ પ્રિયા વર્મા.. એનું કહેવું છે કે હજુ પણ એને એમનાં જીવનની ઘટનાઓ દેખાય છે મને એમ લાગે છે કે એ નાટક કરી રહી છે..!"

"નાટક..?" ચોંકીને બોલ્યો સદાનંદ, "પરંતુ પ્રિયા નાટક શું કરવા કરે..?"

"એ જ તો સમજ નથી આવતું ચૌધરીજી.. કદાચ એ સહાનુભૂતિ પામવા માંગે છે, એ એમ પણ દર્શાવવા ચાહે છે કે એમની આત્માં હજુ પણ અહીં આસપાસ જ છે, અને એનાં માધ્યમથી પોતાનાં અતિતને યાદ કરાવી રહી છે, સ્વભાવિક છે કે મને પ્રિયાથી સહાનુભૂતિ છે અને હું એનાં માટે કંઈ પણ કરીશ એની હરેક ડિમાન્ડ પૂરી કરીશ, એક્ચ્યુલી, એની દરેક વાત તો મારા સમજની બહાર છે..!"

"પ્રિયા ની વાતો અને એનો દાવો એનાં પર મને પણ વિશ્વાસ નથી, આમ તો પોસિબલ જ નથી..! મેડિકલ સાયન્સ પણ આવી વાતોમાં નથી માનતું, આ આંખો અને મગજમાં ઘણો ફર્ક છે, પ્રિયાને એનું મગજ તો બેસાડાયું નથી તો પછી એનો દાવો અનેક સવાલો ઊભા કરે છે..!"

"કદાચ એના દિમાગ માં કોઈક ખીચડી પાકી રહી છે ચૌધરીજી, સોચી-સમજીને આવો ખેલ ખેલી રહી છે, હું ચાહું છું કે જલ્દીથી એની પોલ ખૂલે કે એનાં મગજમાં શું સાજીસ ચાલી રહી છે..?"

"પરંતુ એનાં મગજમાં જો આવી કોઈ વાત હોય તો એ સ્વીકારે જ શું કામ..?"

"પરંતુ આપ તો મગજના જાદુગર છો..!આપે તો અચ્છા અચ્છા મગજવાળાઓની પોલ ખોલી છે..! કોઈપણ સાજીસ રચનાર આપની સામે ટકી શક્યો નથી તો પ્રિયાની શું વિસાત છે, પ્લીઝ.. તમે જ કંઈક કરો ચૌધરી સાહેબ..!"

"કેમ છે.. તું પ્રિયા..?" સદાનંદ પ્રિયના સમીપ પહોંચીને બોલ્યો.

"હમણાં તો હું ઠીક છું ચૌધરીજી." પ્રિયા પાણીનો ઘુંટ ભરીને કાચનો ગ્લાસ મયુરના હાથમાં આપતાં બોલી, "પરંતુ થોડીવાર પહેલા અંબાણી સાહેબના અતીતની ઘટનાઓ મને દેખાઈ રહી હતી, આ શું થઈ રહ્યું છે મને ચૌધરીજી.. કોઇ સારો ડૉકટર મારી મદદ કરે તો બતાવો મને આનાંથી છુટકારો જોઈએ છે.."

"હું નથી સમજતો કે મેડિકલ સાયન્સમાં આવી કોઈ પણ બીમારી હોય જ્યારે બીમારીની નૉલેજ જ ન હોય તો ઈલાજ કઈ રીતે શક્ય છે..?"

"મારી સમજમાં નથી આવતું કે તું આમ નાટક કેમ કરી રહી છે..?" પાસે જ ઊભેલો દીપેન પ્રભાકર ભડકીને બોલી ઉઠ્યો, "સાફ બતાવી આપને કે તું શું ચાહે છે..?"

"નાટક..? વ્હોટ ડુ યુ મિન મિસ્ટર..?" પ્રિયા તડપીને બોલી પડી, "તારો કહેવાનો મતલબ હું આમ જોતી નથી અને જૂઠું ચલાવી રહી છું..!" "ખરેખર મને તો નાટક જ લાગે છે.." દીપેન હાથ પછાડતાં બોલ્યો.

"ચૌધરી જી..!" પ્રિયા આંખોમાં આંસુ ભરતાં બોલી,"આ મારા પર આરોપ લગાવી રહ્યો છે, ભલી હું આવું નાટક શું કામ કરીશ..?"

"એ જ તો અમે ચાહીએ છે કે.." ખાસ વખતથી ચૂપચાપ ઊભેલો સુમંતરાવ બોલી ઉઠ્યો, "કે તું આમ નાટક કેમ કરી રહી છે..?"

"આપ સૌ મારી દીદીને પરેશાન કરી રહ્યા છો.." પદ્મા રોબભર્યા મિજાજમાં બોલી ઊઠી," દીદીને નાટક કરવાની શું પડી છે..? એ પરમદિવસથી અંબાણીજીનું અતીત જોઈ રહી છે.. ત્યારથી જ રાત્રે તે સૂઈ શકી નથી, એ હજુ સુધી ચાર ડોક્ટર પાસે જઇ ચૂકી છે પરંતુ એનો ઈલાજ કોઇના પાસે નથી.."

"પદ્મા ઠીક કહી રહી છે.." મયુર બોલવા લાગ્યો, "હું પોતે દીદીને લઈને ચાર ડૉક્ટર પાસે ફરી ચૂક્યો છું એમણે દીદીને સ્પીચ-થેરાપી, બિહેવીયર-થેરાપી, પણ આપી ડીસ્ક્રીપ્સન પણ લખ્યા, એક્સરસાઇઝ પણ બતલાવી પરંતુ કોઈ જ ફાયદો જણાતો નથી, અને દરેકે ઊંઘની ગોળીઓ પણ આપી હતી, આરામ કરવા જણાવ્યું હતું પરંતુ અંબાણીને શ્રદ્ધાંજલિ આપવા અમે આવ્યા તો ફરિવાર આમ જ થવા લાગ્યું, એ ઘણી જ ગભરાઈ જાય છે પરેશાન પણ છે અને આપ શું કહો છો એ નાટક કરે છે.. શું કામ કરે મારી દીદી આમ..? મારી દીદી એમ કરે જ નહીં..!"

સહુ એના તરફ જોઈ રહ્યા, ત્યાં જ બીજી બાજુથી અવાજ સંભળાયો.

"નહીં પ્રિયા આવું ક્યારેય નથી.." ત્યાં મોજૂદ આરૂષ બોલી ઉઠ્યો, "ભલા નાટક કેમ કરે.. શું એને પોતાની મજાક બનાવવામાં મજા આવશે..? એ બોલી રહી છે તો અવશ્ય અેને આવું થતું જ હશે..! ચૌધરી સાહેબ આપ જ કંઈક કરો પ્લીઝ.. આપ જ આ વાતને સાબિત કરી શકો છો કે પ્રિયા સાચું બોલી રહી છે કે નાટક કરી રહી છે..?"

પ્રિયા પણ આંખોમાં આંસું ભરીને સદાનંદ ચૌધરીને યાચનાપુર્ણ ભાવના સાથે જોવા લાગી, માનો કે એ ચૌધરી પાસે મદદ માંગી રહી હોય.

સદાનંદ ચૌધરીના સખંડ સંપૂર્ણ લલાટ પર રેખાઓ ખેંચાઈ આવી, ઝરણા જેવી નીલી આંખોમાં તેજ દેખાયું એ સાથે આંખો સિકુડાઇ ગઇ.

એમજ લાગતું હતું જાણે કે સદાનંદ ચૌધરી મગજના ઘોડાઓને હવે ચારેવ દિશાઓમાં દોડાવી રહ્યા હતા...

મેરે મરને કે બાદ ક્યા હી નજારે હોંગે,

કુછ જબરજસ્ત તો કુછ જબરજસ્તી રો રહેં હોંગે;

પ્રકરણ 11 અતૃપ્ત આત્મા.

એક મોટા હોલમાં પોતાના ભાઈ મયુર અને બહેન પદ્મા સાથે પ્રિયા સોફા પર બેઠી હતી.

સદાનંદ ચૌધરી, શ્રવણ શુક્લા, નિયતી, પલક ચોધરી, અજયસિંહ રાઠોડ, મીનાક્ષી ગુપ્તા, માયા, દિપન પ્રભાકર, સુમંતરાવ અને કોઠી નો જૂનો નોકર કાનજી મહેતા પણ હાજર હતો.

સહુ ગોળાકાર બિછાયેલા સોફા પર મૌજુદ હતા, વચ્ચોવચ પડેલાં ટેબલ પર નાસ્તો હતો, અને સહુના હાથમાં કોફીના મગ હતા, છતાં સન્નાટો છવાયલો હતો, એક ખોંખારા સાથે સદાનંદ ચૌધરીએ સહુંનું મૌન તોડ્યું.

"પ્રિયા, તારે અત્યારે કોઇ પણ વાતનું ખોટું લગડવા નું નથી, તારા સાથે જે કંઇ પણ થઈ રહયું છે જે તું બતાવી રહી છે તે અવિશ્વસનીય છે, ભલે ફિલ્મોમાં આવું બતાવવામાં આવતું હોય પરંતુ વાસ્તવિક જીવનમાં આમ બનવું એ ક્યારેય સાંભર્યું તો નથી જ... સાચું કહું તો આ ચમત્કાર ક્યારેય જોવામાં આવ્યો નથી, એ સત્ય છે એ સાબિત કરવા તારે એક કડવો છતાં કડક ટેસ્ટ માંથી પસાર થવું પડશે..! શું તું એનાં માટે તૈયાર છે ?"

"તમે પૂછો ચૌધરીજી.. પોતાને સચ્ચાઇ પર સાબિત કરવા માટે હું ગમે તેવો ટેસ્ટ આપવા તૈયાર છું. મારે શું કરવાનું રહેશે ? છતાં આપ સહુંને હું જણાવી દંઉ કે હું મારા સ્વર્ગસ્થ પિતાના સૌગંધ ખાઉ છું, પોતાની મમ્મી, પોતાના ભાઇ-બહેનની સૌગંધ ખાંઉ છું કે હું નાટક નથી કરતી..!"

"જો પ્રિયા..." ગંભીર ભાવે બોલ્યો ચૌધરી, "અહિંયા જે વાતાવરણ ઊભું થયું છે તે જોતાં નથી લાગતું કે તારી સૌગંધ કોઈ અર્થ રાખતી હોય, અહિંયા બેઠેલા ઘણાં લોકો સબુત ચાહે છે. તે આ ચાહે છે કે તું સાચી છે કે જુઠી એમ ખરા અર્થમાં સાબિત થાય."

"તો તમે જ બતાવો ચૌધરીજી મારે શું કરવું પડશે.." પ્રિયા નમ્રભાવે બોલી.

કોફીનો એક ઘુંટ ભરીને બોલ્યો, "એક રીત છે.. હું સમજુ છું કે એ રીત અપનાવવા પર કોઇ પણ આપત્તી નહીં થઇ શકે.. પ્રિયા તેં શેઠજીના જીવનની જન્મથી લઇને ક્યાં સુધીની ઘટનાઓ જોઇ છે..?"

"લગભગ વર્તમાન સુધી તો આવી જ ગયા હતા, આજે જે ઘટના મેં જોઇ હતી એમાં અંબાણીજીનો એ ચહેરો હતો જે મેં ફોટામાં જોયો હતો.."

"શું એમનાં જીવનની બધી જ ઘટનાઓ જોઇ છે તેં..?"

"હા, લગભગ.."

"શું એ ઘટનાઓમાં તે આમને જોયા છે..?" સદાનંદે કાનજીકાકાને બતાવ્યા.

"હા, તે કાનજીકાકા છે, અંબાણીજીને જ્યારે હોસ્પિટલથી ઘરે લાવવામાં આવ્યા ત્યારે કોઠીમાં

તે પણ હતા, ત્યારે તે યુવાન હતા, પછીની ઘટનાઓમાં એમની ઉંમર પણ વધતી ચાલી ગઇ."

"જો..." સદાનંદ પ્રિથાની આખોમાં જોતાં બોલ્યો, "કાનજીકાકા, માયાજી, દિપન પ્રભાકર અને સુમંતરાવ તને શેઠજીનાં સબંધીત પ્રશ્ન પૂછે તો તું એનો ઉત્તર આપીશ.. ?"

"ચૌધરીજી, મેં જે જે ઘટનાંઓ જોઇ છે એનાં પર થી પ્રશ્ન હશે તો હું ચોક્કસ જવાબ આપીશ, આમ પણ આ ઘટનાઓમાં આ સહુંને મેં જોયા છે. પરંતુ મેં શેઠજીની મૌજુદગી હોય એવી જ ઘટનાઓ જોઈ છે!?"

"ઠીક છે આ ચારેય તારાથી પ્રશ્ન કરશે, તું ઉત્તર આપજે,

સદાનંદે અે ચારેયને ઇશારો કરતાં કહ્યું, "આપ સહું પ્રિયાને પ્રશ્ન કરો..પહેલાં પ્રશ્ન કોણ કરશે ?"

"પહેલાં મારા પ્રશ્નના જવાબ આપ બેટા..." કાનજી પ્રિયાને બોલ્યો, "હું હાલા કે નોકર હતો, પરંતુ શિવચરણ બેટા ના પિતા મને પોતાનો ભાઇ માનતા હતા. શિવચરણ પણ મને પોતાના મોટા માનતા હતા. તો તું કહે બેટા, કે તેઓ મને શું સંબાોધને બોલાવતા હતા ?"

"ચુટકીવાલે ચચા..." તપાકથી ઉત્તર આપ્યો પ્રિયાએ.

"મેં મારી જીંદગીમાં ફકત એક જ વાર શિવચરણને ઠપકાર્યો હતો, ઠપકાર્યો જ નહોતો પરંતુ એક તમાચો પણ માર્યો હતો, શું તેં આ ઘટના તેં જોઈ છે..?"

"હા, એ ઘટના મને બરાબર યાદ છે, પહેલી એપ્રિલનો દિવસ હતો, અંબાણીજી બહારથી ઉદાસ મૂડ સાથે આવ્યા અને તમને કહ્યું કે એમને ચક્કર આવે છે અને ડૉક્ટર પાસે ટૅસ્ટ કરાવીને આવ્યા છે, રિપોર્ટમાં જણાવ્યું છે કે તેમને 'બ્રેઇન ટ્યુમર' છે, તો વધુ માં વધુ એક જ મહિનો જીવી શકશે, પછી તેઓ તમારો ચહેરો જોઇને બોલ્યા હતા કે 'એપ્રિલફૂલ', તમને આ વાતને લઇને એટલો ક્રોધ આવ્યો હતો કે તમે એમને એક તમાચો ચોદી દિધો."

"સાચી વાત છે બેટા.. હવે તું એ બતાવ કે મારો પુત્ર મને લેવા આવ્યો ત્યારે શિવચરણ એ તેને થપ્પડ કેમ મારી હતી ?"

"તમારો પુત્ર ડૉ.ધવલ મહેતાએ તમને કહ્યું હતું કે તમે બીમાર હોવાં છતાં અહિંયા નોકરી કેમ કરો છો ? તમે અનાથ કે બેસહારા નથી કે તમને નોકરી કરવાની જરૂરત પડે, તમે નોકરી કરો તો મારા પર લાનત વરસે, આ વચનો સુણીને શિવચરણ અંબીણીજી ગુસ્સે થઇને બોલ્યા હતા, ચુટકીવાલે ચચા આ ઘરના નોકર નથી પરંતુ એક સદસ્ય છે અને તેને એક થપ્પડ પણ મારી હતી."

આ વચન સાંભળીને કાનજીકાકાની આંખો ભરાઇ આવી, તેઓ પ્રિયાને અજુબો હોય એ રીતે જોઈ રહયા, અને બોલ્યા, "એક છેલ્લો મહત્વ નો સવાલ...જ્યારે હું મારા પુત્ર સાથે ચાલ્યો ગયો હતો ત્યારે શિવચરણ મને મળવા આવ્યો હતો અને મારા માટે ભેટ લઇને આવ્યો હતો..?"

"ચાંદીનાં રાધા-કૃષ્ણ અને શ્રીમદ્ ભાગ્વત્ ની સાથે પ્રેમસાગર નામનો એક ધાર્મિક ગ્રંથ લઇને

અ◌ાવ્યા હતા. બદલામા તમે અ◌ેમને કાળી તુલસીનો છોડ ભેટમાં આપ્યો હતો. હવે કશું...?
”

કાનજી કાકાનું દિમાગ કામ કરતું બંધ થયું તેમણે કુર્તાનીઆસ્તીન વડે માથા પરનો પરસેવો લૂછ્યો, ભરાયેલાં અવાજમાં કહ્યું "બેટા, તું સાચી છો, તારી અ◌ેક એક વાત સાચી છે. આ આપણો દેશ દેવી દેવતાઓનો દેશ છે અહીંયા કંઈ પણ ચમત્કાર થઇ શકે છે એ અ◌ાજે જોઇ લીધું હવે આગળ હું નહીં બોલી શકું. હું જરા તાજી હવા ખાઈને આવું છું. ત્યાં સુધી બાકીના લોકો તસલ્લી કરો."

* * *

કાનજીકાકાનો પુત્ર ડૉક્ટર ધવલ મહેતા બીજા ઓરડામાં સિગરેટના ધુમાડા ઉડાવતાં ચકકર કાપી રહયો હતો. પોતાનાં પિતાને અ◌ાવતાં જોઈને એણે સિગરેટ ફર્શ પર નાંખતા જ બુટ વડે કચડી નાંખી અને વ્યગ્રતા ની સાથે બોલ્યો, "હું તમારી જ રાહ જોઇ રહ્યો હતો પિતાજી! શું ચાલી રહ્યું છે ત્યાં ?"

"હમણો તો બધું ઠીક ચાલી રહયું છે બેટા....!"હોઠો પર રહસ્યમયી પ્રકારની મુસ્કાન સાથે બોલ્યો કાનજી, "એવી કોઈ મશીન તો બની નથી કે જેનાં દ્વારા ખબર પડે કે પ્રિયા વર્મા સાચુ બોલી રહી છે કે ખોટું ? આજ રસ્તો હતો કે પ્રિયાને અંબાણીજી વિશે પ્રશ્ન કરવામાં આવે લગભગ એવો જ માહોલ બની ગયો. મેં જે પ્રશ્ન પૂછ્યા એનાં જવાબ પ્રિયાને પહેલે જ ખબર હતા. મેં પણ એવી એકિટીંગ કરી કે માનો હું અ◌ાશ્ચર્ય માં પડી ગયો !"

"બીજા લાકોની શું હાલત હતી ?"

"ભલા એ પૂછવાની વાત છે બેટા ? એ સૌ સમજી નથી શકતા કે આ શું ચાલી રહ્યું છે બધું ?"

"પરંતુ પિતાજી હવે આગળ શું ? હવે બીજા લોકો પણ તો પ્રિયાથી પ્રશ્ન કરશે ?"

"હા... માયા.... સુમંત અને દિપેન પણ પ્રશ્ન કરશે, તેઓ તે ઘટનાઓ વિશે પ્રશ્ન કરશે જે ઘટનાઓ પિયાએ જોઇ છે..!"

"પ્રિયા ફસાઇ પણ તો શકે છે પિતાજી..!?"

"બેટા..પ્રિયાને અંબાણીજીના જીવન વિષે ઘણી જાણકારી છે..!"

* * *

"પ્રિયા વર્માએ કાનજીકાકાના બધા જ પ્રશ્નોના ઉત્તર ફટાફટ આપી દીધા." પલક સદાનંદના કાનમાં ફૂંક મારીને બોલી, "કાનજીકાકાનો ચહેરો તથા આંખો જોઇ હતી તમે ? તેઓ કેટલા આશ્ચર્યચકીત હતા ! એમને જાણે કે વિશ્વાસ જ નહોતો થતો, મને તો લાગે છે કે પ્રિયાનો દાવો એકદમ સાચો છે, એ કોઇ નાટક નથી કરી રહી ! આપણી દુનિયા અનેક રહસ્યમયી ઘટનાઓ અને ચમત્કારોથી ભરેલી પડેલી છે, અને હા એક વાત અહિયાં ખાસ છે કે શેઠ શિવચરણ અંબાણીની હત્યા થઇ છે, મેં તો ક્યાક વાચ્યું છે કે જેની હત્યા થાય છે અથવા જેની આત્મહત્યા થાય છે તેની આત્મા આજ દુનિયામાં ભટક્યા કરે છે અને તેને 'અતૃપ્ત આત્મા' ના નામથી જાણવામાં આવે છે, કદાચ અંબાણીજીની આત્મા પણ 'અતૃપ્ત આત્મા' બની ગઇ છે,

અને પાછી બીજી વાત એ છે કે એમની આંખો પ્રિયા વર્માને લગાવવામાં આવી છે, તો તેમની એ 'અતૃપ્ત આત્મા' અંબાણીજીની આંખોના માધ્યમથી પોતાના જીવનની તમામ ઘટનાઓને ઉજાગર કરીને આપણને હત્યારા સુધી પહોંચાડવા માંગે છે...!"

"શું વાત કરે છે યાર પલક...? આ આત્મા-બાત્માનો કોઇ ચક્કર નથી..!"

"તો પછી પ્રિયાએ કાનજીકાકાનાં પ્રશ્નોના જવાબ કઇ રીતે આપ્યા..?"

"કદાચ એ પણ પ્રિયાનાં ખેલનો હિસ્સો હોય..!"

"પરંતુ.. બધા જ પ્રશ્નોના જવાબ એકદમ સાચા...! આશ્ચર્યજનક છે ને.. હા, હવે જો પ્રિયા બીજા લોકોના જવાબ પણ સાચા આપી દેશે તો..? તો.. પણ તમે કહેશો કે આ કોઇ ખેલ છે.."

"જ્યારે કોઇ ખિલાડી ખેલના મેદાનમાં ઉતરે છે ત્યારે તે પોતાની સંપૂર્ણ તૈયારીઓ કરીને જ મેદાનમાં ઉતરે છે, બની શકે કે પ્રિયા વર્માને કોઇક માધ્યમથી શેઠ શિવચરણ અંહાણીના જીવન વિષેની જાણકારી હાંસલ થઇ ગઇ હોય.. અથવા તો શેઠજીનાં અંગતોમાંથી કોઇ એની સાથે સામેલ હોય..અને એણે જ પ્રિયાને આ બધી જાણકારી પૂરી પાડી હોય.. હોવા માટે તો કંઇ પણ હોઇ શકે છે પલક..! આ દુનિયા ભલે દેખાય સિધી છે પરંતુ રાઉન્ડ એન્ડ રાઉન્ડ છે.."

"ચાલો માની લીધી મેં તમારી વાત પરંતુ એનો મતલબ એમ નહીં કે પ્રિયા બીજા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપી દેશે ત્યારે તમે જ કહો કે તમે કઇ રીતે સાબિત કરશો કે પ્રિયા હવે સાચી છે કે ખોટી ? નાછુટકે જ તમારે એને સાચી તો ગણવી જ રહી..?"

મુશકુરાઇ ઉઠ્યો ઝરણાં જેવી નીલી-આસમાની બાહોશ આંખોનો સ્વામી પલકની ગોરી અને નાજૂક-નમણી કલાઇ પર પોતાનો હાથ રાખીને ગુંજ્યો સદાનંદ, "હમેં કોઇ છોટા સા ખિલાડી સમજતી હો તુમ ડાર્લિંગ.....! જો મને લાગ્યું કે આ પ્રિયા વર્મા કોઇ મોટો ખેલ રચી રહી છે.. તો તો આપરે એનાંથી પણ મોટો ખેલ ખેલીશું ને...! એવો ખેલ કે એની ખોપડી ફરીને ચક્કરધિન્ન થઇ જશે, પહેલાં જોઇ લઇએ કે તે સુમંતરાવ, માયા અને પ્રભાકરના પ્રશ્નોના ઉત્તર આપી શકે છે કે નહીં ?!"

પછી બંન્ને મનમાં મુશ્કાઇ ઉઠ્યા અને સદાનંદની આંખો તેજથી ચમકી ઉઠી....

"અચ્છા હોતા કે હમસે કોઇ સવાલ હી ના કરતે,

હમકો તો તેરા જવાબ હી લે ડુબા..."

પ્રકરણ 12 મકસદ.

કાનજી હોલ માં પ્રવેશ્યો અને ચૂપચાપ સોફા પર બેસી ગયો, સદાનંદે માયા, પ્રભાકર તેમજ સુમંતરાવને પ્રશ્ન કર્યો, "હવે આપ ત્રણેમાંથી કોણ પ્રશ્ન પૂછશે..? મારા ખ્યાલથી તમારે પ્રશ્ન પૂછવા જોઈએ કવિ મહોદય.."

"ઠીક છે ચૌધરીજી.." બોલ્યો સુમંતરાવ, "હું પ્રશ્ન પૂછું છે.. હા, તો પ્રિયા તમે એ બતાવો કે જીજાજી મને શું કહીને સંબોધતા હતા..?"

"જોરૂ ના ભાઇ" પ્રિયાએ ટપાકથી ઉત્તર આપ્યો.

"તેઓ મને જ્યારે પણ મળે એક ફરમાઈશ કર્યા કરતા હતા એ ફરમાઇશ કઇ હતી..?"

"હાલા કે તમે કવિ છો અને અંબાણીજીને શેરો-શાયરી તેમજ કવિતાઓનો બેહદ શોખ હતો છતાં તેઓ આપથી શરૂઆતમાં જોક્સની ફરમાઈશ કરતા અને પછી હસતા અને પછી કવિતાઓની ફરમાઈશ કરતા હતા."

સુમંતરાવ થોડો પરેશાનીમાં પડવા લાગ્યો પછી તેણે આંખો સિકુડાવી અને વિચાર્યું અને પછી બોલ્યો, "અચ્છા હવે એ બતાવો કે મારી કવિતાઓ સાંભળવા પર જીજાજી મને શું કહ્યા કરતા હતા..?"

"એ જ કે તમે પણ ઉત્તમ કવિ છો જોરૂ ના ભાઈ, પરંતુ તમારે તમારી કવિતાઓનો હજુ સ્ટાન્ડર્ડ બનાવવી જોઈએ અને ઉચ્ચ કક્ષાની કવિતા બનાવવી જોઈએ..!"

"બરાબર હવે એ બતાવો કે જીજાજી એ પોતાના લગ્નમાં કયા પોશાક પહેર્યા હતા ?

"સગાઈ પર તો એમણે ગોલ્ડન કલર નો જોધપુરી સુટ પહેર્યો હતો, ઘોડેસવારીના સમયે ગુલાબી કલરનો કૂર્તો અને સફેદ પાયજામો અને તેનાં પર મોતી-કઢાઈ કરેલું હતું અને ફેરા લેતી વેળાએ સફેદ રંગના સૂટમાં હતા.."

"અને મેં કયો ડ્રેસ પહેર્યો હતો..?"

"તમે એમના લગ્નમાં આવ્યા નહોતા અંબાણીજીએ માયાજી ને પૂછ્યું પણ હતું કે કવિ મહોદય ભાઈ કેમ દેખાતા નથી, તો માતાજીએ કહ્યું હતું કે, સાહેબ નું એક્સિડન્ટ થયું છે અને પગનું એક હાડકું ફ્રેક્ચર થઈ ગયું છે, અને વિદાયના સમયે એમ્બ્યુલન્સ લઈને આવ્યા હતા અને ભેટ પણ આપી હતી..!"

"આમ જ હતું કવિ મહોદય..?" શ્રવણ શુક્લાએ પૂછ્યું, "શું પ્રિયાએ જેમ કહ્યું એમજ હતું ?

"સુમંતરાવ મોઢામાંનું થૂંક ઉતારી ગયા અને બોલ્યા, "હા, એ વાત બધી તો બરાબર છે પણ પ્રિયા એ બતાવો કે જીજાજીએ ફેરા લેતી વખતે ફેરા લેવાનો કેમ ઇન્કાર કર્યો હતો..?"

"હા, સુમંતરાવ એ ઘટના પણ મેં જોઈ છે એમાં બન્યું હતું એમ કે માયાજીની ફોઈએ જ્યારે અંબાણીજીને જોયા ત્યારે જ ત્યાં જ તેઓ બોલ્યા કે 'મારી ભત્રીજીના ભાગ્ય ફૂટી ગયા છે તે

લાગે છે અપ્સરા જેવી ને દુલ્હો જુઓ તો કાળો-કલૂટો અને પિતાજી ની ઉંમરવાળો, આ શાદી દૌલતના દમ પર થઈ રહી છે.' એ ફોઇને માયાજીની શાદી તેમની સહેલીના પુત્ર સાથે કરાવવી હતી, આ સાંભળીને અંબાણીજીએ દુઃખી થઈને ફેરા લેવાથી ઇનકાર કર્યો હતો પછી બધા લોકોના કહેવા પર ફોઈએ અંબાણીજીની માફી માંગી હતી અને પછી અંબાણીજી રાજી થયા હતા."

સુમંતરાવના માથાપર સટ કરીને પરસેવાની નાંની-નાંની બુંદો ઝળકવા લાગી અને માયા પણ પરેશાનીમાં પડવા લાગી, જ્યારે સદાનંદની નજર પ્રિયા પર ચિપકલીની જેમ ચીપકી રહી હતી અને એનાં ગુલાબી અધર પર એવી મુસ્કાન સવાર હતી કે એનો અર્થ કાઢવો એ અત્યંત કઠિન કાર્ય હતું, પછી એ બોલ્યા, "થયું હવે કે પછી હજુ કંઈક પુછવું છે..?"

"ના..ના.. હવે કોઈ પ્રશ્ન નથી, હવે બસ માયા અને પ્રભાકર આગળ પૂછશે.."

"શું તમે મારે ઉત્તરથી સંતુષ્ટ છો.."પ્રિયાએ સુમંતરાવ તરફ જોઇને પૂછ્યું.

કોઈપણ ઉત્તર આપ્યા વિના સુમંતરાવે પોતાના હોઠ ભીંસ્યાં.

"હવે આ બંનેની વારી છે.." સદાનંદ માયા અને પ્રભાકરને કહેવા લાગ્યો, "તમે પ્રિયાને પ્રશ્ન કરો.. મારા ખ્યાલથી આ બંનેએ એવા જ પ્રશ્ન કરવા જોઈએ કે એના બાદ આપને કોઈ શંકા ન રહે..ઓ કે...?"

"હું જ પૂછું પહેલાં.." પ્રભાકર બોલ્યો, "શું તું એ બતાવી શકે છે કે શેઠજીએ પહેલા મેનેજરને હટાવીને મને મેનેજર કેમ બનાવ્યો હતો..?"

"જુના મેનેજર શ્યામલાલે બદમાસી કરી હતી હા તે લોકલ કંપનીમાં બન્યા સ્પેરપાર્ટ્સ શેઠજીના સ્પેરપાર્ટ્સના પેકિંગમાં વેચતો હતો અને અઢળક કમાણી કરતો હતો જ્યારે ગ્રાહકોની કમ્પ્લેન આવી હતી ત્યારે આ પોલ ખુંલતા જ અંબાણીજીએ મેનેજર શ્યામલાલને પોલીસના હવાલે કર્યો હતો અને આપને નવા મેનેજર બનાવ્યા.."

આ સાંભળી પ્રભાકરના ચહેરાનો રંગ ફિક્કો પડી ગયો.

"એકવાર શેઠજી કોઈ કામથી દિલ્હી ગયા હતા તો તેમને પોલીસે પકડી લીધા હતા તો પોલીસે તેમને કેમ પડ્યા હતા અને તેઓ કેવી રીતે છૂટયા હતા..?"

પ્રિયા હવે જરા વિચારવા લાગી અને તેની આંખો વિચારશીલ મુદ્રામાં સરી ગઇ એ થોડી વિચલિત થઈ પછી એ બોલી, "ના, મેં આવી કોઈ ઘટના જોઈ નથી એટલે હું એનાં વિશે કોઈ ઉત્તર આપી શકતી નથી,.."

"જ્યારે પ્રિયા તારો દાવો છે કે શેઠજીની તમામ ખાસ ઘટનાઓ તેં જોઈ છે, તો આ ખાસમખાસ ઘટના કેમ જોઈ નથી ?"

"બોલ પ્રિયા.." બોલ્યો અજયસિંહ રાઠોડ, "કંઈ એમ તો નથી ને કે પ્રિયા તે કોઈ સ્રોત દ્વારા શેઠજી વિશેની જાણકારી ભેગી કરી અને એનાં દમ પર આ દાવો કરી રહી છે કે તને આ ઘટનાઓ દેખાઈ રહી છે..?"

"કેવી વાત કરો છો આપ રાઠોડજી, પદ્મા નારાજગી સાથે બોલી, "ભલા મારી બહેન કેમ આવું કરી શકે..?"

"એક મિનિટ..." પ્રિયા વર્મા જમણો હાથ ઉઠાવીને તથા નજરોને શૂન્યમાં ટકાવીને બોલી, "મને કંઈક દેખાઈ રહ્યું છે અંબાણીજી પ્લેનથી દિલ્હી એરપોર્ટ પર ઉતર્યા છે એમણે સફેદ પેન્ટની સાથે બ્રાઉન કલરનો ઓવરકોટ પહેર્યો છે,હવે તેઓ ટેક્સીમાં બેસી ગયા છે, હોટેલ પર ઉતરીને તેઓ રૂમ નંબર ત્રણસો બે માં પ્રવેશ્યા, ત્યાં જ પોલીસની રેડ વાગી છે કોલ ગર્લ અને તેમના ગ્રાહકોનો પકડવામાં આવી રહ્યા છે ત્યાં જ એક વેઇટરે અંબાણીજીને કહ્યું કે પોલીસની રેડ પડી છે તો તેઓ પાછળના રસ્તેથી ભાગી જાય ત્યાં જ પાછળના રસ્તેથી કેટલાક પોલીસ આવી પહોંચ્યા અને સહુને ગિરફ્તાર કરવા લાગ્યા તેઓએ અંબાણીજીને પણ પકડી લીધા વેઇટરના કારણે તેઓ ફસાયા છે પોતાને નિર્દોષ બતાવી રહ્યા છે પણ પોલીસ તેમને ભલું બૂરુ બોલી રહ્યા છે હવે અંબાણીજીને પણ તેઓ લક્ષ્મીનગર પોલીસ સ્ટેશનમાં લઈ ગયા અને લોક-અપમાં બંધ કરી દીધા, ત્યાંજ ઇન્સ્પેક્ટર પાસે મહારાષ્ટ્ર હોમ મિનિસ્ટરનો ફોન આવ્યો ઇન્સ્પેક્ટરે અંબાણીજીને લોકઅપની બહાર કઢ્યા અને બે હાથ જોડીને માફી માંગવા લાગ્યા કે, "હોમ મિનિસ્ટરના કહેવા પર આપને છોડી રહ્યા છે તેમનું કહેવું છે કે આપ પ્રસિદ્ધ ઉધોગપતિ અને સાથે સાથે સમાજસેવક પણ છો અને એક ચરિત્રવાન વ્યક્તિ છો, શું આપને ખબર ન હતી કે હોટલમાં વેશ્યાવૃત્તિ ચાલે છે ?"

પ્રિયા વર્માએ ટેબલ પર રાખેલું પાણીનું ગ્લાસ ઉઠાવી લીધું અને હોઠ લગાવીને આખું ગ્લાસ ગટગટ પી ગઈ.

"શું તને આ બધુ દેખાઈ રહ્યું હતું. ?" ચકીટભાવથી બોલી પલક, "જેનાં વિશે તું હમણાં બતાવી રહી હતી..!""

"હા મેડમજી.." લીલા રંગના દુપટ્ટા વડે મોઢું લૂછતાં બોલી, "ઠીક એવી રીતે કે જેવી રીતે કોઈ મુવી ચાલી રહી હોય.. હું સમજુ છું પ્રભાકર કે આપને આપના પ્રશ્નનો ઉત્તર મળી ગયો હશે કંઈક હજુ પૂછવા માંગશો..?"

"શેઠજીની કંપનીમાં સહુ લોકો પુરા પરિશ્રમ સાથે કામ કરે એનાં માટે શેઠજીએ શું કર્યું હતું બતાવી શકે છે તું પ્રિયા..?

ફરીવાર પ્રિયાએ આંખો બંધ કરી લીધી અને બોલવા લાગી.

"અંબાણી સાહેબે એક મોટા હોલમાં ફેક્ટરીના કર્મચારીઓને ભેગા કર્યા છે અને એમને સંબોધીને જોરથી કહી રહ્યા છે 'આપ બધા જ લોકો પરીશ્રમી છો, કંપનીના પ્રતિ સમર્પિત અને વફાદાર પણ છો, ઈમાનદાર તો છો જ પરંતુ હું ચાહું છું કે આપ સહુની આ બધી વિશેષતાઓ હંમેશા બનેલી રહે અને આપ સહુને આ બધાનું ઉત્તમ ફળ મળે એનાં માટે હું જાહેરાત કરું છું કે આજથી આપ સૌને મળીને કંપની જે કંઇ પણ પ્રોફિટ કરશે એ પ્રોફિટનો ફિફ્ટી પરસેન્ટ ભાગ આપનો રહેશે, જેટલું વધુ પ્રોફિટ એટલો જ આપનો લાભ.."

શૂન્ય માંથી નજર હટાવીને પ્રિયાએ હતપ્રત બેઠેલા પ્રભાકરને જોયો અને બોલી, "શું પ્રશ્નનો ઉત્તર મળી ગયો..?"

બિચારો પ્રભાકર....

निरुत्तर હતો એ ઉત્તર આપે તો પણ શું આપે..?

"મારા ખ્યાલથી હવે આપે જ પ્રશ્ન કરવા જોઈએ માયાજી.." તે માયાજીને સંબોધીને બોલ્યો, "કેમ કે કોઈ ઇન્સાનને એની ધર્મપત્ની સૌથી અધિક ઓળખતી હોય છે આપને તો એવી કઈ વાતો યાદ હશે જે અન્યોને ખબર જ ન હોય હવે આપ જ પ્રિયાથી પ્રશ્ન કરો, હા એવા જ પ્રશ્નો કે જેનાં ઉત્તર ફક્ત અને ફક્ત આપને જ ખબર હોય !"

ચૂપચાપ બેઠેલો કાનજી હવે થોડો વિચલિત દેખાવા લાગ્યો, પરંતુ પ્રિયા તો હજુ પણ શાંત જ દેખાતી હતી.

"માયાજી આપ પ્રશ્ન કરો એ પહેલાં હું તમારાથી એક વાત કરવા માંગુ છું.." સદાનંદ વચ્ચે બોલી ઉઠ્યો, સૌ કુટુહલવશ તેમને જોઈ રહ્યા, સદાનંદ માયાને હોલના ખૂણે લઇ ગયો અને બોલ્યો, "શું આ પ્રશ્નોના ફટાફટ ઉત્તર સાંભળીને ચમત્કાર પર વિશ્વાસ કરવાનું મન થાય છે..? તમારું દિલ શું કહે છે માયાજી..?"

"હું દુવિધામાં છું ચૌધરીજી ઘણી જ મુશ્કેલીમાં છું, પરંતુ મને જોવું છે કે જો આ ડ્રામા છે તો એના પાછળનું કારણ..? કઈ સમજમાં નથી આવતું..?"

"કદાચ એનો મકસદ કઈં ફાયદો ઉઠાંવવાનો છે, પણ પ્રશ્ન તો એ છે કે પ્રિયા ઉત્તર ફટાફટ કેવી રીતે આપી શકે છે..? અને તે પણ બધા જ સાચા..? પણ હા એક વાત આ કાનજી કાકા વિશે આપનો શું ખયાલ છે ?"

"કયા વિષયમાં..?"

"એમનો વ્યવહાર મને થોડો સંદિગ્ધ લાગે છે મને લાગે છે કે કાનજીએ કદાચ આ બધી જાણકારીઓ પ્રિયાને આપી હોય..!"

"પરંતુ કાનજીકાકા ભલા આમ કેમ કરશે ચૌધરીજી..?"

"એ તો મને ખબર નથી પરંતુ જો પ્રિયા ડ્રામા કરતી હોય તો કોઈ જગ્યાએથી તો એને જાણકારી મળી જ હશે..!"

"હા, એ વાત પણ છે પરંતુ કાનજી કાકા જ કેમ..?"

"પ્રિયાએ અત્યાર સુધી જેટલા પણ ઉત્તરો આપ્યા છે તે બધા જ ઉત્તરોની જાણકારી કદાચ કાનજી કાકા ને હોઈ શકે એવી હતી..!"

"કાનજી કાકા મારી શાદી પછી એક વર્ષ સુધી અહીંયા રહ્યા હતા, પછી તે નાગપુર ગયા હતા, એટલે તેઓ ચાર વર્ષથી નાગપુરમાં જ છે અને પ્રિયાના ઉત્તરો પણ ચાર વર્ષ પહેલા સુધીના જ છે.."

"એટલે કે મારી વાતની સંભાવના હોય શકે છે..! તો આપ હવે એક કામ કરો કે પ્રિયાથી બધા જ પ્રશ્નો આ ચાર વર્ષના જ કરો.. ઓ..કે.."

"મારી કોશિશ પણ એ જ હશે ચૌધરીજી..ઓ..કે.." ધીમે અવાજમાં બોલી માયા, "પતિ-પત્નીની વચ્ચે એવી ઘણી બધી વાતો હોય છે જે ભનક કોઈ બીજાને લાગતી નથી મારા બધા

જ પ્રશ્નો લગભગ આવા જ હશે, મારા પ્રશ્નોના ઉત્તર એ નહીં આપી શકે અને એને પોલ ખુલી જશે...!"

"એમ..ચાલો...જોઈએ છે.." અને નીલી આંખોવાળો સદાનંદ વ્યંગમાં હસી પડ્યો.

રાજ ખોલ દેતે હૈ નાજુક સે ઇશારે અક્સર,

કિતની ખામૌશ મુહબ્બત કી જુંબા હોતી હૈ ;

પ્રકરણ 13 અસમંજસ.

(સુચના : નવલકથા વિષય વસ્તુ આલેખવા તેમજ વાર્તાની માંગના કારણે 18+ only Content આ ભાગમાં દર્શાવવામાં આવ્યો છે. જે અઢાર વર્ષથી ઓછી ઉંમરનાઓ માટે યોગ્ય નહીં રહે, જેની નોંધ લેવી..)

સદાનંદે ઇન્ડીયાકિંગ્સ સિગરેટ મોઢામાં રાખીને લાઇટર વડે ચાંપી અને એક કશ લગાવીને બોલ્યો, "પોતાના પ્રશ્ન કરો માયાજી.."

માયાએ ખોંખારો કર્યો અને પ્રિયાને સંબોધિત થઇને બોલી, "શું તેં અમારી સુહાગરાતનાં દ્રશ્ય જોયાં હતા ?"

"હા, જોયા હતા.."

"મેં સુહાગ-સેજ પર ક્યો કોસ્ટ્યુમ પહેર્યો હતો ?"

"ગુલાબી રંગની ઝીણી ડીઝાઇન સાથેની પારદર્શક નાઇટી પહેરી હતી.."

"એમણે ?"

"આસમાની અને સફેદપટ્ટીઓ સાથેનો નાઇટસૂટ."

"સુહાગરાતમાં મેં એમની પાસે શું માંગ્યું હતું ?"

"તમે એમને કહ્યું હતું કે તમને એમનો પ્રેમ જ જોઇએ છે એ જ તમારા માટે અણમોલ ભેટ છે."

"એમણે મારાથી શી ફરમાઇશ કરી હતી..?"

"તે બોલ્યા હતા કે તમારી અવાજ ઘણી જ મીઠી છે ફક્ત એક જ ગીત ગાઇ નાંખો, અને તમે 'મોહરા' ફિલ્મનું 'સુબહ સે લેકર શામ તક મુજે પ્યાર કરો..' ગીત ગુન્ગુનાવ્યું હતું.."

માયાનાં માથા પર પરસેવાની બૂંદો દેખાવા લાગી.આંખોમાં દુવિધા, અસમંજસ, તથા કૌતુહલતાની લહેરો ઉઠવા લાગી, તે સહજતા સાથે બોલી, "અંબાણી સરનેમ વિષે અમારા વચ્ચે શી વાતચીત થઇ હતી ?"

"એજ કે આપને અંબાણી સરનેમ ઘણી જ ગમે છે.."

"આ બધી વાતો પ્રિયા તને એમણે તો નથી બતાવી..!?"

પ્રિયા છટપટાઇ ઉઠી, જેમ કે કોઇ સાંપ સૂંઘી ગયો હોય, પહેલા નિરુત્તર બની ગઇ અને પછી જોર ભેગું કરીને કસમસાઇને બોલી, "મારી અને અંબાણીજીની કોઇ જૂની પહેચાણ નહોતી, તે મારા અંધ બનવા માટે પોતાને દોષી માનતા હતા, અને સહાનુભુતિ અને માનવતા ખાતર મારી પાસે આવતા હતા, ભલા મને તેઓ પોતાના જીવનની ખાસ વાતો શું કામ બતાવે..? ખાસ કરીને કોઇ પોતાની સુહાગરાતની વાતો બીજા સાથે શું કામ શેર કરે..?"

સફેદ પાલવ વડે માયા પરસેવો લૂછવા લાગી, એનાં ચહેરા પર હવે બાર વાગેલા હતા.

"માયાજી આપ બેમતલબની શંકા કરી રહ્યા છો.." આરૂષ બોલ્યો, "એને આવું નાટક કરીને ભલા શું ફાયદો થશે..? અને એને આટલી બધી વાતોની જાણ કઇ રીતે હોઇ શકે ? આપ સહુંને સમજમાં કેમ નથી આવતું ? આ હકીકત છે અને આપ સહુએ એને કબૂલ કરવી જ પડશે. ઇશ્વરના ખાતર એને કોસવાનું બંધ કરો અને એને સાથ આપો પ્લીજ.."

પ્રિયા ઉભી થઇ અને બોલી, "મને જવાની ઇઝાઝત છે ?"

"થોડીક વાર હજું બેસ પ્રિયા.." સદાનંદ બોલ્યો, "મને લાગે છે કે માયાજી હજું સંતુષ્ઠ થઇ નથી, તે હજું પ્રશ્ન પુછવાં માંગતી હોય એમ લાગે છે.."

"હં..હા.." માયા હડબડાઇને બોલી, "હું કઇં ક પુછવા માંગુ છે તને.."

ઊંડી શ્વાસ લીધી પ્રિયાએ અને સોફા પર બેસી ગઇ, અને બોલી, "પુછો, હજું શું પુછવા માંગો છો..?"

"હું અને મારા હસબન્ડ બે વર્ષ પહેલાં અમારી શાદીની ત્રીજી વર્ષગાંઠ પર હરિદ્વાર-ઋષિકેશ ગયા હતા. શું ત્યારનાં દ્રશ્ય તેં જોયા છે ?"

"હા, મેં એ દ્રશ્ય જોયા છે તમે એ વિષે પૂછી શકો છો.."

"ત્યાં એક ઘણો જ મોટો અકસ્માત થતાં બચ્યો હતો.."

"હા, મને એ ખબર પડી કે ઋષિકેશમાં સ્વર્ગ આશ્રમનાં નજીક તમે બંને ગંગાસ્નાન કરી રહ્યા હતા, તો તે પાણીમાં તમે તણાંઇ ગયા હતા, અંબાણીજીને તરતા નહોતું આવડતું છતાં તેઓ તમને બચાવવા પડ્યા હતા તો તેઓ પણ તણાવા લાગ્યા હતા, એ પહેલાં કે તમે બંન્ને ડુબી જતાં કેટલાક તરવૈયા યુવકોએ તમને બંન્નેને બચાવી લીધા હતા, ત્યાં પછી તમે બંન્ને પગપાળા ચાલીને નીલકંઠ મહાદેવનાં મંદીરમાં પૂંજા-અર્ચના કરવા ગયા હતા, ત્યાં તમારા પગમાં મોચ આવી ગઇ હતી, તો તમે બન્ને ટેક્સીમાં જ ઋષિકેશ પાછા ફર્યા હતા."

માયા પરસેવાથી રેબઝેબ થઈ ગઈ.

સુમંતરાવ તથા દિપેન પ્રભાકર પણ પરેશાનીમાં પડેલા દેખાવા લાગ્યા.

પ્રિયાનો પતિ આરૂષ વર્મા, એનો નાનો ભાઇ મયુર, નાની બહેન પદ્માં પ્રસન્ન થયા.

કાનજીના હોઠો પર રહસ્યમયી ટાઈપની મુસ્કાન આવીને વિલુપ્ત થઈ ગઈ, માનો એમ કે માછલી ને પાણીથી બહાર કાઢીને ફરી પાછી તે પાણીમાં જઈ છુપાઈ હોય.

માયા તથા સદાનંદની આંખો મળી તો સદાનંદે ખોખાંરો ખાઈ ને કહ્યું, "તમે બંને હરિદ્વાર-ઋષિકેશ શું એકલા જ ગયા હતા કે કોઈ સાથે હતું ?"

"અમારો નોકર ભાવિન અમારી સાથે હતો ચૌધરીજી... જે હમણાં નાસ્તો લઈને આવ્યો હતો, કાનજીકાકા ચાલ્યા ગયા હતા ત્યારે ભાવિન અહીં કામે આવ્યો હતો, તે કાનજીનો ભત્રીજો લાગે છે, તે ઘણો જ પરિશ્રમી અને ઈમાનદાર છે."

"કાઈ વાંધો નહીં, પતિ-પત્નીના વચ્ચે એવી ઘણી બધી વાતો હોય છે જે એમને જ ખબર હોય છે, જે વાતોનું તેઓ કોઈને જ જીક્ર કરતા નથી. આપ પ્રિયાથી એવી વાતો પૂછી શકો છો.." સદાનંદે કાંઈ ન બોલીને પણ ઘણું બધું બોલી નાંખ્યું હતું, એણે સાફ ઈશારો કરી આપ્યો હતો કે તેને હવે એવા સવાલ પૂછી નાંખો જેની જાણકારી નોકરોને પણ ન હોય..

"પતિ-પત્નીના વચ્ચે કઇંક સિક્રેટ વાતો હોય છે, જે તેઓ કોઇ ત્રીજાને શેયર નથી કરતા, હું આવી વાતો સાર્વજનિક કરવા માંગતી નથી, શું આપણે એકાંતમાં બેસી વાતો કરી શકીએ ?"

"હા, કોઇને વાંધો ન હોય તો મને એકાંતમાં આપના પ્રશ્નોના ઉત્તર આપવાનો કોઇ જ વાંધો નથી." પ્રિયા સદાનંદ સામે જોઇને બોલી.

"ભલુ કોઈને શું પ્રોબ્લેમ હોઈ શકે.." સદાનંદ મુશ્કાઈને બોલ્યો, "આપણો ઉદ્દેશ તો એક જ છે કે વાત ક્લિયર થઈ જાય કે તારો દાવો ઠીક છે કે નહીં.. તું કોઈ ચમત્કારના ચપેટમાં છે કે કોઈ ડ્રામા કરી રહી છે.. તારે માયાજી સાથે એકાંતમાં વાત કરવી જ જોઈએ.. એમના પ્રશ્નો જ એ નિર્ણય કરશે કે હકિકત શું છે..? તું જો ઉત્તર આપી દે અને તે સાચા હોય તો એમ માની લેવામાં આવશે કે તું સાચું બોલી રહી છે અને જો તારા પાસે એક પણ ઉત્તર જો નહીં હોય તો તું જૂઠી સાબિત થઈ જઈશ.."

* * *

માયા તથા પ્રિયા વર્મા.

બંને બંધ ઓરડામાં એક બીજા સામે બેઠેલી હતી, માયા તણાવમાં હતી જ્યારે પ્રિયા ના ચહેરા પર સોંયની અણી બરાબર પર પણ બીક નહોતી, માયાનો આત્મવિશ્વાસ ડગમગી રહ્યો હતો જ્યારે પ્રિયા મુસ્કુરાઈ રહી હતી.

"જી..માયાજી..શું પ્રશ્ન છે તમારા..?" પ્રિયાએ સન્નાટો તોડતાં કહ્યું.

"સાર્વજનિક રૂપમાં તો મારા હસબન્ડ મારી આંખોને પસંદ કરતા હતા પરંતુ એકાંતમાં તે મારા શરીરના ક્યા અંગની પ્રશંસા કરતા હતા ?"

"તમારા ગોળ-સુડોળ ગુદાઝ વક્ષ.." પૂરા આત્મવિશ્વાસ સાથે બોલી પ્રિયા, "અંબાણીજી જ્યારે એકાંતમાં આપને બેપરદા કરતા હતા તો આપના સુંદર વક્ષોને એમજ નિહાળતા રહેતા હતા જેમ કે કોઈ છોકરું ચાંદ-તારાને નિહાળે છે, એ એમ જ રમતા જેમ કે કોઇ ગરીબ છોકરું ખૂબસૂરત કબૂતરના રમકડા થી રમે છે.. તેઓ તેને છોડવા તૈયાર નહોતા થતાં.. અને એવી રીતે રમતા કે.."

"...બસ બસ ઠીક છે બીજું શું જોયું છે તે..?" માયા છટપટાઇ ઉઠી.

"એ બધું જ જે પતિ-પત્નીના મિલન પર થાય છે.."

"અમે કયું આસન પ્રયોગ કરતા હતા ?"

"અંબાણીજીએ 'કામસૂત્ર'ની બુક લાવી રાખી હતી, જેઓ એમાં અપાયેલા બધા જ આસનો અજમાવતા હતા, હરેક રાત નવું આસન..."

માયાના મુખમાંથી આશ્ચર્યમિશ્રિત સિસકારી સરી ગઇ. તે પ્રિયાને જોઇ રહી.

"શું થયું..?" મુસ્કુરાઈને બોલી પ્રિયા, "શું જોઈ રહી છો આપ..?"

"અ..ક.. કંઈ નહીં.."

"શું તમે એમ તો નથી વિચારતી કે મને આટલી સિક્રેટ વાતો કઈ રીતે ખબર છે..? વિશ્વાસ કરો મને વાસ્તવમાં બધું જ દેખાય છે..!"

"એક મહિના પહેલા અમે બંને.."

"સોરી માયાજી હું હાલ હમણાંની ઘટના વિષે કંઈ પણ નહીં બતાવી શકું..!"

"કેમ..?!" માયાની આંખો વાંકી થઇ ચાલી.

"મેં એક વર્ષ પહેલાંની જ ઘટનાઓ જોઈ છે, તમારી પાછલી મેરેજ એનિવર્સરી સુધી, ત્યાં સુધીની કોઇપણ ઘટના વિષે પૂછી શકો છો.."

"ના, મારે તો ત્યારબાદ પણ પૂછવું છે,.." જીદથી ભરેલા ભાવથી બોલી માયા, "તું કહે છે કે તું વિચારે છે એમ તે દ્રશ્ય સામે આવી જાય છે, તો તારે મારા પ્રત્યેક પ્રશ્નના ના જવાબ આપવા જોઈએ."

"ઠીક છે હું ચેષ્ટા કરું છું, આપ પૂછો જે પૂછવા માંગતા હોવ તે.."

"એક મહિના પહેલાં કડવા-ચોથના વ્રતની રાત્રે કંઇક એવું બન્યું હતું કે અમે બંને ટેન્શનમાં આવી ગયા હતા એવી કઈ વાત બની હતી..?"

"આંખો શુન્યમાં ટકાવીને બોલી ઉઠી પ્રિયા, "આપે શાદીની સુર્ખ જોડી પહેરી છે, માયાજી.. પૂરેપૂરો સિંગાર સજાવટ કરી છે, બેડ પણ સજી-ધજી રહ્યો છે, એમ લાગે છે કે સુહાગરાત થવાની છે.. કડવા-ચોથ પર સુહાગણ પત્ની પોતાના પતિને હરેક ટાઈપની ખુશી આપવા માંગે છે, માટે તમે પણ ભરપુર તૈયારી કરી છે ઘણી ખૂબસૂરત લાગી રહી છો તમે.. અંબાણીજી પણ ઓરડામાં આવી ચૂક્યા છે.."

"એમણે કઇ પોશાક પહેરી છે..?" માયા વાતને વચ્ચે તોડતાં બોલી.

"આસમાની રંગનો કુર્તો અને સફેદ પાયજામો.. અેમણે કુર્તાના ખિસ્સામાંથી લાલ રંગની ડબ્બી બહાર કાઢી, એમાંથી ડાયમંડ-રીંગ કાઢી અને આપને પહેરાવી રહ્યા છે,... હું આપને આમ જ ડીટેઇલ બતાવીશ તો આખો દિવસ લાગશે માયાજી મારા મમ્મી બીમાર છે હોસ્પિટલમાં એડમિટ છે મારે એમની પાસે જવું છે હું આ દ્રશ્યને ઝડપથી જોઈ લઉં છું.."

"પરંતુ મારા સવાલ નો જવાબ તો આપ..પ્રિયા.."

"તમે બંને રોમાન્સની કસ્તી પર સવાર થઈને પ્યાર ની નદી પાર કરી રહ્યા હતા કે અચાનક અંબાણીજીએ પટવાર છોડી દીધી, અને નદીના કિનારા પર પાછા વળી ગયા, પરસેવાથી લથપથ થઇને હાંફી રહ્યા હતા ચહેરા પર શરમિંદગીના ભાવ હતા, તમારા ચહેરા પર ઝુંઝલાહટ હતી, તમારી આંખોમાં અધુરી પ્યાસના ભાવ ભળેલા હતા અંબાણીજીએ

આપનાંથી શ્રમાં માંગી હતી, અને વાયદો કર્યો હતો કે તેઓ કાલે જ સેક્સોલોજિસ્ટને મળશે.. તમે બન્ને ઉદાસ થઈ ગયા હતા, આ શું માયાજી આપ તો હમણાં પણ મૂડ ઓફ થઈ ગયા..!"

"ના,.. નહીં.." સ્વયંને નિયંત્રિત કરતા બોલી માયા, "તને એમ લાગે છે..?"

"બીજું કંઈ પૂછવું છે આપને..? પૂછવું હોય તો પૂછી લો.."

માયાના ચહેરા પર એક તણાવ જતો તો બીજો આવી જતો પ્રિયાએ એનાં દિમાગને ચક્કરધિન્ન બનાવી નાખ્યું હતું, એનું દિમાગ હવે ઘૂંટણ ટેકવી રહ્યું હતું, આખરે આ ચક્કર શું છે..? જો આ પ્રિયાનો ડ્રામા હોય તો આટલી અંદરની જાણકારી કેવી રીતે હોઈ શકે છે ? કે પછી ખરેખર એણે આવા દ્રશ્ય દેખાય છે..? હવે બહાર નીકળવા પર સદાનંદ ચૌધરી અને બીજા લોકો પ્રશ્ન કરશે તો હું શું જવાબ આપીશ..? હજુ સુધી પ્રિયા એકવાર પણ જુઠી સાબિત થઇ નથી મારે કંઇક વિચારવું પડશે..! મારે એવું કંઈક પુછવું પડશે કે પ્રિયા એ પ્રશ્નનો જવાબ ન આપી શકે.. થોડીવાર વિચારવાની ચેષ્ટા કર્યા બાદ તે એક નિષ્કર્ષ પર આવી..

"હા, તે આ પ્રશ્નનો જવાબ તો નહીં જ આપી શકે..."

અસમંજસ મેં થે તુમ યા હિચકિચાહટ થી કોઇ,

આસાન થા ક્યા, યું ભરી-મહેફિલમેં નજરે ફેર લેનાં ;

પ્રકરણ 14 બેવફાઇ.

ઘણોજ વિચાર-વિમર્શ કર્યા બાદ બોલી માયા, "એમણે પોતાનો ઇલાજ તો કરાવ્યો હતો પરતું તેઓ ઠીક ન થયાં, હાલા કે તેઓ પોતાની તરફથી મને સંતુષ્ઠ કરવાની ભરપુર કોષિષ કરતા હતા. પરંતુ પરિણામ નહિવત્ આવતું. હું જવાન હતી..ખુબસુરત હતી.. ! હજુ મારી ઉમર જ શું છે ?હા તેઓ દોલતમંદ હતા, અને મને ખુશ પણ ખુબ જ રાખતા હતા, પરંતુ મર્દાનગીમાં કમજોર હતા, આથી તેઓ દિલથી મને વધુ પડતા ખુશ રાખવાનો પ્રયત્ન કરતા. મને ફરવા લઇ જતા હતા, અનેક હોટલોમાં ફરાવતા, રેસ્ટરોં માં અવનવી વાનગીઓ જમાડતા. મારી લાઈફને એકદમ હાઇ-ફાઇ બનાવવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા. બધી જ વાતે હું ખુશ હતી. પરંતું રાત્રીઓ મને કરડવા દોડતી, મન જે સુખની ઈચ્છા થતી તે જ તેઓ આપી શકતા ન્હોતા, એક સ્ત્રી હોવાના ભાવથી તું પણ સમજી શકીશ કે મારી મનોદશા કેવી હશે ? હું દિવસે દિવસે માનસિક રૂપથી ડીસ્ટર્બ રહેવા લાગી હતી. એવામાં મારુ બેહેકી જવું વ્યાજબી હતું. શું તું હવે બતાવી શકીશ કે આવી કંડીશનમાં મેં શું કર્યું હતું ?"

પ્રિયા વર્માએ બન્ને આંખોને શૂન્ય મનસ્ક પર પહોંચાડી દીધી.

માયાની ધડકન વધુ ને વધુ તેજ પકડવા લાગી. અને પ્રિયાએ જયારે વિચિત્રભાવની નજરે એનાં તરફ જોયું ત્યારે એનું જીસ્મ ઠંડુ પડવા લાગ્યું, તેને અચાનક પરસેવો વળી ગયો.

"માયાજી.." પ્રિયા એની સહમ થયેલી આંખોમાં જોઇને બોલી, "મેનેજર પ્રભાકર સાથે હજુ પણ ચક્કર ચાલે છે શું ?"

પ્રિયાએ સાચે જ એનાં માથા પર બોંબ ઝીંકી દીધો હતો. એમજ એ ચિહુકી ઉઠી, ચહેરો એવો સમસમી ગયો કે જાણે સીરીંજ દ્રારા એનાં જીસ્મની લહુંની હરેક બુંદનેં કાઢી લેવામાં આવી હોય..!

"...પ્રિયા...તેં આ.." જાણે કે એ વર્ષોથી બીમાર હોય અને અંતિમ શ્વાસ લઇ રહી હોય એમ એ બોલી, "આટલી મોટી વાત તે કેવી રીતે બોલી દીધી પ્રિયા ?"

"કેમ..?" પ્રિયાએ હલકી મુસ્કાન સાથે વાતને આગળ વધારી, "જુઓ ખોટું ન લગાડો, તમે જ આ પ્રશ્ન કર્યો હતો એટલે મેં તેનાં સબંધિત ધટના નિહાળી.."

"શું જોયું તેં પ્રિયા..?"

"મેં જોયું કે બેડરૂમમાં તમે અને મેનેજર પ્રભાકર વસ્ત્ર વગર... હા એક વાત બીજી જોઇ કે દરવાજાના કી-હોલ માંથી અંદર કોઇ ઝાંકી રહયું છે, એનું દિલ નહીં આંખો પણ લોહીનાં આંસું સારી રહી છે, એ બીજું કોઇ નહીં પરંતુ અંબાણીજી જ છે... કેમ હું સાચું બોલી રહી છું ને..?"

"....." માયાએ તો જાણે ગૂંગીનો ગોળ ચાખી લીધો હતો.

"થોડી જ વાર પછ્યાત અંબાણીજીએ દરવાજો ખટખટાવી નાંખ્યો, અને બૂમ પાડવા લાગ્યા,

"પાપીઓ, બેશરમીઓ, મારી સાથે નમકહરામી અને બેવફાઇ થઇ રહી છે, મારી સાથે રહીને મારી પીઠમાં જ ખંજર નાંખી રહ્યા છો. મારા જ બિસ્તરપર હવસનો ખેલ રચી રહ્યા છો...!"

પ્રિયાએ પોતાની વાણીને અલ્પવિરામ આપીને માયાના ચહેરાની ઉડતી રંગતને જોઇ અને પછી બોલી, "પ્રભાકર તો ઉલ્ટા-સીધા કપડા પહેરીને બારીના રસ્તે ભાગી ગયો હતો, પરંતુ તમે પોતાનાં વસ્ત્રો ધારણ કરીને દરવાજો ખોલ્યો તો તમારા ચહેરા પર ગભરાહટ હતી, નજરો ઉઠતી નહોતી. ક્રોધવશ થઈને તમારા ગાલો પર અંબાણીજીએ ઘણાં લાફા માર્યા અને પછી તમારૂં ગળું દબાવી નાંખ્યું. તમે આંખોમાં આંસુ અને ગળગળા અવાજે બોલ્યાં, 'મને..મને મારી જ નાંખો, હું બેવફા છું, પરંતુ હું કરતી પણ શું ?..આ ઉમરમાં ફક્ત પેટમાં જ ભૂખ નથી લાગતી... જીસ્મની ભૂખ પણ સતાવે છે...આમા પ્રભાકરનો વાંક નથી મેં જ એને વાત કરી હતી. એણે મને વઢી- ફટકારી કાઢી હતી, છતા હું જ નહીં માની, અને બેશરમી પર ઉતરીને એની વાસનાને ભડકાવી દીધી હતી. હું તમારી નજરોમાં નીચી પડી ચુકી છું, હું આત્મહત્યા કરી લઈશ. એનાં કરતા તમે જ મને ગળું ઘોટીંને મારી નાંખો..."

આ બધી વાતો સાંભળીને માયાની હાલત બદ થી બદતર બની ગઇ હતી. તે એવા ઈરાદાથી આ ઓરડામાં આવી હતી કે તે પ્રિયાને આ સવાલો પૂછીને નિરુત્તર બનાવી દેશે પરતું એની આશા નઠારી નિવડી હતી. ઉલતા એ જ નિરુત્તર બની ગઇ હતી. એની પાસે હવે કોઇ પુછવાના પ્રશ્નો જ ન્હોતા...

માંખીને જાળ માં ફસાવવાના ચક્કરમાં મકડી પોતાના જ જાળમાં ફસાઈ ચૂકી હતી. એને લાગતું હતું કે પ્રિયાએ અેને આખા બજારમાં નાંગી કરી નાંખી છે...

"વધુ બતાવું માયાજી.. કે તમે જ બોલશો પોતે ?"

પ્રિયાની વાણીએ માયાની તંદ્રા ભંગ કરી નાંખી. પાતાની ખરાબ હાલતને સુધારતાં એ બુજેલી અવાજમાં બોલી, "હું મારી સફાઈ ખાતર કંઇ પણ બોલી સકું અે હાલતમાં નથી, ખાલી એટલું જ કહીશ કે, "તે મારી સાથે બેપનાહ પ્રેમ કરતા હતા, મેં ભલે એમની સાથે બેવફાઈ કરી હતી છતાં તેઓ મારા વગરની જીંદગીની કલ્પનાં શુધ્ધા કરી ન્હોતા શકતા. મને તેઓએ માફ કરી દીધી હતી અને આવું ન કરવાની સલાહ પણ આપી હતી, પ્રભાકરને પણ તેઓએ માફ કરી દીધો હતો, પછી મેં પણ આ ચેપ્ટર પર પૂર્ણવિરામ મૂકી આપ્યું હતું, ત્યારબાદના દિવસોમાં હું એની માલકીન અને એ ફક્ત મેનેજર જ હતો. તેનાં સિવાય બીજા કોઇ જ સંબધ અમારા વચમાં ન્હોતા.."

"શું આપ સાચું બોલી રહી છો ? "

"હા, બિલ્કુલ સાચું..!"

"ઉપરવાળાએ મને આ ચમત્કારી શક્તિ આપી છે, અેનાંથી મને ખબર તો પડી જ જશે. પરંતુ જવા દો અને બોલો હવે આપને મારા પર વિશ્વાસ છે કે નહી કે પછી હજુ તસલ્લી માટે કઇંક પૂછવા ઇચ્છો છો ? "

"ન.. ના .. મારે હવે કંઇ પણ પૂંછવું નથી..." બીમાર જેવા અવાજે બોલી માયા, અને પછી તે ઊભી થઇ હતી અને પ્રિયાની કલાઇ પકડીને ગિરગિરાવા લાગી કે "તે આ ચેપ્ટર વિષે કોઇને ન કહે,આ એક બુરૂ સ્વપ્ન હતું મારા માટે.."

"એમજ...?" તેણે માયાની આંખોમાં ડોકિયું કર્યું અને તેનાં ગુલાબી હોઠ પર ઝેરી પ્રકારનું સ્મિત રેલાવતાં પ્રિયાએ કહ્યું, "ફ્રી ફંડમાં જ ?"

"ત... તારો મતલબ શું છે ?"

"તમે એટલા ભોળા અને નાદાન નથી..મેડમજી, અંબાણીજી તમારા માટે કરોડો-અબજોની રોકડ, મિલકત અને ફેક્ટરી છોડીને ગયા છે, જો મને થોડું કંઇક આપશો તો મારા મુખ પર લિંકનું તાળું પડી જશે. પછી મારા માટે શું મતલબ કે તમે શું કરો છો..? પ્રભાકર સાથે તમારો સંબંધ છે કે નહીં..? બધા રહસ્યો મારા મનમાં દફન રહેશે..."

"મારે... મને વિચારવા માટે થોડો સમય જોઈએ છે..."

"હું ખૂબ જ તોફાની છું. મારી જીભને હંમેશા ખંજવાળ આવે છે. એ શું છે કે લોકોના પગોમાં ચક્કર હોય છે પણ મારી જીભમાં ચક્કર છે. હું લાંબા સમય સુધી આ વાહિયાત જીભને રોકી શકીશ નહીં. બસ કાલ સવાર સુધી હું મારી જીભ બંધ રાખી શકું. આપ્યો...મેં તમને ગઈકાલ સવાર સુધીનો સમય...જો કે આ સમય સુધીમાં મારી માંગણી પૂરી કરવા સિવાય તમારી પાસે કોઈ વિકલ્પ પણ નથી. સારુ રહેશે કે કાલે સાંજ સુધીમાં મારી પાસે પ્રસાદ પહોંચી જાય. તમે વિચારજો... પરંતુ લાખમાં બિલકુલ નહીં- કરોડોમાં જ વિચારજો."

માયા આ વાત સુણતાં જ હેબતાઇ ગઇ હતી, તેને આવી હાલતમાં છોડીને જ પ્રિયા ઓરડાની બહાર ચાલવા માંડી.

* * *

"બંનેને રૂમમાં ગયાને ઘણો સમય થઈ ગયો, સદાનંદ...." પલકે બેચેની અને અધીરાઈથી કહ્યું, "તેઓ બંને હજી સુધી પાછી આવી નથી. શું કરતી હશે ?"

ઇંડિયાકિંગ્સની સિગારેટનો એક કશ લગાવતાં સદનંદે કહ્યું, "આ બહુ ગંભીર બાબત છે,પલક...એ પ્રિયાએ જે દાવો કર્યો છે તેનાં પર વિશ્વાસ કરવો સરળ વાત નથી. પરંતુ પ્રિયાએ જે રીતે કાનજીકાકા, કવિ સુમંતરાવ અને પ્રભાકરના સવાલોના જવાબ આપ્યા છે તે જોતાં મામલો ખૂબ જ ગંભીર બની ગયો છે. માયાજી તેમનો શ્રેષ્ઠ પ્રયાસ કરશે. તે શંકા માટે સહેજ જગ્યા છોડવા માંગતી નથી. તેથી તે વિચારીને પ્રિયાને પૂછપરછ કરતી હશે. આમાં સમય લાગશે જ... જો ચાલ, પ્રિયા આવી રહી છે..."

પલકની સાથે હોલમાં હાજર નિયતિ, શ્રવણ શુક્લા, અજયસિંહ રાઠોડ, મીનાક્શી ગુપ્તા, ઇન્સપેક્ટર અવિનાશ પાટિલ, કાનજીકીકા, કવિ સુમંતરાવ, દીપેન પ્રભાકર, પદ્મા, મયુર અને આરૂષ વર્મા પણ પ્રિયાને જોવા લાગ્યા.

પ્રિયાના હોઠ પર સ્મિત જોઈને ચિંતિત કાનજીકાકાએ રાહતનો શ્વાસ લીધો.

"શું થયું પ્રિયા ?" સદાનંદે પૂછ્યું.

"માયા મેડમજી આવી રહી છે.. તે બતાવશે." એમ કહેતાં પ્રિયા તેનાં ભાઈ મયુર અને બહેન પદ્મા સાથે સોફા પર જઈને બેઠી.

માયા પણ રૂમમાંથી બહાર આવી. તે બીમાર, નબળી દેખાતી હતી.

"બોલો, માયાજી..." સદાનંદે પૂછ્યું, "શું થયું ? પ્રિયાએ તમારા પ્રશ્નોના જવાબ આપ્યા કે નહીં ?"

"હા, સદાનંદજી..." માયાએ પરાજયના ભાવ સાથે કહ્યું, "પ્રિયાએ મારા બધા જ પ્રશ્નોના જવાબો આપ્યા. મેં તેને ફક્ત તે જ પ્રશ્નો પૂછ્યાં હતાં જેનાં વિશે હું જ માત્ર જાણતી હતી. મારા માટે આશ્ચર્યની વાત એ છે કે પ્રિયાને આટલું બધું કેવી રીતે ખબર પડે છે ? તે એક ચમત્કાર છે. મારા પતિની આંખો તેને લગાવાયેલી છે, તેથી તે તેમનાં જીવનની તમામ ઘટનાઓને ફિલ્મની જેમ આંખોથી જોઈ રહી છે. તે અદ્ભુત છે. તમે ચાહો તો તસલ્લી કરી લો, ચૌધરીજી..!"

"ના કોઇ જરૂર લાગતી નથી.." સદાનંદ ખભા ઉચકીને બોલ્યો, "શેઠજીના વિષે સૌથી વધુ જાણકારી તમારી પાસેજ હતી, તમે જ પ્રિયાને પાસ કરી દીધી છે તો હું શું પૂછી શકું આના વિષે..? હા એક પ્રશ્ન પૂછીશ પ્રિયાને કે શું તેણે શેઠજી વિશે બધી જ ઘટનાઓ જોઈ લીધી છે..?"

"ના ચૌધરીજી મેં પાછલા વર્ષ સુધી જ ઘટનાઓ જોઈ છે, એક વર્ષની ઘટનાઓ હજુ સુધી નથી જોઈ..!"

"ઓ.કે... હું ઈશ્વરથી પ્રાર્થના કરીશ કે બાકીની ઘટનાઓ પણ તને દેખાઈ જાય જેથી કરીને શેઠજીની હત્યાનો પર્દાફાશ થઈ જાય..!"

* * *

ઓરડામાં ઘણો જ સન્નાટો વ્યાપેલો હતો, જાણે કે કોઈ પ્રિયજનની અકસ્માતે મોત ના થઈ ગઈ હોય એમ જ ટાંકણીનો અવાજ પણ સાંભળી શકાય એવો સન્નાટો..

પ્રભાકર અને માયા બંનેના ચહેરાઓ સન્ન થઇ ગયા હતા, જોકે બધા મહેમાનોના ગયા બાદ બંન્નેવે દારૂ પીવાનું ચાલુ કરી દીધી હતી..

માયાએ પ્રભાકરના હોઠોમાં ફસાયેલી સિગરેટ ખેંચી લીધી અને પોતે કશ મારવા લાગી અને બોલી, "આમ ચુપ રહેવાથી કંઇ નહીં થાય, દિપેન..!"

"કેટલા ખુશ હતા આપણે કે આપણો પ્લાન કામયાબ થઈ ગયો.." આ સાંભળીને પ્રભાકર બોલ્યો, "પરંતુ જેવું ધાર્યું એવું થયું નહીં આપણે માન્યું હતું કે લોકો એમ સમજશે કે શેઠજીએ આત્મહત્યા કરી લીધી, કેમકે દરવાજો અંદરથી બંધ હતો, પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટમાં પણ ભેદ નહીં ખૂલે, પરંતુ મરતાં પહેલા શેઠજીએ ગડબડ કરી નાંખી હતી કે સદાનંદ ચૌધરીને દાવત આપી નાંખી, એનાં વિશે મેં ઘણું સાંભળ્યું હતું પરંતુ આજે જોઈ પણ લીધું, સાલો માણસ છે કે જીન્ન..!? આજે લાગે લાગે છે કે એના દિમાગમાં સેંકડો આંખો છે એને શેઠજીના ચહેરા પર રેજર ના કટનું નિશાન જોઇને કહી આપ્યું હતું કે આ હત્યા છે..! પેલો ગુપ્ત રસ્તો પણ જોઈ લીધો સાલાએ..! એ તો સારું થયું કે 'તબરેજ' પહેલાંથી જ ત્યાંથી ભાગી નીકળ્યો હતો,.." પ્રભાકર એકીશ્વાસે બોલ્યો.

"હવે આગળ શું એનાં વિશે વિચાર, દિપેન..! પેલી પ્રિયાએ પણ મારું દિમાગ ખરાબ કરી નાંખ્યું છે.. આપણા સંબંધો વિશે પણ એને બધું જ જોઈ લીધું છે.. ઉપરથી માંગણી પર મૂકી આપી છે.." બીયરની બોટલ હટાવીને નાગીન જેવી આંખોએ બોલી માયા, "એને લાખો નહીં કરોડો જોઈએ છે..! હજુ ખબર નહીં કેટલું મોઢું ફાડી નાંખે..? એ અને હા, એને જો એ જોઈ લીધું ને કે શેઠજીની હત્યા આપણે કરી છે તો એ આપણું લોહી પી નાંખશે.. આપણને કંગાળ બનાવી શકે છે..! એનો ઇલાજ તો કરવો જ રહ્યો, બાકી આપણું જીવવાનું હરામ કરી નાંખશે.."

ત્યાં જ ડોરબેલ રણકી ઉઠી...

"રાતના અગિયાર વાગ્યે કોણ હશે..?" માયા બોલી.

"રાણા આવ્યો હશે..." પ્રભાકર બોલ્યો, "એડવોકેટ જી. આર. રાણા..!"

"જી. આર. રાણા...ઓ માય ગોડ..." માયા ચહુંકી ઉઠી.

ઉસકે પ્યારમેં હમને ખુદકો ભુલા દિયા,

બિના માંગે હી ઉસે સબકુછ દિલા દિયા,

થમા દિયા થા ઉસે અપને જીંદગી કા દીયા હમને,

પર ઉસ 'બેવફા' ને દીયા હી બૂજા દિયા ;

પ્રકરણ 15 માસ્તરમાઇંન્ડ.

"ઓહ, માય ગોડ... જી. આર. રાણા ! પણ તે અહીં આટલી રાત્રે કેમ આવી ગયો ?"

ગોરી ચામડીનો, ઉંચો અને સ્વસ્થ આધેડ જે પ્રભાકર સાથે રૂમમાં પ્રવેશ્યો, તેણે સફેદ પેન્ટ અને શર્ટ સાથે કાળો કોટ પહેર્યો હતો. માથાના વાળ એકદમ સફેદ હતા જે દોઢ ફૂટ લાંબા અને પીઠ પર વિખરાયેલા હતા. ક્લીન શેવ્ડ લાંબો અને પાતળો ચહેરો - લાંબું અને પાતળું નાક - સૂકા રંગના ઘણા પાતળા હોઠ જાણે ચુસ્તપણે દબાયેલા હોય. લાલ કીકીઓ સાથે તેની આંખો એકદમ મોટી અને ગોળાકાર હતી. એમાં શેવિંગ બ્લેડ જેટલી જ તીક્ષ્ણતા હતી. તેની આંખોમાં જોઇને જ લોકો એને 'ગિદ્ધરાજ'થી જાણતા હતા.

"આવો, મિસ્ટર રાણા..." બિયરની બોટલથી એક ઘુંટ ભરીને માયાએ કટાક્ષમાં કહ્યું, "વકીલ જી.આર.રાણા ! સફળ વકીલ અને મહાન સલાહકાર. તમારું સ્વાગત છે. બેસો અને મને કહો કે તમારા માટે શું કરવું જોઈએ ? અથવા તમારા માટે બેન્ડ-બાજા બોલાવવામાં આવે અને ફૂલ-શાવર કરવામાં આવે ?"

જી. આર. રાણાની ગીધ જેવી ગોળ અને મોટી આંખોમાં લોહીના ટીપાં ઉતરી આવ્યા અને તેણે લાંબા નાકના નસકોરાંને ફુલાવીને વરુની જેવી બૂમો પાડી, "એ ઔરત ! તમારી સંભાળ રાખ, અને મારી સાથે સીધું વર્તન કર, અમે કોઈની પાસેથી એક રૂપિયો ફી તરીકે લઈએ છીએ, તો તેના બદલામાં અમે તેનું દોઢ રૂપિયાનું કામ કરીએ છીએ, તમે બંને અમારી પાસે ચાલીને આવ્યા હતા. તમને બંનેને તમારી પોતાની એક સમસ્યા હતી. તમે લોકો ઇચ્છતા હતા કે શેઠ શિવચરણ અંબાણી નામનો કાંટો તમારા જીવનમાંથી નીકળી જાય. જેથી તમારા બંનેની ગુલશનમાં ફૂલો ખીલે..! તમે બંને તેની સંપત્તિમાં આનંદ કરી શકો. પરંતુ તમે ઇચ્છતા હતા કે શેઠ અંબાણીના લોહીના છાંટા તમારા પર ન પડે. શેઠ અંબાણીની હત્યા તમે બંને દ્વારા કરવામાં આવી છે તેવી કોઈને શંકા ન થાય. ત્યારે અમે શું કહ્યું હતું ? તું કહે પ્રભાકર શું કહ્યું હતું ?"

"તમે કહ્યું હતું કે હું એવી યોજના બનાવીશ કે લોકોને ખબર પણ નહીં પડે કે શેઠ અંબાણીની હત્યા થઈ છે. જ્યારે ખૂન સાબિત નહીં થાય, તો પછી તમારા બંને પર શંકા કરવાનો પ્રશ્ન જ નહીં આવે. હા, તમે ફી તરીકે એક કરોડ રૂપિયા માંગ્યા હતા અને આ કોઠીનો નકશો માંગ્યો હતો. અને તમને નકશા સાથે ગુપ્ત માર્ગ વિશે માહિતી આપવામાં આવી હતી. જો કે તે સાલા શેઠ અંબાણીજીએ ક્યારેય માયા ડાર્લિંગને તે ગુપ્ત માર્ગ વિશે જણાવ્યું ન હતું. પરંતુ એક દિવસ તેણે કી-હોલમાંથી ડોકિયું કરતાં શેઠ અંબાણીજીને તે ગુપ્ત રસ્તો ખોલતાં અને બંધ કરતાં જોયા હતા..!"

"હા, અમે એક કરોડ રૂપિયા લીધા હતા..." રાણાએ માયા સામે વાંકી નજરે જોતાં કહ્યું, "પણ અમારી સમજમાં આ ફી ખૂબ જ ઓછી હતી કારણ કે અમારો પ્લાન સંપૂર્ણપણે ફૂલપ્રૂફ હતો. તમારા બંનેને અબજો રૂપિયાની રોકડ અને મિલકત મળવાની હતી અને અંબાણીજીને મારી નાંખવામાં આવ્યો.આરોપ પણ લાગવાનો ન હતો, શું અમારી યોજનામાં કોઇ પણ ખામી હતી ? અમારા પ્લાન મુજબ આ મહિલાનું નામ શું છે... હા, માયાજીએ તેનાં કોલ્ડડ્રીન્કમાં દવાની

ગોળી ભેળવી હતી. અંબાણીની તબિયત બગડવાની હતી - તેથી તેમને આરામ કરવા માટે તેનાં બેડરૂમમાં જવું પડ્યું, તે ગયો અને ત્યાં અંબાણીનો ડુપ્લિકેટ એટલે કે તબરેજ પહેલેથી જ હાજર હતો. અંબાણીની હત્યા કરીને તેને આત્મહત્યાનું સ્વરૂપ આપવાનું હતું, તે આપ્યું. સી.સી.ટી.વી. કેમેરામાં અંબાણીએ કબૂલ કરવાનું હતું કે તેણે તમારી પત્ની સાલીનીનો બળાત્કાર કર્યો હતો અને તેની હત્યા કરી હતી, તેવી કબૂલાત કરી. તેણે આત્મહત્યાની વાત કરી અને કપાળ પર નકલી ગોળી મારીને કેમેરાની રેન્જ છોડી દીધી. મૃતક શેઠ અંબાણીને રિવોલ્વર આપીને તે ગુપ્ત રસ્તાથી ભાગી ગયો હતો. મોટી સ્ક્રીન પર જોનારાઓએ જોયું કે શેઠ શિવચરણ અંબાણીએ ગુનો કબૂલ કરીને આત્મહત્યા કરી લીધી છે..."

તેની જીભને બ્રેક આપીને, રાણાએ કોટના ખિસ્સામાંથી લકી સ્ટ્રાઈકનું બોક્સ અને કોપર રંગનું લાઈટર બહાર કાઢ્યું. સિગારેટ મોઢામાં નાંખીને લાઈટરમાં અડાડી. તેણે લાઈટરના નાનકડા તત્વમાંથી સિગરેટ સળગાવી લાઈટર પાછું ખિસ્સામાં મૂક્યું અને તેણે એક ઊંડો કશ લગાવીને હોઠને વર્તુળમાં ફફડાવ્યા પછી, ધુમાડાના ડઝનેક છલ્લાઓ ફૂંક્યા પછી, તેણે માયાને રફ સ્વરમાં કહ્યું, "કેટલાક લોકોએ દરવાજો તોડીને.અંદર જવું પડ્યું. અંબાણીના પાર્થિવ દેહને જોવાનો હતો અને તેઓ હાથમાં રિવોલ્વર પકડેલા જોવાના હતા. સંપૂર્ણ આત્મહત્યાનો કેસ બનવાનો હતો. પોલીસ દ્વારા જો પોસ્ટમોર્ટમ કરવામાં આવ્યું હોત તો પણ કોઈ ગેરરીતિનો અહેવાલ ન હોત. કેમ કે હત્યા તરફ જવાની કોઈ નિશાની ન હોવાથી તમારા બંને પર કોઈ આંચ ન હતી. ઝીણવટભરી વિચારણા કર્યા બાદ ફુલપ્રૂફ પ્લાન બનાવવામાં આવ્યો હતો."

"પણ ગડબડી થઇ ગઇ..." માયાએ ખરાબ ચહેરા સાથે કહ્યું, "આત્મહત્યા હત્યા સાબિત થઈ ગઇ."

"તમારો સ્વર બદલો - તમારો સ્વર ઢીલો કરો..." રાણા તીખા સ્વરે બોલ્યો, "તમે એક કરોડ રૂપિયા આપીને રાણાને ખરીદી નથી લીધો. સાબિત કરો કે અમારી યોજનામાં કોઇ પણ લૂઝ પોઇન્ટ હતા..? એક કરોડને બદલે, અમે બે કરોડ રૂપિયા પરત કરીશું. પ્લાન બનાવતાં પહેલા અમે પાર્ટીમાં આમંત્રિત તમામ મહેમાનોની યાદી માંગી હતી, શું તે યાદીમાં સદાનંદ ચૌધરીનું નામ હતું?

માયાનું વલણ અચાનક જાણે ઢીલું પડી ગયું, ઘેટાં-બકરાંને સ્તબ્ધ કરી નાંખનાર માદા વરુ સિંહની સામે આવતાં જ તેની પૂંછડી દબાવવાની ફરજ પડી હતી.

"સદાનંદ ચૌધરીનું નામ એ યાદીમાં નહોતું..."

માયા સામે લોહીલુહાણ આંખોથી જોતાં રાણાએ ધુમ્મસભર્યા સ્વરે કહ્યું, "અમે યાદી વાંચ્યા પછી પણ અમે તમને બંનેને ધમાકા સાથે પૂછ્યું હતું કે શું પાર્ટીમાં કોઈ પોલીસકર્મી કે કોઈ વકીલ આવવાની શક્યતા છે ? જ્યારે તમારી મુંડી નકારમાં હલી ગઈ હતી, સદાનંદ ચૌધરી તેમનાં પરિવાર અને ટીમ સાથે પાર્ટીમાં આવ્યો હતો. એવું નથી કે આપણે સદાનંદ ચૌધરીથી ડરીએ છીએ કે ચિંતિત છીએ, પણ આપણે સ્વીકારવું પડશે કે તે ખૂબ જ ચાલાક અને હોશિયાર છે. તેની યોગ્યતા જોઈને લોકોએ તેને મગજનો જાદુગર કહ્યો હશે. જો કોઈ વ્યક્તિ ઘસાયેલો-પિટાયેલો, ત્રીજા વર્ગનો વકીલ હોય, તેવી તેને પણ વાળ કાઢવાની ખરાબ આદત છે. તે એક સદાનંદ ચૌધરી હતો જેની પાસે ક્યારેય મારા જેવો ક્યારેય કેસ ન હારવાનો રેકોર્ડ છે. આજનાં મુંબઈ પાસે ફક્ત બે વકીલો છે, જેમનો અવાજ બોલે છે, એક

જી.આર.રાણા અને બીજો સદાનંદ ચૌધરી.... તે સદાનંદ ચૌધરી વકીલની સાથે સાથે ઇન્વેસ્ટીગેટર પણ છે. જો સદાનંદ ચૌધરીને પાર્ટીમાં બોલાવવામાં આવે તો ખલેલ પડવાની જ હતી તે થવાનું જ હતું. પણ...તેનાં આગમન વિશે જો મને અગાઉથી જ જણાવ્યું હોત તો... ભૂલ ન થઈ હોત. અમે તેને ધ્યાનમાં લઈને એ યોજના બનાવત. પછી સદાનંદ ચૌધરીના દૂતોમાં કોઈ ફેરફાર થાતો નહીં... તમે ભૂલ કરી છે, રૂપની રાણી ! અને રાણાને દોષ આપો છો.."

"કૃપા કરીને, રાણા જી...કૃપા કરીને...." રાણાની સાથે આજીજી પકડીને પ્રભાકરે કહ્યું, "ભગવાનના લીધે ક્રોધ છોડી દો અને અમારી સ્થિતિ સમજવાનો પ્રયત્ન કરો. અમે બંને ભારે ટેન્શનમાં છે. તેથી જ માયા તમારી સાથે આવું વર્તન કરે છે..અને પ્રશ્ન રહ્યો સદાનંદ ચૌધરીના પાર્ટીમાં આવવાનો, તો અમને...તેનાં આગમન વિશે કોઈ માહિતી મળી ન હતી. અંબાણીજીએ છાંના-માંનાં તેને પરિવાર સાથે આમંત્રણ આપ્યું હતું. તેમણે અમને ઉલ્લેખ પણ કર્યો ન હતો. સદાનંદ ચૌધરીના આગમનથી અમે થોડા ચિંતિત થયા હતા, પરંતુ પછી એમ વિચારીને ખાતરી થઈ ગઈ કે તમારી યોજના જબરદસ્ત છે અને સદાનંદ ચૌધરી પણ બેશક સાચી માનશે. પરંતુ અમે જાણતાં ન્હોતા કે તે આટલા તીક્ષ્ણ મનના હશે. અમે શેઠ અંબાણીજીને વારંવાર જોતા હતા પરંતુ તેમનાં ગાલ પર અમને કંઇ ન દેખાયું, એ કટમાર્કસ એણે નોટિસ કરી લીધું અને આ બાબતે તેણે તારણ કાઢ્યું કે અંબાણીએ આત્મહત્યા કરી નથી, પરંતુ તેમની હત્યા કરવામાં આવી છે. તેણે એ પણ અનુમાન લગાવ્યું કે રૂમમાં કોઈ ગુપ્ત રસ્તો છે. માત્ર અનુમાન લગાવ્યું જ નહીં, પણ ગુપ્ત રસ્તો પણ શોધી કાઢ્યો. સારું થયું કે તબરેજ પકડાયો નથી. માયાના વર્તન માટે હું તમારી માફી માંગુ છું, એ તમારી યોજનામાં કોઈ ભૂલ નહોતી, અમારા નસીબમાં જ ભૂલ હતી ! સદાનંદ ચૌધરીનું ટેન્શન ઓછું નથી થયું, અને ઉપરથી પ્રિયા વર્માએ ટેન્શન શરૂ કર્યું છે. તે બ્લેક મેઇલિંગ પર ઉતરી આવી છે."

રાણાનું વલણ થોડું ઢીલું પડ્યું. સિગારેટ ફ્લોર પર જૂતાંની ટોચ પાસે મૂકીને, તેણે તેનાં અસ્તિત્વને ખરાબ રીતે કચડી નાંખ્યું. પછી માયાને કહ્યું, "પ્રભાકરે મને પ્રિયા વર્મા વિશે ફોન પર કહ્યું. તેનાં વર્તન વિશે સાંભળીને આઘાત લાગ્યો અને વિસ્મય પણ. તમે અમને તેનાં વિશે વિગતવાર જણાવો. તમે એવું કેવી રીતે માની લીધું કે તે અંબાણીના જીવનની ઘટનાઓ એક ફિલ્મની જેમ જોઇ રહી છે ?"

"ખરેખર તે મૂવીની જેમ ઘટનાઓ જોઈ રહી છે ! તેનાં પર વિશ્વાસ ન કરવા માટે કોઈ કારણ બાકી નથી...." વિક્ટિમને પ્રિયા વર્મા વિશે વિગતવાર જણાવવા પર માયાએ કહ્યું, "જેમ મેં તમને કહ્યું હતું એમ કે પ્રિયાએ કાનજીના, પ્રભાકરનાં, સુમંતભાઈના, તમામ પ્રશ્નોના જવાબો નિઃશંકપણે આપ્યા, સારી રીતે આપવામાં આવેલા જવાબો સુધી હું ખૂબ જ પરેશાન હતી. સમજી શકતી નહોતી કે પ્રિયા પાસે આ બધા પ્રશ્નોના જવાબો કેવી રીતે હતા ? મને કાનજી પર શંકા હતી. પરંતુ મારા લગ્નના એક વર્ષ સુધી જ તે અહીં હતો. તે પછીના ચાર વર્ષ વિશે કંઈ પણ જાણતો નહોતો.જ્યારે પ્રિયાએ તો એ વર્ષોના ઉત્તર પણ આપી દીધા, એ છોડો એણે તો મારા પર્સનલ પ્રશ્નોના જવાબ પણ આપી દીધા, અને અમારા, એટલે કે મારા અને પ્રભાકરના સબંધો વિષે પણ એ જાણે છે, અને હવે બ્લેકમેલ પણ કરવા લાગી છે.. હવે શું કરીએ રાણાજી..!?"

"સાયન્સની દ્રષ્ટિએ આમ શક્ય નથી..આતો એક ચમત્કાર માનવોજ રહ્યો.." ધુમાડાનો છલ્લો બનાવીને બોલ્યો રાણા.

"પરંતુ આ ચમત્કાર અમારા માટે અભિષાપ બની ગયો છે, અને જો પ્રિયાને એ ખબર પડી જશે કે અંબાણીજીની હત્યા પણ અમે જ કરી છે તો એ તો અમારા માથા પર તલવાર બનીને વરસસે. તમે જ બોલો હવે શું કરવું ? આનો ઉપાય કરો રાણાજી.. તેની તમારી ફી બતાવો અમે આપવા તૈયાર છે.." માયા કરગરીને બોલી.

"એક કરોડ રૂપિયા.." રાણાએ પોતાનું મોં ફાડી નાંખ્યું.

"ડન..!" ટપાકથી બોલી માયા, "એક કરોડ હું તમને હમણાં જ આપું છું.." માયા અંદર જઇને એક પોલિથીનની બેગમાં તે પૈસા નાંખીને લઇ આવી. વ્હિસ્કિનો ઘૂંટ ત્યાં જ અટકાવીને રાણાએ એ પૈસા ગણ્યા અને પછી ડન એવો ઇશારો કરી આપ્યો.

"હવે ઉપાય સુચવો રાણાજી..!" ઉત્સુક માયા બોલી.

"તબરેજને ફોન લગાવ પ્રભાકર સવાર સુધીમાં તે અહીંયા આવી જશે.પ્રિયા ની માંગણી હવે તમે ખાલી ખાલી સ્વીકારી લેજો, અને એને એક નિર્જન જગ્યાએ પૈસા લેવા બોલાવી લેજો.. ત્યાં એનું કામ તમામ કરી નાંખીશું..! અને હવે તો લાશ પણ ઠેકાણે લગાવી દઇશું.."

"હજું..એક ખૂન..?" માયાનાં મુખમાંથી સિસકારી બોલી ગઇ.

"હા, એક કરોડ લીધા છે તો કામ તો બતાવવું જ પડશે.. તમામ સબુત મિટાવવાની જવાબદારી મારી છે.. તમને આંચ પણ નહીં આવે.. ફિકર ના કરશો..!"

સૌ વ્યંગમાં હસી પડ્યા, એક કરોડ રૂપિયાની બેગ ઉપાડીને રાણા રૂમની બહાર ચાલ્યો ગયો...

ચેરી રંગની શેવરલેટ કારની નજીક આવીને તેણે બારી ખોલી પોલીથીનની બેગ અંદર નાંખી, બંને પગ પરના કપડાથી બનાવેલા શુઝ કવર ઉતારીને નજીકની ગટરમાં નાંખ્યા. તેણે નીચે ચામડાના બુટ પહેર્યા હતા. પછી વારાફરતી તેણે બંને હથેળીઓ પકડી ચામડીના રંગના ઝીણા ગ્લોવ્ઝ ઉતારીને નાળાને સોંપ્યા, અને પછી કારમાં બેસીને કાર હંકારી મૂકી.

*   *   *

"હું તારા હાથ જોડું છું, પ્રિયા...." હાથ જોડીને વિનંતી કરી રહ્યો હતો આરૂષ "જે બનવાનું હતું તે થઈ ગયું. મા ને તારું થિયેટર, ટીવી-સિરિયલો વગેરેમાં કામ કરવું ગમતું નહોતું પણ હવે તે ન રહ્યા, મને તારા કોઈ કામમાં વાંધો નથી. તું થિયેટરમાં કામ કર ચાહે ફિલ્મોમાં.. હું દરેક રીતે તારી સાથે છું..! ચાલ મારી સાથે આપણાં ઘરે ચાલ."

"કયું ઘર..કયું ઘર..!?" પ્રિયાએ કટાક્ષમાં કહ્યું, "તારી મા નાં ઉપદેશોમાં આવીને તેં મારા પર હાથ ઉપાડ્યો. જ્યારે હું ત્યાંથી આવી ત્યારે મને કોઇ હોશ રહ્યા ન્હોતા, એટલો બધું ટેન્શન થઇ ગયું હતું કે... મારી દુનિયા જ સભાન નહોતી. અને હું અંબાણીજીની કાર સાથે અથડાયા બાદ અંધ થઇ ગઈ હતી. તમે ઘણાંજ જૂના અને રૂઢિચુસ્ત વિચારો ધરાવો છો, હવે મને નાટક, સિરિયલ કે ફિલ્મના હીરો સાથે રોમેન્ટિક રોલ કરતા જોઈને તમારી છાતી પર સાપ ફરી જશે..."

"નો નોટ એટ્ રોલ ..સાપ ફરશે નહીં. તમને મારા તરફથી પૂરો સહયોગ મળશે."

"મારે તારો સાથ નથી જોઈતો - મારે છૂટાછેડા જોઈએ છે..."

"તું શું કરી રહી છે, દીદી...?" મયુર બોલી ઉઠ્યો, "જીજાજી ધણાં જ સારા છે, તે પહેલાં કરતાં સુધરી ગયા છે..અને તને ખુબ જ પ્રેમ કરે છે.."

"ભગવાનના લીધે તલાકની વાત ન કરો દીદી..!" પદ્મા પણ બોલી,

"તમને જો એટલાં જ વ્હાલા હોય ને જીજુ તો તમે તમારા માથે મૂકીને ફરો..પરંતુ હું એ માણસને પસંદ નથી કરતી.."

ત્યાં જ પ્રિયાના હાથમાં રહેલો મોબાઇલ રણકી ઉઠ્યો.

"હાય...." કાન પર ફોન લગાવીને તે બોલી.

"હું બોલું છું માયા,...."પ્રિયાના ચહેરા પરના હાવભાવ બદલાઈ ગયા અને તે અવાજ ગૂંગળાયો.તેણે કહ્યું "એક મિનિટ... ચાલો હવે વાત કરીએ-" તે રૂમમાંથી બહાર આવીને ઉપરના માળે ટેરેસ પર જવા માટે સીડીઓ ચઢવા લાગી.

બીજી તરફ આરૂષ આંખોમાંથી આંસુ લૂછ્યાં અને તેને ગળામાં દૂમો ભરાઈ આવ્યો, તેણે કહ્યું, "આ સ્ત્રી મારી લાગણીઓ અને મારી ઇચ્છાઓને સમજી શકતી નથી ! ખબર નહિ કેમ તે મારા પર આટલી ગુસ્સે છે..."

"ધીરજથી કામ લો જીજાજી..." મયુર અને પદ્મા સાથે બોલી ઉઠ્યા, "ભગવાન પર ભરોસો રાખો, તેનાં ગુસ્સાની ખરાબ પ્રકૃતિ છે.અમે તેને પ્રેમથી સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરીશું."

"હું કેટલાક ફિલ્મ-નિર્માતાઓને ઓળખું છું. હું તેમને મળીને તેમની ફિલ્મમાં પ્રિયાને હિરોઈનની તક આપવા વિનંતી કરીશ."

*   *   *

"હા, હવે બોલો માયા મેડમ. કહો શું નિર્ણય લીધો....?"

"આટલી બધી રકમ મારાથી નહીં બની શકે..!' માયા ફુસફુસાઇને બોલી.

"શુ..હા..હા.. હવે તો રેટ વધવાનો છે..કેમ કે મને બધી જ જાણ થઇ ચૂકી છે..!"

"શું મતલબ બધી જ...?"

"બાકીની ઘટનાઓ પણ રાત્રે મેં જોઇ લીધી છે... અંબાણીજીનાં મર્ડરમાં પણ તમારો જ હાથ છે, તમારો અને તમારા પ્રેમીનો..."

"શું..બકવાસ કરે છે તું.. અંધારામાં તીર ન માર પ્લીજ.." માયા ગભરાઇને બોલી,

"હ..બકવાસ..એમ..? સબૂત આપું પેલો ગ્રેટ વકીલ જી.આર.રાણા ? કેમ ભૂલું હું એ માસ્ટરમાંઇન્ડ ને...! હા તબરેજ આ બધું અંજામ આપનાર..."

"તને આ બધું કેવી રીતે ખબર.." રડમસ અવાજે બોલી માયા.

"મેડમ, તમને હજું મારી ચમત્કારીક શક્તિ પ્રત્યે શક છે..? હજુ વધું એક નિશાની આપું.. તમે જ તો એક કરોડ ફી આપી છે જી.આર.રાણાને.."

મેજ પર પડેલા ફોનના લાઉડ સ્પીકરના અવાજે તે બંનેના કાનમાં બોંબ ફોડ્યા, બન્નેના હોશ-કોશ ઉડી ગયા, કાપે તો લોહી ન વહે એવી હાલત હતી એમની....

હમને ન સોચા થા કભી ઐસે જમાને આયેંગે,

લોગ કરેંગે કત્લ હમારા, કાતિલ હમ કહેંલાંયેગે;

પ્રકરણ 16 બ્લેકમેઇલ.

માયા અને પ્રભાકર સામસામે બેઠા હતા અને એ બંનેના મધ્યમાં રાખવામાં આવેલા ટેબલ પર એ ફોન રાખવામાં આવ્યો હતો જેનું સ્પીકર ચાલુ કરીને માયા એ પ્રિયા વર્મા સાથે વાત કરી રહી હતી. જાણે બંને આંખો ફરકાવવાનું ભૂલી ગયા હોય એમ એમનાં મોં ખુલ્લાં રહી ગયાં. તેઓનાં ચહેરા પર બાર વાગ્યા હતા, જાણે કોઈ કિંગ કોબ્રાએ બંનેને એકસાથે ડસ્યા હોય, બંનેની હાલત એવી હતી કે કાપો તો લોહી ન વહે, પ્રિયા વર્માએ જાણે ફોન દ્વારા તેમના માથા પર બોમ્બ ઝીંકી દિધો હતો, દિવાળીની આતશબાજી બંનેના મનમાં થઈ રહી હતી,ધડાકાઓ થઈ રહ્યા હતા. આખું શરીર પરસેવાથી લથબથ થવામાં માત્ર એક ક્ષણ લાગી, બરફ જેવો ઠંડો પરસેવો !

પછી બંનેની આંખો મળી.

બંનેની આંખોમાં દ્વિધા અને ચિંતાની સાથે આ યક્ષ-પ્રશ્ન પણ હતો કે પ્રિયા વર્માને આટલી બધી બાબતો કેવી રીતે ખબર પડી ?

"હેલો...માયા મેડમ...!" ટેબલ પરના ફોનમાંથી પ્રિયા વર્માનો કટાક્ષની ચાસણીમાં ડૂબેલો અવાજ નીકળ્યો, "શું થયું ?... સાપ સુંઘ્યો કે શું ? હેલો...તમે હોશમાં છો કે નહિ ? આટલા ચોંકવાની જરૂર નથી.મારી સાથે એક ચમત્કાર થઈ રહ્યો છે, હું તેનાંથી પીઠ ફેરવી શકતી નથી. તેથી, હવે મને ખબર પડી કે તમે અને પ્રભાકરે મળીને અંબાણીજીનું ખૂન કરાવ્યું છે. જેનાં માટે તમે એડવોકેટ જી.આર.રાણાની મદદ લીધી હતી, અને જી.આર.રાણાએ તબરેજને નકલી શેઠ અંબાણી બનાવ્યો હતો. અને તેનાં દ્વારા અંબાણીજીની હત્યા કરવામાં આવી હતી. તમે જ તે ગુપ્ત દરવાજાનું રહસ્ય આપ્યું હતું. હવે તો તમારે બ્લેકમેલ થવું જ પડશે..! કંઈક કહો...કોઈ તો જવાબ આપો."

માયાએ પ્રભાકર સામે જોયું.. જાણે પૂછતી હોય કે તે શું જવાબ આપે ?

પ્રભાકર ઈશારો કરે છે કે તેણે પ્રિયાનું પાલન કરવું જોઈએ.

માયાએ ઠંડા નિસાસા સાથે કહ્યું "હા, બોલ. તને શું જોઈએ છે ?"

"હાય... તમે એવું બોલી રહ્યા છો જાણે ઘણો ભાર પડી રહ્યો છે. તારું શું છે... તો તને ગુમાવવાનું દુઃખ થઇ રહ્યું છે ? તું બોલશે કે તું અંબાણીજીની પત્ની છે, તેમનાં તમામ પૈસા અને મિલકત પર તારો અધિકાર છે. કેવી પત્ની, કઈ પત્ની? પોતાના શરીર થી લઇને બધું જ મેનેજર પ્રભાકર સાહેબને આપ્યું અને મિલકત અંબાણીજીની..? સારું, મારે આ સાથે શું કરવાનું છે ? આ તમારી અંગત બાબત છે. પરંતુ મજા કરવાનો દરેકને અધિકાર છે..બરાબર ને ? તો ચાલો હું પણ વહેતી ગંગામાં ડૂબકી મારી લઉં. મને તક મળવી જોઈએ કે નહીં ?"

"વસ્તુને સ્થિતિસ્થાપકની જેમ ખેંચ નહીં..." નારાજ માયાએ કહ્યું, "મને કહે કે તારી જરૂરિયાત શું છે ?"

"બહુ કંઈ નથી..! મારે બસ પચાસ કરોડ રૂપિયા જોઈએ છે..."

'પચાસ કરોડ...!?" માયાએ ચીસ પાડીને કહ્યું, "તું જરા હોશમાં તો છેં ને પ્રિયા વર્મા ?"

"મેં મારું મોં થોડું વધારે ફાડી નાખ્યું છે એમ ? મને એવું જાણવા મળ્યું છે કે અંબાણીજી એક હજાર કરોડની રોકડ અને સંપત્તિ છોડીને ગયા છે. મને પચાસ કરોડ આપ્યા પછી પણ તારી પાસે નવસો પચાસ કરોડ બચશે અને તમે તમે બચી પણ જશો, તમારા માટે ઘણા બધા છે...! પછી સોનેરી ઇંડા આપવાનું કારખાનું પણ છે. જો ભઈ...મને સોદાબાજી બિલકુલ પસંદ નથી. પચાસ કરોડ રૂપિયા આપવા હોય તો આપો નહીંતર ના પાડો."

"તું શું કરી લેશે ?" માયાએ પાણી શેક્યા પછી કહ્યું, "તારી પાસે સાબિતી શું છે ? તું જે કહીશ તે જ થોડું સ્વીકારશે ?"

"તારી વાત સાચી પરંતુ જો એક માણસ સંમત થાય તો તેને તે સાબિતી પણ મળી જશે. અને તમારા બંનેનું હનીમૂન જેલમાં જ કરાવશે."

"Who Is? તું કોની વાત કરે છે ?"

"સદાનંદ ચૌધરીની...!!"

પ્રિયા વર્મા એ જાણે સદાનંદ ચૌધરી નામની સોયથી માયાનાં અકડનાં સ્ટ્રૂ બલૂનને પંચર કર્યું અને બધી હવા બહાર કાઢી નાંખી. તે બેચેન અને પરેશાન થઈ ગઈ.

"હેલો, પ્રિયા..." પ્રભાકરે ફોન પર ઝૂકીને કહ્યું, "હું બોલું છું દિપેન પ્રભાકર.."

"મેનેજર બાબુ! તમે પણ ફરમાવો.."

"શું રકમ ઘટાડી શકાય નહી ?"

"ઠીક છે, એક રૂપિયો ઘટાડીને આપી દેજે..."

પ્રભાકર ખરાબ રીતે ધ્રૂજી ગયો.જ્યારે માયાનો ચહેરો કોલસાની ભઠ્ઠી જેવો ચમકતો લાલ થઇ ગયો.

"ઓ.કે..." પ્રભાકરે વ્યથિત મૂડમાં કહ્યું, "પૂરા પચાસ કરોડ મળી જશે. મને કહે, તારે ક્યારે જોઈએ છે અને ક્યાં જોઈએ છે ?"

* * *

બિલ્લોરી કાચ જેવી આંખો ધરાવતો ઇ.અવિનાસ પાટિલે શર્મા હોટેલના માલિક, યુવાન ઉંમરનાં આકાશ શર્મા, તેનાં પિતા વિજય શર્મા અને રત્ના શર્માને એટલાં માટે ઓળખી કાઢ્યા કારણ કે એક હત્યા કેસમાં તે ત્રણેય પ્રત્યક્ષદર્શીઓ હતા.

તેમની કોઠીની સામે જ એક સનકી યુવાન દ્વારાએક યુવતીની ચાકુઓના ખરાબ ઘા મારીને હત્યા કરવામાં આવી હતી.જો કે ઘણા લોકોએ તે હત્યા થતી જોઈ હતી, પરંતુ કોઇએ નહીં સાક્ષી એટલે કે આંખના સાક્ષી બનવા પણ તૈયાર નથી કારણ કે તે પોલીસ અને કાયદા વચ્ચેની લડાઈમાં પડવા માંગતા ન હતાં પછી જોકે શર્મા પરિવારે આ ઘટના અને મર્ડરનાં

આઇ-વિટનેશ બનીને ગઝબની મર્દાનગી બતાવી હતી

"અરે... તમે લોકો !? આવો, આવો. બેસો..."

"જી.." ત્રણેય ટેબલ પાસે મુકેલી ખુરશીઓ પર બેસી ગયા.

ઇ.અવિનાસ પાટિલે ડોરબેલ વગાડીને પાણી મંગાવ્યું. અને પછી ત્રણેયના ચહેરા તરફ જોઈને તેણે કહ્યું ‘શું વાત છે? તમે ત્રણેય ખૂબ જ ગંભીર દેખાઈ રહ્યા છે. બધું બરાબર તો છે ને ?"

"ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ, વાત જરા એમ છે ને કે... મારી પત્ની મીરાં ગુમ છે...!"

"ગુમ થઇ ગઇ..?" ઇ.અવિનીસ પાટિલ ચોંક્યો,

"ક્યારથી-?"

"અમને થોડા સમય પહેલા ખબર પડી.એમ તો અમે સવારથી મીરાં વિશે ચિંતિત હતા. પહેલા તો મને લાગ્યું કે તે મંદિરે ગઈ હશે. તે મહાદેવનાં શિવાલયમાં સોમવારે અને વહેલી સવારે વ્રત રાખતા જતી હતી પણ તે સાત વાગ્યા સુધીમાં પાછી આવી જતી હતી. આજે તે ટાઇમ પર ન આવી તો મેં વિચાર્યું કે આઠ વાગ્યા સુધી મંદિરમાં ભીડ હશે અને તે આવી જશે એવું મનમાં હતું. પણ જ્યારે તે નવ વાગ્યા પછી પણ ન આવી...તો હું ખૂબ જ ચિંતાતુર બન્યો. તે ક્યાં ગઇ હશે તે મને સમજાયું નહીં. તેના કોઈપણ કોઇ સગા-સંબંધી નથી. તે અનાથાશ્રમમાં ઉછરી હતી અને ત્યાં જ તેણે અભ્યાસ કર્યો. અમે મંદીરે ગયા તો ત્યાં તે ન જડી, અનાથાશ્રમમાં પણ તે નથી ગઇ. મેં અહીંયા અને ત્યાં જોયું. રસ્તામાં લોકોને પૂછ્યું, એમ વિચારીને કે તેને અકસ્માત ન થયો હોય.. તે રસ્તા પર આવેલી તમામ હોસ્પિટલો અને નર્સિંગ હોમમાં પણ ગયા. પછી અમે બધા સંબંધીઓ અને પરિચિતોને બોલાવ્યા.અને પૂછ્યું..પણ મીરાં ક્યાંય ન હતી."

"ઓહ...એટલે કે મીરાંજીના કોઈ સમાચાર નથી...?"

"ના, એવું નથી! પછી ખબર પડી. છતાં માની નથી શકાતી... તેનાં હાથે લખાયેલો પત્ર.."

"પત્ર? શું તમને મીરાંજીનો પત્ર મળ્યો છે, આકાશજી-?"

"હા, ઇન્સ્પેક્ટર,.."

"શું લખ્યું છે એ પત્રમાં ?"

"તે.. પત્ર મારી સાથે જ લાવ્યો છું..."

"મને બતાવો.."

આકાશે તે પત્ર અવિનાશ પાટિલની સામે ટેબલ પર મૂક્યો. તેણે એ પત્ર ઉપાડ્યો અને તેની ફોલ્ડ ખોલી અને તેનાં પર લખેલું લખાણ વાંચવાનું શરૂ કર્યું-

"મિસ્ટર આકાશ ! મારો આ પત્ર તમને મળશે ત્યાં સુધીમાં તો હું તમારાથી ઘણી જ દૂર

પહોચી ગઇ હશે. એટલી દૂર કે તમે મને શોધી નહીં શકો, એમાં કોઇ સંદેહ નથી કે તમે મને ખુબ જ પ્રેમ આપ્યો, મારી બધી જ ફરમાઇશ પૂરી કરી.. તમે મારી દરેક ખુશી, દરેક ઇચ્છાઓ પૂરી કરી. તમારા માતા-પિતાએ પણ મને પુત્રી તરીકે રાખી, જેવાં જોઈતા હતા એવા પુત્રવધૂના તમામ અધિકારો પણ મને આપ્યા હતા. પણ... ખરાબ લગાડતાં નહિ આ બધું હોવા છતાં મારી નજર 'રોની' સાથે મળી અને પ્રેમ થઈ ગયો હતો. 'રોની' ? હા એજ તમારી હોટેલ નો મેનેજર રોની. મને એ પણ ખુબ જ પ્રેમ કરે છે, કહેવાની જરૂર નથી કે તે ઘણો જ સુંદર છે. પુષ્કળ ગોરી-ચામડી, ઊંચા-કદ-એક ફિલ્મી હીરો સમાન. જો કે તમે પણ સારા છો, પણ રોનીની સરખામણીમાં તમે ક્યાંયના ન રહો. તેની સરખામણીમાં નબળું શરીર અને શ્યામ હોવું બસ આ જ. જ્યારે મેં તેને જોયો ત્યારે મારા હૃદયે કહ્યું કે આટલો સુંદર યુવાન તે મારો પતિ હોવા જ જોઈએ. તમે બિજનેસ રિલેટેડ બહાર જતાં ત્યારે અમારી એટલે કે મારી અને રોનીની નિકટતા વધી ગઈ હતી. તે પણ મારી સુંદરતાનો દિવાનો હતો. તેથી એક દિવસ અમે મળ્યા હતા હોટેલના ડીલક્સ રૂમમાં. રોનીએ મને તેની પુરૂષવાચી શક્તિ નો ભરપુર મજા આપ્યો હતો, જે મજા માટે હું વર્ષોથી તલસી રહી હતી. પછી મને ખાતરી થઇ ગઇ હતી કે તમે સેક્સની દ્રષ્ટિએ માત્ર એક ખચ્ચર હતા, જ્યારે રોની એ લાંબી રેસનો ઘોડો સાબિત થયો હતો. પથારીમાં સ્ત્રીને ખુશ કરવાની કળામાં તે સંપૂર્ણ માસ્ટર હતો. તેથી જ હું તેનાં પ્રેમમાં પડી, તે પછી જ્યારે પણ અમને મોકો મળ્યો ત્યારે અમે બંને ખૂબ જ પ્રેમના સાગરમાં વહી ગયા.પછી રોની અને મને લાગવા માંડ્યું કે અમે બંને એકબીજાના પ્રેમમાં છીએ.અને એકબીજા વગર રહી શકતાં નથી અમે બંનેએ લગ્ન કરીને સાથે પતિ-પત્નીની જેમ જીવવા માંગતા હતા, પરંતુ તે એટલું સરળ નહોતું , કારણ કે તમે મને સરળતાથી છોડવાનાં નહોતા. તમે પણ મને જેમ પ્રેમ કરો છો. જો કે અમારા પ્રેમમાં તાકાત સાથે ટોચ સુધી પહોંચવાની પણ ક્ષમતા હતી પછી અમે નક્કી કર્યું કે અમે ભાગીને લગ્ન કરી લઇએ. પછી એ યોજના તરત જ અમે અમલમાં મૂકી, અમે મુંબઈથી દૂર જઈને મંદિરમાં લગ્ન કરીશું, અને નવેસરથી જીવનની શરૂઆત કરીશું. રોનીની નાણાકીય પરિસ્થિતિ સારી નથી. તમે તેને બહુ પગાર ચૂકવતા નથી. આથી અમે અમારી આગામી તૈયારીનાં ખાતર સાસુ- સસરાનાં કબાટમાંથી ત્રીસ તોલા સોનું અને એક લાખ રુપિયા રકમ.. જે હું લઇ જાઉ છું.. એનાંથી અમારું જીવન હસતું ખેલતું ચાલુ થઇ જશે.. મેં તમારા સૌના દૂધમાં ઊંઘની ટેબ્લેટ નાંખી હતી.. ચિંતા ન કરતાં તેની કોઇ આડઅસર નહીં થાય, હું આ પત્ર રાત્રે બે વાગ્યે લખી રહી છું.. રોની ટેક્સી લઇને આવી રહ્યો છે.. સવાર થશે ત્યારે અમે ઘણાં જ દૂર જઇ ચૂક્યા હશે. રોનીએ પણ એની મા-બહેનને એમનાં હાલ પર છોડવાનો ફૈસલો કર્યો છે.. હું જે લઇ જાઉ છું એ મારો ભાગ છે.. આકાશ મને માફ કરજો.. તમે ગમ ન કરતાં અને બીજા લગ્ન કરી લેજો. અને બસ મને ભૂલી જજો.... મીરાં....!"

પત્રને ફોલ્ડ કરતી વખતે ઇ.અવિનાશ પાટિલે કહ્યું "આ પત્ર મારી પાસે જ રહેશે. શું આ પત્ર પર લખાયેલાં હેંડ રાઇટિગ મીંરાં નાં જ છે ?"

"બિલ્કુલ ઇ. સાહેબ......તે તેનાં જ છે, ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ...." ટપાકથી બોલ્યો આકાશ, "હું તુલસીની હસ્તાક્ષર સારી રીતે જાણું છું."

"આ પત્ર ક્યાં હતો અને તમને ક્યારે મળ્યો?"

"જ્યારે હું મીરાં ને શોધીને ઘરે પાછો ફર્યો, ત્યારે મને માથાનો દુખાવો હતો. નોકર મંગલ પાસે ચા મંગાવીને હું મારા બેડરૂમમાં ગયો તો આ પ્રમાણે જ્યારે મેં ઓશીકું ઉપાડ્યું ત્યારે મને આ પત્ર મળ્યો. લગભગ અડધા કલાક પહેલાંની જ વાત છે. આ વાંચતા જ અમારા હાથ-પગ

સૂજી ગયા. કબાટ ખોલીને મેં જોયું તો રોકડ અને દાગીના ગાયબ હતા. રોની સાથે સંપર્ક કરી જોયો હતો પણ તેનો ફોન બંધ હતો. મીરાંએ તો તેના ફોન લીધો પણ ન હતો. હું રોનીના ઘરે ગયો તો ઘરને તાળું મારેલું હતું. પાડોશીઓએ જણાવ્યું કે તે સવારથી તે દરવાજા પર લૉક જોઈ રહ્યાં છે. મને લાગે છે કે રોની તેની માતા અને બહેનને પણ પોતાની સાથે લઈ ગયો છે. ભલે તેઓ બંને છે સોતેલાં છે. હું હજુ પણ મીરાંને માફ કરી દઉં જો એ પાછી આવે તો..તે ખૂબ જ ભોળી અને નિર્દોષ છે. એ હરામખોર રોનીએ જ એને છેતરી હશે. તે માત્ર મીરાંના સુંદર શરીરથી પ્રેમ કરશે.. મને ડર છે કે તેઓ રોકડ અને દાગીનાના લોભી છે. મારી મીરાંને છેતરી ન લે. હું મીરાં વિશે ખૂબ ચિંતિત છું...."

"તું હજુ પણ તેની ચિંતા કરે છે..." આકાશની માતએ કહ્યું, "રોની સાથે લફૅરુ કરીને, તે અમારી પીઠ પર બેવફાઈનો ખંજર ભોંકી રહી હતી, તેમની આ વાત અમારા પરિવારની ઈજ્જત છીનવી રહી હતી. તેણે રોની સાથે ભાગીને અમારું નાક કાપી નાખ્યું છે. જ્યારે લોકોને જો તેની આ વાતની ખબર પડી જશે તો આપણો આદર શું રહેશે ? અમે કોઈને અમારું મોઢું બતાવી શકીશું નહીં..!"

"ઈશ્વર માટે કંઈક કરો, ઈન્સ્પેક્ટર સાહેબ..." વિજય શર્માએ હાથ જોડીને કહ્યું, "અમારું સન્માન દાવ પર છે. તમે ફક્ત મીરાંને શોધો એ નમકહરામ રોની સાથે અમારે કંઈ લેવાદેવા નથી. રૂપિયા અને આભૂષણો ન મળે તો વાંધો નથી - પણ મીરાં પાછી આવી જવી જોઇએ... બસ. તેને થોડોક ઠપકો આપીશું અને સમજાવીશું કે તેની ભલાઇ અમારી વહુ બનવામાં જ છે. આ કામ ચૂપચાપ કરવું જોઈએ તો સારું રહેશે. અને કોઈ એક કાન પણ આ સમાચાર સાંભળવા ન જોઈએ તેવી આશા છે, અમારું સન્માનનું ધ્યાન રાખજો."

"શાંતિ રાખો શર્માજી. હું મારો શ્રેષ્ઠ પ્રયાસ કરીશ. મામલો ગુપ્ત રીતે જ ઉકેલાશે અને મીરાં પણ જલ્દી મળી જશે. ચાલો તો મારે મીરાં અને રોનીના ફોટા જોઈએ છે..."

"હું લાવ્યો છું ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ...."આકાશે એ શર્ટના ખિસ્સામાથી સુંદરતાની દેવી એવી મીરાં અને કામદેવ જેવા હેન્ડસમ યુવાન રોનીની તસવીર કાઢીને ઇ. અવિનાસ પાટિલને આપી.

તેણે શર્ટના ખિસ્સામાં ફોટો રાખતાં કહ્યું, "તમે લોકો સવારે કેટલા વાગે જાગ્યા ?"

"અમે સાડા પાંચ વાગ્યે ઉઠીએ છીએ, ઇન્સ્પેક્ટર સર..." વિજય શર્માએ કહ્યું, "સૌથી પહેલા મારી પત્ની જાગે છે અને મને જગાડે છે, પછી નોકર મંગલને ઉઠાડે છે. તુલસી અને રવિ છ વાગ્યે ઉઠે છે પણ આજે અમે લોકો સાડા સાત સુધી સૂઈ રહ્યા. મંગળના ઉઠાડવા પછી અમે ઉભા થયા. તે પણ થોડા સમય પહેલાં જ ઉઠ્યો હતો. અમે બધા આશ્ચર્ય પામ્યા કે અમે કેવી રીતે અત્યાર સુધી સૂઈ ગયા ? ત્યારે અમને શું જાણ કે મીરાએ અમને દૂધ અને ચા માં ઊંઘની ગોળીઓ આપી હતી. જોકે મુખ્ય દરવાજો ખુલ્લો હતો. અમને લાગ્યું કે તે મંદિરે ગઈ હશે.."

"હું બંને ફોટા સમગ્ર રાજ્યની પોલીસને ઈ-મેલ દ્વારા મોકલું છું. હું મોકલીશ - તેમજ બંનેના ગુમ થવાના સમાચાર આપીને શોધી કાઢીશ. હું માટે બોલીશ હું બંનેને મારા સ્તરે પણ શોધીશ. તમારું ઘરે હું આવીશ મુખ્ય દ્વાર પર તથા તમારા લોકરમાંથી ફિંગર પ્રિન્ટ લેવામાં આવશે. તે લોકો મુંબઈ બહાર ગયા હશે. તેમણે ટેક્સી, ખાનગી કાર રોડવેઝ બસ લીધી અથવા ટ્રેનનો ઉપયોગ કર્યો હશે. ટેક્સી ડ્રાઇવરો, રોજિંદા કામદારો આ ઉપરાંત રેલવે સ્ટેશનો પર પણ પૂછપરછ કરવામાં આવશે. તમામ ચેકપોસ્ટ પર પણ હું જાણ કરીશ. આતંકવાદી

ઘટનાઓ બાદ પોલીસે કાર્યવાહી હાથ ધરી હતી. ચેકપોસ્ટ બનાવી તમામ વાહનોની તલાશી લેવામાં આવશે. કોઈપણ કહેશે કે તેમણે બંનેને જોયા હતા તો તે પણ ખબર પડશે કે બંને કયા રસ્તે ગયા ? એકંદરે મારી બાજુથી હું કોઈ કસર છોડીશ નહીં! ઇશ્વર ઇચ્છે, તો તમને જલ્દી ખબર પડી જશે એ બે ક્યાં છે અને શું કરે છે ?

* * *

"સર…સર…." વેઈટર થોડો નર્વસ મેનેજર આનંદકુમારની ઓફિસમાં પ્રવેશ કર્યો અને ફોન પર કોઈની સાથે વાત કરી. તે જોઈને તે ચૂપ રહ્યો.

"ઠીક છે આવજો…." આનંદ કુમારે ફોન સ્વીચ ઓફ કર્યો અને વેઈટરને કહ્યું "હા, બોલો સુરેશ ! શું વાત છે ?"

"તે… એકતાલીસ નંબરના રૂમનો દરવાજો ખૂલતો નથી, સર..! ના ઇન્ટરકોમ પણ હાજરી આપી રહી છે. ફોન બંધ છે ગ્રાહક દ્વારા રજિસ્ટરમાં નંબરની નોંધ કરવામાં આવી હતી. મેં ઘણો અવાજ કર્યો અને દરવાજો પણ ખટખટાવ્યો પણ કોઈ જવાબ નથી."

"અમેઝિંગ…."આનંદ કુમાર કાંડા ઘડિયાળના ડાયલ પર નજર નાંખે છે તેણે મૂક્યું અને કહ્યું "હવે તો અગિયાર વાગવાના છે.."

"બસ, સર. હું પહેલા નવ વાગે ચા લઇને ગયો. નવું કપલ છે, એમ વિચાર્યું અને હનીમૂન પર આવ્યું છે.કેમ ડિસ્ટર્બ કરવા મારે ! કોઈ જવાબ ન મળતાં વિચાર્યું કે બંને મોડી રાત સુધી જાગ્યા હશે અને ગાઢ નિંદ્રામાં હશે. પરંતુ જ્યારે ક્વાર્ટર અગિયાર એમ હોય તો, મને થોડી ચિંતા થઈ. ફોન કરીને ધક્કો મારવા પર પણ જવાબ મળતો નથી. મારી વિનંતી પર, રૂમ સર્વિસ એટેન્ડન્ટે ઇન્ટરકોમ પરથી ફોન કર્યો. સંપર્ક કરવાનો પ્રયાસ કર્યો પરંતુ જવાબ મળ્યો નહીં. ફોન સ્વીચ બંધ છે! મને કંઈક ખોટું લાગે છે સાહેબ…"

આનંદ કુમારની આંખો સાંકડી થઈ અને તેણે ગંભીરતાથી કહ્યું "હમ્મ… ચાલ, આપણે જોવા જઈએ."

બંને બીજા માળે આવેલા એકતાલીસ નંબરના રૂમ પાસે પહોંચ્યા. જેનો દરવાજો બંધ હતો. આનંદ કુમારે હેન્ડલ ઉપર નીચે કર્યુ અને પછી પકડી રાખીને કહ્યું "તે તાળું છે. દરવાજો બંધ કરીને ફરવા તો નથી ગયા ને…!?"

"તે રિસેપ્શન પર ચાવી નહીં આપે, સાહેબ! રિસેપ્શનિસ્ટ અને ચોકીદાર બંનેને જતા જોતો ને… મેં બંનેને પૂછી લીધું. મને કંઈક ખોટું લાગે છે, સર."

"ભગવાન ના કરે કે કોઈ ગરબડ થાય, સુરેશ. એ અર્થમાં તો આપણી હોટેલ બદનામ થશે. પણ મારે પોલીસને જાણ તો કરવી જ પડશે. માત્ર પોલીસ આવશે અને દરવાજો તોડશે. હું પોલીસને બોલાવી લઉ.એમ પણ પોલીસ આવશે ત્યારે જ ખબર પડશે… શું છે મામલો…"

* * *

"ત… તમે…." સાધારણ ઘરની બહારના રૂમમાં બનાવેલી સાધારણ ફર્નિચરવાળી ઓફિસમાં બેઠેલી સાંવણી-સલોની અને છવ્વીસ વર્ષીય એડવોકેટ સૂર્વી સિંહા જી.આર.રાણાને જોઇને

ચોંકી ગઇ હતી. તેની સહેજ વિસ્તરેલી આંખોમાં આશ્ચર્ય અને અવિશ્વાસની ભાવના પ્રતિબિંબિત થઇ રહી હતી..

"તું અમને બેસવાનું પણ નહીં કહે છોકરી ? " જી.આર.રાણા ના ગીધ જેવા કર્કશ અવાજે એડવોકેટ સૂર્વી સિંહા નું લોહી સુકવી નાંખ્યું હતું.

જરા અપની મરજી સે ભી,

દો-ચાર કદમ ચલને દે એ જીંદગી,

હમ તેરે કહે પર તાઉમ્ર ચલે હૈ;

પ્રકરણ 17 લેવડ-દેવડ.

"સોરી...સોરી..." તેણીએ બોખલાઇને કહ્યું "પ્લીઝ, ટેક યોર સીટ..સર. રિયલી.., મને વિશ્વાસ નથી થતો કે આટલા મોટા વકીલ મુજ નાચીઝની ઓફિસમાં પધાર્યા છે. કૃપા કરીને બેસો, સાહેબ ! એક મિનિટ... કદાચ ખુરશી ધૂળથી ભરેલી છે - હું... હું સાફ કરી આપું છું.."

સુર્વી સિંહાએ આજુબાજુ જોયું અને કોઈ કપડું કે ડસ્ટર શોધ્યું. જ્યારે તે ન જડ્યું ત્યારે તેણે તેની સાડીના પલ્લુ વડે ખુરશી સાફ કરી.

લાંબા-સફેદ-બાલોવાળા રાણાના ખરબચડા અને પાતળા હોઠ પર સ્મિત રેલાવા લાગ્યું.

“બેસો…બેસો, સર….હું તમારી શું સેવા કરી શકું ? ચા, કોફી કે કોલ્ડ ડ્રિંક...?"

"ના-કંઈ નહીં. હમણાં દસ મિનિટ પહેલા જ મારા ક્લાયન્ટ પાસેથી હું ભારે બ્રેક ફાસ્ટ લઇને આવ્યો છું. તારી સીટ પર બેસ, તારી સાથે કામની વાત કરવી છે.."

સુર્વી સિંહા ટેબલની સામેબાજુની જૂની રિવોલ્વિંગ ખુરશી પર જઇ બેઠી અને રાણાને પ્રશ્નાર્થ નજરે જોવા લાગી. તેની આંખો જિજ્ઞાસા અને મૂંઝવણથી ભરાઈ ગઈ.

પહેલા તાંબાના રંગના લાઇટરથી સિગારેટ સળગાવવામાં આવી. અને પછી ડઝનેક ધુમાડાની વીંટીઓ ઉછાળીને કહ્યું "તેં ઉત્તમા ઠાકુરનો કેસ લીધો છે ને ?

"હા સર."

"તેની કેટલી ફી મળશે ?"

"વાત ફી વિશે નથી, સર? ખૂબ જ નાની રકમ માટે હું તેનો કેસ લડી રહ્યો છું. તેની સાથે તેના બોસ અને કંપનીના માલિકના ધનિક અને બગડેલા પુત્ર નિલેશે બળાત્કાર ગુજાર્યો હતો. ઓફિસના કામ માટે તેને ફાઈલ લઈને તેમના ઘરે બોલાવવામાં આવી હતી, ત્યારે તેના પરિવારના સભ્યો બહાર ગયા હતા. નોકરે ઉત્તમાની કોફીમાં નશાની ગોળીઓ ભેળવી હતી. ઉત્તમા જ્યારે ભાનમાં આવી, ત્યારે તેણી લૂંટાઈ ગઈ હતી, વેડફાઈ ગઈ હતી. નિલેશને તેણે જે કર્યું તેના માટે સહેજ પણ પસ્તાવો નહોતો. તેણે ઉત્તમાને પાંચ લાખ રૂપિયા આપીને ખરીદવાનો પ્રયાસ કર્યો, પાછળથી પચીસ લાખ સુધી લાલચ આપવામાં આવી હતી. પણ ઉત્તમાએ સ્પષ્ટ કહ્યું હતું કે નિલેશે તેની સાથે લગ્ન કરવા પડશે અને તેને તેની પત્ની બનાવવી પડશે - અન્યથા તે કાયદાની શરણમાં જશે. નિલેશના ના પાડતા મામલો પોલીસ પાસે ગયો હતો હવે મામલો કોર્ટમાં પહોંચ્યો છે. હું પણ એક સ્ત્રી છું, હું ઉત્તમાની શારીરિક અને માનસિક પીડાને સમજીને તેને ન્યાય અપાવવા માંગું છું. અને તે દુષ્ટ નિલેશને સજા કરાવવાનું નક્કી કર્યું છે."

"તું શું અપાવી શકીશ ?"

"શ...શું, સર..?"

"ઉત્તમાને ન્યાય અને નિલેશને સજા..?'

"કેમ નહિ, સાહેબ! મેડિકલ રિપોર્ટ સાબિત કરે છે કે ઉત્તમા પર નિલેશે જ બળાત્કાર ગુજાર્યો હતો. મને નિલેશનો એક નોકર પણ મળ્યો છે, જે સાક્ષી બનવા તૈયાર છે, તેણે પોતાની આંખોથી નિલેશને પ્રેરણાનો બળાત્કાર કરતા જોયો હતો.... શું વાત છે સર... ત.. તમે આમ કેમ હસો છો ?"

"તું ખૂબ જ ભોળી અને નિર્દોષ છે..." સૂર્વી પર દયા દાખવતાં તેની સામે જોઈને રાણા બોલ્યો, "તું ખોટી લાઈનમાં આવી ગઇ છે ! સુંદર છે.. કોઇક ધનિક માણસ સાથે લગ્ન કરી મજાનું જીવન જીવ..."

"હું... હું...કં..ઇંક.. તમારો મતલબ મને સમજાતો નથી સર ?"

ટેબલ પર તેની હથેળીઓ આરામથી રાખી ગીધ આગળ નમ્યો અને સુર્વી સિંહાની કાળી અને મોટી આંખોમાં ડોકિયું કર્યુ અને કહ્યું, "તેં L.L.B. પાસ કરી છે અને કાયદાની ડિગ્રી મેળવી છે, પરંતુ તે 'દાવપેચ" વિશે કોઈ માહિતીજાણી નથી. જેનાંથી વકીલો તેમના અસીલોને કેસ જીતવા માટે મદદ મેળવે છે. ચાલો તેને અજમાવીએ ! આજકાલ સત્યના સિક્કા દુનિયામાં ફરતા નથી. ચાલો કોર્ટમાં જઈએ. કાયદાની દેવી અંધની સાથે સાથે બહેરી પણ છે. તે મજલૂમના આંસુ જોતી નથી, તે કોઇની વિનંતી સાંભળતી નથી. કોર્ટના નિર્ણયો રજૂ કરાયેલા પુરાવા અને સાક્ષીઓના નિવેદનો પર આધારિત છે. ન્યાયાધીશને કોઇ ચિંતા નથી કે પુરાવા નકલી છે કે સાક્ષીઓ જૂઠા છે - તે ફક્ત તેમનાં આધારે ચુકાદો આપે છે. માર્ગ દ્વારા કેટલાક ન્યાયાધીશ જ સત્યવાદી રાજા હરિશ્ચંદ્રનો અવતાર હશે. બાકીનાઓ તો મોટી રકમમાં વેચાય છે. મોટા પૈસા આપી તેમને ખરીદી શકાય છે.."

"પણ... આ કેસમાં આવું કંઈ નહીં થાય, સર...."

"એમ-!" રાણાએ કટાક્ષભર્યા સ્વરમાં કહ્યું, "આવું કયું મેજિક છે તારી પાસે ?"

"મેડિકલ રિપોર્ટ અને જુબાની. કોઈપણ કિંમતે મારો સાક્ષી પોતાના નિવેદનથી પાછળ હટવાનો નથી. સૌથી મોટી વાત એ છે કે આ કેસના જજ અનિતા આર્યજી છે. તે સ્ત્રી છે, તેથી તે ચોક્કસપણે મહિલાને ન્યાય આપશે...."

લાલ-આંખવાળો ગીધ રાણા એમ સ્મિત કરવા લાગ્યો જાણે કે કોઇ માસૂમ બાળકીએ કહ્યું કે પૃથ્વી પર ચંદા મામા તેની સાથે રમવા આવશે અને તેના માટે ભેટ તરીકે ઘણાં તારા લાવશે. "કોઈપણ કેસનો નિર્ણય એક વકીલના હાથમાં નથી હોતો. બીજો વકીલ પણ પોતાની યુક્તિઓ વાપરે છે. અને વાત એમ છે કે તારે આ કેસમાં તો ગુરુ ઘંટાલ પ્રકારના વકીલ સાથે સ્પર્ધા કરવી પડશે..."

"હં....કોણ ? તમે શું વાત કરો છો, સાહેબ ?" સુર્વી આશ્ચર્ય સાથે બોલી.

રાણાએ તેની વિચિત્ર આંખોમાં જોઈને તેણે નિસાસો નાખ્યો. અને કહયું, "ધ ગ્રેટ લોયર જી.આર.રાણા , L.L.B., L.M....."

"આ... તમે...!" સુર્વી સિંહાને ઠંડો પરસેવાથી છૂટી ગયો.. "તમે નિલેશનો બચાવ કરશો

સર..?"

"હા, કેમ નહિ...?" તેણે લુચ્ચા સ્મિત સાથે કહ્યું "આપણે ગીધ છીએ! અને ગીધને કોઇનું દુ:ખ, તકલીફ, પીડા, તેને લાગણીઓ સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી. માત્ર માંસ ખાવાથી તેનો અર્થ માત્ર પેટ ભરવાનો છે. નિલેશની નિર્દોષતા સાબિત કરવા અને સન્માનથી નિર્દોષ છૂટવા માટે ફી તરીકે માંગેલી રકમ મળવી જોઇએ. અને હવે આ જ થવાનું છે. તમારે અમને કહેવાની જરૂર નથી કે અમે ક્લાયન્ટ અને અમારાને બચાવવા માટે કોઈપણ હદ સુધી જઈ શકીએ છે... મારી ચાલ આગળ કોઇ ઊભું રહી શકતું નથી. અમારી સમક્ષ કાયદાના મહાનુભાવો સિંહોનો ઢગલો થઇ જાય છે.. તમે માત્ર એક નાનું હરણ છો. ઓહ... તમે પરસેવો છોડવાનું શરૂ કરી દીધું. ગરુડ અને કાગડાઓ ચહેરા પર ઉડવા લાગ્યા છે! ના...તમે નર્વસ ન થાવ..તમારે બિલકુલ નિરાશ થવાની જરૂર નથી. અમારી પાસે આવો તમારી સ્થિતિ બગાડવાનો ચોક્કસ હેતુ નથી, બિલકુલ નહીં, અમે તમારા જેવા વકીલનું સંપૂર્ણ ધ્યાન રાખીએ છીએ. તમને આ કેસ છોડવાની બિલકુલ જરૂર નથી, બિલકુલ નહીં. કેસ લડો અમારી સરખામણીમાં તમે લડશો તો તમને નામ અને ખ્યાતિ મળશે. વત્તા તમને દસ લાખ રુપિયા મળશે..!"

"શું... દસ લાખ ?" સુર્વી સિન્હાની આંખો જાણે પહોળી થઈ ગઇ.

"તમારે કંઇ કરવાની જરૂર નથી. બસ એવો ડ્રામા કરવાનો છે કે ગરીબ ઉત્તમા ઠાકુરને ન્યાય અપાવવા માટે તમે તમારા શ્રેષ્ઠ પ્રયાસો કર્યા. પરંતુ તમે શું કરી શક્યા હોત, ઉત્તમાએ તમને છેતર્યા છે તેમજ ધોકોઆપ્યો હતો, તમને અંધારામાં રાખ્યા હતા...."

"અરે... શું બોલો છો...?"

"ઉત્તમાએ બિચારા નિલેશ પર ખોટો આરોપ લગાવ્યો. તે નિલેશ યુવાનીની જાળમાં ફસાઇને તેને પત્ની બનવાનો પ્રયાસ કરે, તેમ તેનાં પ્લાનમાં હતું પરંતુ નિલેશે તેને ઘાસ ન આપ્યું, તો તે વિફરી ઉઠી અને તેના પર બળાત્કારનો ખોટો આરોપ લગાવ્યો. તેણી ઈચ્છતી હતી નિલેશ ગુસ્સે થશે અને મામલો ઢાંકવા માટે તે તેને મોટી પૈસા આપશે.. પણ નિલેશે કોર્ટમાં પોતાને નિર્દોષ સાબિત કરવાનું નક્કી કર્યું હતું.."

"આ સાચું નથી, સાહેબ..."

"તમે બુદ્ધુ છો. જે સાબિત થાય છે તે સાચું છે, જે સાબિત થાય નહીં તો તે જૂઠ છે. અને રાણા પોતાની વાત સાબિત કરવામાં નિષ્ણાત છે. તમારે કેસ તો હારવો જ પડશે.. તો દસ લાખ કમાઓ."

"ના-ના...હું મારી ફરજ અને ધર્મ સાથે બિલકુલ દગો કરી શકતી નથી હું ઉત્તમાને છેતરીશ નહીં. ભલે ગમે તે પરિણામ આવે, પણ હું આ કેસ પૂરા ઉત્સાહથી લડીશ..."

"ઠીક છે પછી..." ખુરશી પરથી ઊભા થઈને ખૂબ જ ઠંડા સ્વરમાં કહ્યું રાણાએ, "ચાલો જોઈએ આ હરણ કાયદાના ક્ષેત્રમાં કાયદાના માસ્ટર સામે કેટલો સમય ટકી શકે છે.."

* * *

એ મુંબઈની સીમાનો ઇલાકો હતો. નવી વસાહતનું બાંધકામ ચાલી રહ્યું હતું. નાની

અધૂરી ઇમારતો ત્યાં ઉભી હતી, પ્રિયા વર્મા ટેક્સીમાંથી નીચે ઉતર્યા પછી ડ્રાઇવરને ભાડું ચૂકવે છે અને પછી નિર્માણાધીન વીસ માળની ઈમારત તરફ આગળ વધતી જાય છે...

તે તે વિસ્તાર અથવા તે વસાહતની સૌથી ઊંચી ઇમારત હતી. આ વિસ્તારમાં હજુ સુધી વીજળીની વ્યવસ્થા નહોતી - પણ ચાંદની રાત હોવાથી બધું દેખાતું હતું. જો કે બિલ્ડિંગની અંદર અંધારું હતું, તેથી પ્રિયાએ તેના મોબાઇલ ફોનમાં ઉપલબ્ધ ટોર્ચ લાઇટ ચાલુ અને રેલિંગ વગરની સીડી ચઢવાનું શરૂ કર્યું.

રાતના નવ વાગ્યા હતા અને આસપાસ કોઈ જીવની હાજરી ન હતી, ગેરહાજરીને કારણે વાતાવરણ થોડું બોજારૂપ, થોડું રહસ્યમય લાગતું હતું-પણ પ્રિયાને જાણે મૌનથી ભરેલા વાતાવરણ સાથે કંઈ લેવાદેવા ન હોય તેમ તે તેનાં પાતળા અને ગુલાબી હોઠને ગોળાકાર કરીને સીટી વગાડતી રમતા રમતા સીડી ઉપર જતી હતી. વીસ પગથિયાં ચઢવા માટે તેણે વચ્ચે પાંચ વાર આરામ કરવો પડ્યો.

જ્યારે તે ઉપરના માળે પહોંચી ત્યારે તે પરસેવાથી લથબથ હતી હાંફતી પણ હતી. કાળા જીન્સ પર પીળી ટી-શર્ટ ઘણી ટાઇટ હતી જેથી તેની છાતીનો ઉભાર ધરાવતો હિસ્સો હાંફવાનાં કારણે ઉપર-નીચે ઉછડી રહ્યો હતો. એકદમ પહોળી ખુલ્લી ટેરેસ હતી જેની બાઉન્ડ્રી વોલ બનાવવામાં આવી ન હતી. ઇંટો, રેતી, બદરપુર અને પથ્થરના બ્લોક્સ અહીં અને ત્યાં વેરવિખેર પડ્યા હતા.

ઈંટોના ઢગલા પર બેસીને તેણે કાળા ચામડાનું પર્સ ખભા પર ઝૂલતું રાખ્યું. તેમાંથી ગોલ્ડ ફ્લેક્સનું બોક્સ અને પ્લાસ્ટિક નું પારદર્શક ગેસ લાઇટર બહાર કાઢ્યું. સિગારેટ પીધી અને હાંફવા લાગી- ગોળ ગોળ ધુમાડાની હવામાં વીંટીઓ ફૂંકાવા લાગી. પછી તે ઊભી થઈ અને છતની ધાર પર પહોંચી ગઇ અને નીચે જોવા લાગી.

નીચે એક નાનો રોડ હતો, જે પસાર થતા હાઇવે સાથે જોડાયેલ હતો. લગભગ અડધા કલાક પછી હાઈવે પરથી નવી અને મોટી સફેદ રંગની લાંબા આકારની કાર એ જ બિલ્ડીંગની સામેના રસ્તા પર આવીને ઊભી રહી. બાજુનો દરવાજો ખોલીને સફેદ કપડામાં લપેટાયેલી માયા અને કાળા સૂટમાં પ્રભાકર બહાર આવ્યો. હા, આ એ જ જગ્યા છે જ્યાં પૂરા પચાસ કરોડની 'લેવડ-દેવડ' થવાની હતી, જેમાં પચાસ કરોડ પ્રિયાએ લેવાનાં હતા અને બદલામાં રાજ ને રાજ રાખવાનો વાયદો આપવાનો હતો...

પ્રભાકરે કોટના ખિસ્સામાંથી ફોન કાઢ્યો અને કેટલાક નંબર લગાવીને ફોન માયાને થમાવી દીધો.

રિંગ વાગી ત્યારે પ્રિયાએ પર્સમાંથી ફોન કાઢીને કાન સાથે અડાડ્યો અને કહ્યું, "હેલો-"

"માયા બોલી રહી છું..." અવાજ તેના કાનના પડદા સાથે અથડાયો. "અમે તમારા આપેલા સરનામે પહોંચી ગયા છીએ. વસાહતની સૌથી ઊંચી અને અમે વીસ માળની ઈમારત સામે ઉભા છીએ."

"તમે કોની સાથે છો ?"

"મારો મેનેજર... દિપેન પ્રભાકર..."

"મેનેજર કે...બીજું કંઇ...? સારું, મારે શું ? તમે પૈસા લાવ્યા છો..?"

"હા, લાવ્યા છીએ."

"કેટલા છે ?"

“આખા પચાસ કરોડ છે. તમે આવીને ગણતરી કરી શકો છો. હું કોઈને શું હું હોંશિયાર બનવાની સ્થિતિમાં છું ? સંતાકુકડીથી આવ્યા છે અમારે જલ્દી પાછા જવું પડશે..."

"હા. તું નવી... તાજી વિધવા બની છે. તે રાત્રે. જો કોઈ તને મેનેજર સાથે ચાલતા જોશે, તો તે શંકા તો કરશે જ. હું સમજી ગઇ એમ. શું તું આ બિલ્ડિંગની છત પર આવી શકે છે ?"

"અરે પ્રિયા! આ ખૂબ જ ઊંચી છે. તેને હજુ લિફ્ટ પણ નથી હું વીસ પગથિયાં ચઢીશ નહિ. પૈસાથી ભરેલા મોટા ચાર બ્રીફકેશ પણ છે. મારાથી એક પણ ઊઠશે નહિ. પ્રભાકર પાસે બે બ્રીફકેસ છે, તે તેને ઉપાડી શકે છે. તું નીચે આવ અને તારા પૈસાની સંભાળ રાખ. અને અમને રજા આપીને પાછા જવા દે."

"બરાબર. હું નીચે આવું છું."બોલવા પર પ્રિયાએ ફોન કાપી નાખ્યો.

પ્રિયા નીચે આવી પહોંચી અને માયા તેમજ પ્રભાકર તરફ આવી. ત્યાં જ.... કારની ડિક્કીમાંથી શેઠ શિવચરણ અંબાણી બહાર લપકી પડ્યો...

હા, શેઠ શિવચરણ અંબાણી...તેણે પોતાનાં પિછવાડે થી રિવોલ્વર કાઢી અને માયા તેમજ પ્રભાકર તરફ તાણી આપી...

વો મેરે હાલપે રોયા ભી હૈ, મુશ્કુરાયા ભી,

અજીબ શહેર હૈ, અપના ભી હૈ, પરાયા ભી;

પ્રકરણ 18 લાલ બ્રિફકેશ.

"હેલો...."

"હેલો, વકીલ સાહિબા... ખોં... હું ઉત્તમા ઠાકુર બોલું છું....ખોં.."

"તું.. ઉત્તમા બોલ...?" સુર્વી સિન્હાએ આંખો મીંચીને કહ્યું, "પણ તારો અવાજ...?"

"મને ઠંડી લાગે છે... તબિયત.."

"ઓ... સારું... મને કહે, તે કેમ ફોન કર્યો ?"

"નિલેશના નોકરે મને ફોન કર્યો કે તે ગવાહી નહીં આપે...."

"શું?" તેણીએ ચીસ પાડીને કહ્યું, "અરે... તું શું કહે છે, ઉત્તમા ? જો તે જુબાની નહીં આપે તો... આપણો કેસ નબળો પડી જશે. તે કેસનો એકમાત્ર સાક્ષી છે. અ઼ાપણે આ કેસ તેના જ દમ પર જીતવો શક્ય છે...!"

"વકીલ સાહિબા...તે ગભરાઈ ગયો છે. તેને ડર છે કે નિલેશ કે તેનાં પિતા તેને અને તેનાં પરિવારને નુકસાન પહોંચાડશે..."

"કાયદો અને પોલીસ છે ને ! તે લોકો શું કરી શકશે...?"

"હું તેને ક્યારની આ વાત સમજાવી રહી છું.. પણ તે માનતો નથી..."

"શું તે નિલેશનો નોકર તારી સાથે છે ?"

"ના.. તેણે ફોન પર કહ્યું હતું કે તે તનાં ગામ ગયો છે અને જ્યાં સુધી આ કેસ પૂરો નહીં થાય ત્યાં સુધી ગામમાં જ રહેશે. હું નર્વસ હતી અને મારી તબિયત ખરાબ હોવા છતાં... છીંકો આવતી હોવા છતાં... હું સ્કૂટર પર તેનાં ઘરે ગઇ. .પણ તે સમજ્યો નહીં તમે વકીલ છો. તમે જાતે જ તેને સારી રીતે સમજાવી શકો છો...છીં...અને જુબાની માટે તૈયાર કરી શકો છો..."

"હા, હું આવું છું, મને કહે કે તેનું ગામ કયું છે ?"

"વીરપુર. મુંબઈથી નીકળ્યા પછી પુણે રોડ પર ચાર કિ.મી ના અંતરે છે. બે કિલોમીટરના અંતરે મુંબઈથી બહાર નીકળવા પર જમણી બાજુ હાજી બાબાની દરગાહ છે અને ડાબી બાજુ વીરપુરની દરગાહ છે. ટૂંકો રસ્તો છે. પહેલા જૂનાં કિલ્લાના ખંડેર પડી જશે અને પછી ગામ આવશે. ગામમાં પ્રવેશતાની સાથે જ રસ્તાની બાજુમાં એક શિવ મંદિર છે અને મંદિરની સામે જ લીલા રંગનું બે માળનું ઘર છે...તે તેનું ઘર છે."

"બરાબર. હું ત્યાં જાઉ છું.."

અને પછી સુર્વી સિંહાએ વાદળી દુપટ્ટો પહેર્યો અને તેને સફેદ રંગનાં સ્કુટર પર સવાર થઈને નીકળી ગઈ. લગભગ દોઢ કલાક પછી તે વીરપુરના નાના રોડ પર હતી.ગામડે જતા

રસ્તામાં કિલ્લાના ખંડેરની સામે ટાટા સફારી અને બળદગાડું સામસામે આવી જવાના કારણે રસ્તો બંધ થઈ ગયો હતો. બળજબરીથી સુર્વીએ સ્કૂટર રોકવું પડ્યું.ત્યાં જ..

ત્યાં જ ટાટા સફારીના બે દરવાજા ખુલ્યા અને કાળા ડ્રેસ અને કાળા માસ્ક પહેરેલા ચાર માણસો બહાર આવ્યા અને સુર્વી સિન્હા પર ઝપટી પડ્યા. ત્રણેવે તેને પકડીને સ્કૂટર નીચે પાડી દીધું. ચોથાએ ક્લોરોફોર્મમાં પલાળેલો રૂમાલ તેનાં મોં અને નાક પર ચિપકાવી દીધો હતો.

સુર્વી પોતાને બેહોશ થવાથી બચાવી શકી નહીં. મૂર્છા દ્વારા અગાઉ તેને ખતરાનો અહેસાસ થયો હતો અને આ પ્રશ્નો પણ તેનાં મનમાં ઉદભવ્યા હતા કે હુમલાખોરો કોણ છે અને તેમનો ઈરાદો શું છે ?

*   *   *

ઇન્સપેક્ટર અરવિંદસિંહની નેમ પ્લેટ અને બે સ્ટાર્સ યુનિફોર્મ સાથે પોલીસ, એક હેડ કોન્સ્ટેબલ, બે કોન્સ્ટેબલ સાથે હોટલમાં પહોંચ્યા ત્યારે હોટલના મેનેજર આનંદકુમારે તેમનું સ્વાગત કર્યું. ઓરડા એકતાલીસ નંબર પર પહોંચીને ઈન્સ્પેક્ટર અરવિંદસિંહે દરવાજો ચેક કરતાં મેનેજર આનંદકુમારને કહ્યું "એવું લાગે છે કે ઈન્ટરલૉક કરેલું છે, કદાચ તે અંદરથી બંધ ન થયું હોય. ડુપ્લિકેટ કી તો તે હશે ને ?"

"હા."

"તો મંગાવો."

મેનેજરે વેઈટરને રિસેપ્શન પર મોકલ્યો, ચાવીઓ મેળવી અને ઈન્સ્પેક્ટરના કહેવાથી દરવાજો ખોલવામાં આવ્યો.અંદરથી કોઈ સ્ટોપર ન લાગેલી હતી.

"કોઈ અંદર નહીં આવે...." ઇન્સ્પેક્ટર અરવિંદસિંહે શૂઝ ઉતારતાં કહ્યું, "આ હત્યાનો મામલો લાગે છે. નિષ્ણાત ટીમ આવશે અને પોતાનું કામ કરશે.." પગરખાં ઉતારતાં જ ઈન્સ્પેક્ટરે પેન્ટના ખિસ્સામાંથી પાતળા રબરના મોજા કાઢીને પહેરી નાંખ્યા, અને રૂમમાં પ્રવેશ કર્યો.

અંદરનું દ્રશ્ય જોંતા એની આંખો ઉપર ચડી ગઇ, એક મોટા બેડ પર બલા જેવી સુંદર છોકરી ચિતાવસ્થામાં પથારી પર પડેલી હતી. શરીર પર કપડાંના નામનો દોરો પણ નહોતો. તેના કપડાં નીચે ફ્લોર પર વેરવિખેર પડ્યા હતા. તેના ગળામાં આકાશી રંગનો દુપટ્ટો લપેટાયેલો હતો. આંખો ફાટવા માટે તૈયાર હતી, જાણે હજી પણ પીડાથી ભરેલી હતી, અને નાકમાંથી નીકળતી લોહીની લકીર ઉપરના હોઠ પર પુરાઈ રહી હતી.

ઇન્સપેક્ટર અરવિંદસિંહે તેનાં હૃદયના ધબકારા અને નાડી - બંને તપાસ્યા, તે લુપ્ત થઈ ગયા હતા. તેણે પેન્ટના ખિસ્સામાંથી મોબાઈલ ફોન કાઢ્યો અને પોલીસ સ્ટેશન લગાવી આપ્યો, ઇન્ચાર્જ સાથે વાત કરી અને તેમને નિષ્ણાત ટીમમાં મોકલવા જણાવી આપ્યું. પછી તે રૂમમાંથી બહાર આવ્યો અને મેનેજરને કહ્યું-

"તે છોકરીની હત્યા કરવામાં આવી છે..."

"ઓહ!" મેનેજરને ચિંતા થઈ.

"એવું લાગે છે કે હત્યા પહેલાં તેની સાથે ઇન્ટરકોર્સ કરવામાં આવ્યો છે. શું તેની સાથે કોઈ હતું ?"

"હા સર! તેનાં પતિ હતા.. "

"બીજું કોઈ હતું..?"

"ના. સર તે બંને જ હતા."

"નામો શું હતા ? ક્યાંના રહેવાસી હતા ? હોટેલમાં ક્યારે આવ્યા ? મને બધું જ જણાવો."

"બંને રાત્રે ત્રણ વાગ્યાની આસપાસ આવ્યા હતા. રાત્રે 12 વાગ્યા પછી કોઈ ગ્રાહકની એન્ટ્રી થતી નથી, પરંતુ બંનેએ સુરક્ષાકર્મીઓને વિનંતી કરી કહ્યું હતું કે આ શહેર તેમનાં માટે અજાણ્યું શહેર છે. મુંબઈ ગયા પછી તેઓ પુણે ગયા. રસ્તામાં ટેક્સી ખરાબ પડી ત્યારે તેમને મોડું થયું - નહીં તો તે દસ વાગ્યા સુધીમાં પહોંચવાનાં હતા, ગાર્ડે મને બોલાવ્યો. કહ્યું હતું કે કોઇ નવપરિણીત યુગલ છે, આટલી રાત્રે કોઇપણ હોટલે બંનેને અંદર જવા દીધા ન હતા. અમને એમની વાત સત્ય લાગી, છોકરી સુંદર હતી અને ઘણાં ઘરેણાં પણ પહેરેલા હતા, તે કદાચ ખોટા લોકોના હાથમાં ન પડે એથી મને એ બંને પર દયા આવી, મેં ફોન કર્યો હતો. તેમને એક ઓરડો આપવામાં આવ્યો હતો..."

"નામો શું હતા ? સરનામું શું હતું ?"

"પતિનું નામ સત્યા સાવંત અને પત્નીનું નામ માહી સાવંત હતું, તેમણે આર કે પુરમ, દિલ્હીનું સરનામું લખ્યું હતું. લગ્ન કર્યા બાદ બંને હનીમૂન પર આવ્યા હતા."

"તેમણે કોઇ આઇ ડી સબમિટ કર્યું હતું ?"

"નહીં...." આનંદકુમારે અકળામણ સાથે કહ્યું, "બંનેએ કહ્યું કે તેઓ મુંબઈના કોઇ હોટેલમાં રૂમમાં રોકાયા હતા, ત્યારે કોઈએ તેમનો સામાન ચોરી હતો. બંનેએ જી.આર.પી. પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ પણ નોંધાવી હતી. તેમની આઇ ડી, તેમના કપડાં અને રોકડ સહિત લાખોના દાગીના ઉઠાવી ગયા હતા. તેઓ બજારમાંથી એ.ટી.એમથી પૈસા ઉપાડીને કામ કર્યું હતું અને નવા કપડાં ખરીધા. તેમણે મને સત્યતા જણાવી હતી, બંને ટેન્શનમાં હતા. છોકરીની આંખોમાં આંસુ આવી ગયા હતા. મને તેમનાં પર દયા આવી ગઈ હતી. મને ખબર ન્હોતી કે આવું બધું થઇ જશે."

ઇન્સ્પેક્ટર અરવિંદસિંહે વિલ્સ નેવીકટની ડબ્બીમાંથી એક સિગારેટ સળગાવી અને હાંફળાફાંફળા થતાં બોલ્યો, "એવું લાગે છે કે તેનો પતિ જ તેની હત્યા કરીને ફરાર થઈ ગયો હતો. તેમનો સામાન ક્યાં છે ?"

"ના સર, કોઇ સામાન હાથ લાગ્યો નથી, ફક્ત આ છોકરીનાં કપડાં જ દેખાયા છે, તે પણ વેરવિખેર હાલતમાં છે.." કોન્સટેબલ બોલ્યો.

"કોઇએ તેને અહીથી ભાગતાં જોયો છે ?"

"તેને કોઇએ હોટેલની બહાર નીકળતો જોયો નથી."

"ના. તેણે પોતાનો ચહેરો છુપાવ્યો હોય... તો પણ ત્યાં ગેટ પર તો સુરક્ષાકર્મીઓએ તેને જોયો જ હશે. ગાર્ડને બોલાવો, મિસ્ટર મેનેજર."

મેનેજરે વેઈટરને મોકલીને બંને ગાર્ડને બોલાવ્યા અને જ્યારે સત્યા સાવંતના કથિત દેખાવ વિશે પૂછવામાં આવ્યું ત્યારે એક ગાર્ડ કહેવા લાગ્યો, "હા, મેં જોયું, સાહેબ. તે સવારે છ વાગ્યે ગયો હતો. તેની પાસે લાલ રંગની બ્રીફકેસ હતી. મેં તેને પૂછ્યું કે ચેકઆઉટ કરે છે ? તેણે કહ્યું કે ના, તેની પત્ની હોટલમાં જ છે. તેના સંબંધીઓ અહીં નજીકના ગામમાં રહે છે. તે તેને મળવા જાય છે, તેણે તેમનાં માટે કપડાં ખરીદ્યા છે તેથી બ્રીફકેસ લીધી છે. તે બપોર સુધીમાં પરત ફરશે. તેની પત્નીની તબિયત ઠીક નથી - તેથી તે એકલો જઈ રહ્યો છે. તે રસ્તા પર ગયો અને ટેક્સી પકડીને રેલ્વે સ્ટેશન તરફ ગયો...."

ઇન્સ્પેક્ટર અરવિંદે તર્જની વડે કપાળ ખંજવાળતા કહ્યું, "ગરબડ છે. તે મર્ડર કરીને ભાગ્યો છે, તે હવે પાછો થોડી આવવાનો છે..! આ સત્યા સાવંત અને માહી સાવંત એ એમના અસલ નાંમો લાગતા નથી, કોઈક રીતે તે જાણવું જ જોઇએ કે તે કોણ હતો અને તેનું સાચું નામ અને સરનામું શું હતું ? તે આ લાલ બ્રિફકેસ હવે ક્યાં ભાગી છે ?" ઇન્સપેક્ટર અરવિંદસિંહે સિગરેટને નીચે ફેંકીને બૂટ વડે કચડી નાંખી.

* * *

શેઠ શિવચરણ અંબાણીને કારની ડીક્કીમાંથી બહાર નીકળતાં જોઈને પ્રિયા વર્માને આઘાત લાગ્યો. તેની આંખો પહોળી થઈ ગઈ અને મોં પહોળું થઈ ગયું. જ્યારે શેઠ અંબાણીએ માયા અને પ્રભાકર તરફ રિવોલ્વર તાકી ત્યારે તે બંને પણ ચોંકી ગયા કે જાણે તેમની સામેના ચિત્રમાંથી સિંહ બહાર આવ્યો હોય અને ઊભો રહી ગયો હોય. એ બંને ભયંકર રીતે નર્વસ હતા.

માયાએ પ્રભાકરનો હાથ પકડીને કહ્યું "આ..તો મરી ગયો હતો.. તો પછી તે જીવતો કેવી રીતે થયો ?"

"જે મૃત્યુ પામ્યો તે નકલી શેઠ અંબાણી હતો..." હિંસક મૂડ બનાવીને તેણે કહ્યું, "એટલે કે તે તબરેજ હતો - જેને તમે બંનેએ મને મારી નાંખવાની જિમ્મેદારી સોંપી હતી. તેમજ તે આત્મહત્યા બનાવવાની જવાબદારી સોંપવામાં આવી હતી. કેમ... તમારા હોશ ઉડી ગયા ને..?"

ત્રણેવના હોશ ઉડી ગયા.. કાપો તો લોહી ન વહે તેવા હાલ થઇ ગયા..

"હું પહેલેથી જ તમારા બંનેના કાવતરા વિષે ખબર પડી ગઇ હતી, કોઈએ મોટી રકમ લીધી અને મને બધી જ ખબર આપી દીધી. તેથી મેં મારા બચાવની તૈયારી કરી લીધી હતી. તબરેજનું શબ મારું છે એવી સૌને ગેરસમજ થઈ હતી."

"ના-ના..." માયા હસી પડી, "એવું નથી...બની જ ન શકે. તમે ખોટું બોલો છો. એ... જો આવું હોત તો આ પ્રિયા વર્માએ શેઠ અંબાણીના જીવન સાથે જોડાયેલી ઘટનાઓ જોઈ ન હોત. હવે એવું ન કહેતા કે તે ડ્રામા કરતી હતી અને મેં જ તેને બધી જ વાતો કહી... ઓહ... ઓહ ના... તે સાચું નથી.."

તેણે હસીને કહ્યું, "આ વાત પ્રિયાથી જ પૂછો...તે બરાબર સામે જ ઉભી છે.. "

"બોલ...." માયા પ્રિયા વર્મા તરફ ફરીને બોલી, "તને મારા પતિ વિશે આટલું બધું કેવી રીતે ખબર પડી ? શું તું નાટક કરી રહી હતી ?"

"ના. હું કોઈ ડ્રામા નહોતી કરતી મને ખરેખર શેઠ અંબાણીજીના જીવન સાથે જોડાયેલી ઘટનાઓ દેખાય છે...,"

"પણ આ કેવી રીતે થઈ શકે ? શેઠ શિવચરણ અંબાણી તો સામે જ ઊભા છે. જ્યારે તમે તેમની આંખો લગાવવામાં આવી જ નથી તો...!"

"અરે... આ બિચારી તો વિચારમાં પડી ગઈ..." કહેવા પર પ્રભાકર હસવા લાગ્યો.

માયા પણ હસવા લાગી.

શેઠ શિવચરણ અંબાણી પણ હસવા લાગ્યા.

ત્રણેયનું હાસ્ય વધતું જ ગયું...

પછી હાસ્ય પર બ્રેક મુકતા તેણે કહ્યું - “જો આપણે ત્રણેયનું હસવાનું બંધ નહીં થાય તો બિચારી પાગલ બની જશે. તમે બંનેએ મને આવો ડ્રામા કરવા મજબૂર કર્યો..બહું થયું યાર.."

"તમે શું કહેવા માગો છો...?" પ્રિયાએ આંખો બંધ કરીને કહ્યું, "શું..શું તમે શેઠ શિવચરણ અંબાણી નથી ?.."

"ના-બિલકુલ નહિ."

"તો પછી ? તમે કોણ છો ?"

હોતા હૈ તો હોને દો મેરે કત્લ કા સૌદા,

હમે ભી તો પતા ચલે બાજારમેં હમારી કિંમત ક્યા હૈ ;

પ્રકરણ 19 કરતૂત.

ખબર નહીં કેટલા સમય પછી સુર્વી સિન્હા હોશમાં આવી. જ્યારે તોણે આંખો ખોલી, ત્યારે આકાશમાં તેને એક ગોળ ચંદ્ર દેખાયો, એટલે કે રાત થઈ ગઈ હતી. તે ખુલ્લી જગ્યાએ હતી, અને આસપાસ ખંડેર બની ચુકેલો જૂનો કિલ્લો હતો. તૂટેલી એવી ખંડેર દિવાલો અને ઓરડાઓ દેખાતા હતા.

તેને ક્લોરોફોર્મને લીધે માથામાં દુખાવો થતો હતો, ભૂખ અને તરસને કારણે શરીરમાં નબળાઈ આવી ગઈ હતી. જ્યારે તે ઉઠવા માંગતી હતી પરંતુ ઉઠી શકતી ન હતી. તેનાં બંને હાથ માથા ઉપર ખેંચીને કાંડામાં નાયલોનના તાર ચુસ્તપણે બાંધેલા હતા અને તે દોરીઓના છેડા જમીન પર હતા. તેઓને મજબૂત લાકડાના ડટ્ટા સાથે બાંધવામાં આવ્યા હતા. પગ સાથે બંધાયેલ દોરીઓ પણ લાકડાના બે ડટ્ટા વડે બાંધેલી હતી.

જોખમની અનુભૂતિ કરીને, તેણી ગભરાઈ ગઈ અને બંધનમાંથી મુક્ત થવા તેણીએ શ્રેષ્ઠ પ્રયાસ કર્યો. પરંતુ તે બંધનમાંથી મુક્ત ન થઈ શકી, તો પછી તે આંખોમાં આંસુ ભરીને મદદની આશાએ ચીસો પાડવા લાગી, "બ.. બચાવો...મને મદદ કરો...મને મદદ કરો.."

પગલાંનો અવાજ સાંભળીને તેણે માથું આગળ તરફ ઉંચુ કર્યું. જ્યારે તેણે જોયું તો તે સહમી ઉઠી અને તેનાં સર્વાંગ ઠર-ઠરી ઉઠ્યા.

તેઓ ચાર યુવકો હતા, જેઓ માત્ર તેમનાં દેખાવ અને હાવભાવથી જ ગુંડા જેવો દેખાતા હતા. તે યુવકોએ કાળા કપડા પહેરેલા હતા અને તેમનાં હાથોમાં દારૂની બોટલો હતી.

"ચિખને કા નેઇ...ચિલ્લાનેકા નેઇ...!" એક દઢીયલ સબડકીને બોલ્યો, "ય ખન્ડર વીરાન ઇલાકે મે હે, ઇધર કોઇ રેહતા નઇ.. ઇધર દિનમેં કોઇ આતા નેઇ રાતકું ક્યા આયેગા..!"

"એ... તમે લોકો કોણ છો ? મ... મને આ રીતે કેમ બાંધી રાખી છે ?"

"અપુન ભાડે રખેલા ગુંડા હે આઇટમ..." બીજા યુવકે કહ્યું "પૈસે કે લિયે કોઇ બી ગલત કામ કરને કો શકતા હે. બોલે તો કિડનેપ ઓર મર્ડર બી. અપુન કુ ઉધર સે પૈસા મિલેલા હે તેરે કિડનેપ વાસ્તે. વો જો બી...બોલેગા અપુન લોગ કરેગા... ક્યા ?"

"કોન કિસને કહા હૈ ? તમે લોકો કોના કહેવા પર આ રીતે મારું અપહરણ કર્યું ?"

"તું તેમને શું પૂછે છે ? મને પૂછ ને.." એક કર્કશ અવાજ આવ્યો.

"એ... તમે ?" તેણીને ભયંકર આઘાત લાગ્યો - અને તેની આંખોમાં આશ્ચર્ય હતું, અને તે અવિશ્વાસની ભાવના સાથે સફેદ સફારી સૂટમાં સજ્જ રાણાને જોવા લાગી..

“હા... અમે.!" હવામાં ડઝનેક ધુમાડા સાથે સિગારેટ ફુંકીને છલ્લો બનાવવા પર જી.આર.રાણા બોલ્યો, "અમે જ આ બધું કર્યુ છે."

"પ...પણ..."

"નિલેશનો નોકર સાક્ષી બનીને સામે જુબાની આપવા જઈ રહ્યો છે તે મને પહેલાથી જ ખબર હતી. મેં જ છોકરીનો અવાજ કરીને તારી સાથે ફોન પર વાત કરી હતી, ઉત્તમા ઠાકુર બનીને, ઉધરસ હોવાનો ડોળ કર્યો જેથી બદલાયેલા અવાજ વિશે તને કોઈ શંકા ન રહે. નોકરનું ગામ તરફ ભાગવાનું નાટક કર્યું, જેથી તું દોડીને અહી ભાગી આવે, આપણા માણસ ખંડેર બહાર પહેલેથી જ તૈયાર હતા. તેઓ તને ક્લોરોફોર્મ સૂંઘાડીને અહીં લાવ્યા અને બાંધી દીધી....

"પ..પરંતુ..." સુર્વી સિન્હાએ આંખો મીંચીને કહ્યું, "તમે આવું કેમ કર્યું મારી સાથે ?"

તલવારની ધાર જેવા રાણાના પાતળી ચામડીવાળા, રૂઢ હોઠ પર એક તીક્ષ્ણ સ્મિત બહાર આવ્યું. તે સુર્વી તરફ આગળ ઝૂક્યો અને સુર્વીની કુતૂહલ અને મૂંઝવણની આંખોમાં જોઈ રહ્યો પછી હિંસક સ્વરે કહ્યું, "અમે તમને કેટલી અદ્ભુત તક આપી..ઉત્તમાનો કેસ લડીને દસ લાખ રૂપિયા કમાવાની. તેં ના પાડી, તું ખૂબ જ નાની વકીલ છે. અમારી સામે તારી ઔકાત તે એક તાંતણાં જેવી છે જે તોફાન સામે ટકી શકતું નથી. કોર્ટમાં કંઈ કરી શકતી નહીં. તારે હારવાનું જ હતું, અમારી જીત થવાની જ હતી, અને નિલેશને નિર્દોષ છુટવાનું જ હતું, પરંતુ ના પાડીને તે અમને નારાજ કર્યા છે. અમે સામે ચાલીને તારી પાસે આવ્યા પણ તેં અમને ના પાડીને અમારું અપમાન કર્યું છે. મહાન એડવોકેટ જી.આર. રાણાને લલકાર કરવાની હિંમત કરી છે ! પરંતુ અંતિમ પરિણામ વિશે વિચાર્યું નહીં સાલી હરામજાદી...!"

રાણાનું ઉગ્ર સ્વરૂપ જોઈને સુર્વી સિન્હાનું તિર્પણ ધ્રૂજી ઊઠ્યું. તેનું હૃદય દેડકાની જેમ ઉછળીને હલકમાં અટવાઈ ગયું. મસ્તિષ્ક પર હથોડા વાગવા લાગ્યા. પાંસળીઓ કીર્તન કરવા લાગી. શરીરના અસંખ્ય ફોલિકલ્સ એટલે કે રોમ-કૂપ જાણે એકબીજાની વચ્ચે શરત લગાવતા હોય એમ પરસેવો ઉગલવા લાગ્યા, તેનાં બંધાયેલા હાથ પગ મેલેરિયાના દર્દીની જેમ ધ્રૂજવા લાગ્યા.

"મ... મ... મને માફ કરો..." તેણી રડવા કરગરવા લાગી, "હું... હું ઉત્તમા ઠાકુરનો કેસ છોડી દઈશ..."

"અચ્છા...!" વિકૃત ચહેરા સાથે તેણે કહ્યું, "આ નિર્ણય જ્યારે અમે તમારી પાસે ચાલીને આવ્યા ત્યારે કરવાનો હતો, હવે ઘણું મોડું થઈ ગયું છે.. તે સમય ગયો ! અમે તારું અપહરણ કર્યું છે, મને જોખમ લેવાની આદત નથી પગલી ! જે પણ કામ આપણે એક વાર કરવાનું મન બનાવીએ છે તેને પૂર્ણ કરીએ છીએ."

"તમે એક વકીલ છો સાહેબ... એક જવાબદાર નાગરિક છો...."

"અને સાથે સાથે અમે નક્કર ઉધોગપતિ છીએ, આ વકીલગીરી એક બિઝનેશ જ છે, દીન, ધર્મ... વિશ્વાસ... બધું જ સંપત્તિ છે! માત્ર પૈસા કમાવવા માટે L.L.B પાસ કરીને કાયદાની ડિગ્રી અને કાળો ઝભ્ભો પહેરવાનું લાયસન્સ મેળવ્યું. અમે દોષિતોને સજા ન થાય તેવા વિચારો વેચીએ છે. ગુનેગારોને કાયદાના કોપથી બચાવવા અતિશય કિંમતે કોન્ટ્રાક્ટ લઇએ છે. અમે કાયદાના ગીધ છીએ. આપણો કાયદો તે ફક્ત પૂજા કે શ્રદ્ધાની વસ્તુ નથી, પરંતુ એક એવી વસ્તુ છે જેનું વેંચાણ કરીને સંપત્તિ મેળવી શકાય છે.

સુર્વી સિન્હાના મગજમાં ભયની ઘંટડી રણકવા લાગી. ભયંકર રીતે ગભરાયઇને તેણી

રડવા લાગી અને વિનંતી કરવા લાગી, "હું... મને મારી ભૂલ માટે ખૂબ જ પસ્તાવો છે, મને માફ કરો સર...મને માફ કરો...મારા પર દયા ખાઓ... મારા પર ! તમને ખબર જ હશે કે મારા પિતા હોસ્પિટલમાં મૃત્યુ પામ્યા.. જ્યારે યુવાન ભાઈના બાઇકને ટ્રકે ટક્કર મારતા તેનું મોત થયું હતું, જેથી મારી માતા આ આઘાત સહન ન કરી શકી અને તે પાગલ થઈ ગઈ હતી. તે મેન્ટલ હોસ્પિટલમાં છે. મારા સિવાય તેમની કાળજી લેવા માટે કોઈ નથી. મારા સ્વર્ગસ્થ પિતા અને ભાઈના... મારી માતાના શપથ લઈને હું કહું છું કે આ ઘટનાનો હું કોઈને ઉલ્લેખ કરીશ નહીં.. મને જવા દો.."

"જેનાં પર આપણે એકવાર ગુસ્સે થઈએ છીએ...તેને માફ કરતા નથી..! તું તારી મા બાઓલીની ચિંતા કેમ કરે છે..તે પાગલ છે.. ત્યાં તે મરી જશે."

"નહીં...."

રાણા ધીમે ધીમે સુર્વીના માથાની નજીક ગયો અને ઘૂંટણ પર બેસીને.. સુર્વીના ચહેરા પર અને તેનાં ગાલ પરનાં આંસુ લૂછવા લાગ્યો. પછી તેના હોઠ પર તર્જની આંગળી ચલાવીને તેણે કહ્યું, “કોણ કહે છે કે ગોરી ચામડીવાળી સ્ત્રીઓ જ સુંદર હોય છે..હહ.. તારા જેવી સાંવલી સલોની સ્ત્રીને કોણ સુંદર ન કહે..તારા નૈન નક્સ ગમે તેને બેભાન કરી દે તેવા છે..સાચું કહું તો જ્યારે હું તને જોઉં છે મારા જીસ્મમાં કરંટ દોડવા લાગે છે..હાય..."

"ના... ના... સર... પ્લીઝ...." સુર્વી તેનો હાથ હલાવીને ઝટકવા લાગી.

રાણા ઘૂંટણ પર ચાલતો સુર્વીના પગ પાસે પહોંચ્યો. અને તેની સાડી તેના ઘૂંટણ ઉપર સરકાવીને, તેનાં નગ્ન થયેલા પગોને નિહારતો બોલ્યો, "વાહ... હાથીની થડની જેમ પગ... કેળાની દાંડી જેવા સુંવાળા અને નક્કર. મખ્ખન જેવું શરીર છે તારું.. ચાદની રાતમાં તાજમહેલની જેમ જ. રડે છે શું કામ..? રડતાં રડતાં થાકી જઇશ પણ તારી ઈજ્જત થોડી જ બચશે..! અમે અને આ ચાર મુસ્ટન્ડા... ના પાડવાના બદલામાં તારો બળાત્કાર કરશે. તારી ક્લાયન્ટ ઉત્તમાની જેમ.. પરંતુ તારું તો મર્ડર પણ નિશ્ચિત છે.. કારણ કે ધ ગ્રેટ વકીલ જી.આર.રાણા પોતાની કોઇ પણ કરતુત પછી એક પણ સબૂત છોડતો નથી.."

* * *

આબેહુબ શેઠ શિવચરણ અંબાણી જેવા દેખાતા પેલા બહેરૂપિયાએ પહેલા તેનાં માથા પરથી વિગ હટાવી અને પછી ચહેરાનો માસ્ક ઉતાર્યો અને શીતળાના ડાઘથી ભરેલો ચહેરો બતાવ્યો.

"તમે કોણ છો..?" પ્રિયા વર્માએ પૂછ્યું

"તબરેજ."

"કોણ તબરેજ ?" પ્રિયા વર્મા આશ્ચર્યમિશ્રિત ભાવથી બોલી, "આ બધું શું માંડ્યું છે ?"

"મેં તબરેજ હૈ સુપારી કિલર..યહ ગોરી મેડમ કે લીયે કામ કરતા હે.."

"કેવું કામ..? અહીયાં શું કામ આવ્યો છે..?"

"અરે મેં જ તો શેઠ શિવચરણ અંબાણીનો શાનદાર અભિનય કુશળતાથી કર્યો હતો..! અને હા, હત્યા પણ..!"

"આ બધું શું છે ?" પ્રિયાએ નારાજગી વ્યક્ત કરી, "મેં તને કહ્યું હતું ને કે એકલી જ આવજે, પછી આ ગુંદાને તું અહીં કેમ લાવી છે..?"

"તારી આરતી ઉતારવા..!" બેઈમાનીથી ભરેલા ઝેરીલા પ્રકારના હાસ્ય સાથે માયાએ કહ્યું, "તારા જેવી નાગણને પકડવા મદારીની જરૂર હતી..આ તે મદારી આવી ચૂક્યો છે હવે તું કેટલીવાર ફુંફકારીશ..? હા, પાંચ-દસ લાખની વાત હોત તો હું તારી સાથે કોમ્પ્રોમાઇજ કરી લેત પરંતુ તું પ્રિયા વર્મા ! તારું મોં તો તેં ઘણું જ ફાડી નાંખ્યું..તને ખબર પણ છે પચાસ કરોડ કેટલા હોય છે ?હજાર-હજારની નોટોનાં કેટલાં બંડલ આવે છે ? આ તબરેજને મેં તને મારવા માટે એક કરોડની સોપારી આપી છે... મારા ઓગણપચાસ કરોડ તો બચી જશે ને..."

બધાં જ એકબીજાના સામે જોઇને મુશ્કાઇ ઉઠ્યા, જ્યારે પ્રિયા વર્માના લલાટ પર પરસેવાની બૂંદો અને ચહેરા પર ડરની રેખાઓ ખેંચાઇ આવી.

"મૃત્યુ સાથે અમારું રહસ્ય પણ તારા મૃત શરીર સાથે દફનાવવામાં આવશે. તું તબરેજ શું જોઈ રહ્યો છે ? પ્રિયા સામે છે અને તારા હાથમાં રિવોલ્વર છે. તેના શરીરમાં છ બાય છ ગોળી નાંખ. અને પછી આસપાસના કોઇ ખાડામાં તેનાં મૃતદેહને દફનાવી દે.."

"તમે બંને જાવ..ને.." ભુખી નજરથી બોલ્યો તબરેજ, "તે ખૂબ જ સુંદર અને સેક્સી છે ! તેને મારતાં પહેલાં હું તેનાં સુંદર શરીર સાથે રમવા માંગુ છું !"

“ના, હું આ રીતે નહીં જઈશ ! મને મારી આંખોથી તેની હત્યા થતી જોવી છે. તેના શબને જોયા પછી જ હું જઈશ.." માયા આતુરતાવશ બોલી.

"તેને માણવાની જાળમાં ન પડ. પોલીસ પેટ્રોલિંગ કાર અહીયા આવે છે...તો આપણો પ્લાન ક્યાં ક ખરાબ થઇ જશે.. જે કરવાનું છે ફટાફટ કરી નાંખ.." પ્રભાકર જલ્દી જલ્દીમાં બોલ્યો.

"સોપારીની રકમથી કોઇ સુંદર કોલગર્લ સાથે મજા કરી લેજે. આ નાગણને તરત જ શૂટ કરી મૂક... કૃપા કરીને.." માયા બોલી.

"ઓ..કે.." ખભા ખભા ઉચકાવીને રિવોલ્વર પ્રિયા તરફ કરતાં બોલ્યો તબરેજ, "જો તમે કહો તો હું આની રમત હમણાં જ પૂરી કરી દઉ છું.."

"ધાંય.."

"આ..હહંઉ"

તબરેજનાં મુખમાંથી ચીખ અને હાથમાંથી રિવોલ્વર છુટી ગઇ. તેનાં જમણા ખભા પર બનેલા ગોળાકાર છિદ્રમાંથી ધુમાડો નીકળવા લાગ્યો, આ સાથે લોહીનું વિચ્છેદક દ્રવ્ય પણ બહાર આવી ગયું.

માયા અને પ્રભાકર ચોંકી ગયા. તેમના હૃદયો જોરથી ધબકવા લાગ્યા.

જ્યારે પ્રિયા વર્માના ગુલાબી હોઠ પર વિજયી પ્રકારનું સ્મિત થિરકવા લાગ્યું...

છોડોના યાર ક્યા રખ્ખા હૈ, સુનને ઔર સુનાને મેં,

કિસીને કસર નહીં છોડી દિલ દુખાને મેં ;

પ્રકરણ 20 ગુપ્ત ડાયરી.

તબરેજ પીધેલ શરાબીની જેમ ડઘાઈ ગયો અને પછી ફ્લોર પર પડી ગયો. તે શોધતી આંખોથી આસપાસ જોવા લાગ્યો.

માયા અને પ્રભાકર પણ ખૂબ વિસ્મિત હતા અને તબરેજ પર ફાયરિંગ કરનાર હાથને શોધી રહ્યા હતા. શ્રવણ, અજયસિંહ અને મીનાક્સી ગુપ્તા બહાર આવી. શ્રવણના હાથમાં રિવોલ્વર હતી, બેરલમાંથી ધુમાડો નીકળતો હતો.તબરેજ પર ગોળી ચલાવનાર 'તે' જ હતો તે સ્પષ્ટ હતું.

ત્રણેયને જોઈને માયા અને પ્રભાકરની સીટ્ટી-પીટ્ટી ઉડી ગઇ. અને કાગડાઓ મોઢા પર ઉડવા લાગ્યા.

તબરેજે પણ ત્રણેયને ઓળખી લીધા અને ખતરાની જાણ થતાં તે જાગી ગયો અને દોડ્યો પણ....

પણ ચિત્તાની જેમ કૂદીને, અજયસિંહે તેને હવામાં પકડ્યો અને જમીન પર પડવા માટે તેને સાથે લઈ ગયો. પછી તેની પીઠ પર સવાર થઈને તેણે જોરદાર ફટકો માર્યો અને બોલ્યો, "અરે ક્યાં ભાગી રહ્યો છે..તું મારા હોવા છતાં તું કેવી રીતે ભાગે છે ઘુવડપુત્ર.."

શ્રવણે તબરેજની રિવોલ્વર ઉપાડી મીનાક્સીને પકડાવી દીધી અને માયા અને પ્રભાકરને જોઈને આમ જ મુશ્કાઇ ઉઠ્યો.

"તું...તું...તું..." પરસેવાયુક્ત પ્રભાકર થૂંક ઉતારતા બોલ્યો, "અહીં કેવી રીતે ?"

"અમારા ગુરૂજીના હુકમથી..." અને તબરેજ માથા પર મુક્કો માર્યો અજય સિંહે.

"રાઠોડજી સાચું કહે છે." મીનાક્સીએ કહ્યું, "ગુરુજીના આદેશ પર અમે ત્રણેય અહીં આવ્યા છે. અમને પ્રિયાની સુરક્ષાની જવાબદારી સોંપવામાં આવી છે."

"ચાલો... પણ..." ગુસ્સે ભરાયેલી માયાએ કહ્યું, "ચૌધરીજીને કેવી રીતે ખબર પડી કે અમે... અને પ્રિયા વર્મા અહીં છીએ ?"

"મેં જ ચૌધરીજીને કહ્યું હતું..." પ્રિયા વર્માએ ધડાકો કર્યો, "હું સતત તેમના સંપર્કમાં છું. એટલે કે હું માત્ર તેમની એક કઠપૂતળી છું, મારા બધા તાર ચૌધરીજીના હાથમાં છે.."

"શું ?"

"શું ?"

માયા અને પ્રભાકર ચોંકી ગયા.

"પ્રિયા સાચી છે..." એ અવાજ સદાનંદ ચૌધરીનો જ હતો.

સફેદ પેન્ટ અને નેવી બ્લુ કોટ પહેરેલ, સદાનંદ ચૌધરી બ્રિક્સના ઊંચા ઢગલા પાછળથી સિગારેટનો ધુમાડો ઉડાડતો દેખાયો અને કહ્યું - "તબરેજની પરલોકની ટિકીટ કાપવાનો ઈરાદો છે રાઠોડ.. તે ક્યારેયનો બેહોશ થઈ ચુક્યો છે..બસ થઇ ગયું...બાકીનું કામ પોલીસ અને કોર્ટ પર છોડી દો.."

"જી...ગુરુજી...!" અજયસિંહે બેભાન તબરેજને છોડીને ઉભા થતાં કહ્યું.

સદાનંદ ચૌધરીના આવવા પર માયા અને પ્રભાકરની એવી હાલત થઇ જાણે કે સિંહરાજ બકરીની સામે દેખાઇ ગયો અને ગર્જના કરવા લાગ્યો હોય. જાણે કિંગકોબ્રાએ નહોરા માર્યા હોય, જાણે એમને લાગ્યું કે કલાકો સુધી બરફમાં દટાયેલા હોવાથી તેમનું લોહી આઇસક્રીમ જેવું થઇ ગયું હોય. જો તમે તેમને કાપી નાંખો, તો લોહીનું એક ટીપું પણ બહાર આવતું નહીં. જાણે ક્રોધિત દુર્વાસા ઋષિ હતાશ થઈ ગયા અને બંનેને મૂર્તિમાં કેદ કરી દીધા.

સિગારેટનો ધુમાડો ફૂંકતા સદાનંદે બંનેના ત્રણ રાઉન્ડ કર્યા અને પછી પાછળથી તેમનાં ખભા પર હથેળીઓ મૂકીને કહ્યું, "શું શું થયું લૈલા-મજનુ નાની મૃત્યુ પામ્યા ? શરીરને હલાવો, મનને સક્રિય રાખો નહીંતર તમે લકવાગ્રસ્ત થઈ જશો. તમે બંનેએ ઘણી જ સરસ રમત રમી હતી. એડવોકેટ રાણાને મોટી રકમ આપીને શેઠજીની હત્યાનો પ્લાન બનાવવામાં આવ્યો અને તબરેજે તેને અંજામ આપ્યો. તે એક મહાન ડ્રામા હતો. જો તે સફળ થયો હોત તો તમારી બંનેની આંગળીઓ હોત ઘીમાં અને મૂંડીઓ કઢાઇમાં હોત. શેઠજીના અવસાનનો થોડા દિવસ શોક ઉજવણી કરતા અને પછી લગ્ન કરીને તેઓની સંપત્તિ ભોગવતા. પરંતુ કુદરતે આવું થવું સ્વીકાર્યું નહીં. એટલે જ શેઠજી દ્વારા મને તેમની મેરેજ એનિવર્સરી પાર્ટીમાં આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું અને હું પરિવાર સાથે પાર્ટીમાં પણ આવી ગયો હતો."

"તમે આવ્યા ત્યારે પણ આ બંનેને એમની યોજના નિષ્ફળ થઈ શકે છે એવું ભાન ન્હોતું ." પ્રિયા વર્માએ હસીને કહ્યું, "તેઓએ એવું પણ વિચાર્યું નહીં કે તમારું ચમત્કારિક મગજ પાર્ટીમાં પોતાની મહાનતા બતાવશે. ખબર ન હતી કે તમારી પાસે ભુસાનાં ઢગલામાં સોય શોધવા માટે તીક્ષ્ણ આંખો છે. તમે અંબાણીજીના ગાલ પર 'કટ' જોયો અને જાણી લીધું કે આ બધી એક સાજિશ છે.."

માયા અને પ્રભાકર ફાટી ગયેલી આંખો સાથેના આશ્ચર્યથી પ્રિયાને જોઈ રહ્યા હતા.તેઓ પ્રિયા અને ચૌધરીજીની કેમેસ્ટ્રી સમજી શક્યા નહોતા. તેઓ પ્રિયા વર્માને બ્લેકમેલર માનતા હતા..પરંતુ હવે તે કંઈક અલગ જ દૃશ્યમાન થઇ રહી હતી. તો શું પ્રિયા વર્મા ખરેખર એક કઠપૂતળી જ હતી જેની દોર ચૌધરીના હાથમાં હતી ? તે તેને જે કરાવી રહ્યો હતો તે તે કરી રહી હતી ?

"તમે બંને મને શું જોઈ રહ્યા છો...?" પ્રિયાએ માયા અને પ્રભાકરને કહ્યું, "મારા માથા પર શિંગડા ઉગ્યા છે ?"

“તમારા પાત્રે આ બંનેને પહેલેથી જ ટેન્શન આપ્યું છે.પ્રિયા..." ચૌધરી હસ્યો અને બોલ્યો, “જે દુનિયામાં ક્યારેય બન્યું નથી તે તે તારી સાથે થયું. તને અંબાણી સાહેબની આંખો મળી તો તે ફિલ્મમની જેમ તેમનાં જીવન સાથે જોડાયેલી ઘટનાઓ જોવાનું શરૂ કર્યું. તે કાનજી, સુમંતરાવ, પ્રભાકર અને માયાજીના બધા જ પ્રશ્નોના સાચા જવાબ આપ્યા. તેં બધાને આશ્ચર્યચકિત કરી દીધા. અજાયબી અને અવિશ્વાસની વાત ત્યારે થઈ જ્યારે તેં માયાજીએ તને અંગત પ્રશ્નો

પૂછ્યા અને તેનાં પણ તેં જવાબો આપ્યા કે જેના વિશે કાં તો માયા જાણતી હતી કાં તો શેઠજી..! તેમણે શેઠજીના મર્ડરની આખી યોજના તૈયાર કરી હતી, તેથી તેના મનમાં શંકાને કોઈ સ્થાન ન હતું પરંતુ તારી હરકત જોઇને એમને ડર બેસી ગયો હતો."

"હાહાહા...." પ્રિયા મુક્તપણે હસી પડી અને પછી તેણીએ કહ્યું, "પછી તે બંને મને પચાસ કરોડ રૂપિયા આપવા સંમત થયા. પરંતુ એમનાં મનમાં અપ્રમાણિકતા હતી એ બીજી વાત છે. તેઓ દ્વારા તબરેજના હાથે મને મારી નાંખવાનું કાવતરું ઘડવામાં આવ્યું હતું."

"આ કાવતરું તો થવાનું જ હતું, પ્રિયાજી...." આ વખતે શ્રવણે કહ્યું, “આદરણીય ગુરુજીએ તમને પચાસ કરોડની માંગ રાખવા કહ્યું હતું. તેથી જ એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે આ બંને ગુસ્સામાં તને મારી નાંખવાનો પ્લાન બનાવશે અને રંગે હાથે પકડવામાં આવશે."

"કે.. તારો મતલબ શું છે...?" માયાએ ચીસ પાડીને કહ્યું, "શું તમે પ્રિયાને અમને બ્લેકમેલ કરવા કહ્યું, ચૌધરીજી ?"

સદાનંદે પહેલા ઇંડીયાકિન્ગ્સ બ્રાન્ડેડ સિગારેટ સળગાવી અને પછી કહ્યું, "હા, પ્રિયાએ જે પણ કર્યું... તેણે મારી પોતાની વિનંતી પર કર્યું. આ નાટક ઘણાં સમય પહેલા શરૂ થયું હતું. જ્યારે ડો.યાદવે મને જણાવ્યું હતું પણ ઓપરેશનના એક દિવસ પહેલા જ પ્રિયાને શેઠજીની આંખો લગાવી આપવામાં આવી હતી અને બાર કલાક બાદ પાટો ખોલીને ઓપરેશન સફળ જાહેર કરાયું હતું. પરંતુ એક દિવસ પછી ડૉક્ટરે મારા કહેવા પર માયાજીનાં સામે પાટો ખોલવાનું નાટક કર્યું હતું."

"આ... તમે શું કહેવા માંગો છે..." આંખો સાંકડી કરીને પ્રભાકરે કહ્યું, "પ્રિયાને એક દિવસ પહેલા જ તેની આંખો મળી ગઇ હતી અને તેને જોવાનું શરૂ કર્યું ? પણ તમે આ બધું કેમ કર્યું ?"

"કારણ કે આ મારા પ્લાનનો હિસ્સો હતો, જે એમ હતો કે જ્યારે પાટો ખોલવામાં આવ્યો, ત્યારે પ્રિયાએ ડોળ કરવાનો હતો કે તે શેઠજીના જીવનને લગતી ઘટનાઓ ફિલ્મની જેમ જુએ છે, તેમનાં જન્મથી તેમનાં મૃત્યુ સુધીની ઘટનાઓ. આ નાટક માયાજીના સામે કરવું જરૂરી હતું, તેથી જ પ્રિયાએ એ ઇચ્છા વ્યક્ત કરી કે જ્યારે તેની પટ્ટીઓ ખોલવામાં આવે ત્યારે સૌપ્રથમ માયાજીને જ જુએ. કારણ કે આ નાટક માત્ર માયા અને તારા માટે જ ભજવાયું હતું."

"કે... તમારો મતલબ શું છે...?" આશ્ચર્યના દરિયામાં ડૂબકી મારતાં માયાએ કહ્યું, "શું પ્રિયા અંબાણીજીના જીવનની ઘટનાઓ નથી જાણતી...?"

"ના- બિલકુલ નહિ. પ્રિયા એક થિયેટર આર્ટિસ્ટ છે. મહાન અભિનય કરી શકી.. બીજું કે તેને શેઠજીની આંખોમાં આપવાની હતી તો મારા મનમાં આ વિચાર આવ્યો કે પ્રિયા શેઠજીના જીવનની તમામ ઘટનાઓ જોવાનું શરૂ કરશે અને તમે બંનેને વિશ્વાસ અપાવવામાં સફળ થશે અને પછી તમારી રમત સેટ થઈ જશે."

"ચાલો...પણ એ કઇ રીતે થઈ શકે...?" મૂંઝવણ અને ઉત્સુકતાથી માયાએ કહ્યું, "પ્રિયાએ મારી તે ઘટનાઓ જોઈ હતી... મતલબ કે મને જેનાં વિશે કહેવામાં આવ્યું હતું તે વિષે માત્ર હું... અને હું જ જાણતી હતી. મેં તેને તે જ વસ્તુઓ પૂછી તે અંબાણી સિવાય, ફક્ત હું જ જાણતી હતી - બીજું કોઈ નહીં.. તો પછી પ્રિયાને આ બધી વાતો કેવી રીતે ખબર પડી ?"

સદાનંદે થોડીવાર માટે માયા અને પ્રભાકરનો મૂડ જોયો. તેને ખુબ આનંદ થયો, પછી સિગારેટનો ધુમાડો હવામાં ઉછાળીને કહ્યું "યાદ છે મેં તમને પૂછ્યું હતું, માયાજી કે, એવી વ્યક્તિ કોણ હોઈ શકે છે જે જાણે છે શેઠજીના રૂમમાં કોઇ ગુપ્ત માર્ગ છે ? તમારા જૂના સેવક કાનજીનું નામ આપવામાં આવ્યું હતું. હું કાનજીને મળ્યો. કાનજી તે ગુપ્ત માર્ગ વિષે જાણતો હતો કારણ કે તે કોઠી ફક્ત તેની દેખરેખ હેઠળ જ બનાવવામાં આવી હતી. પણ કાનજીએ એ ગુપ્ત માર્ગ વિશે કોઈને કહ્યું નહોતું. પછી મેં તેને માયાજી અને શેઠજીને લગતી માહીતી ખોદી ખોદીને કઢાવી હતી..ત્યારે કાનજીએ મને એક એવી માહીતી આપી હતી જેની જાણ તું માયાને પણ નહોતી અને તે માહિતી મારા માટે ખૂબ જ ઉપયોગી હતી...."

".. તે માહિતી શું હતી ?" માયાએ અચંબાવશ પૂછ્યું.

પ્રભાકર પણ જવાબ મેળવવાની આતુરતામાં સદાનંદ સામે જોવા લાગ્યો.

"તે માહિતી હતી કે..." સદાનંદે માયા અને પ્રભાકરનાી આંખોમાં એકસાથે જોઈને કહ્યું, "એ શેઠજી એટલે કે શેઠ શિવચરણ અંબાણીને તેમની આત્મકથા લખવાનો શોખ હતો અને એ ઇચ્છતા હતા કે એક દિવસ તેમની આત્મકથા મોટા પાયે પ્રકાશિત કરશે.."

"ના. અંબાણી પાસે તેમની આત્મકથા લખવાનું કોઈ કારણ નહોતું, તેમજ તેમને એવો કોઇ શોખ ન હતો. એવું ન બની શકે કે તેમને આ શોખ હતો અને મને ખબર ન હતી. તેમણે ક્યારેય મારાથી કશું છુપાવ્યું નથી.. !"

"તું એક મોટી ગેરસમજનો શિકાર છે, માયા... બરાબર એ વાત ખરી કે શેઠજી તમને એમના જીવ કરતાં પણ વધારે ચાહતા હતા અને તમારાથી કઇં પણ છુપાવતા ન્હોતા પરંતુ તેઓ તો શાળાના સમયથી જ તેમની આત્મકથા લખી રહ્યા હતા આ રહસ્ય કાનજી સિવાય કોઈ જાણતું ન હતું. શેઠજીનું આ લખવાનું કામ પાર્કમાં જઈને કરવામાં આવતું હતું, અથવા તેમની ઓફિસ સાથે જોડાયેલ આરામરૂમમાં જઇને લખતા હતા. તમને યાદ છે પેલો ગુપ્ત રસ્તો તેમાં જ કેટલીક ગુપ્ત છાજલીઓ પણ બનાવવામાં આવી હતી, ત્યાં જ અંબાણીજી પોતાની ડાયરીઓ છુપાવતા હતા, તે દરરોજ અથવા દરરોજ રાત્રે લખતા હતા અને છેલ્લા ચોવીસ કલાકથનું તે બધું જ વિગતવાર લખતા હતા. તેમણે ખાસ ઘટનાઓ ખુબ જ વિગતવાર વર્ણવેલ છે. એ છાજલીઓમાંથી મને ઘણી ડાયરીઓ મળી આવી હતી, જેમાં તેણે તેના જન્મથી લઈને મૃત્યુ કે હત્યા સુધીની એટલે કે એમની હત્યાનાં બે દિવસ પહેલા સુધી વસ્તુઓનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું હતું. મેં એ ડાયરીઓ વાંચી અને પછી પ્રિયાને પણ વંચાવી હતી, કેમ કે પ્રિયાને મેં સમજાવીને મારા પ્લાનમાં સામેલ કરી લીધી હતી, આથી પ્રિયાએ પોતાની સંમતિ સ્વરૂપે એ ડાયરીઓનું પાંને પાનું પોતાના મગજમાં કોમ્પ્યુટરની જેમ સેવ કરી લીધું હતું. હવે તમે સમજી જ ગયા હશો કે તે આટલી સફળતા અને કુશળતા સાથે નાટક કેવી રીતે ભજવી શકતી હતી ? તેમાં ઉપલબ્ધ તમામ પ્રશ્નોના જવાબો હતા. ત્યારે તમે બંને આશ્ચર્યચકિત થઇ ગયા. પ્રિયાએ તમને બંનેને વિશ્વાસમાં લાવી દીધા કે ખરેખર શેઠજીના જીવનને લગતી તમામ ઘટનાઓ તેને સફળતાપુર્વક દેખાય છે..."

"લો.....પણ...” માયાએ વધુ એક કુતૂહલથી પૂછ્યું,"તમે પ્રિયાને તમારું માધ્યમ બનાવીને આટલું બધું નાટક કેમ કરાવ્યું ? તમારો હેતુ શું હતો ?"

"તનને ઉજાગર કરવા. તમારા ગુના સાબિત કરવા માટે ! તમને અંબાણીજીનાં ખૂની સાબિત

કરવા.."

"ચાલો-પણ..." પ્રભાકરે ગુસ્સાથી કહ્યું "તમને કેવી રીતે ખબર પડી કે અંબાણીજીની હત્યામાં અમારા બંનેનો હાથ છે...?"

કુર્બત કી જુસ્તજુ હૈ, મિલને કી તમન્ના હૈ,

તેરે મેરે બિચ ક્યા હૈ સાંસો કી ગર્મીયાં હૈ,

યે રેત કી દિવારે હૈ, ઢલતી હી જા રહી હૈ,

અબ ખત્મ કર યે દૂરી જો અપને દરમિંયાં હૈ ;

પ્રકરણ 21 પાપનો ઘડો.

સ્મિત વેરાઇ ઉઠ્યું નદી જેવી વાદળી આંખોવાળો અને માયા તેમજ પ્રભાકરની આંખો સાથે આંખનો સંપર્ક કરીને કહ્યું "હું પણ બુદ્ધિશાળી છું, હું ડિટેક્ટીવ અને ઇન્વેસ્ટિગેટર છું. મારી હાજરીમાં કોઈ પણ ઘટના બને અને હું મારા મનના બધા ઘોડા ન દોડાવી શકું એ અશક્ય છે, જ્યારે શેઠજીની હત્યા કરવામાં આવી હોવાનું સ્પષ્ટ થયું હતું ત્યારે હું વિચારવા લાગ્યો કે... હત્યા પાછળ કોનું મગજ હશે અને હાથ હશે ? મને ખૂની તરીકે માયા...તમારો ચહેરો સ્પષ્ટ દૃશ્યમાન થતો હતો."

"એમ..મારો ચહેરો...?" માયા તેની હથેળીના પાછળના ભાગથી માથાનો પરસેવો લૂછતાં બોલી, "ચાલો... પણ કેવી રીતે ?"

"કારણ કે પાર્ટીમાં તમે એક ભૂલ કરી હતી.."

"...ભૂલ કેવી ?" કુંભારના ચક્ર જેવી માયાની ખોપરીએ ચાલવાનું શરૂ કર્યું.

પ્રભાકર પણ ઊંડા વિચારમાં ડૂબી ગયો.

ચપટી વગાડીને સદાનંદે બંન્નેની તંદ્રા તોડી અને કહ્યું "પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ અનુસાર શેઠજીએ મૃત્યુ પહેલા પીધેલા પીણામાં બ્લડ પ્રેશર વધારતી ટેબ્લેટનો ભાગ પણ મળી આવ્યો હતો. ત્યારે જ શેઠજીની તબિયત લથડી હતી અને માથામાં પીડા ઉભરી હતી. પછી તે પોતાના રૂમમાં ગયા અને પેઈનકિલર લીધી...થોડો સમય આરામ કરવાનું નક્કી કર્યું. શેઠજીને જો તેમનાં રૂમમાં ન મોકલવામાં આવે તો તબરેજ તેમને મારી નાંખીને આત્મહત્યાનું નાટક કરી શકતો નહોતો. મેં મારી આંખોથી પાર્ટીમાં શેઠજીને પીણાંનો ગ્લાસ આપતા જોયા હતા માયાજી.. અને એ જ ગ્લાસ પીધા પછી શેઠજીની તબિયત લથડી હતી. તે સ્પષ્ટ હતું કે તમે તેમનાં પીણામાં ટેબ્લેટ નાંખી હતી.. પરંતુ મારા માટે પ્રશ્ન હતો કે..કેમ...?"

માયાએ જીભ વડે સૂકા હોઠને ભીના કરવાનો પ્રયાસ કર્યો અને એ સાથે પ્રભાકર ના ચહેરા પર પણ હારના હાવભાવ ઉભરી આવ્યા. બંનેની હાલત રંગે હાથે પકડાયેલા ચોરો જેવી હતી.

સદાનંદે પોતાની વાણીનો રથ આગળ વધાર્યો, "હું એટલું તો સમજી જ શક્યો હતો કે તમે એકલા શેઠજીને મારી શકતા નહોતા માયાજી. તમારી સાથે કોઇક તો પાર્ટનર હશે જ. અન્યથા પણ તમારા જેવી અમીર, યુવાન અને સુંદર સ્ત્રીનું મનપસંદ પુરુષ સાથે અફેર તો હશે જ... ત્યારે જ તમે પતિને મારી નાંખવાની હરકત કરી શકતા હતા. કારણ કે સંપત્તિનું સુખ પત્ની તરીકે પણ લઈ શકાય છે. હવે પ્રશ્ન એ હતો કે તમારો પ્રેમી કોણ છે ? આસપાસ દૃષ્ટિ કરતાં મને પ્રભાકર સિવાય બીજું કોઈ દેખાતું ન હતું. પરંતુ માત્ર શંકા રાખવાથી કામ ચાલે એમ ન હતું. મારી પાસે નક્કર પુરાવા હોવા જરૂરી હતા તેથી કાનજી દ્વારા તમારા સેવક ભાવિનને તમારા બંનેની જાસૂસીની નોકરી પર મૂકવામાં આવ્યો હતો."

"ઓહ..." પ્રભાકરે આઘાતમાં કહ્યું "ભાવિનએ તમને કહ્યું હશે કે એડવોકેટ જી.આર.રાણા અમને મળવા આવ્યા હતા અને તેમને જ અમને એક કરોડ રૂપિયાના બદલામાં એક યોજના

આપી હતી.. તબરેજ દ્વારા શેઠ શિવચરણ અંબાણીની હત્યા કરવામાં હતી ?"

"હા, તું સાચું સમજે છે પ્રભાકર... ભાવિન પાસેથી જ તમારા બંનેના અફેર વિષે મને માહિતી મળી હતી.એ પરથી તમે બંને શેઠજીના હત્યારા છો તેવી મેં ખાતરી કરી હતી. પણ તમારા બંનેને એક્સપોઝ કરવા પડ્યા. એટલે પ્રિયા વર્માએ મારા કહેવાથી એવું નાટક કર્યું કે જાણે તે શેઠજીના જીવન સાથે જોડાયેલી ઘટનાઓને ફિલ્મની જેમ જોઇ રહી છે. પછી એવી સ્થિતિ સર્જાઇ કે માયાજીએ પોતે પોતાના મોઢેથી કહી આપ્યું કે શેઠજીએ તમે બંનેને રંગે હાથે પકડ્યા હતા..અને માયીએ આત્મહત્યાની વાત કરીને શેઠજીને નબળા પાડી દીધા હતા અને તેમની દુખતી નસ દબાવીને તેમની ક્ષમા પ્રાપ્ત કરી લીધી હતી. કદાચ...કદાચ કે શેઠજી સમજી ગયા હોત કે જો ઝેરી સાપ ભલે ફુંફકારવાનું બંધ કરી દે પરંતુ જ્યારે તક મળે, ત્યારે ડંખ મારતાં અચકાતો નથી. તેઓએ ત્યારે જ તમારા બંનેની ફેણોંને કચડી નાખી હોત...તે માર્યા ન ગયા હોત..."

માયા અને પ્રભાકર પોતાની બગલો ઝાંકવા લાગ્યા.

"ગુરુજીએ પ્રિયા દ્વારા તમને બંનેને માનસિક રીતે તોડી નાંખ્યા હતાં..." મીનાક્શીએ કહ્યું, "તમને બંનેને એવો વિશ્વાસ અપાવવામાં આવ્યું કે પ્રિયા શેઠજીને લગતી તમામ ઘટનાઓ જોઈ રહી છે. તેમજ પ્રિયાને જલ્દી જ ખબર પડી જશે કે તમે બંનેએ અંબાણીજીની હત્યા કરાવી હતી.અને ગુરુજીના કહેવાથી પ્રિયા બ્લેકમેલર બની અને તેણે તમારા બંને પાસેથી પચાસ કરોડની માંગણી કરી નાંખી. પછી તમે પ્રિયાની હત્યા માટે રાણા સાથે એક કરોડ રૂપિયામાં સોદો કર્યો હતો. અને તેની હત્યાની જવાબદારી તબરેજને સોંપી દીધી હતી. ભાવિન દ્વારા ગુરુજી બધું જ જાણતા હતા. તેથી જ અમે પ્રિયાને બચાવવા અહીં આવ્યા હતા..."

માયા અને પ્રભાકરની હાલત એવી થઈ ગઈ કે જાણે તેઓએ પ્રયત્ન કરીને કુબેરનો ખજાનો મેળવી લીધો હતો, પરંતુ સદાનંદે તેમની પાસેથી છીનવી લીધો. તેમનો ખજાનો ઝૂંટવી લીધો અને તેમનાં હાથમાં વાટકો થમાવી આપ્યો.

બંને એકબીજા સામે જોવા લાગ્યા.

"એક રહસ્ય હજુ ખોલવાનું બાકી છે..." સદાનંદનાં અવાજે બંનેની તંદ્રામાં ખલેલ પહોંચાડી, "એ વાત પરથી પણ પડદો ઊઠી જવો જોઇએ પ્રભાકર કે તારી પત્ની સાલિનીનો બળાત્કાર કરીને મારી નાંખનાર કોણ હતું ?"

ઇન્ડીયાકિન્ગસની સિગારેટ સળગાવીને સદાનંદે કડક ધુમાડો કાઢ્યો, પ્રભાકરના ચહેરા પર ધુમાડાની ફૂંક મારીને કહ્યું, "તેં એક તીરથી બે નિશાન કર્યા પ્રિય લાલ ! એવી ટ્રીક કરી કે કેરી પણ ખાઈ શકાય અને ગોટલીના ભાવ પણ મેળવી લેવાય. શેઠજીનું રુપ ધારણ કરીને તબરેજે સાલિની પર બળાત્કાર કરીને હત્યા કરી હોવાનું કબૂલ્યું હતું. તમારો હેતુ એ હતો કે સાલિની પર બળાત્કાર અને હત્યાનો આરોપ શેઠજી પર આવવો જોઈએ. હવે સવાલ એ હતો કે તેં આવું કેમ કર્યું ? તું તારી પત્નીને પ્રેમ કરતો હોત તો તેની સાથે બળાત્કાર કરનાર તેમજ તેનો જીવ લેનાર વ્યકિતને સજા અપાવવાનું વિચારતો. પરંતુ તેં તો સાલિનીના કેસની ફાઈલ જ બંધ કરી દીધી. શું ઇચ્છતા હતા ? શા માટે? કારણ કે તમે ડરતા હતા કે કાયદાના લાંબા હાથ તમારા ગળા સુધી પહોંચશે નહીં."

"આ તમે શું કહો છો..ચૌધરીજી...સાલિનીનો જીવ હું લેવા માંગતો હતો...?" તેણી ખુબ જ સુંદર હતી. હું તેને ખુબ જ પ્રેમ કરતો હતો ? પછી તેનાં હત્યારાએ તેની સાથે બળાત્કાર પણ કર્યો હતો...."

"જેથી કોઇ એવું વિચારી ન શકે કે એક પતિ પોતાની જ પત્નીનો બળાત્કાર કેમ કરાવી શકે છે..! સાલિનીથી તને પ્રેમ નહોતો પરંતુ તને તો તે માયા વ્હાલી હતી. સાલિની તમારા બંનેના ગળાનું હાડકું હતી, તેનાં હોવા પર તમારા બંનેનું મિલન કેવી રીતે સારું થઈ શકે ? તે તમારા રસ્તાનો કાંટો હતી, તેને તમે કાઢવાનો નિર્ણય કર્યોઅને પછી તમે કાળો ઓવરકોટ અને ટોપી પહેરીને ઔરંગાબાદ ગયા તમને જોઈને સાલિનીને આઘાત લાગ્યો, પછી તમને ઓળખીને, તેણીએ હસીને તમારું સ્વાગત કર્યું. પછી તમે તેની હત્યા કરતા પહેલાં તેના પર બળાત્કાર પણ કર્યો હતો, જેથી કોઈ તમારા પર શંકા ન કરે. પછી લાગ્યું કે તમે પકડાઇ ગયા છો તો તમે તબરેજને આ જુર્મ પણ કબૂલવા કહી દીધું, તમે ફસાઈ ગયા છો શેઠજીને મારવા બદલ તમને ફાંસીએ લટકાવવું પડશે. અને જો તમે સાલિનીની હત્યાનો આરોપ સ્વીકારો તો પણ વાંધો નથી. એક કે બે હત્યાની સજા પણ મૃત્યુ જ છે. કોઈપણ રીતે જ્યારે હું જો સાલિનીના કેસની તપાસ કરીશ તો તમારી સામે પુરાવા મળશે જ. હું શોધી લઈશ તેથી તમારા માટે હવે દરેક કામ શિષ્ટાચારથી જકરવામાં જ શાણપણ છે.તો તમે ગુનો કબૂલ કરો."

પ્રભાકરના ચહેરા પર ગભરામણ અને મૂંઝવણના ભાવ પ્રતિબિંબિત થયા. તેણે માયા તરફ જોયું કે તેને શું કરવું તે પૂછી રહ્યો..જો માયા પાસે કોઈ જવાબ હોત તો તે પણ આપી દેત પરંતુ તેણે નજરો ઝુકાવી લીધી !

"અહીં જુઓ... મારી બાજુ..." સદાનંદે પ્રભાકરને ચીડવતાં કહ્યું, તેમના ચહેરાને પકડીને તેમની આંખોમાં જોયું અને કહ્યું, "તમે તમારો ગુનો કબૂલ કર્યો ન હોવા છતાં, તમારા તંગ મૌને સ્પષ્ટ કરી દીધું છે કે સાલિની પર બળાત્કાર કરીને તેં જ તેને મારી નાંખી હતી. ઇન્વેસ્ટીગેશન ઉપરાંત મારી પાસે બીજી ઘણી રીતો છે. હું તમને હિપ્નોટાઇઝ કરી શકું છું, તમને ટોર્ચર કરી શકું છું જો તમે તમારી તંદુરસ્તી ઈચ્છો છો તો તમે તમારો ગુનો સ્વીકારી લો બોલો, તમે સાલિનીનો બળાત્કાર કરીને મારી નાંખી છે કે નહીં ?"

સદાનંદનો ચહેરો બ્લેડની ધાર જેવો તીક્ષ્ણ અને તીખી આંખો છે એનો સામનો ભલભલા ધુરંધર ન કરી શક્યા તો બિચારા પ્રભાકરની શું હૈસિયત હતી ?

"હા-મેં સાલિનીનો બળાત્કાર કર્યો અને તેની હત્યા કરી હતી...." અચાનક પ્રભાકર અશક્ત અને બીમાર દેખાવા લાગ્યો.

“કારણ એ હતું કે હું માયાના પ્રેમમાં પડી ગયો હતો અને અમે બંને એકબીજા સાથે લગ્ન કરવા માંગતા હતા. પહેલા સાલિની અને પછી શેઠ શિવચરણ અંબાણીને રસ્તામાંથી દૂર કરવાની યોજના હતી. તેથી જ્યારે સાલિની તેની બહેનની ડિલિવરી વખતે ઔરંગાબાદ ગઇ હતી, ત્યારે હું પણ બીજા વેશમાં ઔરંગાબાદ પહોંચ્યો હતો. અને સાલિની પર બળાત્કાર ગુજારીને તેનું ગળું દબાવી દીધું હતું. અને કામ કરીને ચૂપચાપ પાછો આવ્યો. મારા પર કોઇને પણ કોઈ શંકા ન હતી. શું ખબર હતી કે અમે બંને અંબાણીની હત્યા કર્યા બાદ ફસાઈ જઇશું અને સાલિનીની હત્યાનું રહસ્ય પણ ખુલી જશે..."

"પાપનો ઘડો એક યા બીજા દિવસે તો ફૂટે જ છે, પ્રિય..." સદાનંદે કટાક્ષભર્યા સ્વરમાં કહ્યું,

"ગુનેગાર ગમે તેટલો હોંશિયાર હોય તો પણ તે એક યા બીજા દિવસે ચોક્કસપણે પકડાઈ જ જાય છે. તમારો ખેલ ખતમ અને પૈસા હજમ થઇ ચુક્યા છે ! તમારે બંનેએ હવે પોલીસ પાસે જવું પડશે, તેમને સોંપવામાં આવશે પોલીસ તમારા બંને સામે ચાર્જશીટ તૈયાર કરીને તમને કોર્ટમાં રજૂ કરશે અને હું પોલીસને જરૂરી જુબાની અને પુરાવા આપીશ. અને તમને બંનેને કોર્ટમાં સજા થશે. હા, એક મહિલા હોવાને કારણે કોર્ટ માત્ર માયાને આજીવન કેદની સજા આપી શકે છે પરંતુ તને મૃત્યુદંડની સજા આપવામાં આવશે પ્રભાકર..."

પ્રભાકર અને માયાના ચહેરા વાસી ટામેટાંની જેમ સુકાઈ ગયા.

સદાનંદે ઈન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટિલને બોલાવવા ફોન પર માહિતી સરનામું કહ્યું અને ટૂંકમાં બધું કહ્યું અને કહ્યું.

અડધો કલાક પછી તે સૌની ધરપકડ કરવામાં આવી. પછી સદાનંદ પ્રિયા વર્માની નજીક પહોંચ્યો અને કહ્યું, "આભાર ! પ્રિયા, તમારી ભૂમિકા અદ્ભુત હતી. તે માટે હું તમારો આભારી છું તમે મારી અને આ ગુનેગારોની વાત માનીને આટલું મોટું નાટક કર્યું અને તેમને પકડવામાં મદદ કરી."

"ભગવાનને ખાતર મને શરમાવશો નહીં, ચૌધરીજી..."પ્રિયાએ હાથ જોડીને કહ્યું, "શું તમે આ બધું તમારા માટે કર્યું છે? તમે આ બધું માનવતા, કાયદો, સમાજ અને ન્યાય ખાતર કર્યું. તમે જે પણ કર્યું તે અંતઃકરણના અવાજ પર કર્યું હતું, એક નિઃસ્વાર્થ ભાવનાથી કરવામાં આવ્યું હતું. ગર્વ છે કે હું તમારા જેવા મહાન વ્યક્તિ માટે કોઈ કામમાં આવી શકું છું. જો તમને ભવિષ્યમાં પણ ક્યારેય મારી મદદની જરૂર હોય તો નિ:સંકોચ કહેજો કે પછી તમે પણ મને મદદ કરજો.... કોઈને પણ તકલીફમાં મદદ કરવાથી મને આધ્યાત્મિક સુખ મળે છે. સારું, હું ભગવાનને પ્રાર્થના કરું છું જેથી તમે ક્યારેય કોઈ મુશ્કેલીમાં ન પડો.આભાર, ચૌધરીજી ! શું મને જવાની છૂટ છે ?"

"થોડી વાર રાહ જુઓ, પ્રિયા, ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશને બયાન આપીને અમે પણ જઈશું અને તમને તમારા મામાના ઘરે પહોંચાડીશું. હા એક વાત યાદ આવી જો કે આ તમારી અંગત બાબત છે પણ મારી સલાહ છે કે આરૂષ એક સારો વ્યક્તિ છે અને ખરેખર તને પ્રેમ કરે છે. તમારે ભૂતકાળની કડવાશ ભૂલીને તેની સાથે જીવન જીવવું જોઈએ..!"

"તે માત્ર ડ્રામા કરી રહ્યો છે ..." કડવું બોલી પ્રિયા વર્મા, "કારણ કે તેને લાગે છે કે જ્યારે મારી આંખો છે ત્યારે મારું ભવિષ્ય તેજસ્વી છે. હું થિયેટર સાથે ટીવી સિરિયલો અને ફિલ્મોમાં કામ કરું છું જો મને કામ મળી જશે, તો પછી દૌલતનો વરસાદ શરૂ થશે. છતાં તમે કહો છો તો હજુ પણ મને લાગ્યું કે આરૂષને તેના ભૂતકાળના વર્તન પર પસ્તાવો છે અને મને સત્ય કહે છે કે તે મને પ્રેમ કરે છે, તો હું બધું ભૂલી જઈશ અને તેની સાથે જીવીશ, હુ વચન આપુ છુ..."

થોડા સમય પછી એક એસ.આઈ અને ચાર કોન્સ્ટેબલ સાથે ઈન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટિલ આવ્યો અને સદાનંદ ચૌધરીને કહ્યું, "તમે ફરી એકવાર મને, પોલીસ અને કાયદાની મદદ કરી છે, ગુરુજી ! તમે શેઠ શિવચરણ અંબાણી સાથે સાલિનીની હત્યાનો કેસ પણ ઉકેલી લીધો છે. તમારા હાથલાકડીયાઓએ બયાન આપ્યા છે. જો કે હું પહેલેથી જ તમારી શાણપણની કદર કરું છું પરંતુ આ વખતે તમે પ્રિયા સાથે જે નાટક ભજવ્યું તે પ્રશંસનીય

છે.મગજના જાદુગર જ આ કરી શકે છે. હવે પછી માટે પણ હું ચોક્કસ બેશરમ છું. તમને વારંવાર પરેશાન કરતો રહીશ... અને મને મદદ મળતી રહેશે,. કદાચ આવતી કાલે અથવા પરમદિવસે જ.. કેસનો ઉકેલ લાવવા કહીશ."

"શું તમારી પાસે બીજો કોઈ કેસ છે ?"

"તેમ પણ હોઈ શકે છે. એક છોકરીના એનાં બોયફ્રેન્ડ સાથે ફરાર થઈ ગયાના અહેવાલ હતા. શર્મા હોટલના માલિક આકાશ શર્મા અને તેમનાં માતા-પિતા મારી પાસે આવ્યા હતા, પ્રકાશે જણાવ્યું કે તેની પત્ની મીરાં તેનાં મેનેજર રોની સાથે ભાગી ગઇ હતી અને તિજોરીમાંથી એક લાખ રૂપિયા ચોરી લીધા હતા.તેઓ લાખોની રોકડ અને દાગીના પણ લઈ ગયા હતા. તેણીએ પોતાના આ સાસરીયાઓને દૂધ અને ચામાં ઉંઘની ગોળીઓ આપીને સુવડાવી દીધા હતા. અને એક લેખિત પત્ર લખીને ગઇ હતી જે મને પણ આપવામાં આવ્યો હતો. એ પત્ર હજુ મારી પાસે છે.. હુ તમને દેખાડવા માંગું છું." અવિનાશે શર્ટના ખિસ્સામાંથી પત્ર કાઢીને સદાનંદને આપ્યો.

એ પત્ર વાંચવાની અરજમાં સદાનંદના સૌ પાર્ટનરો પણ સદાનંદની નજીક સરકી ગયા. સદાનંદે તે પત્ર વાંચ્યો અને અવિનાશને પરત આવતાં કહ્યું "આ સાવ ખુલ્લો કેસ છે, અવિનાશભાઈ ! મીરાંને રોની પ્રેમ હતો જ્યારે તે ભાગી ગઈ ત્યારે તે રોની સાથે રોકડ અને દાગીના લઈને ગઈ હતી. તમને કેમ લાગે છે કે આ કિસ્સામાં મારી જરૂર પડશે ?"

"કારણ કે મીરાંનો મૃતદેહ પુણેની એક હોટલમાંથી મળી આવ્યો છે ચૌધરીજી. ત્યાં ઈન્સપેક્ટર અરવિંદસિંહ અડધો કલાક પહેલા જ પહોંચી ગયો હતો. મને ફોન પર કહ્યું કે રોની ગુમ છે અને તેણે મીરાંની હત્યા કરી છે..."

“કદાચ રોનીએ મીરાંની હત્યા કરી હશે. શું રોકડ અને દાગીના ગાયબ છે ?"

"હા,તે ગાયબ છે.."

"તો રોનીને શોધવાની જવાબદારી પુણે પોલીસની જ છે. અને તેની ધરપકડ કરીને તેને કોર્ટમાં રજૂ તેઓ જ કરશે.."

"હા, તે છે. પણ આકાશ શર્મા અને તેનાં માતા-પિતાએ મને તે રોનીને શોધવા માટે વાત કરી છે. મને એ સમજાતું નથી કે ક્યાંથી શરૂઆત કરૂ..? તે રોની કદાચ પુણેમાં જ રોકાયો હશે. મારે તેને શોધવામાં તમારી મદદ તો લેવી જ પડશે ને..?"

"જોઇશું. કોઇકવાર તમે પણ થોડું કામ કરો ! હાલ માં હમણાં જ મારું એક કામ પૂર્ણ થયું. ઇન્સપેક્ટર શું મને ઘરે જવાની પરવાનગી છે ?

મતલબી જમાના હૈ નફરતોં કા કહેર હૈ,

યે દુનિયા દિખાતી શહદ હૈ, પિલાતી જહેર હૈ ;

પ્રકરણ 22 કાતિલનું કત્લ.

આકાશ શર્મા તેનાં માતા-પિતા વિજય શર્મા અને રત્ના શર્મા સાથે મોર્ગ ખાતે પહોંચ્યા, જ્યાં ઘણા મૃતકો એ.સી.ની ઠંડકમાં ઢંકાયેલા હતા અને ટેબલ પર રાખવામાં આવ્યા હતા.

ઈન્સ્પેક્ટર અરવિંદસિંહ પણ તેમની સાથે હતા. તેઓ ત્રણેય ભયભીત અને ગભરાયેલા હતા. અરવિંદસિંહે એક મરેલા માણસ તરફ ઈશારો કર્યો. ત્રણેયે બોજારૂપ થઇને તે ટેબલ તરફ પગ મુક્યો અને ત્યાં પહોંચ્યા પછી, એકબીજાના ચહેરા જોવા લાગ્યા પછી આકાશ શર્માએ ધ્રૂજતો હાથ લંબાવ્યો અને કફન ઉંચુ કર્યું. બસ, જાણે એ કફન નહીં, પણ કોબ્રા સાપનું હૂડ હોય એમ તેને પકડ્યું. તેણે ધીમેથી કફન કાઢી નાંખ્યું.

"તું... મીરાં." તે ચીસો પાડીને રડવા લાગ્યો અને તેનો ચહેરો તેની હથેળીઓમાં છુપાવવા લાગ્યો.

વિજય શર્મા અને રત્ના શર્મા પણ રડવાનું બંધ કરવાના પ્રયાસોમાં એવા બનવા-બગડવા લાગ્યા કે જાણે એમનાં આંસુ નહીં પાણી હોય..!

"મીરાં..." આકાશ તુલસીની લાશને બાહોમાં ભરતો બોલ્યો, "આ શું થઇ ગયું મીરાં તને..? તેં આવું શુ કામ કર્યુ..? શું કમી હતી મારા પ્રેમમાં મારી મુહબ્બતમાં..? કઇ વસ્તુની કમી છોડી હતી મેં તારા માટે..? તારી હરએક વાત માનતો હતો..હરએક ફરમાઇશ પૂરી કરતો હતો.. પેલા બદમાશ રોનીએ તને ફોસલાવી લીધી તો તેં એકવાર પણ પોતાની મર્યાદા અને પરિવારની ઇજ્જત વિષે ન વિચાર્યું..! જોઇ લીધું તે હરામી પર વિશ્વાસ કરવાનું પરિણામ.. તે તારો એક બે દિવસ પણ સાથ ન આપી શક્યો.. તારો જીવ લઇ લીધો અને પૈસા અને ઘરેણાં લઇને ભાગી ગયો.. કાશ કે તેં મારા પ્રેમની કદર કરી હોત..તો તું આ મોર્ગમાં આમ લાશ બનીને ન પડી હોત.. તું તો આ દુનિયાથી ચાલી ગઇ પણ હવે મારું શું થશે..? હું કેવી રીતે જીવી શકીશ..? હું તને ખુબ જ પ્રેમ કરું છું..! શું થશે મારું..? મને પણ હવે તું તારી સાથે લઇ જા..મીરાં..મીરાં.."

"ના મારા બાળક... ના...." રત્નાએ તેના માથા પર હથેળીઓ ફેરવતાં કહ્યું, "એવું ના બોલ. પુત્રવધૂની હત્યાથી અમને પણ ખૂબ જ દુઃખ થયું છે. તે લગ્ન કરીને આવી ત્યારે તેણે રડતાં રડતાં કહ્યું કે હું અનાથ છું - ક્યારેક માતા-પિતાનું મોઢું જોયું નથી. મેં તેનો હાથ મારા હાથમાં પકડીને કહ્યું હતું કે આજથી હું તારી મા છું અને તારા સસરા તારા પિતા છે - તું અમારી વહુ નથી... પણ દીકરી છે... દીકરી... તે એવી નહોતી... ખૂબ જ સ્માર્ટ અને બુદ્ધિશાળી હતી. તે વાહિયાત રોનીએ તેની બુદ્ધિ છીનવી લીધી. દિકરા હવે તારે તારા મા-બાપ માટે જીવવું પડશે..! જો તમને કંઈક થશે તો અમારા બંનેનું શું થશે ?"

"અમે જીવતાં જીવત જ મરી જઈશું, દીકરા....." રડતાં રડતાં વિજય શર્માએ કહ્યું, "તારા સિવાય અમારું કોણ છે ? ધીરજ અને હિંમતથી કામ લેવું પડશે.."

"તમારી સંભાળ રાખો શર્માજી..." ઇન્સ્પેક્ટર અરવિંદસિંહ આકાશના ખભા પર હથેળી મુકીને

તેણે કહ્યું, "તમારે હિંમતથી કામ કરવું પડશે ! મેં હોટેલ મેનેજર અને સ્ટાફને એક સ્કેચ કલાકાર સાથે પરિચય કરાવ્યો હતો. તેમના વર્ણન પર આધારિત કલાકારે હત્યારાનો સ્કેચ દોર્યો હતો. જે મારા ફોનના કેમેરામાં છે. જુઓ કે તમે તેને ઓળખો છો કે નહીં ?" તેણે ફોન બહાર કાઢ્યો અને તેના બટનોનો ઉપયોગ કર્યો અને પછી આકાશની નજર સામે સ્ક્રીન કરવામાં આવી. આકાશ શર્માની મુઠ્ઠીઓ ભીંચાઇ ગઈ. ચહેરા પર કીડીઓના ટોળાએ દોડવાનું શરૂ કર્યું જાણે કે માત્ર સુર્ખ રંગની કીડીઓ દોડવા લાગી.આંખોને લાલ કરતાં તે બોલ્યો, "આ રોની છે... ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ. મારી હોટેલનો મેનેજર. મીરાંએ પોતાના પત્રમાં આ જ બાસ્ટર્ડ સાથે ફરાર થવાની વાત લખી હતી. ભગવાનની ખાતર, શક્ય તેટલી વહેલી તકે તેને પકડીને લટકાવી દો... ઇન્સ્પેક્ટર, તમે જે ઇનામ માંગશો તે હું તમને આપીશ."

"તમે ચિંતા ન કરશો. અમે તેની શોધમાં અમારી ટીમ મોકલી આપી છે. બાતમીદારોને પણ એલર્ટ કરી દેવામાં આવ્યા છે. તેની સાથે કરોડોના ઝવેરાત છે. એમ હોવાની શક્યતા છે કે તે આ ઝવેરાત કોઇ જ્વેલર્સ પાસે વેચાણ માટે જશે - તો જ તેને પકડાશે. અમે મુંબઈ પોલીસથી, ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલનો પણ સંપર્ક કર્યો છે. અન્ય શહેરોમાં પણ તેની તસવીર પોલીસને ફેક્સ કરવામાં આવી છે. તે હવે વધુ ભાગી શકશે નહીં. માત્ર એ જોવાનું છે કે તે કેટલો સમય પોલીસની ધરપકડથી બચતો ફરશે !"

*   *   *

ઈન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટિલના પોલીસ સ્ટેશનમાં એટલી મોટી ઘટના બની કે તેના હાથ-પગ સૂજી ગયા. તેની આંખ સામે અંધકાર છવાઈ ગયો. ત્યારે સવારના પાંચ વાગ્યા હતા, પણ તેણે સમયની અવગણના કરી, તેણે સદાનંદ ચૌધરી ને ફોન જોડી આપ્યો..

બરાબર એક કલાક પછી સદાનંદ શ્રવણ સાથે આવ્યો. પોલીસ સ્ટેશનના બહારના ગેટ પર વિક્ષેપ સાથેની સિગરેટ પકડીને આટાં મારતો અવિનાશ બંનેની નજીક પહોંચ્યો અને હાથ જોડીને કહ્યું, "નમસ્કાર, ચૌધરીજી... શ્રવણજી..."

સફેદ રંગની ઈન્ડિગો કારમાંથી ઉતરીને સદાનંદે પૂછ્યું, "આ કેટલીવાર પહેલાંની વાત છે અવિનાશ ?"

"જ્યારે મેં તમને ફોન કર્યો હતો તે થોડા સમય પહેલા જ હું પેટ્રોલિંગ પરથી પાછો આવ્યો હતો. ત્રણ વાગ્યા સુધી મેં માયા, પ્રભાકર અને તબરેજની પૂછપરછ કરી હતી અને ત્રણેયના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ પેટ્રોલીંગમાં નીકળ્યા હતા. પાછા વળ્યા ત્યારે લોકઅપમાં હું ડોકિયું કરવા ગયો તો ત્રણેય મૃત હાલતમાં મળ્યા. ત્રણેવનું શરીર વાદળી રંગનું થઇ ગયું હતું અને તેમનાં મોઢામાંથી ફીણ નીકળી રહ્યું હતું. મારા હાથ પગ ફૂલી ગયા હતા. મેં પહેલાં તમને ફોન કર્યો , પછી એમ્બ્યુલન્સ બોલાવીને, ત્રણેયને એમ્બ્યુલન્સ લઈને આવેલા ડોક્ટરે તપાસ્યા તો મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. ત્રણેયની હત્યા થઇ કે તેમણે આપઘાત કર્યો તે સમજી શકાય તેમ નથી. શા માટે કર્યું તે પણ ન સમજાયું કદાચ તેઓ જાણતા હતા કે તમે તેમને દોષિત સાબિત કરશો અને તેમને આકરી સજા થશે. જેથી ત્રણેયએ ઝેર પીને આત્મહત્યા કરી લીધી. પણ સવાલ એ છે કે આ ત્રણેય પાસે ઝેર ક્યાંથી આવ્યું ? આ ત્રણેયની તપાસમાં ત્રણેય પાસે કશું જ નહોતું. મેં મારા સ્ટાફને કહ્યું કે લોકઅપ કોઈ ખોલશે નહીં. તેમને ખાવા માટે વસ્તુઓ પણ મને પૂછીને આપવામાં આવશે. બાથરૂમ અને શૌચાલય

લોકઅપની અંદર જ છે, તેથી મારે લોકઅપનો દરવાજો ખોલવાની કોઈ જરૂર ન હતી. મારી સામે તેમને પાણી આપવામાં આવ્યું અને મેં જાતે તે પાણી પીને તપાસ કરી. છતાં આમ કેમ બન્યું હતું મને કેમ સમજાતું નથી... તમારે જાતે જ ચાલીને જોવું પડશે..."

સદાનંદ ચૌધરી અને શ્રવણ અવિનાશ પાટિલ સાથે લોકઅપમાં પહોંચ્યા. માયા, પ્રભાકર અને તબરેજના મૃતદેહો જમીન પર પડેલા હતા, ત્રણેયનાં શરીર વાદળી થઈ ગયા હતા અને મોઢામાંથી ફીણ પણ નીકળી રહ્યા હતા.

સદાનંદે હાથની આંગળીઓ વડે માયા, પ્રભાકર અને તબરેજના મોં ખોલીને અને કાળજીપૂર્વક જોવાનું શરૂ કર્યું, અવિનાશ પાટિલને કંઈ સમજાતું ન હતું..

"તારી ગેરહાજરીમાં પોલીસ સ્ટેશનનો જે તમામ સ્ટાફ હાજર હતો..તેમને લઈ આવ, અવિનાશ...."

અવિનાશ પાટિલ ગયો અને એક સબ ઇન્સ્પેક્ટર, બે હેડ કોન્સ્ટેબલ, ચાર કોન્સ્ટેબલ, ચાર લેડી કોન્સ્ટેબલને બોલાવીને લાવવામાં આવ્યા.

સદાનંદે બધાને એક હરોળમાં ઊભા રહેવાનો ઈશારો કર્યો અને તેમની સામે પહોંચીને તેમને કહ્યું, "આ ત્રણેય આરોપીઓ તમારી વચ્ચે છે તેમને બરફી કોણે આપી હતી ?"

"બરફી..?" અવિનાશ પાટિલને આઘાત લાગ્યો. શ્રવણ પણ ચોંકી ગયો !

"બરફીના ટુકડા હજુ પણ ત્રણેયના દાંત અને જીભ પર ચોંટેલા છે....." સદાનંદે બધા પોલીસકર્મીઓ સામે કડક અભિવ્યક્તિમાં જોઈ રહ્યો અને કહ્યું, "ત્રણેય ઈન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટિલની સામે પાણી પી ગયા હતા. બરફી પાછળથી ખાધી. કદાચ બરફીમાં ઝેર હતું, જેનાં કારણે ત્રણેયના મોત થયા હતા. ફોરેન્સિક લેબ રિપોર્ટ પણ આ વાત સાબિત કરશે... હવે સવાલ એ છે કે તેમને બરફી કોણે અને શા માટે ખવડાવી ? આ આત્મહત્યા નહીં પરંતુ હત્યા છે. કારણ કે ત્રણેયના ચહેરા પર મૃત્યુ વેદનાને બદલે, હજુ પણ આશ્ચર્ય અને અવિશ્વાસના અભિવ્યક્તિઓ જોઇ શકાય છે. ત્રણેયને નવાઈ લાગી હશે કે તેઓ માર્યા ગયા. તેઓને શા ઈરાદાથી ઝેર આપવામાં આવ્યું ? હું જાણવા માંગુ છું કે તમારા લોકોમાં આ કોનું કામ છે ?"

બધા પોલીસકર્મીઓના ના પાડવા પર સદાનંદે કાળજીપૂર્વક તેમની આંખોમાં જોયું કે કોઈ જૂઠું બોલતું નથી.

ઇન્ડીયાકિંગ્સ માર્કાની સિગારેટ સળગાવતાં તેણે કહ્યું, "શું ? તમે..લોકો જ અહીં હતા? અથવા અહીયાં કોઈ બીજું પણ હતું ?"

"કોન્સ્ટેબલ રામસાગર પણ હતો ચૌધરીજી..." સબ ઇન્સ્પેક્ટરે કહ્યું કે, "જો કે તે ત્રણ દિવસની રજા પર હતો પરંતુ તે ફરજ પર આવ્યો. તેને ખૂબ તાવ હતો. મેં પૂછ્યું ત્યારે તેણે કહ્યું કે તાવ ઉતરી ગયો છે, તેથી તે ફરજ પર આવ્યો છે."

"રામસાગર ક્યાં છે ?"

"તેણે કહ્યું કે તેની તબિયત થોડી ખરાબ છે, તેને હળવો તાવ હતો તેથી તે ચાલ્યો ગયો. તેણે કહ્યું કે તાવની ગોળી લીધા પછી થોડીવાર આરામ કરવા માંગે છે મેં તેને મારા ક્વાર્ટરની

ચાવીઓ આપી. મારા પત્ની અને બાળકો ગામડે ગયા છે. તે મારા ક્વાર્ટરમાં આરામ કરી રહ્યો હશે.."

"જાઓ અને તેને જુઓ - તેના બદલે તેને અહીં લઇ આવો..તું પણ ઇન્સ્પેક્ટર સાથે જા..શ્રવણ."

"હા... ગુરુજી..."શ્રવણ પણ પોલીસ સ્ટેશનની બહાર જતા સબ ઇન્સ્પેક્ટર સાથે જોડાયો. તેઓ પોલીસ ક્વાર્ટર્સમાં ગયા.

થોડીવાર પછી સદાનંદના કોટના ખિસ્સામાંથી 'સારે જહાંસે અચ્છા' ની રિંગટોન રણકી ઉઠી. સદાનંદે તેનો સેલ ફોન કાઢ્યો અને તેની સ્ક્રીન પર જોયું, પછી રીસીવ-બટન દબાવીને ફોન કાન પાસે મૂકીને કહ્યું,

"હા, શ્રવણ...?" ખબર નહીં બીજી બાજુથી શું બોલાયું કે સદાનંદ ગંભીર બની ગયો અને ઇન્સપેક્ટર અવિનાશના ખભા પર હથેળી મૂકીને કહ્યું, "મારી સાથે આવો, ચાલો જઇએ.."

"શું વાત છે, ચૌધરીજી ?"

સદાનંદે જવાબ ન આપ્યો અને પોલીસ ક્વાર્ટર તરફ પ્રયાણ કર્યું. શ્રવણ એક ક્વાર્ટરના મુખ્ય ગેટ પર ઊભો હતો, જે તે બંનેની સાથે અંદર પ્રવેશ્યો.

એ રૂમમાં સબ-ઇન્સ્પેક્ટર લૂટાયેલી પિટાયેલી હાલતમાં રુમાલથી પરસેવો લૂંછતો ઊભો હતો. ત્યાંનું દ્રશ્ય જોઈને અવિનાશ પાટિલનું મોઢું રડવા જેવું થઇ ગયું હતું. તેનાં મુખમાંથી સિસકારી થવા લાગી અને તે હલકમાં અટકેલા શ્વાસે બોલ્યો, "આ... શું થયું... ઓહ નો !"

સિંગલ બેડ પર રામસાગર નામનો પચાસ વર્ષનો કોન્સ્ટેબલ. પેટનાં બળ પડેલો હતો, જ્યારે તેનાં પગ પલંગ પરથી નીચે લટકતા હતા. તેનું શરીર વાદળી થઇ ગયું હતું અને મોઢામાંથી ફીણ નીકળી રહ્યું હતું. ટેબલ પર એક મીઠાઈની પેટી ખુલ્લી પડેલી હતી, જેમાં બરફીના આઠ નંગ પડેલા હતા.

"આ બધું શું થયું... કેવી રીતે થયું, ચૌધરીજી...?"

અવિનાશ પાટિલે મૂંઝવણમાં કહ્યું, "લોકઅપમાં માયા, પ્રભાકર અને તબરેજના મૃતદેહ પડ્યા છે. તેમનું મૃત્યુ પણ ઝેરથી થયું હતું અને આ પણ! હં... મને કંઈ સમજાતું નથી."

"આમાં સમજવા જેવું કંઈ નથી, અવિનાશ...." સદાનંદે શાંતિથી જવાબ આપ્યો, "પહેલાં પેલા ત્રણને ઝેર મિલાવેલી બરફી ખવડાવીને મારી નાંખ્યા અને પછી તે જ બરફી પોતે પણ ખાઈને આત્મહત્યા કરી લીધી..."

"આત્મહત્યા...?" અવિનાશ ચીડાઇને બોલ્યો, "પણ..પરંતુ તે આવું કેમ કરશે ? તે ત્રણેયને કેમ મારી નાંખે ? મારો મતલબ છે કે રામસાગર ખૂબ જ બહાદુર અને ઈમાનદાર પોલીસમેન હતા. તેમણે ઘણી વખત મારી સાથે ગુનેગારોને પકડવામાં પોતાનો જીવ જોખમમાં મૂક્યો અને સશસ્ત્ર ગુંડાઓ લડ્યા. એક ભયાનક આતંકવાદીને પણ પકડ્યો હતો તેમણે..! મને નથી લાગતું કે તે કોઈના હાથમાં વેચાઇને પણ એણે ત્રણેયને મારી નાંખ્યા હશે. ધારો કે તે કોઈના હાથમાં વેચાઇ પણ ગયો હતો... તો પછી તેણે પોતે પણ બરફી ખાઈને આત્મહત્યા કેમ કરી

?"

"કારણ કે તે માયા, પ્રભાકર અને તબરેજની હત્યા તરફ દોરી જતો. અને તે વ્યક્તિ એવું ઇચ્છતો ન હતો કે તે તેનું નામ જણાવવા માટે જીવે.."

"ચાલો એમ પણ તેમાં વિચારવાનું છે... ચૌધરીજી..કોઈ શા માટે બીજાની જરૂરિયાત માટે પોતાનો જીવ આપે ? રામસાગરનો તો પૂરું ભરેલું કુટુંબ છે. તેમની પત્ની અને ત્રણ દીકરીઓ છે. વૃદ્ધ માતા-પિતા પણ છે. એ બધાની જવાબદારી તેનાં ખભા પર હતી."

"એટલે જ તેણે પોતાનું કામ કરીને આપઘાત કર્યો.. અવિનાશ."

"તમે શું કહેવા માગો છો ચૌધરીજી ?"

"અર્થ સમજવા માટે આપણે તેનાં ઘરે જવું પડશે. ત્યાં તમને તમારા બધા પ્રશ્નોના જવાબ આપવામાં આવશે.."

"ઠીક છે... ચાલો તેનાં ઘરે જઈએ, ચૌધરીજી. હું... મને જાણવું છે કે આ બધું કોણે અને શા માટે કર્યું ?"

"અવિનાશ એટલું જાણી લે કે બકરાની માં ક્યાં સુધી ખુશી મનાવશે.." સદાનંદ ચૌધરીએ મોંઢામાંનો ધુમાડો ઉડાવતાં કહ્યું.

જીંદગીમેં ખત્મ હોને જૈસા કુછ નહીં હોતા,

હમેંશા એક નયી શુરૂઆત આપકા ઇંતેજાર કરતી હૈ ;

પ્રકરણ 23 ધરપકડ.

રામસાગરની પત્ની, ત્રણ યુવાન દીકરીઓ અને વૃદ્ધ માતા-પિતાની રડી રડીને ખરાબ હાલત થઇ હતી.સદાનંદ, અવિનાશ અને શ્રવણની મજબૂરી હતી કે તેઓને રામસાગરની આત્મહત્યા વિશે જાણ કરવી જ પડી હતી.સદાનંદે એ લોકોને દિલાસો આપ્યો અને પછી રામસાગરના પિતાને બીજા રૂમમાં લઈ જઈને તેમણે કહ્યું, "રામસાગરે પહેલાં ત્રણ લોકોની હત્યા કરી અને પછી ઝેરી બરફી ખાઈને આત્મહત્યા કરી. તે મૂર્ખ કે પાગલ ન હતો. અને એવું પણ નથી કે તમારા લોકોને તેને પરવા નહોતી. તે જાણતો હતો કે તે તમારો છે આધાર છે. અને તેની ગેરહાજરીને કારણે તમારી સામે સમસ્યાઓ ઊભી થશે છતાં તેણે કર્યું. પ્રશ્ન એ છે કે શા માટે ?"

શ્રવણ અને અવિનાશ પણ રૂમમાં પ્રવેશ્યા.

"શું રામસાગર બીમાર હતા ?"

"હા,તેને થોડા દિવસોથી તાવ હતો."

"ના. હું તાવની વાત નથી કરી રહ્યો... કોઈ લા-ઇલાજ કહી શકાય તેવી બીમારી..?

"નહીં તો.."

"શું રામસાગરે તાવ માટે કોઈ બ્લડ ટેસ્ટ કરાવ્યો હતો ?"

"હા, તે ગઈકાલે એક રિપોર્ટ લાવ્યો હતો. મારા પૂછતાં તેણે જણાવ્યું કે ડૉક્ટરે મેલેરિયાની શંકાના આધારે બ્લડ ટેસ્ટ કરાવ્યો હતો, પરંતુ મને મેલેરિયા ન હતો...."

"શું હું તે રિપોર્ટ જોઈ શકું છું ?"

"તેણે રિપોર્ટને તેનાં કબાટમાં રાખ્યો હતો અને તેને તાળું મારી દીધું હતું. તે હંમેશા પોતાના કબાટને તાળું મારીને રાખે છે. કે... તે સામે છે..."

સદાનંદે શ્રવણ તરફ ઈશારો કર્યો. શ્રવણે ઊભેલી હથેળીનો એક જ ઝાટકો આપીનનાનું તાળું તોડીને કબાટ ખોલીને સામે જ મૂકેલું પેથોલોજી પરબિડીયું ઉઠાવીને સદાનંદને આપ્યું.

સદાનંદે પરબિડીયું ખોલીને રિપોર્ટ બહાર કાઢ્યો અને વાંચ્યો. તેના હોઠ ગોળાકાર બની ગયા, પણ તેણે સીટી વગાડી નહિ પણ શબ્દો બોલ્યા, "મારી શંકા સાચી નીકળી. રામસાગરને બ્લડ કેન્સર હતું...."

"હે ભગવાન...!" રામસાગરના પિતા મોટેથી રડ્યા, "તેણે અમારા લોકો સમક્ષ આ અંગે કોઈ ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો."

"તે તમને કોઈ ટેન્શન આપવા માંગતો ન હતો. પણ તેની જીવલેણ બીમારીને કારણે તેણે હત્યા અને આત્મહત્યા કરી. તે તેણે એક ભૂલ કરી..."

"પણ આત્મહત્યા કરવાનો શું ફાયદો..?"

"દેખીતી રીત છે તેણે આ મફતમાં તો આ કામ કર્યું નહીં હોય. તમારા લોકોની ભલાઈનો વિચાર કરીને તેણે કોઇની પાસેથી રકમ લઈને આ કામ કર્યુ હશે.. જુઓ કબાટમાં જુઓ પેલી લાલ રંગની બેગ છે, શ્રવણ... તેની તપાસ કરો....!"

"જી... ગુરુજી..." શ્રવણ તરત જ કબાટમાં રાખેલી લાલ કલરની બેગ લાવ્યો અને ટેબલ પર મૂકીને તેણે ખોલી તો સૌની આંખો ફાટી ગઇ..

"હે ભગવાન...!" વૃદ્ધ પિતીએ આશ્ચર્યથી આંખો પહોળી કરીને કહ્યું. "આટલી બધી નોંધો..."

"શ્રવણ, બેગ ઊલટાવો અને જુઓ કેટલી રકમ છે..?"

શ્રવણે બેગ ઊંધી કરી અને હજાર-હજારની નોટોના બંડલ બનાવ્યા અને તેને ટેબલ પર મૂક્યા.સદાનંદે ઢગલા વચ્ચે રાખેલ સફેદ રંગનું પરબિડીયું ઉપાડ્યું. તેને બહાર કાઢ્યું અને તેમાંથી પત્રિકા કાઢી અને તેનાં પર લખેલું લખાણ જોરથી વાંચવાનું શરૂ કર્યું..

"આદરણીય બાબુજી-માતા..., સુધા, માધુરી... નેહા... અંકિતા. જ્યાં સુધી તમને મારો આ એક કરોડ રૂપિયા સાથેનો પત્ર મળશે, ત્યાં સુધીમાં હું આ દુનિયાથી ઘણો દૂર ગયો હોઇશ. કદાચ મારા અંતિમ સંસ્કાર થઈ ચૂક્યા હશે. તમે લોકો પણ આ જાણો છો આપઘાત કરતા પહેલા મેં ત્રણ લોકોની હત્યા કરી હોવાનું કબૂલું છું... તમે વિચારતા હશો કે મેં આવું કેમ કર્યું ? મારી તે એક મજબૂરી હતી. હું એક વર્ષથી બીમાર હતો અને ડૉક્ટરે કેન્સર હોવાની શંકા વ્યક્ત કરી હતી. જ્યારે મેં મારા લોહીની તપાસ કરાવી તો મને હમણાં જ બ્લડ કેન્સર થયું છે એમ જાણાયુ. તેથી મારી આંખો સામે અંધકાર છવાઈ ગયો અને હાથ-પગ સૂજી ગયા હતા. હું મારા મૃત્યુ કરતાં એની વધુ ચિંતા કરું છું કે મારા પછી તમારું શું થશે ? મારા બીમાર બાબુજીનો ઈલાજ તે કેવી રીતે થશે ? મારી સુધા તેની ત્રણ દીકરીઓનું ધ્યાન કેવી રીતે રાખશે ? માધુરી, નેહા અને અંકિતાએ સારી રીતે અભ્યાસ કેવી રીતે કરશે ? અને પછી તેઓ લગ્ન પણ થવા જોઈએ ને..!. મોંઘવારીનો સમય છે. ત્રણ હાથ પીળા કરવા જે રકમની જરૂર પડશે તે ઘર સહિતની તમામ વસ્તુઓ વેચીશ તો પણ તે પૂર્ણ કરી શકાશે નહીં. મધ્યમ વર્ગના પરિવારમાં પણ કોઈનું મૃત્યુ થાય તો અંતિમ સંસ્કારથી તેરમી સુધી ઘણો ખર્ચ થાય છે. મારે તેવું જોઈતું ન હતું કે તમે લોકો મને મારી એડીઓ ઘસતા મરતા જોવો - કારણ કે તમે લોકો મારું દર્દ સહન કરી શકતા નહીં. એવું વિચારીને મેં આત્મહત્યા કરવાનું નક્કી કર્યું હતું. જ્યારે હું આત્મહત્યા કરવા રેલવે ટ્રેક પર પહોંચ્યો હતો.. ત્યારે એક માણસે મને રોક્યો. મારી વાત સાંભળીને તેણે કહ્યું કે તમે જો તમે મરતા હોવ તો એવું કામ નહીં કરો કે જ્યારે તમે મરી જાઓ તમારા પરિવારને કોઈપણ પ્રકારની સમસ્યાનો સામનો કરવો પડે. પછી તેણે મને એક કરોડ રૂપિયા આપવાને બદલે એક કામ કરવાનું કહ્યું. જ્યારે આવી ઓફર કરવામાં આવી ત્યારે મેં સ્વીકારી લીધી. ત્રણ લોકોને પોલીસ સ્ટેશના લોકઅપમાં રાખવામાં આવ્યા છે. મારે તેમને ખાવાનું ઓફર કરવાના બહાને ઝેરી બરફી આપવાની છે.. પછી એજ બરફી ખાઈને આત્મહત્યા કરવાની છે જેથી કોઈને તેનાં વિશે જાણ નહીં થાય..અને મને તે રકમ આપે તેનાંથી મારું કામ પણ થાય.. હું તેના વિશે પણ કોઇને કહી શક્તો નહોતો. કેમ કે તે માણસ એટલો હોંશિયાર હતો કે તેનાં ચહેરા પર નકલી દાઢી અને મૂછ હતી. આંખો પર કાળા ચશ્મા પહેર્યા હતા - જેથી જો કોઈ પણ તેને ઓળખી શકતું નહોતું ! જ્યારે હું સંમત થયો, ત્યારે તેણે મને

બે કલાક પછી ફોન કર્યો. એક પાર્કમાં બોલાવીને એક કરોડ રૂપિયાની રકમ આપી હતી. તે રકમ હું એક પત્ર સાથે મારા કબાટમાં રાખી રહ્યો છું. પછી પોલીસ સ્ટેશને જઇ ત્રણેય કેદીઓને ઝેરી બરફી ખવડાવ્યા બાદ હું પોતે ખાઇશ. તમે લોકો મારી મજબૂરીને સમજો. મારે મરવું જ હતું - તેથી મારી પાસે એ કરોડો રૂપિયા કમાયા પછી મરવામાં શાણપણ હતું. હજુ સુધી મારાથી બીજું કંઈપણ તમને દુઃખ થયું હોય તો મને માફ કરજો...

તમારો સૌનો... રામસાગર..."

"આ... તે શું કર્યું... કેમ કર્યું...?" સદાનંદના મૌન થવા પર વૃદ્ધ પિતાએ રડતાં કહ્યું.

"આ માણસ આપણને મળવો જ જોઈએ..." અવિનાશે કહ્યું, "જો જોવામાં આવે તો તે રામસાગરનો ખૂની પણ છે. માયા, પ્રભાકર અને તબરેજની સાથે સાથે."

"હું જાણું છું કે તે કોણ છે...!"

"શું !" અવિનાશે ચીસ પાડીને કહ્યું, "આ... ખુનીને તમે ઓળખો છો ચૌધરીજી ?

"હા હું જાણું.."

"તો... તે કોણ છે?"

* * *

આકાશ તેનાં માતા-પિતા સાથે પુણેની એક હોટલમાં હતો, જેથી પોસ્ટમોર્ટમ થયા બાદ તેઓ મીરાંના મૃત શરીરને મુંબઈ લઈ જાય અને તેનાં અંતિમ સંસ્કાર કરી શકે. ત્રણેય દુઃખી હતા. આંખોમાં આંસુ સાથે મીરાં વિશે વાતો કરતા હતા, મીરાંને યાદ કરીને તેનાં છટકી જવા માટે રોનીને દોષી ઠેરવી રહ્યા હતા.

ત્યાં જ ઈન્સ્પેક્ટર અરવિંદસિહનો ફોન આકાશ શર્મા પર આવ્યો, તેણે માહિતી આપી હતી કે મુંબઈ પોલીસે આ કેસને પોતાની પાસે ટ્રાન્સફર કર્યો છે અને હવે સમગ્ર તપાસ મુંબઈ પોલીસ કરશે. મીરાંનું પોસ્ટમોર્ટમ પણ મુંબઈમાં જ થશે, એટલે મીરાંનું મૃત શરીર મુંબઈ મોકલવામાં આવશે. અરવિંદસિંહે જણાવ્યું કે ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટિલ દ્વારા સબ ઈન્સ્પેક્ટર અને હેડ કોન્સ્ટેબલ સાથે એક મહિલા કોન્સ્ટેબલને પણ મોકલવામાં આવશે. જે હોટલના રૂમની તપાસ કર્યા બાદ તેને સીલ કરીને ફોટો, ફિંગર પ્રિન્ટ અને ફૂટમાર્ક સાથે રિપોર્ટ કરશે, હોટેલ સ્ટાફનું પણ નિવેદન લેશે, પછી મીરાંના મૃતદેહને મુંબઈ લઈ જશે.

મીરાંના મૃતદેહ સાથે જવાની પરવાનગી મળતાં આકાશ પોલીસકર્મીઓ સાથે એમ્બ્યુલન્સમાં માતા-પિતા સાથે મુંબઈ ગયા હતા.

રસ્તામાં ઈન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટિલે આકાશના ફોન પર વાત કરી અને જણાવ્યું કે રોનીની મુંબઈના બુલિયન માર્કેટમાં જ ધરપકડ કરવામાં આવી છે. જ્યાં તે મીરાંના ઘરેણાં વેચવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો.આકાશની આંખો અને તેની બંને મુઠ્ઠીઓમાં લોહી આવી ગયું હતું અને તેણે બબડાટ કર્યો, "મારી ઈચ્છા છે કે મને મીરાંના ખૂનીને મારવા માટે કે લેવાની પરવાનગી મળે...પરંતુ આ શક્ય નથી. પણ કાયદાનો માર્ગ ખુલ્લો છે. હું તેની સામે સૌથી મોટો વકીલ કરીશ અને હું તેને આકરી સજા અપાવીશ. મારી મીરાંની જાન જેણે લીધી છે...

જુઓ હવે તેની સાથે સાથે શું થાય છે !"

*   *   *

સદાનંદ ચૌધરી અને જી.આર.રાણા !

એક છે કાયદાનો સૂર્ય અને બીજી એવી ભઠ્ઠી જે આગને પ્રજ્વલિત રાખવા કાયદાનાં જ લાકડા તરીકે ઉપયોગ કરવામાં કોઇ શરમ નથી રાખતો..

એક જે કોર્ટને ન્યાયનું મંદિર માને છે - તો બીજો જે કોર્ટને સંપત્તિ બનાવવાની ફેક્ટરી માને છે.

પૂર્વ અને પશ્ચિમ સામસામે આવી ગયા. સદાનંદ કોર્ટની સીડી ચડી રહ્યો હતો ત્યારે રાણા ઉતરી રહ્યો હતો. સિગારેટનો ધુમાડો આપતાં રાણા સદાનંદની બાજુમાંથી પસાર થવા ગયો, તે ભાગી જવા માંગતો હતો, પરંતુ સદાનંદ તેની 'ચીનની દિવાલ' બની ગયો હતો.

રાણાની ભ્રમર વાંકાચૂકી અને મગરની ટોચ બની ગઇ તેણે ચામડી જેવા ખરબચડા અવાજમાં કહ્યું, "આ કૃત્યનો અર્થ શું છે ચૌધરી ? અમારો રસ્તો રોકવાની તમારી હિંમત કેવી રીતે થઈ ?"

"અમે બંને કાળા કોટેડ છીએ રાણા.." સદાનંદે તેની લાલ આંખો સામે લડીને તેણે કહ્યું, "બંને વકીલો છે..એક જ કોર્ટ સાથે જોડાયેલા છે. આપણા બંને વચ્ચે નમસ્કાર તો થઈ જ શકે છે. પણ તું તો રસ્તો ક્રોસ કરવા જતો હતો. શું કોઈ રોષ છે ?"

"નહીં... નારાજગી કેવી ? એવું શું છે કે આપણાં બંનેમાં સમાન છે ?..હા સમાન ડિગ્રી ધરાવીએ છે - પરંતુ આપણાં માર્ગો અલગ છે અને મંજીલ પણ...!"

"હા તે છે... મારા પર કાયદો, મજલુમ, ન્યાય માટે ગાંડપણ સવારી કરે છે. મારો એક જ ઉદ્દેશ્ય છે કે કોર્ટમાં નિર્દોષને ન્યાય મળે. ગુનેગારને તેના ગુનાની સજા મળવી જોઈએ..તારો કોઈ અન્ય હેતુ છે ?"

રાણાએ સદાનંદ સામે વિનાશભરી નજરે જોયું અને કાળી મરી ચાવતાં તેણે કહ્યું, "હરેકની પોતાની વિચારસરણી હોય છે! અમે ઘણા વર્ષો કાયદાનો અભ્યાસ કર્યો અને ઘણા પૈસા ખર્ચ્યા. તે બધું લોકોની મફત સેવા કરવા માટે નહીં, પૈસા કમાવવા માટે.. અમારા માટે સૌથી મોટી વસ્તુ જીત છે...વિજય! અમને હાર બિલકુલ પસંદ નથી."

"મને પણ એ ગમતું નથી. પછી આજ સુધી કોઈ કેસ હું પણ હાર્યો નથી. હા, મેં ક્યારેય મારી જીત નિશ્ચિત કરવા માટે મારા અંતરાત્માનું ગળું દબાવ્યું નથી,માનવતાનું લોહી નથી વહાવ્યું અને કોઈ નિર્દોષના હૃદયને ઠેસ પહોંચાડી નથી. કાયદા સાથે છેતરપિંડી કરી નથી. ખોટા સાક્ષીઓ અને નકલી પુરાવાનો ક્યારેય ઉપયોગ કર્યો નથી. કેટલાક વકીલોને બિલકુલ માન હોતું નથી. તેઓ કાળો કોટ પહેરીને ગુનેગારોનો કેસ પકડે અને તેમની ફીના લોભમાં ગેરકાયદેસર કામ કરતી વખતે બિલકુલ શરમાતા નથી."

"તમે... મારી મજાક કરો છો? મારા જ ચહેરા પર મારી ટીકા કરી રહ્યા છો ?"

"તમે ફક્ત 'ચોરની દાઢીમાં સ્ટ્રો' એ કહેવત સમજી શકો છો."

"તારા કહેવાનો મતલબ શું છે વકીલ..?"

"રહવા દે .. મને તારા દરેક કૌભાંડ ખબર છે.. હું તારા દરેક પ્લાન સમજી ગયો છું.. શેઠ શિવચરણ અંબાણી ની હત્યાથી લઇને માયા, પ્રભાકર, તબરેજ અને કોન્સટેબલ રામસાગર ની હત્યાઓમાં દરેક જગ્યાએ તું જ સામેલ છે એ મને ખબર છે...!!"

કાનપટ્ટીઓ સુધી સુકાઇ ગયેલો ચહેરો અને ઇલેક્ટ્રીક હીટર ના એલિમેન્ટની જેમ દહેક્વા લાગ્યો રાણા.પછી નાગની જેમ ફૂંફકારીને બોલ્યો, "ચાલ તું કહે છે તો આ બધું મેં જ કર્યું માની લઉં છું પરંતુ મારા વિરૂદ્ધ સબુત શું છે તારા પાસે..?"

"જો હું ચાહું અને પોતાના પર આવી જાઉ તો તે પણ મારા માટે મુશ્કેલ નથી... કેમ કે કોઇપણ ગુનેહગાર એક સબુત તો જરૂર છોડી જાય જ છે..પરંતુ જા મેં તને માફ કરી દીધો... પરંતું હવે પછી તારા અને મારા રસ્તઓ જો એકબીજા સાથે ટકરાયા તો તારી ખેર નથી.."

અપમાન અને ક્રોધથી ભરાયેલો રાણા જ્વાર ભાટામાં ફસાયેલા જહાજ ની જેમ ધ્રુજવા લાગ્યો, અને નાંક ફુંલાવતાં મોં માથી અંગારા વરસાવતાં બોલ્યો, "ગીધનું કામ હોય છે મુર્દાઓને નોચી નાંખીને ખાવાનું.. પરંતુ હું એ ગીધ છું જે કાયદાને નોંચી નાખીને ખાઇ ગયો છું.. મને તારી રહેમદીલી ની જરૂર નથી.. જા શોધી લાવ સબૂત અને અપાવ મને સજા.. પછી જો કે મારાથી પંગો લેવાનું તને કેવું ભારે પડે છે..!"

"તને કાયદો, અદાલત, માનવતા, વિવેક, નૈતિકતા અને ચારિત્ર્ય સાથે કોઇ લેવાદેવા નથી. સંપત્તિ તારી શ્રદ્ધા બની ગઈ છે... કાયદાના ચંપલ પહેરીને તું ગુનાની કેડી પર ચાલે છે. પોતાના અંતરાત્માને કબરમાં દાટીને તેં ચારિત્ર્યની માટીથી ભરી દીધું છે તેનાં પર કાવતરાની ઇંટો વડે ગુનાનો કિલ્લો તૈયાર કરી દીધો છે. ધનના દુર્યોધનના લોભમાં તમે તમારી વિવેકબુદ્ધિ ગુમાવી દીધી છે. આંખો પર સ્વાર્થ અને લોભની કાળી પટ્ટી બાંધી અને ધૃતરાષ્ટ્ર બનીને કાયદાની દેવી ગાંધારીની જેમ છેતરી નાંખી છે. સત્ય પાંડવોને અન્યાય આપ્યો છે."

"આપણું મન એક અભેધ કિલ્લો છે, જેને આપણે છેતર્યા છે, ઘડાયેલ યુક્તિઓ અને તેના ઘડાયેલા પથ્થરો દ્વારા ખૂબ મજબૂત બનાવી લીધો છે.. જેમાં તારા જેવા મુસાફર આવે છે ને જાય છે."

જે કિલ્લાને તેં અભેધ કહ્યો છે, તે મારી નજરમાં ઉંદરનાં દરથી વધુ કંઈ નથી. હા, ચોક્કસપણે તે ઉન્મત્ત ઉંદર ગેરસમજના દરમાં, તે વિચારીને હંગામો મચાવે છે કે વિશ્વમાં બીજો કોઈ મહાન યોદ્ધા નથી ! પરંતુ જ્યારે એક બિલાડી જ્યારે તેનાં દર પર પંજો મારવાનું શરૂ કરે છે, ત્યારે તેને એવું જ લાગે છે પ્રારબ્ધ આવી ગયું. પૂંછડી દબાવીને બચવાના માર્ગો શોધે છે તે.."

"તું મને ઉંદરનું બિરુદ આપે છે ? અમે તારા જીવનને ગંદકીનો ઢગલો બનાવી દઈશું, ચૌધરી.. અમારી સાથે અથડાઈને તેં તારા સુખી જીવનમાં ઝેરીલા કાંટા વાવ્યા છે, તેં સિંહની પૂંછડી મરડી નાંખી છે, તેં સાપના કૂંડા પર પગ મૂક્યો છે. તેં મગરના જડબામાં હાથ નાખ્યો છે - પરિણામ તો તારે ભોગવવું જ પડશે.."

સદાનંદ મંદ મંદ મુશ્કુરાઇ ઉઠ્યો, અને પૈની નજરથી બોલ્યો,

"જર્રા હૈ તું હવા કા,

તુફાં કે હોને કા ગુમાં ન કર..

જુગ્નું હૈ એક રાતકા,

સુરજ હોને કા દાવા ન કર..

ઝુલસ જાયેગા ચાંદની સે,

ધૂપ કો તું યું હવા ન કર..

અંગારે ભી બર્દાશ્ત ન હોંગે,

જ્વાલામુખી કો તું બાહોમેં ન ભર.."

"વાહ.. તું તો શાયરી પર ઉતરી આવ્યો..! પરંતુ આ શાયરીઓ કરીને મને હરાવી શકતો નથી.. આવ ઉત્તમાનો કેસ તું લઇ લે જોઇએ પછી શું થાય છે.. સુર્વી સિન્હાની જેમ..તેનું શું થયું જાણે છે..? એક રાજની વાત બતાવું..સુર્વી સિન્હાને મેં રેપ કરીને મારી નાંખી અને દાટી પણ દીધી છે.. બોલ જા તને ખુલ્લી ચેલેંજ છે.. જોઉ છું હવે કોણ લડે છે મારી સામે..?"

"હા, લડશે નેં ઉત્તમાની નવી વકીલ લડશે..."

"કોની હિંમત થઇ આવી મારી સામે થવાની..?"

"મારી આસિસ્ટન્ટ મીનાક્શી ગુપ્તા..તું એની સામે ટક્કર ઝીલીને બતાવ બરાબર.." સદાનંદ જી.આર.રાણાના ઉપરનાં શર્ટનાં બટન બંધ કરતાં બોલ્યો.. "તે મારી ઉત્તમ શિષ્ય છે.."

જી.આર.રાણાને હક્કો-બક્કો છોડીને સદાનંદ પગથિયાં ઉતરતો ચાલ્યો ગયો..

ઇન્સાન હી ઇન્સાન કો ડશ રહા હૈ,

સાંપ કોનેમેં બેઠા હસ રહા હૈ ;

પ્રકરણ 24 ગવાહ.

ભરચક કોર્ટરૂમ...જાણે છછુંદર રાખવાની પણ જગ્યા બાકી ન હતી. તે થવાનું જ હતું - કારણ કે જી.આર.રાણાનો કેસ ચાલતો હતો. જે દરેક વખતે જીતવા માટે પ્રખ્યાત હતો, બધા એ પણ જાણતાં હતા કે રાણા હંમેશા ગુનેગારોના કેસ લડતો હતો. અને તે તિકડમબાજી કરીને જીતે છે. તેની યુક્તિઓ માત્ર સામાન્ય લોકો જ નહીં પરંતુ ઘણા વકીલો પણ જોવા આવ્યા હતા.

"સાંભળ્યું છે કે મીનાક્શી ગુપ્તા આ કેસમાં ઉત્તમા ઠાકુર વતી વકીલાત કરી રહ્યા છે...." પ્રેક્ષક ગેલેરીમાં બેઠેલા એક વકીલે બીજા વકીલને ધીમા અવાજે કહ્યું, "તે ચૌધરીજીના આસિસ્ટન્ટ છે. મને સમજાતું નથી કે ચૌધરીજીએ મિનાક્શીને આ કેસ લડવાની છૂટ કેમ આપી છે. આ સિંહ અને બકરી વચ્ચેની લડાઈ છે. રાણા માણસ ખાનાર સિંહ જેવો છે. તે સામેના વકીલને જાણે ખાય જાય છે. પાછો આ તો બળાત્કારનો કેસ છે. ઉત્તમા ઠાકુરની સાથે સાથે મિનાક્શી ગુપ્તાને પણ બેઇજ્જત કરીને રાખી દેશે. શું ચૌધરીજીને ખબર નથી આ વાતની ?"

"હવે... એ તો ચૌધરીજીને જ ખબર હોવી જોઈએ કે તેઓએ શું વિચારીને મીનાક્શી ગુપ્તાને કેસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની મંજૂરી આપી છે. જુઓ મીનાક્શી ગુપ્તા એકલી જ બેઠી છે... એની સાથે ચૌધરીજી નથી. તેમનાં ચેલા પણ સાથે નથી. શું હવે મીનાક્શી ગુપ્તા ચૌધરીજી સાથે નથી ? કે તેને આસિસ્ટન્ટમાંથી દૂર કરવામાં આવી હશે, અથવા કોઈ કારણસર તે ચૌધરીજીથી છૂટી થઇ હશે.. તેથી જ તે આ કેસ એકલી લડી રહી છે.."

"હા - એવું જ દેખાય છે. એવું જ હશે. આ કેસનું દરેક વ્યક્તિ પરિણામ જાણે છે. બસ લોકોને થોડો રસ એટલે છે કે શું ચૌધરીજીની ખાસ શિષ્ય રાણા સાથે થોડી સ્પર્ધા કરી શકે છે કે નહીં ?"

"કોર્ટની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવે" ન્યાયાધીશ સાહેબનો ધીર-ગંભીર અવાજ સંભરાયો. ત્યાં ઉપસ્થિત બધાં જ લોકો એ મૌન ધારણ કરી લીધું.

ન્યાયાધીશ સાહેબની જમણી બાજુના કઠેરામાં પચ્ચીસ વર્ષીય નિલેષ આરોપી તરીકે ઊભો હતો, તે ગોરા રંગનો હતો, તેનું માથું હલ્કા સોનેરી રંગનું હતું. તેણે બ્લેક કલરનો સૂટ પહેર્યો હતો, અને તે સામે ઉભેલી ઉત્તમા ઠાકુરને જોઇને મુશ્કાઇ રહ્યો હતો જાણે કે તે તેની બેચારગી પર દયા ખાઇ રહ્યો હતો, તેનાં ચહેરા પર આત્મવિશ્વાસ છલકાઇ રહ્યો હતો, અને તે નિશ્ચિંત લાગી રહ્યો હતો..

તેની સામેનાં કઠેરામાં ઊભેલી બસન્તી રંગની સાડી પહેરેલી ચૌવીસ વર્ષીય ઉત્તમા ઠાકુરે આખોપર નંબરનો ચશ્મો પહેર્યો હતો, પરંતુ તે ચશ્મો તેની ખુબસુરતીમાં કોઇ કમી કરી રહ્યો નહોતો, તે ખુબસુરત ચહેરો તથા કામણગારા શરીર ધરાવતી યુવતી હતી, તે વારેઘડીયે લાલ દુપટ્ટા વડે ચહેરાપરનો પરસેવો લૂછી રહી હતી.

પ્રેક્ષક ગેલેરીમાં પત્ની સાથે નિલેશના પિતા રામજી કુલકર્ણી બેઠો હતો ત્યારે ઉત્તમાના વૃદ્ધ માતા-પિતા પણ હાજર હતા.

"યોર ઓનર..." કાળા કોટ સાથે રાણા ગીધનજરે અને ઉચ્ચ અવાજમાં કહ્યું, "આમ જોવા જઈએ તો આ કિસ્સો અરીસા જેવો સાફ સ્વચ્છ છે. આમાં કશું છુપાયેલું નથી. ઉત્તમા ઠાકોરનો મારા ક્લાયન્ટ શ્રી નિલેશ સામે કેસ છે - તેથી જ મારે માત્ર એક ઔપચારિકતા નિભાવવાની છે.. ઉત્તમાના વકીલ સાહિબા પણ આ વાત જાણે છે કે તેમનાં માટે કરવાનું કંઈ જ નથી. તે પણ માત્ર એક ઔપચારિકતા વકીલ તરીકેની જવાબદારી નિભાવશે અને કહેશે કે અમારા ક્લાયન્ટે તેનાં ક્લાયન્ટ પર બળાત્કાર ગુજાર્યો હતો. સારું અમે પણ કોર્ટ સમક્ષ અમારી વાત મૂકીએ છે.... સત્તર જુલાઈની રાત્રે ઉત્તમા લગભગ નવ વાગ્યાની આસપાસ શ્રી નિલેશની કોઠી પર પહોંચી.શ્રીમાન નિલેશ..."

"ના, યોર ઓનર... આ અસત્ય છે..." મિનાક્શીએ વિરોધ કર્યો તેણીએ વિરોધ ભરેલા ભાવ સાથે કહ્યું, "મારી ક્લાયંટ ત્યાં ગઇ ન હતી, પરંતુ નિલેશે ફોન કરીને બોલાવી હતી, તેણે તેને ફોન કરીને કહ્યું હતું કે તારાથી એકાઉન્ટમાં મોટી ભૂલ થઇ છે આથી મેનેજર પાંચ લાખ રૂપિયાની ઉચાપતનો કેસ કરવા જઈ રહ્યો હતો, પરંતુ તેણે ઉત્તમા ઠાકુર પ્રામાણિક હોવાનું કહીને મેનેજરને રોક્યો હતો, આ સુણતાં જ મિસ ઉત્તમા ઠાકુર ગભરાઇ ગઈ હતી અને નિલેશની કોઠી પર રાત્રે જ દોડી ગઇ હતી. તે બિચીરી જાણતી નહોતી કે નિલેષના ઇરાદા ખોટા છે અને એની ઇજ્જત સાથે રમત રમવાનો તેણે પાક્કો પ્લાન બનાવ્યો હતો. નિલેષે મિસ ઉત્તમાની કોફીમાં નશીલી દવા મિલાવીને બેહોશ કરી દીધી હતી અને એની ઇજ્જતને ચિથરેહાલ કરી નાંખી હતી..."

રાણાએ મીનાક્શીને રાખ કરી દેનારી નજરથી જોયું, પછી તેનો કાચંડો જેવો રંગ બદલાઈ ગયો. કટાક્ષમાં કહ્યું,

"મેડમ મિનાક્શી... અમે પહેલેથી જ કહ્યું છે કે તમે ઔપચારિકતા નિભાવો છો...તમે આવું કંઈક પરિપૂર્ણ કરવા માટે કહેશો ? પરંતુ કોઈ ફાયદો થવાનો નથી. કારણ કે તમારી પાસે કોઇ પુરાવા કે જુબાની નથી. મેં ન્યાયાધીશ મહોદય પાસે મેડિકલ રિપોર્ટ રજૂ કરી દીધો છે. રિપોર્ટ અનુસાર ઉત્તમા પર બળાત્કાર થયો જ નથી. હા, ઉત્તમાએ ચોક્કસપણે ઇન્ટરકોર્સ જરૂર કર્યો હતો.

કર્યું રિપોર્ટ મુજબ શ્રી નિલેશે કોઈ બળાત્કાર કર્યો નથી. મેડિકલ પરીક્ષક ડો.મોહિત જૈન અહીં હાજર છે. તમે ઇચ્છો તો તેમને કઠેરા માં બોલાવીને પૂછપરછ કરી શકો છો."

"તે મેડિકલ રિપોર્ટ પછીથી બદલાઈ ગયો છે યોર ઓનર...." મિનાક્શીએ ઊંચા અવાજે કહ્યું, "મિસ ઉત્તમાની મેડિકલ તપાસ કરનાર ડો.મોહિત જૈને જ પહેલાં કહ્યું હતું કે તેની સાથે બળાત્કાર થયો હોવાનું જણાઇ રહ્યું હતું. આ વાતની પુષ્ટિ થઈ રહી છે અને નિલેશ પણ બળાત્કારી સાબિત થઈ રહ્યો છે."

"આ જૂઠ છે સર..." ઓડિયન્સ ગેલેરીમાં બેઠેલો ડો. મોહિત જૈન ઊભો થયો અને બોલ્યો, "મેં મિસ ઉત્તમાને એવું નથી કહ્યું. મેં કહ્યું માત્ર તબીબી તપાસ દ્વારા સંભોગની પુષ્ટિ કરવામાં આવી રહી છે અને શ્રી નિલેશ બળાત્કારી હોવાનું પુરવાર થતું નથી. મારો રિપોર્ટ સાચો છે. વકીલ સાહિબા મારા પર ખોટો વાંક આપી રહ્યા છે...."

"તમે વિટનેશ બોક્સમાં આવો, ડૉક્ટર સાહેબ....અને.." રાણાએ કહ્યું "શાંતિથી બોલો અને મેડમ મિનાક્શીના પ્રશ્નોના જવાબ આપો..."

"ના... હવે કોઈ જરૂર નથી..." મિનાક્શીએ કહ્યું. "જો જરૂર લાગશે, તો તમારે વિટનેશ બોક્સમાં આવવાની મુશ્કેલી લેવી પડશે. ડૉક્ટર... પ્રથમ, તો હું ઇન્સ્પેક્ટર રોહિત બડગાંવપુરકર કે જે આ કેસની તપાસ કરી રહ્યો છે. તેમને વિટનેશ બોક્સમાં બોલાવવાની પરવાનગી જોઈએ છે... યોર ઓનર.."

"પરમિશન ગ્રાન્ટેડ.."

યુવાન ઇન્સ્પેક્ટર રોહિત બડગાંવપુરકર કઠેરામાં આવીને ઊભો રહી ગયો અને ઉત્તમા ઠાકુર કઠેરામાંથી બહાર આવીને તેની નજીક ઊભા રહ્યા.

મીનાક્શી તેની નજીક પહોંચી અને કહ્યું, "મિસ ઉત્તમા ઠાકુર દ્વારા FIR નોંધાવ્યા પછી તમે શું કર્યું..ઇન્સ્પેક્ટર બડગાંવપુરકર ?"

"નિલેશ કુલકર્ણીના ઘરે ગયો અને તેને કસ્ટડીમાં લીધો અને હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો અને તબીબી તપાસ કરાવી હતી.."

"મીસ ઉત્તમાએ તમને કહ્યું ન હતું કે નિલેશે તેમને નશાની દવા નાંખેલી કોફી પીવડાવીને બેભાન કર્યા પછી બળાત્કાર કર્યો હતો ?"

"હા, કહ્યું હતું. આ વાત પણ રિપોર્ટમાં નોંધાઈ હતી.."

"તો તમારી પાસે કોફીનો મગ છે ? જે તપાસ માટે લેબમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો ?"

"ના ત્યાં કોઈ મગ નહોતો જેમાંથી કોફી પીધી હોય.."

"તમે ખોટું બોલો છો, ઇન્સ્પેક્ટર..." કોર્ટરૂમના હેન્ડલ પર ભાર મૂકીને હથેળી હલાવીને મિનાક્શીએ ઊંચા અવાજે કહ્યું, "તમને કોફીનો મગ મળ્યો હતો તેને લેબમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો. મિસ ઉત્તમાના પ્રથમ વકીલ સૂર્વી સિન્હાને આ વાતની જાણ કરાઇ હતી, તે પછી એડવોકેટ સૂર્વી સિન્હા રહસ્યમય રીતે ગાયબ થઈ ગઇ છે, તેનાં કથન અને બનાવેલા રેકોર્ડ મુજબ લેબ રિપોર્ટ આવી ગયો હતો અને તે રિપોર્ટ મુજબ મગમાં મળી આવેલા કોફીના ભાગમાં નશીલી દવાના ઘટકો મળી આવ્યા હતા.."

"ના, આ જૂઠું છે. જ્યારે મને કોઇ મગ મળ્યો જ નહોતો તો મેં તેને લેબમાં કેવી રીતે મોકલ્યો અને લેબ રિપોર્ટ કેવી રીતે આવ્યો...?"

"બાદમાં તે રિપોર્ટ ગાયબ થઈ ગયો અને તમે તમારો રિપોર્ટ સબમિટ કર્યો. જેમાં કોઈ મગ ન મળવા વિશે લખ્યું છે."

"આઇ ઓબ્જેક્ટ યોર ઓનર !" રાણા ચીસ પાડીને બોલ્યો, "મેડમ, આ એક પ્રામાણિક, જવાબદાર અને કર્તવ્યનિષ્ઠ પોલીસ અધિકારી છે. તેનાં પર તમે ખોટા આક્ષેપો કરો છે."

"તમે...." મીનાક્શએ રાણાની અવગણના કરતાં ઈન્સ્પેક્ટર બડગાંવપુરકરને કહ્યું, "તમે નિલેશ તેનાં બે નોકર રમેશ અને જવાહરને પણ પૂછપરછ માટે કસ્ટડીમાં લેવામાં આવ્યા હતા. જવાહરે આ વાત કહી કે બીજા નોકર રમેશે જ નિલેશના કહેવાથી મિસ ઉત્તમાની કોફીમાં

નશીલી દવા નાંખી હતી.. જ્યારે તે બેભાન થઇ હતી ત્યારે નિલેશે તેની સાથે બળાત્કાર કર્યો હતો."

"તે જૂઠ છે... તે બકવાસ છે..." રાણાને ગુસ્સો આવ્યો, "જવાહરે એવું કોઈ નિવેદન કર્યું નથી. તમે જૂઠું બોલો છો મેડમ મિનાક્શી. જવાહર કોર્ટ રૂમમાં હાજર છે. આ વાતની પુષ્ટિ કરવા માટે તેને બોલાવીને પૂછપરછ થઇ શકે છે..."

"અલબત્ત... કેમ નહીં...!" મિનાક્શીએ હસીને કહ્યું, "મને ગમશે જવાહર વિટનેશ બોક્સમાં આવે અને કોર્ટને કહે કે સત્ય શું છે !"

"હું જે પણ કહું, હું સત્ય કહીશ - સત્ય સિવાય બીજું કંઇ નહીં કહીશ..." પચાસ વર્ષના જવાહરેલાલ કપડામાં લપેટેલા પવિત્ર ગ્રંથ પર જમણી હથેળી રાખીને શપથ લીધા અને મિનાક્શીને પ્રશ્નાર્થ દૃષ્ટિથી જોવાનું શરૂ કર્યું.

"જવાહર કાકા..." મિનાક્શીએ તેની આંખોમાં જોતાં કહ્યું. "તમે પવિત્ર પુસ્તક પર હાથ રાખીને સત્ય બોલવાના શપથ લીધા છે. તે રાત્રે શું થયું હતું કોર્ટને કહો.."

"તે રાત્રે... ઉત્તમા લગભગ નવ વાગ્યે આવી, મને લાગતું જ હતું કે તે નશામાં છે. નિલેશ બાબુને તેણે કહ્યું કે તેને ખબર છે કે માલિક-માલકીન બહાર ગયા છે, એટલે જ હું તકનો લાભ લેવા આવી છું, ઉત્તમાએ નિલેશબાબુના ગળામાં હાથ રાખીને તેનાં ગાલ પર ચુંબન કર્યું, નિલેશબાબુએ વાંધો ઉઠાવ્યો તો તેણે કહ્યું કે હું બાલા જેવી સુંદર છું અને હું દિલથી સેવા કરવા આવી છું, નિલેશબાબુએ ઉત્તમાને ઠપકો આપ્યો હતો.. આમ છતાં તેની હરકતો વધતી ગઇ તો નિલેષબાબુએ તેને બે-ત્રણ થપ્પડ પણ મારી હતી.. પછી તો તે ગુસ્સાથી પાગલ થઈ ગયેલી ઉત્તમાએ કહ્યું હતું કે તે બદલો લેશે અને નિલેષબાબુને પાઠ ભણાવશે. તેનાં પ્રેમી સાથે વાસનાની રમત રમીને નિલેષબાબુ પર બળાત્કારનો આરોપ લગાવશે... મારે આ બધું કહેવાનું હતું, જજસાહેબ. કારણ કે મને કહેવાની ફરજ પડી હતી મારી પત્ની અને બાળકોને કેટલાક નકાબધારી માણસોને હથિયારોના જોરે ઉઠાવી ગયા હતા અને તેમની હત્યાની ધમકી આપવામાં આવી હતી. તેમજ મને પણ જાનથી મારી નાખવાની ધમકી આપી હતી અને કહ્યું કે હું ઉત્તમા વિરુદ્ધ ખોટી જુબાની આપું... અને હું નિલેશબાબુને નિર્દોષ જાહેર કરું..પરંતુ હું તેમ કરીશ નહીં..."

આ જાણીને રાણાને વીજળીનો આંચકો લાગ્યો. એક ક્ષણ માટે તે આશ્ચર્ય અને અવિશ્વાસમાં હતો, પછી તેણે ગુસ્સામાં કહ્યું, "અરે... શું બોલો છે, જવાહર ? તને ભાન છે કે નહીં? તારા માલિક સાથે અપ્રમાણિક બનવામાં તને શરમ-બરમ છે કે નહિ ?"

"હું નોકર કરતાં પણ વધુ માણસ છું, વકીલ સાહેબ. આ છોકરી ઉત્તમા સાથે અત્યાચાર થયો છે. જુઠ્ઠું બોલીને નિલેશબાબુએ ઉત્તમાને ઘરે બોલાવી હતી અને બીજા નોકર રમેશે પ્લાન મુજબ કોફીમાં નશીલી દવા ભેળવી દીધી, ઉત્તમાએ કોફી પીધી અને જ્યારે તે બેભાન થઈ ગઈ ત્યારે તેની ઇજ્જત નિલેશબાબુએ છીનવી લીધી હતી..."

"જવાહર..!" કઠેરામાં ઊભેલો નિલેશ પોતાનો આપો ગુમાવી બેઠો, "તું હોશમાં છે કે નહી..? તું પાગલ તો નથી થઈ ગયો ને ? શું તને તારા પત્ની અને બાળકોથી પ્રેમ નથી? જાણે છે તું આ કાર્ય માટે તારે કેટલું ખરાબ પરિણામ ભોગવવું પડશે ?"

"શું તારા ગુન્દા તેમનાં પરિવારને મારી નાંખશે..?!" નિલેશની નજીક પહોંચીને મિનાક્શીએ કહ્યું, "બાળકોને પણ મારી નાખશે ?"

"આ શું બકી રહી છે તું...?" નિલેશ ગુસ્સાથી ભરેલો બીજુ કંઈક બોલવા જવાનો જ હતો કે રાણા ત્યાં પહોંચી ગયો અને તેનાં હાથ પર હાથ રાખી દિધો.

"સારું, શ્રી નિલેશે જવાહરના પરિવારનું ગુંડાઓ થકી અપહરણ કર્યું હતું. અને જવાહરને મારી નાંખવાની ધમકી આપી હતી.

"આ જૂઠ છે... નોનસેન્સ.." રાણા ચિલ્લાઇ ઉઠ્યો.

" માઇન્ડ યોર લેંગવેજ મિ. રાણા.. ઓબ્જેક્ટ માય લોર્ડ.."

"ઓબ્જેક્શન ઓવર રૂલ.."

"મારો કહેવાનો મતલબ છે કે જવાહરને ઉત્તમાએ ખરીદી લીધો છે..!"

"ઉત્તમા નિલેષની ઓફીસમાં દસ-બાર હજારની નોકરી કરી રહી હતી તેની પાસે કોઇને ખરીદવાને લાખો રુપિયા ક્યાંથી આવતા..? જ્યારે નિલેષ તો કરોડપતિ છે તે ચાહે તો કોઇને પણ ખરીદી શકે છે.. આપને પણ મિ.રાણા..!"

"છોકરી.. મોઢુ સાચવ..." રાણો ગુર્રાઇ ઉઠ્યો. કોર્ટમાં હલચલ થવા લાગી..

"ઓર્ડર.. ઓર્ડર.." જજ સાહેબે હઠોડો હલાવી આપ્યો, "કેસને વધારવામાં આવે.."

"માય લોર્ડ જવાહરકાકાનું બયાન સાચું છે એ વાત હું સાબિત કરી શકું છું.." મીનાક્શી કોર્ટના દરવાજા તરફ ફરી અને તેણે ત્રણ તાલીઓ વગાડી..

રાણા કંઇ સમજી શક્યો નહી.. તેનું મગજ ચકરાયું "આખરે આ મિનાક્શી શું સબુત લાવી રહી હતી..? કે કોઇ ગવાહ.. કોણ..?"

ત્યાં જ જવાહરની પત્ની જગવતી, વીસ વર્ષનો પુત્ર ઉમેશ અને અઢાર વર્ષીય પુત્રી સુનીતા કોર્ટરૂમમાં પ્રવેશી ત્યારે નિલેશને પરસેવો આવવા લાગ્યો... આટલું જ નહીં ઓડિયન્સમાં બેઠેલા તેના પિતા રામજી કુલકર્ણી પણ ચોંકી ગયો હતો, અને અસ્વસ્થ થઈ ગયો. રાણાની લાલ આંખો પણ ચિંતન મુદ્રામાં સંકોચાઈ ગઈ. નિલેષ તેનાં પિતા તરફ રોષભરી નજરથી જોઇ રહ્યો.

અને એમનાં પછી તરત જ દરવાજામાંથી બે જાડી દોરીઓ સાથે શ્રવણ અને અજયસિંહ દાખલ થયા. તેમણે છ યુવકોને તે દોરીથી બાંધ્યા હતા. સૂજી ગયેલા ચહેરા સાથેનાં યુવકો જે દેખીતા ગુંડાઓ લાગતા હતા, તેમનાં ચહેરાઓ અને બગડેલી હાલત કહી રહી હતી કે તેમને દબાઇને તોડવામાં આવ્યા હતા.

"મિસ મિનાક્શી..." જજસાહેબે પુછ્યું "આ બધું શું છે ? અને આ બધા લોકો કોણ છે ?"

"યોર ઓનર.. આ જવાહરની ફેમિલી છે અને પેલા છ એમને કિડનેપ કરનાર નિલેષનાં ખાસ ગુંદાઓ છે.."

પછી જવાહરની ફેમિલીએ બધી જ વાતો વારાફરતી કોર્ટમાં જણાવી કેવી રીતે નિલેષનાં પિતા રામજી કુલકર્ણીએ તેમનું કિડનેપ કરાવ્યું હતું અને જવાહર પાસે જુઠુ બયાન અપાવવાની કોશિષ કરી હતી.

ત્યાં જ શ્રવણ એક લાલ બેગ લઇને કોર્ટમાં દાખલ થયો.

"ત...તમે...તમે બધા જૂઠું બોલો છો..." અભદ્ર ગુસ્સા સાથે રાણાએ તે ગુંડાઓ અને જવાહરના પરિવારને બૂમ પાડી, "દરેક વ્યક્તિ બકવાસ કરી રહ્યો છે. આ... આ ષડયંત્ર શ્રી નિલેશ સામે ઘડવામાં આવ્યું છે...સામે ... આ બહુ મોટું ષડયંત્ર છે. તમે લોકો વેચાઇ ગયા છો. તમે પૈસા લઈને ખોટા નિવેદનો આપી રહ્યા છો. પરંતુ અમે આ ષડયંત્રને રોકીને બતાવીશું. રાણા નામ છે અમારું" રાણાનો ઇગો હર્ટ થઇ ગયો હતો.

"મિસ્ટર રાણા, આ લોકો જુઠુ નથી બોલી રહ્યા.. એ વાતનું સબુત છે મારા પાસે.. આ લાલ રંગની સૂટકેશ.."

"શું છે આ બેગ માં..?" રાણાએ બધાના આશ્ચર્યનો સવાલ કરી દીધો..

"આ બેગમાં એજ પચાસ લાખ રુપિયા છે.. યોર ઓનર.. જે આ ગુંદાઓને જવાહરની ફેમિલીને પકડવા માટે નિલેષનાં પિતા રામજી કુલકર્ણી દ્વારા આપવામાં આવ્યા હતા.. તમે ચાહો તો એનાં પરનાં ફિંગર પ્રિન્ટ ચેક કરાવી શકો છો..યોર ઓનર.. " મિનાક્શી સટાસટ બોલી ગઇ..

"હા, યોર ઓનર હોઇ શકે છે આમ.. પરંતુ તેથી એ સાબિત નથી થતું કે નિલેષે જ ઉત્તમાનો રેપ કર્યો છે.. ખરેખર જરા વાત એમ છે કે મારા મુવક્કીલ મિ.નિલેષ ના પિતા મિ.રામજી કુલકર્ણીએ જરા ભાવનાઓમાં વહી જઇને આ કામ કર્યુ છે.. વાત એમ છે કે મિ.નિલેષ એમનાં પરિવારનો એક નો એક નવાઇનો ચિરાગ છે. તેને આવી મુશીબતમાં તેઓ જોઇ શક્યા નહીં અને તેને બચાવવાની લાલચમાં થોડું ખોટું કામ કરી બેઠા.."

"વાહ... તમારું સન્માન કરવું પડશે મિ.રાણા... વાહ...!" મિનાક્શીએ તાળી વગાડીને કટાક્ષમાં કહ્યું, "કેટલી... ખૂબ જ ગૂંચવણભરી સરસ વાર્તા મિ.રાણા. પરંતુ તેઓ કદાચ ભૂલી રહ્યા છે કે ઉપજાવી કાઢેલી વાત છે તે સાફ છે. કોર્ટ કદી વાર્તાઓ પર નિર્ણય લેતી નથી. કોર્ટ પુરાવા અને સાક્ષીઓના આધારે કોઈપણ નિર્ણય લે છે. શું મિ.રાણા તેમનો મુદ્દો સાબિત કરી શકે છે ? નથી કરી શકતા. કારણ કે કાલ્પનિક મુદ્દો સાબિત કરી શકાતો નથી."

"તે સાચું છે કે તમે જુબાની અથવા પુરાવા વિના કંઈપણ બોલો છો. તે સાથે કોર્ટ સંમત નથી. તેથી જ અમે આ સાબિત કરવા જઈ રહ્યા છીએ. હવે દુધ જેવું સાફ થઇ જશે કે મિ.નિલેશે ઉત્તમા પર બળાત્કાર કર્યો નથી. ઉત્તમાએ તેમને ફસાવવા માટે ખોટો આરોપ લગાવ્યો છે. ખરેખર ઉત્તમા ઠાકુરને એવું લાગ્યું કે મિ.નિલેશ શ્રીમંત પિતાનો એકમાત્ર પુત્ર છે, તેથી તે તેની જાળમાં ફસાઈ જવો જોઈએ.જેથી તે પણ અમીર બની જશે. તેથી જ તે દિવસે રાત્રે નવ વાગ્યે મિ.નિલેશના ઘરે પહોંચીને તેને તેની સુંદરતાના જાળામાં ફસાવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. પ્રયત્ન કર્યો હતો પણ શ્રી નિલેશે તેને ના પાડી અને તે બળાત્કારનો આરોપ લગાવવાની ધમકી આપીને ગઇ હતી. પોતાની વાત સાબિત કરવા માટે સાક્ષી રજૂ કરવા તમારી પરવાનગી ઈચ્છું છું યોર ઓનર..   એક સાક્ષીની જુબાની દ્વારા મારી આ વાત સાબિત કરીશ કે ઉત્તમાએ

અમારા ક્લાયન્ટ મિ.નિલેશ પર ખોટો આરોપ મૂક્યો છે..!"

"તમારા સાક્ષી કોણ છે, મિ.રાણા...?" ન્યાયાધીશ સાહેબે કહ્યું, "તેનો પરિચય..?"

મહેસુસ યહ હોતા હૈ કિ યહ દૌરે તબાહી હૈ,

શીશે કી અદાલત હૈ ઔર પથ્થર કી ગવાહી હૈ ;

પ્રકરણ 25 પ્રથમ હાર.

લગભગ પચીસ વર્ષનો ઊંચો અને સ્વસ્થ યુવાન નિલેષના બહાર નીકળવા પર કઠેરામાં આવીને ઉભો રહ્યો, જેણે ડેનિમ સફેદ જીન્સ સાથે કાળો શર્ટ પહેર્યો હતો.

શિકાર કરતા ચિતાની જેમ ચાલતાં ચાલતાં કોર્ટરૂમમાં ઊભેલો રાણા સામે ઉભેલા યુવક પાસે ગયો અને સામે ઉભેલા યુવક તરફ ઈશારો કરીને પૂછ્યું, "આને જાણે છે..ઉત્તમા ઠાકુર ?"

"હા - આ રિતેશ છે... રિતેશ ત્યાગી. મારી જ કોલોનીમાં જ રહે છે. અમે બંને એક જ કોલેજમાં સાથે ગ્રેજ્યુએટ થયા. અમારા બંને વચ્ચે સારી મિત્રતા છે..."

"દોસ્તી..." તેનાં હોઠ પર એક બીમાર સ્મિત ખેંચીને રાણા બોલ્યો, "અથવા કંઈક બીજું ?"

"... તમારો મતલબ શું છે...?" ઉત્તમાને ખોટું લાગી આવ્યું અને તેણે ગુસ્સામાં કહ્યું, "તમે શું કહેવા માંગો છો ?"

"સારું, પણ હું શું કહીશ ? જે કહેવું છે તે રિતેશ ત્યાગી કહેશે." તેણે ફરીને રિતેશ ત્યાગીને બોલવાનો ઈશારો કર્યો.

પ્રથમ તો રીતેશે નિસાસો નાખ્યો, પછી આંખો નીચી કરીને કહ્યું "તું...મને માફ કરી દે ઉત્તમા..!.. તે દિવસે રાત્રે હું બારમાં બેસીને પીતો હતો અને નશામાં હતો મારા મિત્ર સાથે આપણાં સંબંધ વિશે બધું કહી બેઠો હતો ત્યારે આ વકીલ સાહેબે પણ સાંભળ્યું હતું. તેઓએ મને કહ્યું મારે કાયદા અને નિર્દોષ વ્યક્તિની મદદ કરવી જોઈએ, તેને ટેકો આપવો જોઈએ નહીંતર તેનું જીવન બરબાદ થઈ જશે. એટલા માટે હું મારા અંતરાત્માના અવાજ પર કોર્ટને સત્ય કહેવા આવ્યો છું..."

"તમે કયા સંબંધની વાત કરો છો, રિતેશ...?" ઉત્તમાએ મૂંઝાઈને કહ્યું, "હું તમારી વાત સમજી શકતો નથી..."

"અજ્ઞાની બનવાનો પ્રયાસ કરશો નહીં ઉત્તમા !.. મેં તમને સમજાવ્યું કે આમ ન કરો એક શિષ્ટ માણસના જીવનમાં કોઈ ઝેર મિશ્રિત ન કરવું જોઈએ પણ તેં મને તારા પ્રેમનું વચન આપ્યું હતું એટલે હું મજબૂર હતો..."

"મિ.રિતેશ..." ન્યાયાધીશે કહ્યું, "આવી ગોળગોળ વાતો નહીં કરો. કોર્ટને જણાવો શું છે મામલો ? તમે કોર્ટમાં શું કહેવા માગો છો ?"

"એ શું છે જજ સાહેબ કે મારી અને ઉત્તમા વચ્ચે ઘણા વર્ષો છે મારું અફેર છે..."

"રિતેશ...!" ચીસો પાડતી ઉત્તમા, "તમે હોશમાં છો ? તમે શું કહી રહ્યા છો ?"

"તે રાત્રે, લગભગ અગિયાર વાગ્યે, પ્રેરણા મારી પાસે આવી, ન્યાયાધીશસાહેબ.. ત્યારે મારા માતા-પિતા દિલ્હી ગયા હતા.. ઘરમાં હું એકલો જ હતો. ઉત્તમા થોડી નશામાં હતી અને...."

“જૂઠું બોલે છે… તું ખોટું બોલે છે રિતેશ. મેં મારા જીવનમાં ક્યારેય નશો નથી કર્યો…!"

"ચુપ…!" રાણાએ તેને ઠપકો આપ્યો, "મિ.રિતેશને તેની વાત પૂરી કરવા દો. હા, મિ.રિતેશ તમે કહો. કોર્ટમાં સત્ય જ કહો…"

"મારી વાત સૂણતાં જ ઉત્તમાનો મૂડ ઉથલપાથલ થઈ ગયો. મેં પૂછ્યું તો તેણે કહ્યું કે તેની રામજી કુલકર્ણી અને નિલેશ કુલકર્ણીના પૈસા અને સંપત્તિ પર નજર છે.."

"જૂઠું…જૂઠું…" કઠેરાના હેન્ડલ સાથે હાથ અથડાયા બાદ ઉત્તમાએ બૂમો પાડી, "તું ઘણો જ વાહિયાત છે રીતેશ…"

"ચુપ રહે…." રાણા તેની પાસે દોડી ગયો. અને ગુસ્સે ભરાયેલા વરુએ ગર્જના કરી, "સાક્ષીને બોલવા દો. બાદમાં તમારો ખુલાસો આપો."

"પણ…?"

"ના, મિસ ઉત્તમા…" મીનાક્શીએ પોતાની સીટ પરથી ઊઠીને કહ્યું, "રિતેશને બોલવા દો."

ઉત્તમાએ તેના હોઠ સાથે તેની મુઠ્ઠીઓ ચુસ્તપણે પકડી લીધી અને તે રિતેશને સળગાવીને રાખ કરનારી નજરથી તેની સામે ગુસ્સાથી જોવા લાગી.

રાણાના ઈશારે જજને સંબોધતો રિતેશ બોલ્યો, "ઉત્તમાએ મને કહ્યું કે ઓફિસમાં જાણવા મળ્યું છે કે નિલેશના માતા-પિતા બહાર ગયા છે. સારી તક જાણીને તે તેમનાં ઘરે પહોંચી. તેણે હિંમત રાખવા તેનાં દ્વારા બે પેગ પણ લેવામાં આવ્યા હતા. તે ઈચ્છતી હતી કે નિલેશ તેની સુંદરતા જોઇને પોતાની જાતને જાળમાં ફસાવીને પોતાની જાતને પાગલ બનાવે. પછી તે નિલેશની સાથે લગ્નના ફેરા ફરશે. પણ નિલેશ ખૂબ જ સૌમ્ય અને ચારિત્ર્યવાન છે. જ્યારે તેણે ઉત્તમાને ઠપકો આપ્યો હતો ત્યારે રોષે ભરાયેલી ઉત્તમાએ બદલો લેવાની ધમકી આપી કે તે તેને બળાત્કારમાં ખોટી રીતે ફસાવી દેશે. પછી તે મારી પાસે આવી ગઇ હતી પછી ઉત્તમાએ મને કહ્યું હતું કે હું તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધું જેથી કરીને તે નિલેશ બાબુ પર બળાત્કારનો આરોપ લગાવીને બ્લેકમેલ કરી શકે. ઉત્તમા સાથે મારો જૂનો સંબંધ હતો. અમે પાછા તે રાત્રે ફરી એકવાર હનીમૂન ઉજવ્યું. ત્યારે મેં વિચાર્યું ન હતું માત્ર ઉત્તમા જ જાણતી હતી કે બધા પુરુષોનું બ્લડ ગ્રુપ જે હોય છે તે જ તેનું સિમેન ગ્રુપ હોય છે. મારા રક્ત પ્રકાર અથવા વીર્યજૂથ ઓ પોઝીટીવ છે. મેડિકલ તપાસમાં પણ આ જ વાત કહેવામાં આવી હતી - જ્યારે નિલેશ બાબુનું નું જૂથ અલગ હતું. પછી ડોક્ટરે તેનો રિપોર્ટ આપ્યો કે જેમાં લખ્યું છે કે નિલેશજીએ ઉત્તમા પર બળાત્કાર કર્યો નથી, પરંતુ તેણે ખુશીથી જ સંભોગ કર્યો છે…"

"તમે તમારો બ્લડ ગ્રુપ રિપોર્ટ લાવ્યા છો ?"

"હા, વકીલ સાહેબ…" રીતેશે સફેદ પેન્ટના પોકેટ માંથી પરબિડીયું કાઢ્યું અને રાણાને આપ્યું.

રાણાએ પેશકર દ્વારા તે પરબિડીયું ન્યાયાધીશને મોકલ્યું. અને પછી કહ્યું, "મેડીકલ રિપોર્ટ મુજબ મિ.નિલેશ નું બ્લડ ગ્રુપ અથવા વીર્ય ગ્રુપ બી પોઝીટીવ હતું જ્યારે ઉત્તમા ઠાકુરે ઓ પોઝિટિવ સાથે વાસનાની રમત રમી હતી…."

"ઓબ્જેક્શન.. યોર ઓનર…." મિનાક્શી ઊભી થઈ અને સામે મૂકાયેલ ટેબલ પર હાથ

પછાડતાં તેણે કહ્યું, "મિસ્ટર રાણા તેમની હદ વટાવી રહ્યા છે. હહ."

"ઓબ્જેક્શન સસટેન્ડ.."

રાણા મિનાક્શી તરફ ભસ્મીભૂત આંખોથી જોઇ રહ્યો, પછી લોહીભરી નજરે તેણે હસીને કહ્યું, "આઇ એમ સોરી યોર ઓનર... મિસ મિનાક્શી જો તમને અમારી વાત સામે કોઈ વાંધો હોય તો અમે કહીશું કે મિસ ઉત્તમાએ અમારા અસીલ મિ.નીલેશ કુલકર્ણીને ફસાવવાનો ખોટો આરોપ લગાવ્યો અને આ માટે તેના બોયફ્રેન્ડ રિતેશ સાથે સેક્સ કર્યું હતું..સંભોગ કર્યો..."

"નો... યોર ઓનર..." મિનાક્શીએ બે ડગલાં આગળ વધીને કહ્યું, "મિસ ઉત્તમા પર નિલેશ દ્વારા બળાત્કાર જ થયો હતો..."

"તો શું રિતેશનું નિવેદન ખોટું છે ?"

"હા, તે જૂઠો છે. આ એક ખોટો સાક્ષી ઉભો કરવામાં આવ્યો છે."

“આ સાક્ષીની સત્યતાનો પુરાવો મેડિકલ રિપોર્ટ છે."

"તે મેડિકલ રિપોર્ટ નકલી છે."

"એટલે કે, તમે ડૉક્ટર મોહિત જૈન પર આરોપ લગાવી રહ્યા છો તેઓએ લાંચ લઈને ખોટો રિપોર્ટ બનાવ્યો ?"

“હા, હું દાવા સાથે બોલી રહ્યો છું કે ડૉ. મોહિત જૈનને પૈસાથી ખરીદવામાં આવ્યા છે. સાથે જ ઇન્સ્પેક્ટર રોહિત બડગાંવપુરકરે કોર્ટમાં ખોટો અહેવાલ અને સત્ય પણ રજૂ કર્યું છે તે છુપાવવાનો ગુનો કર્યો છે."

ઓડિયન્સ ગેલેરીમાં બેઠેલા ડોક્ટર મોહિત જૈન અને નિલેશ તેમજ ઇન્સ્પેક્ટર બડગાંવપુરકરનો ચહેરો લાલ થઈ ગયો.

"તમે જાણો છો કે તમે શું વાત કરી રહ્યા છો...?" ગુસ્સાથી રાણાએ કહ્યું, "તમે બે જવાબદાર સરકારી અધિકારીઓ પર આરોપ લગાવી રહ્યા છે. તે તમે તમારા ક્લાયંટની બાજુને મજબૂત કરવાના જુસ્સામાં ડૉક્ટર જૈન અને ઈન્સ્પેક્ટર બડગાંવપુરકરને બદનામ કરી રહ્યા છો. પરંતુ તે માટે તમારે બંને અધિકારીઓએ કોર્ટમાં ખોટો રિપોર્ટ રજૂ કર્યો તે સાબિત કરવું પડશે. અને એ પણ કે બંને વેચાય ગયા છે. મને કહો, શું તમે તમારા આરોપોને સાબિત કરી શકશો ?"

“હા હું કરી શકું છું....” મિનાક્શી જાણે ફૂટી ગઈ, "હું સાબિત કરવાની જ છું. અને આ પણ સાબિત કરવાની છું કે નિલેશે મિસ ઉત્તમા ઠાકુર પર બળાત્કાર કર્યો હતો.."

કોર્ટરૂમમાં કાનાંફૂસીઓ અને ફુસફુસાહતો થવા લાગી અને તેમની મોટી સંખ્યાને કારણે મોટો અવાજ થવા લાગ્યો.

કોઈને... રાણાને પણ એ ખબર નહોતી કે મિનાક્શી કહેશે કે તે તેનાં આરોપો સાબિત કરવા જઈ રહી છે..

જી.આર.રાણા, નિલેશ, રામજી કુલકર્ણી, ડો.મોહિત જૈન, ઇન્સ્પેક્ટર રોહિત બડગાંવપુરકર, રિતેશ ત્યાગી અને નિલેશની માતા ભગવતી કુલકર્ણીના ચહેરા પર જાણે જિજ્ઞાસાના કરોળિયાએ રહસ્યો ઉજાગર કર્યા હોય એવી જાળ વણાયેલી હતી.

"ઓર્ડર... ઓર્ડર..." ન્યાયાધીશે લાકડાની મુગરી વડે બે વખત વગાડીને કોર્ટ રૂમમાં હોબાળો મચી ગયો હતો તે શાંત કર્યો. અને પછી કહ્યું, "મિસ મિનાક્શી ગુપ્તા ! તમે તમારા આરોપોને સાબિત કરો.."

મિનાક્શી પ્રેક્ષકો તરફ ફરીને બોલી, "યસ યોર ઓનર..." પછી આજીજીભર્યા હાવભાવ સાથે ત્યાં બેઠેલા શ્રવણ અને અજયસિંહ તરફ જોવા લાગી.

બંને હસતાં હસતાં કોર્ટ રૂમની બહાર નીકળી ગયા. કોઈને પણ બંને જણા બહાર કેમ ગયા તે સમજાતું ન હતું.હા, પછી તેઓ બંને પાછા આવ્યા, અજય સિંહે એલ.સી.ડી અને ડી.વી.ડી પ્લેયર હાથમાં ઉઠાવ્યું હતું. પછી તેમણે વાયરનું જોડાણ કરીને સીસ્ટમ ચાલુ કરી.

દરેકની નજર ઓગણત્રીસ ઇંચની એલ.સી.ડી સ્ક્રીન પર ગરોળી જેવી અટકી ગઇ. સ્ક્રીન પર રેસ્ટોરન્ટના કેબીનનું દ્રશ્ય બહાર આવ્યું. નિલેશની સામેની ખુરશીમાં સિવિલ ડ્રેસમાં ઇન્સ્પેક્ટર રોહિત બડગાંવપુરકર અને ડૉ.મોહિત જૈન બેઠા હતા.

જ્યારે એ ત્રણેયે એલ.સી.ડી.ની સ્ક્રીન પર પોતાનાં ચહેરા જોયા, તો તેમનાં ચહેરાઓની હવાઓ ઉડવા લાગી. પરસેવાના ટીપાંઓ ટપકવા લાગ્યા. રાણાના પણ જાણે હાથમાં રહેલા પોપટ ઉડી ગયા.

"બસ..." નિલેશ એલ.સી.ડી સ્ક્રીન પરનાં દ્રશ્યમાં ગુસ્સામાં બોલ્યો, "મને તમારા બંનેનું વર્તન બિલકુલ પસંદ નથી. મેં તમને બંનેને પચાસ-પચાસ લાખ રૂપિયા આપ્યા અને વચન પણ આપ્યું હતું કે કોર્ટનાં નિર્દોષ જાહેર કર્યા બાદ હું તમને વધું ઇનામ આપીને ખુશ કરીશ પરંતુ તમે બંને બ્લેકમેલિંગ પર ઉતરી આવ્યા છો.. પચાસ-પચાસ લાખ રૂપિયા વધુ માંગી રહ્યા છો. તમારા બંનેનો શું કોઈ દીન-ધર્મ છે કે નહીં ?"

બંનેએ એકબીજા સામે જોયું, સ્મિત કર્યું, પછી ટેબલ પરથી ગ્લાસ ઉઠાવીને વ્હિસ્કીના બે-બે ઘૂંટ માર્યા.

ત્યારે ડૉ.મોહિત જૈને કહ્યું, "નિલેશ બાબુ ! તમે બહુ જ ઓછી કિંમતે અમારો વિશ્વાસ ખરીદી લીધો હતો. અમને તે પછીથી સમજાયું કે તમે મોટી પાર્ટી છો. પરંતુ કોઈપણ રીતે અમારું કામ નાનું ન હતું ! મે જ્યારે તે છોકરી ઉત્તમાની મેડિકલ તપાસ કરી ત્યારે અમે એક અહેવાલ બનાવ્યો જેમાં સાફ સત્ય નોંધવામાં આવ્યું હતું કે તમે તે છોકરી ઉત્તમા પર બળાત્કાર ગુજાર્યો હતો. પછી તમારી ઓફર સ્વીકારીને મારા અંતરાત્માનું ગળું દબાવીને મારે ખોટો રિપોર્ટ બનાવવો પડ્યો હતો. પરંતુ મારો અંતરાત્મા મને શરમજનક લાગે છે, તે મને ડંખે છે કે મેં તેને આટલી નાની રકમમાં વેચી દીધો.. મેં તેની સાચી કિંમત લગાવી ન્હોતી. એટલે તમારે અમને પચાસ લાખ વધું આપવા પડશે..બાકી હું અસલી રિપોર્ટ કોર્ટમાં રજૂ કરી આપીશ..! જેનાંથી તું તારી ઇજ્જત અને શોહરત ગુમાવી નાંખશે.. અને સાત વર્ષની સખત કૈદ થશે એ અલગ..!"

"મારો રોલ પણ કઇંક ઓછો નહોતો, મેં પણ નિલેષનાં માટે મારી નોકરી અને વરદી બંન્ને દાવ

પર લગાવી દીધા હતા, કેસની પહેલી વકીલને સત્ય હકીકત બતાવી દિધા બાદ તમામ ગવાહોને બદલવા અને સબૂતોને બદલવા ઘણાં મુશ્કેલ હતાં છતાં મેં એ કામ પાર પાડી દિધું.. વધારે પૈસાનો હકદાર તો હું પણ છું.."

"ઠીક છે.." ખભો ઉચકીને નિલેષ બોલ્યો, "આજે સાંજ સુધીમાં તમને તમારા એકાઉન્ટમાં પૈસા પહોંચી જશે."

શું આટલું જ હતું એ વિડિયોમાં..? પરંતુ આ વિડિયોએ બધાના રંગ ઉડાવી નાંખ્યા હતા. રાણાની હાલત પણ પટલી થઇ ગઇ હતી.

જ્યારે ઉત્તમા ઠાકુર અને તેનાં માતાપિતાના ચહેરા પર ચમક આવી ગઇ.. જવાહર અને તેનો પરિવાર પણ ખુશ હતો. શ્રવણ અને અજયસિંહના હોઠ પર સ્મિત ફરતું હતું અને બંને આંખોમાં મિનાક્શીને અભિનંદન આપી રહ્યાં હતાં.

મિનાક્શી કઠેરામાં ઉભેલા રિતેશ ત્યાગીની નજીક પહોંચી અને બોલી, "એ વાત સાબિત થઈ રહી છે કે તે રાત્રે નિલેશ દ્વારા જ મિસ ઉત્તમા ઠાકુર પર બળાત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો. એટલે કે તમારું નિવેદન ખોટું સાબિત થઈ રહ્યું છે. જો તમારે તમારી સજા ઓછી કરવી હોય તો સાચું કહી દો. મારી સાથે આ કોર્ટ પણ તમારી પાસેથી સત્ય જાણવા માંગે છે.."

રિતેશે પોતાનો પરસેવાથી લથબથ ચહેરો ટી-શર્ટની સ્લીવથી લૂછતાં આંસુ સાથે કહ્યું, "હું... મને શરમ આવે છે મારી જાત પર... હું આ કોર્ટમાં માફી માંગુ છું. નિલેશના પિતા રામજી કુલકર્ણીએ ખોટુ નિવેદન આપવા બદલ મને પાંચ લાખ રૂપિયા આપ્યા હતા અન્યથા વાસ્તવિકતા એ છે કે તે રાત્રે ઉત્તમા મારા ઘરે આવી જ ન હતી અન મારે તેની સાથે કોઈ અફેર નહોતું. ખૂબ પ્રામાણિક અને ચારિત્ર્યવાન છોકરી છે... હું... હું માફી માંગુ છું."

રાણાએ કપાળ પર હાથ મારવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પણ અટકી ગયો. તેની હાલત એવી હતી કે જો તેનાં પર કંટ્રોલ ન હોત તો તે રિતેશ સાથે મિનાક્શીને ચાવીને કાચી ખાઈ લેતો અને ડચકી પણ ન કરતો.

"યોર ઓનર...!" મિનાક્શી જજની સામે પહોંચી અને બોલી, "આ કેસ અરીસાની જેમ સ્પષ્ટ છે. તે પણ સ્પષ્ટ છે કે નિલેશે જ મારી ક્લાયન્ટ મિસ ઉત્તમા ઠાકુર પર બળાત્કાર કર્યો હતો. બાદમાં તેના પિતા રામજી કુલકર્ણી અને તેના વકીલ મિ.રાણાએ મામલો પલટાવવાનો પ્રયાસ કર્યો. ઇન્સ્પેક્ટર બરગાંવપુરકર અને ડો.મોહિત જૈનને ખરીધા હતા. ડૉ. જૈને રિપોર્ટ બદલ્યો અને ઈન્સ્પેક્ટર બડગાંવપુરકરે પણ નિલેશને બચાવ્યો. કાયદો બાજુ પર મૂકી અને તમારા ગણવેશને કલંકિત કરવા જેવું કામ કર્યું લોકો ડોક્ટરને બીજા ભગવાન માને છે. કારણ કે એક ભગવાન આપણને જીવન આપીને આ દુનિયામાં મોકલે છે. પછી આપણાં જીવનને ડોકટરો રક્ષણ આપે છે. પરંતુ મોહિત જૈન જેવા કેટલાક ડોક્ટરોએ લાલચ અને સ્વાર્થમાં પડીને પોતાના પવિત્ર વ્યવસાયને બદનામ કર્યો છે. મોહિત જૈન જેવા ડોક્ટર પાસેથી ડિગ્રી છીનવીને દવા કરવાનો અધિકાર છીનવી લેવો જોઇએ અને સખત સજા થવી જોઈએ."

મિનાક્શીએ એક શ્વાસ લીધો અને ફરી બોલવાનું શરુ કર્યુ, "ગુંડાગીરી અને ગુનાખોરી વધી રહી છે. છતાં આપણે એક આશ્વાસન રાખીએ છે કે કોઈપણ સંકટ સમયે પોલીસ અમારી સુરક્ષા અને મદદ કરશે. પણ ઈન્સ્પેક્ટર બડગાંવપુરકરે શું કર્યું ? બળાત્કાર પીડિતા

મિસ ઉત્તમા ઠાકુર સાથે સહાનુભૂતિ દર્શાવવાને બદલે સંપત્તિ માટેનાં લોભમાં નિલેશને સાથ આપ્યો. આ સાહેબ એ પણ ભૂલી ગયા કે મિસ ઉત્તમા ઠાકુર જેટલી જ ઉંમરની તેની એક બહેન પણ છે. જો તેમની બહેન સાથે આવું થાય તો પણ... તો પણ શું તે આવું જ કરશે ? ખાકી શું યુનિફોર્મ માત્ર છે.. રોજગારનું સાધન છે ? ના - બિલકુલ નહીં. ખાકી શરીર પર યુનિફોર્મ પહેરતાની સાથે જ નાગરિકોની સુરક્ષાની જવાબદારી આવી જાય છે. પરંતુ ઈન્સપેક્ટર બડગાંવપુરકરે પોતાની જવાબદારીથી ચૂકી ગયા. તેમણે ફરીને નિલેશ જેવા બળાત્કારીને ટેકો આપ્યો. તેમને આ રીતે કોઈ અધિકાર ન હોવો જોઈએ. હું કોર્ટને સજા આપવા માટે પ્રાર્થના કરું છું. ભલે રામજી કુલકર્ણી પુત્રમોહમાં ગુંડાઓને ભાડે રાખીને જવાહર કાકાના પરિવારનું અપહરણ કર્યું અથવા કરાવ્યું અને રિતેશને ખોટી જુબાની આપવા માટે પૈસા ચૂકવ્યા - પરંતુ તેઓના પાપો પણ માફીપાત્ર નથી. હું તેમની અને રિતેશની ટીકા કરું છું અને તેમનાં માટે પણ હું સજાની માંગ કરું છું. નિલેશનો પ્રશ્ન છે... તો તેનો ગુનો છે તે જઘન્ય અને અક્ષમ્ય.. ! આ ધનવાન એ સંપત્તિ સમજી ગયો પોતાની મેળે કંઈ પણ કરી શકે છે. બળાત્કાર બાદ તેણે મિસ ઉત્તમા ઠાકુરને ખરીદવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો..જ્યારે તે નિષ્ફળ ગયો, ત્યારે તેના પૈસા ખર્ચ્યા અને કાયદો અને ન્યાય ખરીદવાનો પ્રયાસ કર્યો. ઈચ્છા... અઈચ્છા બળાત્કાર જેવા જઘન્ય ગુના માટે ફાંસીની સજાની જોગવાઈ થાય. મારી વિનંતી છે કે નિલેશને શક્ય એટલી આકરી સજા આપવામાં આવે. હું આવું એટલા માટે કરું છું કે પછી કોઈ અમીર વ્યક્તિ ગરીબની દીકરીનું સન્માન કરે. ધેટ સૌલ યોર ઓનર...!"

અને પછી ન્યાયાધીશે ઇન્સ્પેક્ટર બડગાંવપુરકર અને ડૉ. મોહિત જૈનને સસ્પેન્ડ અને કસ્ટડીમાં લેવા અને તેની સામે કાયદેસરની કાર્યવાહી કરવા આદેશ કર્યો હતો. રિતેશ અને રામજી કુલકર્ણી પણ કસ્ટડીમાં લેવા અને બીજા દિવસે ચુકાદો જાહેર કરવાનો આદેશ આપ્યો હતો.

નિલેશની સાથે જેઓએ તેને સાથ આપ્યો હતો તે સ્પષ્ટ દેખાઈ રહ્યા હતા. તેને સખત સજા મળવાની ખાતરી હતી. આ રાણાની પ્રથમ હાર હતી !

"ના.. ના.. મેં કશું પણ નથી કર્યુ.." મિનાક્શી ઉત્તમા અને તેનાં પરિવારને સંબોધીને કહી રહી હતી. "મને હાથ ન જોડો હું તો ફક્ત અને ફક્ત એક માધ્યમ જ હતી.. તમારે આભાર માનવો જ હોય તો ગુરુજીનો માનો..આ કેસમાં એમનું જ મગજ કામ કરી રહ્યું હતું. તેમના કહેવાથી જ શ્રવણ અને અજયસિંહ તેઓ ઇન્સ. બડગાંવપુરકર, મોહીત જૈન અને નિલેષ ને વોચ કરી રહ્યા હતા, જ્યારે તેઓ એક રેસ્ટોરેન્ટમાં સાથે દેખાયા તો તેમણે તેઓનો વિડીયો બનાવી લીધો.. તેનાં ઉપયોગથી આપણે આ કેસ જીતી ગયા, જોકે પહેલાં થી જ આ કેસનાં દરેક બોલ ગુરુજીનાં જ હતા, તેમણે જ મને બધું શીખવ્યું હતું. સાચું કહું તો આ આખા કેસની સ્ક્રિપ્ત એમણે જ લખી હતી. તેઓ હમણાં અહી આવતા જ હશે તેમને તમે જાતે જ એમનો આભાર માની લેજો.."

"કોન્ગ્રેચ્યુલેશન મિસ મિનાક્શી.. " વારાફરતી આવીને બીજા બધા વકીલો મિનાક્શીનો આભાર વ્યકત કરવા લાગ્યા, "આ તો તમે ચમત્કાર જ કરી નાખ્યો..અમે તો કદી આવું વિચાર્યુ જ નહોતું...."

થોડેક દૂર ઊભેલા જી.આર.રાણાએ આ બધી વાત સુણતાં જ એનાં રોમ રોમમાં આગ દોડી ગઇ. ક્લિન્ડ શેવ્ડ ચહેરો કોલસાની ભટ્ટીની જેમ દહેકવા લાગ્યો. અને આંખોમાં લાવા

ભરાવા લાગ્યો.

ત્યાં નિલેષે હવનકૂંડમાં ઘી નાંખવાનું કામ કરી નાંખ્યું, " ઓયે.. રાણા તું તો ઘણી જ ડંફાસો મારતો હતો ને..! કે કોઇએ ગમે એવો મોટો ગુનાહ કેમ ન કર્યો હોય મારી પાસે આવે છે તો તું તેમને ચપટી વગાડતાં જ નિર્દોષ સાબિત કરી આપે છે.. પણ આજે શું થયું સાલા.. તારું એ ઉત્તમ મગજ ભેંસનું ગોબર કઇ રીતે બની ગયું..? પહેલીવાર લડનારી એક મામુલી વકીલે તારી બેન્ડ વગાડી દીધી.. જો તારામાં હવે થોડી પણ શરમ બાકી હોય તો કોઇ ગંદા નાળામાં ડૂબીને મરી જા, કૂતરા સાલા...આક...થુ..." ત્યારબાદ પોલિસ નિલેષને લગભગ ઘસડીને લઇ ગઇ..

જાણે રાણાને ચોરાહા પર ખુલ્લેઆમ નગ્ન કરી નાંખ્યો હતો, અને જુતા અને ચંપલ વડે માર મારવામાં આવ્યો હતો એવું એને લાગી આવ્યું. તેના પગરખાં વડે ભોંયતળિયાને ઘસાવીને, તેણે કોર્ટની બહાર કૂદકો માર્યો હતો..

ત્યાં જ સદાનંદ ચૌધરી તેની સામે આવ્યો. જાણે સાપ અને નેવલો સામસામે આવી ગયા. તેનું સોનેરી શરીર ઇલેક્ટ્રિક હીટરના તત્વ જેવું તેજસ્વી બની ભભકવા લાગ્યું. તેનાં નસકોરાં ફૂલવા લાગ્યાં અને સાપની હિસની જેમ ફૂલી ગયા. તેમાંથી ફુફારાનાં અવાજો આવવા લાગ્યા.

લગભગ અડધો કલાક સુધી બંન્ને વચ્ચે શાબ્દીક યુદ્ધ ચાલતું રહ્યું. પછી હડકાયેલા કૂતરાની જેમ ઘુર્રાતો રાણા અંતે મેદાન છોડીને ભાગવા લાગ્યો.

રાણાએ પોતાનો ચહેરો ઝુકાવ્યો અને માથું ઝડપથી ખસેડ્યું. અને નસકોરા ફેરવતી વખતે લાંબી હિસ છોડી, પછી જૂતા ઘસડતાં ફ્લોર પરથી, તે પટક કરતો બહાર ચાલ્યો ગયો. ત્યારે તેનો ચહેરો માનવ લોહી પીતાં ડ્રેક્યુલા જેવો કડવો અને વિકૃત બની ગયો હતો.

જલાને વાલે જલાતે હી હૈ ચરાગ આખિર,

યે ક્યા કહા કિ હવા તેજ હૈ જમાને કી ;

પ્રકરણ 26 ખુશખબર.

પ્રિયા વર્મા પોતાની માં સાવિત્રી, ભાઇ મયુર તથા બહેન પદ્મા ની સાથે બેસીને લૂડો રમી રહી હતી.ત્યાં જ એક અવાજે સૌનું ધ્યાન ખેંચ્યું.

"શું હું અંદર આવી શકું છુ ?"

દરવાજા પર તેનાં પતિ આરુષને જોઇને પ્રિયાએ મોઢું બગાડ્યું અને બોલી, "હું મારા રૂમમાં જાઉ છું.. તમે ત્રણ જ આની સેવા કરો..!"

"અંદર આવો જમાઇજી.." કહેતાં સાવિત્રીએ પ્રિયાનો હાથ પકડતાં બેસી જવા ઇશારો કર્યો.

પ્રિયા અનિચ્છા સાથે બેસી ગઇ.

"નમસ્કાર.. જીજુ."

"નમસ્તે જીજુ."

"નમસ્કાર..નમસ્તે..! પદ્મા અને મયુરની નમસ્તેનો જવાબ આપતાં આરુષ ઓરડાની વચ્ચે રાખેલી ખુરશી પર બેસી ગયો. "ઘણી જ મોટી ખુશખબર લઇને આવ્યો છે હું.. તે પણ એક નહીં બે-બે."

"સાચે જીજુ.. શું છે તે ખુશખબરો..?"

"ના એમ નહીં સાલી સાહિબા... બંને જબરજસ્ત ખબર છે, એક આપણને બધાને ખુશ કરશે,જ્યારે બીજી અમારી ધર્મપત્નીને અપાર સુખ આપશે..."

"મને..?" પ્રિયા ચોંકી ગઈ.

"પણ એવું નહિ. એક સારી ખબરના માટે ચા અને બીજી ખબરને બદલે બટેટા-કોબીના પકોડા. ચા તો અમારી સાલી સાહેબા બનાવશે અને પકોડા પ્રિયા બનાવશે.."

"મારી તબિયત સારી નથી." પ્રિયાએ ખરાબ ચહેરા સાથે કહ્યું, "પદ્મા ચા લાવશે...જો તમે સારા સમાચાર સાંભળવા માંગતા હો, તો તે કરો - અન્યથા જવા દો.."

"શું આ કોઈ વાત કરવાની રીત છે, પ્રિયા...?" સાવિત્રી તેને ઠપકો આપ્યો. "દીવાથી શોધ્યા પછી પણ તને જમાઈજી જેવો પતિ નહીં મળે.તું બિનજરૂરી રીતે જ તેમનાંથી નારાજ રહે છે. પદ્મા સાથે રસોડામાં જા અને પકોડા સાથે ચા બનાવીને લાવ."

"ચાલો બહેન..." પદ્માએ પ્રિયાનું કાંડું પકડીને કહ્યું, "હું જીજુ પાસેથી સારા સમાચાર સાંભળવા માટે બેચેન થઈ રહી છું."

પ્રિયા અનિચ્છાએ પદ્મા સાથે રૂમમાંથી બહાર નીકળી ગઈ.

અલ્બત્ત બંને બટેટા અને કોબીના પકોડા સાથે ચા બનાવી લાવી. અને તેની સાથે ટામેટા

અને ફુદીનાની ચટણી પણ હતી.

પછી બધાએ પલંગ પર બેસીને ગરમ ચાની ચૂસકી લીધી. અને બધા સાથે મળીને ગરમાગરમ પકોડા ચાખવા માંડ્યા.

"તમારી ઈચ્છા પૂરી થઈ છે જીજુ..." અધિરાઇ સાથે પદ્મા એ કહ્યું, "હવે એ બે સારી ખબર કહો ને ?"

"પહેલા હું મારી પત્નીનો મૂડ સુધારું... કદાચ તેમનો ગુસ્સો આ ખબરથી દૂર થાય. ખબર એમ છે કે હું પ્રખ્યાત નિર્માતા-દિગ્દર્શક દિલીપ ખન્નાને મળ્યો. મેં તારા માટે તેમને વાત કરી છે, પ્રિયા.. તું ટૂંક સમયમાં 'સપના કી રાની' તરીકે ઓળખાશે. તેઓ એક ફિલ્મ બનાવવા જઈ રહ્યા છીએ. જોકે તેમણે હિરોઇન રાધાને સાઇન કરી હતી અને ફિલ્મની વાર્તા પણ રાધાને ધ્યાનમાં રાખીને લખવામાં આવી હતી. પરંતુ બે ફિલ્મોની સફળતાને કારણે રાધાનાં નખરાઓ વધી ગયા છે. તેણે ફિલ્મ શરૂ થાય તે પહેલા જ તેની કિંમત બમણી કરવાનો નિર્ણય લીધો અને તેની માંગણી મૂકી. દિલીપ ખન્ના રાધાથી નારાજ છે. તેથી તેમણે તેણીને તેમની ફિલ્મમાંથી હટાવવાનું મન બનાવી લીધું છે, પણ તેઓ ઈચ્છે છે તે પહેલા તેને એક એવી અભિનેત્રી મળે છે, જે તેમની ફિલ્મમાં ફિટ હોય શકે, ફિલ્મની નાયિકા એક ડાન્સર છે. મેં દિલીપ ખન્નાને તમારા થિયેટરના નાટકની કેટલીક વિડિયો ફિલ્મ બતાવીને દાવો કર્યો કે તમે રાધા કરતાં પણ વધુ સારી ડાન્સર અને અભિનેત્રી છો. તેમના મનમાં આ વાત બેસી ગઇ તેમણે તેમના પી.એ.નો નંબર આપ્યો અને કહ્યું કે તેની સાથે વાત કરી લેજો.આ રહ્યો તેમનો નંબર..."

આરુષે વાદળી જીન્સ ઉપર પહેરેલા પીળા કુર્તાના ખિસ્સામાંથી કાગળ કાઢ્યો પ્રિયા સામે મૂક્યો અને કહ્યું, "મને લાગે છે કે તમારે હવે દિલીપ ખન્નાના પી.એ. પ્રમોદજી સાથે વાત કરવી જોઈએ. મારું મન કહે છે કે તમને તેની ફિલ્મ મળશે. અને પછી જો એક ફિલ્મ મળી તો ઘણી બધી ફિલ્મોનો ઢગલો થઇ હશે."

"જીજુ સાચું કહે છે બહેન...." ઓશીકા નીચેથી મોબાઈલ ફોન કાઢતાં પદ્મા બોલી, "શુભસ્ય શીઘ્રમ... અત્યારે જ ફોન કરો.. ચાલો જાણીએ કે દિલીપ ખન્ના શું જવાબ આપે છે..!"

* * *

"હેલ્લો, ચૌધરીજી...!

"નમસ્કાર જી...!"

પલક, નિયતી, શ્રવણ, અજય સિંહ અને મિનાક્શી સાથે ડ્રોઈંગ-રૂમમાં બેઠેલા સદાનંદે એક સાઠ વર્ષની સ્ત્રી અને વીસ વર્ષની સાંવલી-સલોની યુવતીને હાથ જોડીને અભિવાદનનો જવાબ આપ્યો.

સદાનંદના કહેવા પર બંને બહારથી અંદર આવ્યા અને નોકર અર્જૂનરામ બંનેના માટે પાણી લઇ આવ્યો.

બે ઘૂંટ પાણીના પીને યુવતી સદાનંદને કહેવા લાગી, "મારું નામ દિવ્યા છે..આ મારી મા

વૈજયન્તી છે..અમારુ ઘર ગોવિંદનગરમાં પીપલેશ્વર મંદિરની ગલીમાં છે..અમારા પર ઘણું જ મોટું સંકટ આવી પડ્યું છે..તમે દીન-દુખિયાઓના મદદગાર છો, અમે ઘણી જ આશા લઇને તમારી પાસે આવ્યા છે.."

"તું આમ કેમ બોલે છે દિવ્યા બહેન..! માણસ જ માણસના કામ આવે છે. મારાથી જે પણ થઈ શકશે એ હું કરીશ. તમે તમારી સમસ્યાના વિષે વાત કરો.."

"મારા મોટા ભાઈનું નામ 'રોની' છે. રોની ભટ્ટ.. તે શર્મા હોટલનો મેનેજર હતો, જેનાં માલિક આકાશ શર્મા અને તેમનાં પિતા વિજય શર્મા છે, આકાશ શર્મા ની પત્ની મીરાં ની હત્યા પુનાની એક હોટલમાં થઈ ગઈ છે અને ઈલ્ઝામ મારા ભાઈ રોની પર લગાવવામાં આવ્યો છે."

"ઓહ.. હવે સમજી હું.. આ કેસના વિશે ન્યૂઝપેપરમાં છપાયું હતું. ન્યુઝ ચેનલ માં પણ બતાવવામાં આવ્યું હતું.." પલક બોલી, " તો તું તે રોનીની બહેન છે અને આ તેની માતા.. એમને..?"

"હા મેડમ જી.." વૃદ્ધ વૈજયન્તી હાથ જોડતાં બોલી, " હું એ જ અભાગિયા રોનીની માતા છું અને આ તેની નાની બહેન દિવ્યા છે.."

"પરંતુ આ તો ઓપન કેસ છે માં જી.." શ્રવણ બોલ્યો, "મીરાં અને રોનીનું અફેર ચાલતું હતું, બંને ચૂપચાપ ભાગી નીકળ્યા હતા, મીરાંએ પોતાનાં સાસરીવાળાઓને દૂધ-ચાય માં ઊંઘની ગોળીઓ આપી દીધી હતી, અને તિજોરીમાંથી કેશ અને આભૂષણ ચોરી કરી લીધા હતા, બંને પુનાની એક હોટલમાં રોકાયા હતા, ત્યાં રોની એ મીરા ની હત્યા કરી નાંખી અને કેશ અને આભૂષણ લઇને ફરાર થઇ ગયો હતો, પછીથી તે મુંબઈના એક જ્વેલર્સને ત્યાં આભૂષણ વેચતો પકડાઈ ગયો હતો, ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે અમને મીરાંનો લખેલો તે પત્ર પણ બતાવ્યો હતો.. આટો ઓપન એન્ડ સટ કેસ છે..."

"આ બધું હું નથી જાણતી.. પણ મારા ભાઈએ મીરાં ની હત્યા નથી કરી..!" બોલી દિવ્યા, "અને તેઓ મીરાં સાથે ભાગ્યા પણ નહોતા..!"

"આ કેવી વાત કરી રહી છે તું દિવ્યા..?" બોલ્યો સદાનંદ, "જો આમ જ હોત તો મીરાં પોતાના પત્રમાં રોનીનો ઉચ્ચાર જ કેમ કરતી..?"

"એ પત્ર મીરાંએ નહી લખ્યો હોય, અથવા તો એમ બની શકે છે કે એ પત્ર મીરાં પાસે જબરજસ્તી લખાવવામાં આવ્યો હોય..!"

મુસ્કુરાઈ ઉઠ્યો ઝીલ જેવી નીલી આંખોવાળો પછી અફસોસ સાથે બોલ્યો, "હું તારી અને માજી ની મનોદશા સમજી શકું છું.. કોઈપણ માં અથવા બહેન પોતાનાં પુત્ર તેમજ ભાઈને નિર્દોષ જ માનશે, પરંતુ તમે બંને એ કેમ ભૂલી રહ્યા છો કે રોનીએ પોતે જ આ જુર્મ સ્વીકારી લીધો છે.. તેના વિરુદ્ધમાં નક્કર સબૂત અને ગવાહ પણ છે.. હું માફી ચાહું છું.. હું ગુનેગારોનો કેસ નથી લડતો.. તમે બંને કોઈ બીજા વકીલની સેવા લઈ શકો છો.. હાલા કે સંભાવના તો એ જ છે કે તેને મૃત્યુદંડ જ મળશે.. પરંતુ તેમ છતાં તમે હાઇકોર્ટમાં આ કેસ લઈ જઈ શકો છો.. રાષ્ટ્રપતિજીથી ભલામણની અપીલ કરી શકો છો.. રોનીની ઉંમર અને તમારા બંનેનો ખ્યાલ રાખતાં તેની ફાંસીની સજા કદાચ ઉંમરકૈદમાં બદલી નાખવામાં આવશે..!"

"પરંતુ મારો ભાઈ તો નિર્દોષ છે, ચૌધરી સાહેબ.." પૂરા આત્મવિશ્વાસ સાથે બોલી દિવ્યા, "અમે લોકો આ બાબત સાબિત કરી શકીએ છીએ..!"

"તે કેવી રીતે..?"

"રવિવારના દિવસે મારી તબિયત કંઈક ખરાબ હતી..." દિવ્યા ના બદલામાં તેની માં વૈજયન્તી બોલી, "હું હૃદયની મરીજ છું અને મારું બ્લડ પ્રેશર હંમેશા વધેલું રહે છે, રવિવારે પણ બ્લડ-પ્રેશર વધેલું હતું.. ઘણાં જ જોરથી ચક્કર આવી રહ્યા હતા, દિવ્યાએ સાંજે રોનીને ફોન પર કહ્યું હતું કે તે હોટલથી પાછા ફરતા મારા માટે મેડિકલ સ્ટોર પરથી દવા લઈ આવે.. અને તેણે આમ જ કર્યું હતું.. પરંતુ તે દવાથી મને કોઈ આરામ મળ્યો નહોતો.. રાત્રે અગિયાર વાગ્યે મારી છાતીમાં ખૂબ જ ભયાનક દર્દ ઉભર્યું હતું.. શ્વાસ લેવામાં તકલીફ પડવા લાગી હતી.. ત્યારે રોની ટેક્સી લઈ આવ્યો હતો.. અને તરત સરકારી હોસ્પિટલમાં લઇ ગયો હતો.. ત્યાં ડોક્ટર વિનીત જૂનેજાએ મારું ચેકઅપ કર્યું હતું.. અને મને હોસ્પિટલમાં ભરતી કરી લીધી હતી.. રોની અને દિવ્યા આખી રાત મારી સાથે જ રહ્યા હતા.. પછી ભલા કેવી રીતે થઈ શકે છે કે રોની મીરાંની સાથે ભાગીને પુના ચાલ્યો ગયો હોય..? તે સવારમાં નવ વાગ્યે જ હોટલ જવા માટે નીકળી ગયો હતો.. ભલા એક વ્યક્તિ એક જ સમયે બે અલગ અલગ સ્થાનો પર કેવી રીતે હોઈ શકે છે ? અને તે મીરાંની હત્યા કેવી રીતે કરી શકે છે..?"

* * *

"શું વાત થઇ પ્રમોદજી સાથે..?" આરુષે અધિરાઇ સાથે પુછ્યું.

“તેમણે કહ્યું કે મારે સાંજે તેમને હોટેલ શર્મામાં મળવું જોઈએ. ત્યાં પ્રોડક્શન કંપનીના ફોટોગ્રાફર અને દિલીપ ખન્નાના આસિસ્ટન્ટ ડાયરેક્ટર પણ હાજર રહેશે. મને એક ડાન્સ કરાવશે અને એક ટૂંકી થીમ પર બે ત્રણ મિનિટના સંવાદો બોલાવવામાં આવશે. પછી તે મારા પ્રદર્શનનો આ વીડિયો દિલીપ ખન્નાજીને બતાવવામાં આવશે. ત્યાર બાદ જ નિર્ણય લેવામાં આવશે."

"તમે એક મહાન અભિનેત્રી છો પ્રિયા..." તેની આંખોની સામે જોઈને આરુષે કહ્યું, "અને એક અદ્ભુત ડાન્સર છો. તમે આ પરીક્ષામાં જરૂર પાસ થશો. મને ખાતરી છે કે તમને આ ફિલ્મ જરૂર મળશે."

"ઓ...જીજુ..." પદ્માએ પોતાના હાથથી પકોડાનો ટુકડો લીધો અને આરુષના મોંમાં મૂકીને તેણે કહ્યું, "યુ આર એબ્સ્યુલેટ્લી ગ્રેટ મેન. મારી બહેન વિષે તમે કેટલા ચિંતિત છો.. હવે તે બીજી સારી ખબર કહોને તમે.."

"હા-કેમ નહીં !" આરુષે ચાની ચુસ્કી લેતાં કહ્યું, "બીજી સારી ખબર મારી સાલી સાહેબા માટે છે..!"

"હું..? તમારો મતલબ શું છે, જીજુ ?"

"તેં શેઠ રાસબિહારી પાલીવાલનું નામ તો સાંભળ્યું જ હશે..! વાસુ ટાયર્સ કંપનીના માલિક.. તેમની કંપની દ્વારા બનાવવામાં આવેલ ટાયર દેશમાં જ નહીં વિદેશમાં પણ વાહનો ચલાવે છે.."

"હા, હું ઓળખું છું.. તેમનો દીકરો વાસુ મારી કોલેજમાં જ ભણતો હતો, તેઓ બિઝનેસ મેનેજમેન્ટનો અભ્યાસ કરીને વિદેશથી પરત ફર્યો છે, અને ટાયર કંપનીનો એમ.ડી. બન્યો છે. પણ વાસુના પપ્પા વિષે તમે કેમ પૂછો છો જીજૂ..?"

"તે તો પરિચય માટે પૂછ્યું હતું..વાસ્તવિક હેતુ વાસુ માટે કહેવાનો હતો. આ કેવો છોકરો છે વાસુ..?"

"તે સારો છે. સુંદર - હેન્ડસમ અને સ્માર્ટ પણ. કોલેજ માં તે છોકરીઓ તરફ જોતો પણ નહિ. અન્યથા આટલો ધનિક છોકરો ઘણીવાર બગડેલ હોય છે. બધાજ તેની શાલીનતાના વખાણ કરતા હતા.. પણ વસુનો ઉલ્લેખ શા માટે ?"

"તે તારી સાથે લગ્ન કરવા માંગે છે..પદ્મા..!"

પદ્માનું મોં પહોળું થઈ ગયું અને તેની આંખો ફાટી ગઈ.

"આ... શું બોલો છો જમાઈ...?" આશ્ચર્ય અને અવિશ્વાસ સાથે સાવિત્રીએ કહ્યું, "શું આ મજાક નથી ને ?"

"તમને આવું કેમ લાગે છે મમ્મી ?"

"ક્યાં રાજા ભોજ અને ક્યાં ગંગુ તૈલી !" મયુર બોલ્યો, "આપણે તો વાસુ જીજુની સામે કશું જ નથી. તેમની પાસે કેટલા પૈસા છે, તેઓ જાણતા પણ નથી. મુંબઈમાં જ ચાર આલીશાન બંગલા છે, મસૂરી, શિમલા, નૈનીતાલ, ઉટી, માઉન્ટ આબુ, કાશ્મીર વગેરેમાં હિલ સ્ટેશનો પર પોતાના મકાનો છે, તેમનાં પોતાના બે હેલિકોપ્ટર છે, એમને ત્યાં સૌથી ઓછો પગાર પામનાર નોકર પણ આપણાથી વધુ કમાતો હશે. વાસુ માટે આપણા દેશનાં રઇશ પરિવારો લાઇનમાં હશે..ભલું ને તે વાસુ આપણી પદ્મા સાથે લગ્ન કરશે ?"

"કારણકે વાસુ કોલેજ ટાઈમ થી જ આપણી પદ્માને પસંદ કરતો હતો.. પરંતુ તે કોઈ છીછોડો છોકરો નહોતો કે તે સમયે જ પોતાના પ્રેમનો એકરાર કરીને ફ્લર્ટ શરૂ કરી દેતો.. જેથી કરીને એને સંપૂર્ણ સેટલ થયા બાદ જ આ વાતને છેડી છે.. હવે મને પદ્મા તુ એ બતાવ કે તારા દિલમાં બીજો કોઈ તો નથી ને..?"

"ના એમ કંઈ પણ નથી.. પરંતુ ભલા વાસુની પત્ની હું કેવી રીતે.. તે તમારાથી મજાક કરી રહ્યો હશે.. ભલા તેનો અને મારો શું મેલ છે..?"

"મુંબઈમાં સૌથી ખૂબસૂરત બે જ લેડી છે એક મારા ધર્મ પત્ની અને બીજી તમે સાલી સાહેબા.. હું હમણાં જ વાસુ ને ફોન પર ગ્રીન સિગ્નલ આપું છું તે ખુશીના માર્યા ઝૂમી ઊઠશે..!"

પછી આરુષે ફોન પર વાસુ સાથે પાંચ મિનિટ સુધી વાત કરી પછી તે પાછા ફરીને બોલ્યો, "આજે સાંજે તે પોતાના મમ્મી-ડેડી સાથે આપણે ત્યાં શાદીની વાત કરવા માટે આવી રહ્યો છે.. તમારે લોકોએ હમણાંથી જ તેની સ્વાગતની તૈયારી શરૂ કરી દેવી જોઈએ.. આજે મારી ધર્મપત્ની પ્રિયા અને સાલી સાહેબા પદ્મા માટે ખાસ દિવસ છે.. મારી પ્રાર્થના છે કે પદ્મા ની વાત જરૂર આગળ વધી જાય અને મારી ધર્મપત્ની પ્રિયાને 'સપનો કી રાની' ફિલ્મ મળી જાય.."

"શું ઈશ્વર આપણા જેવા બદનસીબો ઉપર આટલો મહેરબાન બની રહ્યો છે હું ઘણી જ ખુશ છું.. સાવિત્રીએ બોલી નાખ્યું, જોઈએ છે શું થાય છે..?"

*　　*　　*

ઇસ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે પોતાના પોલીસ સ્ટેશનમાં સદાનંદ ચૌધરી, શ્રવણ શુક્લા, અજયસિંહ રાઠોડ તથા મીનાક્ષી ગુપ્તાનું હાર્દિક સ્વાગત કર્યું, પહેલા પાણી અને પછી કોફીની સાથે સરસ નાસ્તો મંગાવી લીધો.

શ્રવણ શુક્લાએ વાત ની દોર સંભાળતા રોનીની બહેન દિવ્યા અને તેની માતા વૈજયંતી ગુરુજી પાસે મદદ માટે આવી હતી તે સૌ વાત સવિસ્તાર જણાવી..

ઈન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટિલે કહ્યું કે, " તેઓ મારા પાસે પણ આવ્યા હતા અને આ સૌ વાતો મને પણ જણાવી હતી પરંતુ દરેક સબુક અને ગવાહો તેની વિરુદ્ધમાં જઈ રહ્યો છે આથી અમે એને છોડી શકતા નથી.. એમ કહીને અમે તેમને પાછા કર્યા હતા, અમે હોટલમાં થયેલા મીરાંના મર્ડર પર એક ફાઈલ તૈયાર કરી છે જો ચાહો તો ગુરુજી આપ તે જોઈ શકો છો.." એમ કહેતાં અવિનાશ પાટીલે ટેબલ પર પડેલી એક પીળા રંગની ફાઈલ સદાનંદના હાથમાં થમાવી દીધી.

સદાનંદ ચૌધરી ફાઈલ ખોલીને જોવા લાગ્યો.

"અપાયેલ રિપોર્ટ મુજબ રોનીએ મીરાં સાથે ઈન્ટરકોર્સ કર્યો હતો, હોટલના ઓરડામાં એમનાં ફૂટ માર્ક્સના નિશાન પણ મળી આવ્યા છે, કોફીના મગ પણ સબૂત હેઠળ લઈ લેવામાં આવ્યા છે, વિલ્સ નેવી કટ સિગરેટનાં આઠ થૂંથાઓ પણ મળી આવ્યા છે, તેના પરના ફિંગરપ્રિન્ટ્સ પણ રોનીનાં જ છે, રાઇટીંગ એક્સપર્ટના અનુસાર તે પત્ર પણ મીરાંએ જાતે લખેલો છે, હોટલના બુકિંગ રજીસ્ટરમાં જે સહીઓ કરવામાં આવેલી છે તે રોની ના હેન્ડરાઇટિંગ સાથે મેચ થાય છે, જો કે તે 'સત્યા સાવંત' અને 'માહી સાવંત'ના નામોથી કરેલી છે, અને હા એક ખાસ વાત ગુરુજી વૈજયન્તીના બયાન બાદ મેં સરકારી હોસ્પિટલમાં ડોક્ટર વિનીત જુનેજા પાસે તપાસ કરી હતી તો એ જાણવા મળ્યું છે કે ત્યાં ઈલાજ માટે વૈજયન્તી નામે કોઈપણ પેશન્ટ એડમિટ નહોતું.. તેમજ આ વિશે મેં રોનીના પડોશીઓને પણ પૂછતાછ કરી હતી..!"

"તો શું જાણકરી થઇ ત્યાંથી..?"

" તેમંના બે પડોશીઓએ બતાવ્યું હતું કે દિવ્યા તેમને બોલાવવા આવી હતી કારણ કે તેની માં વૈજયંતીની તબિયત ખરાબ હતી.. તેમજ રોનીને ફોન લાગી રહ્યો નહતો.. અમે મોહલ્લાના એક ડોક્ટરને બોલાવી ગયા હતા જેણે વૈજયંતીનો ઈલાજ કર્યો હતો.. અમે તે ડોક્ટરથી પૂછપરછ કરતાં તેણે જણાવ્યું હતું કે ત્રણ કલાક સુધી રાત્રે તે તેમને ત્યાં રહ્યો હતો.. કારણકે દિવ્યા ઘણી જ ડરી ગઈ હતી અને રડી રહી હતી.. તેઓ તેને તસલ્લી આપી રહ્યા હતા અને તેની હિંમત વધારી રહ્યા હતા.. જેમની પાસે દિવ્યાએ ઘણીવાર રોનીને ફોન લગાવવા ની કોશિશ કરી પરંતુ રોનીનો ફોન નિરંતર બંધ આવી રહ્યો હતો.. હા મીરાંના પત્ર ની તપાસ શર્મા પરિવાર ના ફેમિલી ડોક્ટર મુકેશ અગ્રવાલ અને એમનાં નર્સિંગ હોમમાં મેડિકલ સ્ટોર ચલાવવાવાળા નીરજ એ પણ કરી હતી.. ઊંઘની ટેબ્લેટ મેળવવા માટે મીરાં ડોક્ટર મુકેશ અગ્રવાલ પાસે ગઈ હતી અને તેણે જણાવ્યું હતું કે તેને ઘણાં દિવસોથી ઊંઘ આવી નથી રહી

તો તમે ત્રીસ દિવસનો એક કોર્સ લખી આપો.. પછી તે રિપોર્ટ થી તેને મેડિકલ સ્ટોર પરથી ત્રીસ ટેબ્લેટ ખરીદી હતી.. દરેક સિચ્યુએશન આ બંનેને વિલન ચીતરી રહ્યું છે.. તેમાંથી એક સ્વર્ગે સિધાવી ચૂક્યા છે તો બીજો એનાં મર્ડર ના ચાર્જમાં જેલમાં બંધ છે હવે તમે જ બતાવો ગુરુજી.. હું આ માં-દીકરી પર કઈ રીતે વિશ્વાસ કરી શકું..?"

ઝરણા જેવી નીલી આંખોને સિકુડાવીને સદાનંદ ચૌધરી બોલ્યો,"શેઠ શિવચરણ અંબાણી મર્ડર કેસને હજુ વધુ સમય નથી થયો અવિનાશ પાટિલ.. મેં ત્યાં જણાવ્યું હતું કે ઘટનાસ્થળે મળેલા સબૂતો ઉપર તેમજ ગવાહો ઉપર આંખો બંધ કરીને વિશ્વાસ ન રાખો, હંમેશા એમ વિચારો કે દરેક સિક્કાની બે બાજુઓ હોય છે.. રોની ગુનેગાર હોય પણ શકે છે અને નહીં પણ હોય કદાચ..! આ પરિસ્થિતિને ખાસ નજીકથી જાણવા માટે મારે રોનીને મળવું પડશે.. એને મળ્યા બાદ હું ફેંસલો કરીશ કે તે ખરેખર ગુનેગાર છે કે નથી ?"

કટી હુવી ટહનીયાં કહાં છાંવ દેતી હૈ,

હદસે જ્યાદા ઉમ્મીદે હંમેશા ઘાવ દેતી હૈ ;

પ્રકરણ 27 સ્ક્રીન ટેસ્ટ.

સાંજે પોતાના માતા-પિતાની સાથે વાસુ સાવિત્રી, પ્રિયા, મયુર અને પદ્મા ના ઘર પર આવ્યો, તો એ લોકોનું સ્વાગત આરુષે ફૂલોની માળાઓ પહેરાવીને કર્યુ.

નાંનાકડા ઘરને ફૂલો તથા ડેકોરેશનની અન્ય વસ્તુઓ થી અલ્પસમયમાં જ સજાવી સવારી નાંખવામાં આવ્યું હતું. બેડ સોફાના કવર અને ગાદલાઓ બદલી નાંખવામાં આવ્યા હતા.

શાનદાર અને સ્વાદિષ્ટ નાસ્તા માટે નવા વાસણો લાવવામાં આવ્યા હતા.

વાસુ ખૂબસૂરત અને આકર્ષક તો હતો જ સાથે સાથે એક રઈશ પરિવારનો એકલો ચશ્મો ચિરાગ હતો, પરંતુ એના મુકાબલામાં પદ્મા ભલે સામાન્ય પરિવારની હતી પરંતુ બલા જેવી સુંદર હતી.

વાસુ નો પરિવાર તો એટલો ઉતાવળમાં હતો કે તેમણે તરત જ કંગન પહેરાવીને શાદી ની વાત આગળ વધારી દીધી હતી, અને એ પણ શરત રાખી દીધી હતી કે એક અઠવાડિયામાં જ આ લગ્ન લઈ લેવા જોઈએ. કેમકે વાસુ ની મમ્મી ઓપરેશન માટે અમેરિકા જઈ શકે..

આંધળાને શું જોઈએ ?

એ લોકોએ પણ તરત જ હા પાડી દીધી અને વાસુને તિલક કરીને સગુનના રૂપમાં સોનાનો એક સિક્કો પણ આપી દીધો.

એ લોકોને વિદાય આપ્યા બાદ પ્રિયા હોટલ શર્મા પહોંચી. તો રિસેપ્શનિસ્ટે રૂમ નંબર ચોત્રીસની ચાવી આપતાં કહ્યું "દિલીપ સરે રાઇટરને બોલાવ્યો છે.. તેઓ તેની સાથે થોડા બીઝી છે તેથી આપે માત્ર અડધો કલાક વેઇટ્ કરવાનો રહેશે. આપ રૂમમાં પહોંચો હું ત્યાં કોલ્ડ્રીંક અને કોફી મોકલું છું."

પ્રિયાએ રૂમમાં જઈને ટીવી ઓન કર્યું અને ફેશનવાળી ચેનલ લગાવી દીધી. ત્યાં જ વેટર કોલ્ડ્રીંક અને કોફી લઈને આવ્યો.

પરંતુ આ શું ?

કોફી પીને ખાલી મગ ટેબલ પર રાખ્યો હતો કે એને ઘણાં જ જોરથી ચક્કર આવવા લાગ્યા.

તેણે પોતાનું માથું ઠામી લીધું.

એને આખો રૂમ ફરતો પ્રતીત થઈ રહ્યો હતો. તેણે પોતાની બન્ને આંખો મીંચી લીધી અને સોફા પર જ આડી પડી ગઈ. તેનું મગજ જાણે કે કોઈક ઊંડી અંધેરી ખાઈમાં ઝડપથી ઊતરી રહ્યું હતું. તે પોતાનો હોશ ધીમે ધીમે ખોઈ રહી હતી.

બેહોશી ના ઓક્ટોપસે તેને ધીમે ધીમે આઠો ભૂજાઓથી મજબૂતી સાથે જકડમાં લઈ

લીધી હતી.

પ્રિયા નહોતી જાણતી કે તે બેહોશ કેમ થઇ રહી છે ? અને તેની સાથે શું થવા જઈ રહ્યું છે..?

*   *   *

સદાનંદ ચૌધરી, શ્રવણ શુક્લા, અજય સિંહ રાઠોડ, અને મીનાક્ષી ગુપ્તાની સાથે ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ પણ જેલમાં પહોંચ્યો.

જેલર આ સહુથી પરિચિત હતો. તેણે સૌનું સ્વાગત કર્યું અને સૌને જલપાન કરાવ્યું, પછી પોતાના દેપ્યુતિ જેલરને મોકલીને રોનીને પોતાની ઓફીસમાં બોલાવી લીધો.

મેલાઘેલા વસ્ત્રોમાં હતો રોની. એની સેવિંગ પણ વધી ગઈ હતી.

સદાનંદે એને પોતાની સામેની ખુરશી પર બેસાડ્યો, અને એને એક સિગરેટની ડબ્બીની સાથે લાઇટર આપ્યું. જોકે તેણે પોતાની સિગરેટ ક્યારની સળગાવેલી જ હતી.

"ધન્યવાદ.." બોલીને પચીસ વર્ષીય ગોરો ચિટ્ટો ખૂબસૂરત રોનીએ સિગરેટ સળગાવી લીધી અને પછી બોલ્યો," જ્યારે ડેપ્યુટી જેલરે મને કહ્યું કે આપ મને મળવા માટે આવ્યા છો તો મને પહેલાં તો વિશ્વાસ ન થયો.. ભલા આટલી મોટી હસ્તી મને મળવા કેમ આવી શકે ? કદાચ તમને શર્માજીએ હાયર કર્યા હશે.. પરંતુ મને એ ના સમજાયું કે તેમને તમને હાયર કરવાની શી જરૂર હતી.. પોલીસ પાસે પહેલાથી જ મારી વિરુદ્ધ સબૂત અને ગવાહો છે.. આમ પણ મેં પોતાનો ગુનો કબૂલી લીધો છે.. કોઈ નાનકડો વકીલ પણ મને સજા આપી દેશે.. જો કે વકીલની કોઈ જરૂરત છે જ નહીં હું જાતેજ કોર્ટમાં ગુનો કબુલી લઈશ.. અને મને પહેલી પેશી પર જ સજા સંભળાવી દેવામાં આવશે."

"મીરાં ની હત્યા કેમ કરી તેં..?" સદાનંદે સીધો જ સવાલ પૂછી નાખ્યો."અને તેં જ કરી હોય તો પછી ગુનો કેમ કબૂલી લીધો ? કોનાં દબાણ હેઠળ આવીને આમ કર્યું ?"

"મારો મીરાંની હત્યા કરવાનો કોઈ ઈરાદો નહોતો.. ચૌધરીજી.." રોની નજર ઝુકાવીને બોલ્યો," તે મારી પ્રેમિકા હતી, એને ઘણી જ મુશ્કેલીથી ઘર છોડીને ભાગવા પર રાજી કરી હતી, તેની સાથે શાદી કરીને શાનદાર જિંદગી જીવવાનો ઈરાદો હતો મારો.. પરંતુ એ બેવકૂફે જ્યારે મને બતાવ્યું કે તેણે પોતાના પતિ આકાશ ના નામે એક પત્ર છોડ્યો છે તો મારુ મગજ ભમી ગયું.. આ શું કરી નાંખ્યું હતું એણે..? આકાશ શર્મા એક રઈસ માણસ છે, અમે ક્યાં પણ ભાગી જતા તે પૈસાના દમ પર અમને શોધી નાંખતો, જ્યારે મારો પ્લાન તો એ હતો કે આ વાત વિશે કોઈને પણ જાણ ન થાય કે મીરાં કોની સાથે ભાગી છે ? હું પુનાની હોટેલથી પાછો ફર્યા બાદ ખાલી ખાલી મીરાં ને શોધવાનું નાટક કરવાનો હતો, પછી હું કોઈપણ બહાને નોકરી છોડી દેતો અને મીરાંની કિડનેપિંગ ના બહાને આકાશ શર્મા પાસેથી ફિરૌતીની રકમ વસૂલતો, પછી પોતાની માતા અને બહેન સાથે ક્યાંક દૂર જઈને વસી જતો.. પરંતુ મીરાંએ ઘણી જ ગરબડ કરી નાંખી હતી. પત્રના માધ્યમથી મને જાહેર કરી નાંખ્યો હતો, હવે આકાશ શર્મા મને છોડવાનો નહોતો.."

"મીરાંની હત્યા કરીને તો તું વધારે ફસાઇ જવાનો હતો."

"હા, એ વાત સાચી છે, પરંતુ તે સમયે મારા મગજે કામ કરવાનું બંધ કરી દીધું હતું.. અને મેં મીરાંને થોડી ખરી ખોટી સૂણાવી દીધી હતી, અને તે તૈશમા આવી ગઇ હતી, પછી હું તેનાં પર વરસી પડ્યો હતો, અને મેં તે સમયે દારુ પણ પીધું હતું તો મને ભાન ન રહ્યું, જ્યારે તે એમ બોલી કે, તેણે મારી સાથે ભાગીને મારા પર અહેસાન કર્યુ છે. જો તે આકાશ શર્માના સાથે રહેતી તો કરોડોની નકદી, હોટેલ તથા પ્રોપર્ટીની માલકીન રહેતી, અને રહ્યો પ્રશ્ન કે આકાશ શર્મા તેની કામવાસનાને સંતોષી શકતો નહોતો તો તે પોતીની ખૂબસૂરતીના દમ પર જોઇએ તેટલા ખૂબસૂરત યુવકો ને પોતાના તરવા ચટાવી શકવા પર મજબૂર કરી શકે એમ હતી, તે કોઈને પણ પોતાનો પાલતુ કૂતરો બનાવી શકે તેમ હતી, તેની આવી કડવી વાતો મારાથી બર્દાસ્ત થઈ નહીં અને મેં તેનાં દુપટ્ટા વડે તેનું ગળું ઘોંટી નાંખ્યું.. પરંતુ પછી હું ઘણું જ ખરાબ રીતે ગભરાઇ ગયો હતો આથી હું ત્યાંથી ભાગી ગયો, જો કે મારા બદનસીબ કે જ્વેલરી વેચતા હું પકડાઈ ગયો હતો.. હવે મેં ગુનો કબૂલવામાં જ ભલાઈ સમજી છે..."

"તું કોઈ જીવલેણ રોગનો શિકાર છે ?…કેન્સર, એઈડ્સ વગેરે તો નથી ને ?"

"નહીં તો. તમે આવું કેમ પૂછો છો ?"

"હું પેથોલોજીના ડૉક્ટરને ફોન કરીને બોલાવું છું. તે આવીને તમારા લોહીના નમૂના લેશે. તેની તપાસ કરશે અને જણાવશે કે તમને કોઇ જીવલેણ કે ગંભીર બીમારી નથી ને ?

"મને એવો કોઈ રોગ નથી..." મૂંઝવણ અને જિજ્ઞાસાથી ફસાયેલો રોની બોલ્યો, "મને સમજાતું નથી કે તમને આવી શંકા શા માટે છે ? જો હું માનું કે મને આવો રોગ છે, તો .. તમારે એનું શું કરવું છે ?"

"હું શા માટે ચિંતિત ન હોય ?" અર્થપૂર્ણ સ્મિત સાથે સદાનંદે કહ્યું, "દરેક વકીલે તેનાં અસીલની ચિંતા કરવી જ જોઈએ."

"તમારો... અસીલ...?" રોનીએ ગહન આશ્ચર્યમાં પડીને કહ્યું, "હું... મને કંઈ સમજાયું નહીં. મેં તમને મારા વકીલ નથી બનાવ્યા કેમ કે મારે વકીલની જરૂર નથી..."

"પણ તારી મા અને બહેનને છે ને? સમજ કે હું તે બંને માટે, હું તારો બચાવનેતા બની રહ્યો છું. કોઈપણ રીતે મારા પર નિર્દોષોને ન્યાય અને દોષિતોને સજાનું ભૂત સવારી કરે છે.. અને મીરાંના આત્માને પણ ન્યાય મળવો જોઈએ કે નહીં ? તે સ્વીકારશે નહીં કે તેનો ખૂની સજામાંથી છટકી જાય છે અને એક નિર્દોષ ફાંસીના માંચડે ચડી જાય.."

"શું તમે રોનીના ડિફેન્સ લૉયર બની રહ્યા છો.. ગુરુજી ?" ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે આશ્ચર્ય સાથે પૂછ્યું, "પરંતુ...કેમ ? મારો મતલબ છે કે એટલા માટે નહીં કે તેણે ગુનાની કબૂલાત કરી છે પરંતુ દરેક સબૂત અને ગવાહ પણ તેની વિરુદ્ધ ઇશારો કરે છે.. તો તમે એને બેગુનાહ કેવી રીતે માની રહ્યા છો ?"

સદાનંદે ડૉક્ટરને ફોન લગાવીને બ્લડ સેમ્પલ લેવા બાબતે જાણ કરી.. પછી અવિનાશ પાટીલનો જવાબ આપતા કહ્યું "અવિનાશ હું રોની નો બચાવ પક્ષ નથી લઇ રહ્યો પરંતુ મીરાંના હત્યારાને સજા અપાવવા જઈ રહ્યો છું.. મારા હોવા છતાં કોઈ હત્યારો કાનૂનની મારથી કઈ રીતે બચી શકે છે..?"

*   *   *

ખબર નહીં કેટલીવાર પછી પ્રિયા વર્માને હોશ આવ્યો..!

તે જ્યારે બેહોશ થઈ હતી ત્યારે એ સોફા પર હતી અને હવે તે બેડ પર આવી ગઈ હતી, તેના શરીર પર એક પણ વસ્ત્ર નહોતું.. બધાજ વસ્ત્રો જમીન પર વેરવિખેર પડેલા હતા..!

તેની આંખો ખુલી તો તેણે હડબડાઈને ઊઠવા ચાહ્યું પરંતુ તેની એક પીડાભરી ચીખ નીકળી ગઈ.

તેનું આખું શરીર ઘણું જ બેજાન રીતે દુઃખી રહ્યું હતું.

તેને એ સમજવામાં વાર ન લાગી કે કોઈએ ઘણી નિર્દયતા સાથે એનો ભોગ કર્યો છે એટલે કે એની સાથે બળાત્કાર કરવામાં આવ્યો છે..!

કોણ કોણે કર્યું હશે ?...

એનો પ્લાન પહેલાથી જ હતો કેમકે તેને કોફીમાં નસીલી વસ્તુ મિલાવીને બેહોશ કરવામાં આવી હતી.

નજીક પડેલા સ્ટુલ પર પડેલો મોબાઇલ રણકી ઉઠ્યો. પરંતુ પ્રિયા આંખોમાં આંસુ લઈને એ લાશની જેમ પડી રહી.

ફોન લગાતાર વાગી રહ્યો હતો.

ધીમે રહીને હાથ લંબાવીને તેણે ફોન ઉઠાવ્યો.. તો સામેથી અવાજ આવ્યો, "હેલો પ્રિયા.. શું હાલ છે તારો..? શું તને વધુ દર્દ તો નથી થઈ રહ્યું ને..?"

તે ચોંકી ને બેઠી થઇ ગઈ અને બોલી, "કોણ..?"

"હું છું..પ્રમોદ.."

"પ..પ્રમોદ..?"

"હા મેં જ તને સ્ક્રીન ટેસ્ટ માટે બોલાવી હતી ને..?"

"તો..?"

"તું તો આ લાઈન ની ઘણી જૂની ખેલાડી છે.. તું તો જાણે છે કે કોઈ પણ આમ ચાન્સ આપતું નથી. તારા જેવી સેક્સી હસીનાને જોઈને તો કોઈનાં પણ મોંમાં પાણી ભરાઈ આવે.. ટેલેન્ટ ના દમ પર કોઈપણ સફળતા મેળવી શકતું નથી.. લોકોને ખુશ તો કરવા જ પડે છે.. ફિલ્મોમાં ચાન્સ મળવો અને તે પણ પાછો મેઇન લીડ રોલ કોઈ હસી મજાક નથી.. કેમેરામેન, આસિસ્ટન્ટ ડાયરેક્ટર, પ્રોડ્યુસર, ડાયરેક્ટર અને એ સિવાય ફિલ્મના હીરોને પણ ખુશ કરવો પડશે, તારા હાવભાવ પરથી લાગે છે કે તું નારાજ છે, વાત એમ છે ને કે હું ખુલીને તારી સાથે વાત કરવા માંગતો હતો પરંતુ તારું કેરેક્ટર જોઈને મને લાગ્યું કે તું આ વાતથી મનાઇ કરી

દેશે.. અને હું આવો મોકો જવાનો તો દેવા માંગતો.. તેથી મેં આ રીત અપનાવી.. હા તારી સાથે થોડી જ્યારથી થઈ ગઈ મારાથી જાનેમન.. પરંતુ આમાં મારો કોઈ વાંક નથી.. તું છે જેટલી ખૂબસૂરત કે હું ખુદ ના પર નિયંત્રણ રાખી શક્યો નહીં.."

"કુતરા.કમીના..હરામી..."

"જ્યારે હું તને ઉઠાવીને સોફા પરથી બેડ પર લેટ આવ્યો હતો ત્યારે તારી મહેકી મહેકી અને ગરમ ગરમ શ્વાસો મારા ચહેરા પર ટકરાઈ રહી હતી, તારા તપેલા જીસ્મમાં ચંદન જેવી સુગંધ ફૂટી રહી હતી, જ્યારે તારા હોઠોને મારા હોઠો સાથે ભળ્યા તો.. એમ જ લાગ્યું કે જાણે મઢમાં ગુલાબની પાંખડીઓ તર થઈ રહી હોય ! હું તારા વસ્ત્રો ઉતારતો ગયો અને પાગલ બનતો ગયો.."

હું તને છોડું નહીં હરામજાદા..! પ્રિયા વિક્ષિપ્ત ભાવથી ચિલ્લાઈ પડી, " તારા એવા હાલ કરીશ કે કૂતરાના બદલામાં લોકો તારી મોતની મિસાલ આપ્યા કરશે.."

"ના તું કુછ ભી નહીં કર સકતી જાનેમન.." પ્રમોદ ની મુસ્કાન ખુશ્ક અને ખુરદરી થવા લાગી, " પાગલ કે બેવકુફ સમજ્યો છે મને..? તારા પહેલા કઈ કેટલીયે સોનચીડિયાઓના પડ કાપી ચૂક્યો છે હું.. તારા રેપની મેં ફિલ્મ બનાવી લીધી છે..! એને ઇન્ટરનેટ પર નાખું તો તું બરબાદ થઈ જશે.. કોઈ પણ તને પછી ફિલ્મમાં નોકરાણીનો રોલ પણ નહીં આપે.. તારુ કેરીયર ચોપટ થઇ જશે.. બલ્કે જિંદગી પણ.. હા પછી તુ બ્લુ ફિલ્મની હિરોઈન જરૂર બની શકીશ.. તારો પરિવાર કદાચ આ સદમા ખમી નહીં શકે.. તારી નાની બહેન નો ખ્યાલ કર્યો છે તેં..? સાંભળ્યું છે કરોડપતિ સાથે એનાં લગ્ન થવાના છે..! શું પછી તે શક્ય થઈ શકશે..? તારા માટે સમજદારીભર્યું કામ એ છે કે તું મારા પિંજરાની ચીડિયા બની રહે હું તને દિલીપ ખન્ના ની ફિલ્મ ની હિરોઈન જરૂર બનાવી આપીશ.. ફક્ત તારે એટલું જ કરવાનું રહેશે કે હું જ્યારે પણ ચાહું ત્યારે તારે મને ખુશ કરવો પડશે..!"

"ના.. ના હું આમ નહીં કરી શકું..!"

"કરવું જ પડશે મારી જાન, નહીંતર હું તારી બહેનના બનનારા કરોડપતિ પતિ ને તારી આ બ્લુ ફિલ્મ બતાવી દઈશ.."

"ના.. તું આમ નથી કરી શકતો પ્રમોદ.."

"હું ઘણું બધું કરી શકું છું જાનેમન..! ખૂબસૂરત સ્ત્રી અને સંપત્તિ જ તો મારી કમજોરી છે.. એનાં માટે હું કંઈ પણ કરી શકું છું.. એક કરોડપતી શેઠને તારા જેવી હસીનાઓથી રમવાનો ઘણો જ શોખ છે.. જો તું એને ખુશ કરી આપીશ તો તે મને પચાસ લાખ રૂપિયા આપશે.. પરમ દિવસે સાંજે હું તને ફોન કરીને બતાવીશ કે તારે ક્યાં જઈને એ શેઠને ખુશ કરવાનો છે.."

"નહીં.."

"જો ના બોલીશ તો પછી જોઈ લેજે.. ઇન્ટરનેટ પર કેવી ધમધમે છે તું.. પરમ દિવસે સાંજે મારા ફોનની પ્રતીક્ષા કરજે.. ને હવે માતમ મનાવવાનું બંધ કર.. આ હોટલ તારા બાપની નથી, કપડાં પહેરીને બહાર નીકળી જા.. મારું મન થયું તો હું પણ તને મોજ મસ્તી માટે બોલાવી લઈશ. બાય."

બીજી બાજુથી ફોન કપાઈ ગયો.

પ્રિયા પર જાણે કે સન્નાટો છવાઈ ગયો.

પછી તે ઉઠી ને વારાફરતી વસ્ત્રો પહેરવા લાગી.. અને સાથે સાથે એનાં મનમાં એક ખતરનાક નિર્ણય આવી ચડ્યો..

શું હતો એ નિર્ણય..?

ઇસ બેવફા દુનિયામેં કૌન સારી જીંદગી સાથ દેગા તેરા,

લોગ તો દફનાકર ભુલ જાતે હૈ કિ કબ્ર કૌનસી થી..;

પ્રકરણ 28 પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર.

"હેલો, વકીલ રાનાભાઇ.."

" હા, કોણ ?"

"અપુન જેલસે આપકા પન્ટર સંપતલાલ બોલ રેઇલા હે.. એક ખબર દેના થા મેરેકુ.."

"હા, બોલ ક્યા હૈ..?"

"હું તુમ બોલ રેઇલા થા ના.. વો કાલા કોટ ચૌધરી.. વો ઇધરીચ આઇલા હે.."

"વો ક્યા કર રહા હૈ વહા પે..?"

"વો ઇધર કે એક કૈદી.. વો હે ના..ક્યા નામ હે રે ઉસકા..?.. હા..રોની..ઉસસે મિલને કુ આઇલા હે.."

"રોની..?" જી.આર.રાણા આ નામ સાંભળીને ચોંકી ગયો, "વો હી રોની જીસકે ઉપર હોટલ શર્મા કે માલિક આકાશ શર્માકી પત્ની કે મર્ડર કા ઇલ્જામ હૈ..?"

"હા, વોઇચ.."

"લેકીન ક્યો ?"

"વો બોલ રેઇલા હૈ કી ઉસકી મા-બહીન કે બોલને પે ઉસકો છુડવાને કે લિયે ઉસકા કેસ લડેગા.. વે ભી બિના કિસી બક્શીશ કે..વો વકીલ ઉસ રોની કુ શાના માન રેઇલા હે.. લેકીન રોની ઉસકુ મના કર રેઇલા થા.. પર વો વકીલ નઇ માના.. ઔર ઉસને ચેક અપ કે વાસ્તે કિસી ડૉક્ટરકુ બુલાઇલા હે.. વે ઉસકા સેમ્પલ લૈકે ઉસકી બિમારી ચેક કરેગા.."

"ઔહ તો ઉસકો લગતા હૈ કી ઇસ કેસ મેં ભી કોન્સટેબલ રામસાગર જૈસા હી હૈ..હા..હા.." રાણા હસતાં બોલ્યો.

"વકીલ રાનાભાઇ.. અપના ઇનામ..?"

"હા મિલેગા તુમકો શામકો બારમેં મિલના ડ્રિંક ઔર દાવત હમારી ઔર સે.."

* * *

સવારમાં આઠ વાગે પ્રિયાની મા સાવિત્રી બીમાર થઈ ગઈ હતી આથી તેને લઈને પદ્મા, મયુર અને આરૂષ તેમને લઈને હોસ્પિટલ પહોંચ્યા હતા.. પ્રિયા ની તબિયત ખરાબ હોવાથી તેણે તેમની સાથે જવાની મનાઈ કરી હતી અને તે એકલી જ ઘર પર હતી..

લગભગ એક કલાક પછી પ્રિયાના ઘરના આસપાસના લોકોએ જોયું કે પ્રિયા વર્માના ઘરમાંથી ધુમાડો નીકળી રહ્યો છે..

બધા જ એ તરફ દોડી પડ્યા.

કોઈએ અવાજો આપી, કોઈએ દરવાજા ખટખટાવ્યા, કોઈએ ડોરબેલ વગાડી, પરંતુ અંદરથી કોઈ પ્રતિક્રિયા આવી નહીં.. પછી અંતે કોઈએ પોલીસ સ્ટેશનમાં ફોન મિલાવી આપ્યો.

દસ મિનિટમાં ઇસ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ પોતાના કેટલાક માણસોનાં સાથે આવી પહોંચ્યો. તેણે પરિસ્થિતિને ભાંપી લઈને દરવાજો તોડવાનો હુકમ આપી દીધો.. બે કોન્સ્ટેબલ અને સબ ઇન્સપેક્ટરે મળીને પળવારમાં દરવાજો તોડી નાંખ્યો. પોલીસની સાથે સાથે કેટલાક પડોશીઓ પણ ઘરમાં પ્રવેશ થયા તો ત્યાંનું હોલનાક દ્રશ્ય જોઈને લોકોની ઘુંટાયેલી ચીંખો નીકળી ગઈ..

*   *   *

"તમારા ફોને તો મારો જીવ જ કાઢી નાંખ્યો હતો રાણા સાહેબ.." એક રેસ્ટોરન્ટમાં વકીલ જી.આર.રાણાની સામે બેઠેલો હેટ અને કાળો કોટ પહેરેલો વ્યક્તિ બોલ્યો," આ ઘણી જ બુરી ખબર છે કે સદાનંદ ચૌધરી રોનીની પેરવી કરશે.. આ વાત ઘણી જ ખતરનાક છે.. ક્યાં..ક તે મને કેસ નો પર્દાફાશ કરીને ફાંસી પર ન ચડાવી આપે..!"

"ચિંતા ન કર શર્માજી.." રાણાએ દિલાસો આપ્યો..

હા.. એ વ્યક્તિ હોટલ શર્મા નો માલિક આકાશ શર્મા જ હતો..! તે ઘુંટાયેલા અવાજે બોલ્યો, "પરંતુ આટલી મોટી ગરબડ કેવી રીતે થઈ ગઈ રાણા સાહેબ..? કે સદાનંદ આ કેશ માં આવી ગયો અને તેને સચ્ચાઈનો શક પણ થવા લાગ્યો.. તે સાલો મગજનો જાદુગર છે.. જ્યાં સુધી તે આ રહસ્યનો પર્દાફાશ નહીં કરે ત્યાં સુધી ચેનથી નહીં બેસે.."

"મેં તને પ્લાન આપ્યો ત્યારે જ જણાવ્યું હતું કે બલિનો બકરો તારે એવો શોધવો પડશે કે જે ખરી હકીકતને સાચવીને રાખે.. અને ફાંસી ચડતાં સુધી સત્ય હકીકત કોઈને ન બતાવે.. ત્યારે જ તો મારી ગેરંટી હતી તને કે એ સિવાય તારો કોઈ પણ વાળ વાંકો કરી શકશે નહીં..! જો રોનીએ હકીકત બયાન કરી આપી તો તારી ફાંસી નિશ્ચિત છે.. તારે હવે એ કોશિશ કરવાની છે કે તે પોતાનું મોં સીવીને રાખે તો તને બચાવવાની ગેરંટી મારી છે..!"

"એ વાત પર શંકા નથી કે રોની પોતાનું મોં ખોલશે.. પરંતુ આ વકીલ સદાનંદ ચૌધરી ઘણો જ માસ્ટર માઈન્ડ છે તે એવી કોઈ ચાલ ચાલી શકે છે કે રોની પોતાનું મોં ખોલી નાંખે તો પછી મારું શું થશે ?"

"આગળની તું જાણે આકાશ શર્મા..!"

"ના..ના.. આમ ન બોલો વકીલ સાહેબ.." આકાશ શર્મા હાથ જોડીને ગિડગિડાયો, "તમારે મારા તરફથી એટલે કે કોઈને જાણ ન થાય એવી રીતે પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર બનીને મારી પેરવી કરવી પડશે.. આ દુનિયામાં દિમાગના જાદુગર સદાનંદ ચૌધરીનો મુકાબલો કરી શકે તેવો એક જ વકીલ છે..એડવોકેટ જી.આર.રાણા એટલે કે તમે વકીલ સાહેબ..! તમને તમારી મોં માંગેલી ફી મળી જશે..!"

"તારે પ્લાન બનાવવા ના બે કરોડ તો આપવાના જ છે.. અને કેસની ફી દસ કરોડ રહેશે.."

"દ.. દસ કરોડ..?" પહેલાં તે બોખલાઈ ગયો અને પછી બોલ્યો, "કઈ વાંધો નહીં.. એ તમને મળી જશે.."

"કેટલાક નવા ગવાહ પણ બનાવવા પડી શકે છે તેમની રકમ પણ તારે જ ચુકવવાની રહેશે.. તો બોલ હું પાકુ સમજું ?"

"હા..ઓકે.."

"તો વાંધો નહીં.. સદાનંદ ચૌધરીને જાણ ન થાય તે રીતે તું બિલકુલ સાંજે સાડા સાત વાગ્યે અહીં રકમ લઈને પહોંચી જજે.." નાકના નથુંના ફુલાવતા જી.આર.રાણાએ કહ્યું.

* * *

ઘણું જ ભયાનક દ્રશ્ય હતું એ..

રસોઈઘરના ફર્શ પર એક શરીર પડેલું હતું.. બેજાન અને નિષ્પ્રાંણ..

ઘણું જ ખરાબ રીતે બળીને કોલસા ની જેમ કાળું પડી ગયું હતું જાણે કે કોઈ કોલટાર થી બનેલું પૂતલું જ પડ્યું હતું.

વસ્ત્ર પણ સળગીને જીસ્મની સાથે ચીપકી ગયા હતા, પરંતુ પીળા રંગની સલવાર અને નીલા રંગના કુર્તાનાં અમુક હિસ્સાઓ બાકી રહી ગયા હતા.

ગળામાં પડેલું લોકેટ હાથોના કંગન અને અંગૂઠીઓ, અને પગોની પાયલ પણ સળગીને શ્યાહ બની ગઈ હતી..

અહીંયા સુધી કે ખુલ્લા રહી ગયેલા મુખડામાંનાં દાંત પણ શ્યાહ બની ગયા હતા.

"હે ભગવાન આ શું થઈ ગયું..? પ્રિયાએ આવું કેમ કરી નાંખ્યું..? આખરે તેણે આત્મહત્યા કેમ કરી હશે..?" એક પડોશણ સહમી જોઈને બોલી.

"બીજીવાર આંખો તેમજ કામ મળવા પર તેમજ આરુષ સાથે તે કેટલી ખુશ હતી..!"

"જો બચી ગઈ હોત તો તેને પેલી નવી ફિલ્મમાં રોલ જરૂર મળી જતો કેમકે તે ખૂબ જ ખૂબસૂરત હતી..!"

"હા વાત સાચી છે પરંતુ તેણે આત્મહત્યાનો કદમ કેમ ભરવો પડ્યો હશે..?"

એટલામાં ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે સૌને સંબોધીને કહ્યું "તમે સૌ લોકો બહાર જાવ.. પોલીસને પોતાનું કામ કરવા દો..

એક પાડોશી પાસેથી મયુરનો નંબર લઈને ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે તે સૌને ઘરે પાછા બોલાવી લીધા.. પછી તે ઘટનાસ્થળની તપાસ કરવામાં મશગૂલ થઈ ગયો.. તેણે જોયું કે રસોડાના સ્લેબ પર એક કેરોસીનની બોટલ અને માચીસ પડેલી હતી.. તેમજ લાશમાંથી પણ

કેરોસીનની ગંધ ઉપજી રહી હતી.. કે અચાનક ઇસ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલને એક વિચાર આવ્યો અને તેણે પોતાના ખિસ્સામાંથી મોબાઈલ કાઢીને એક ફોન જોડી આપ્યો..

"નમસ્કાર ગુરુજી.. પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ બોલું છું.. આપના માટે એક ચોંકાવનારા સમાચાર છે.. પિર્યા વર્માએ આત્મહત્યા કરી લીધી છે..!"

"વ્હોટડડડ...!" બીજી બાજુ સદાનંદ ચૌધરી લગભગ આશ્ચર્યના ભાવ સાથે બોલ્યો, "આ શું કહી રહ્યો છે અવિનાશ તું.. આવું કઈ રીતે શક્ય છે..?"

"હું સાચું કહી રહ્યો છું ગુરુજી હું બિલકુલ તેની લાશ સામે જ ઉભો છું.. તેણે પોતાની જાત પર કેરોસીન છાંટીને આગ લગાવી દીધેલી છે.."

"ઓહ..નો.. આટલું ઘણું જ ખરાબ થયું અવિનાશ..! શું પ્રિયાએ કોઈ સુસાઇટ નોટ છોડી છે..?"

"ના એવું કંઇ નજરે ચઢી રહ્યું નથી..તેમ છતાં હું બીજા ઓરડામાંશોધું છું.."

"હું અત્યારે દિલ્હીમાં એક જરૂરી કામથી આવ્યો છું.. તું ત્યાંની તપાસ બરાબર કરાવી લે.. તેમજ ઇન્વેસ્ટિગેશન સ્કોરને પણ બોલાવજે અને હું મારા બધા જ આસિસ્ટન્ટને ત્યાં મોકલું છું.."

"ઠીક છે ગુરુજી..!"

"તું તેની લાશનું પોસ્ટમોર્ટમ પણ કરાવજે અને ધ્યાન રાખજે કે તેની રિપોર્ટમાં કોઈ ગરબડ ન થાય.."

"હા હું ધ્યાન રાખીશ ગુરુજી.." એમ કહીને અવિનાશ પાટીલે ફોન કાપી નાંખ્યો..

લગભગ અડધો કલાક પછી પદ્મા, મયુર, સાવિત્રી તેમજ આરુષ પણ ત્યાં આવી પહોંચ્યા.. તેઓ હક્કા બક્કા હતા અને તેમનાં ઉપર જાણે વીજળી પડી ગઈ હતી.

તેઓ રડતાં-કકરતા ઘરમાં પ્રવેશ્યા.. આરુષ તો જાણે બેહોશી અવસ્થામાં સરી પડયો હતો.. અને ત્યાં જ બીજી એક ઘટના બની ગઈ..

પ્રિયાની આત્મહત્યાની જાણ થતાં જ તેની લાશને જોઈને સાવિત્રીને હાર્ટ અટેક આવી ગયું અને તેણે ત્યાં જ દમ તોડી નાંખ્યો..

સદાનંદના નિર્દેશ પર શ્રવણ, અજયસિંહ, અને મીનાક્ષી ઘટના સ્થળે આવી પહોંચ્યા.. ત્યાં સુધીમાં તો ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલને બીજા એક ઓરડામાંથી પ્રિયા વર્માએ સુસાઇટ નોટ સ્વરૂપે લખેલો એક પત્ર મળી આવ્યો હતો.. તેને તેણે તરત જ શ્રવણના હાથ માં પત્ર પકડાવી આપ્યો..

તે સુસાઇડ નોટમાં લખેલું હતું કે,

"મને ફરીવાર આ આંખો મળી જવાથી હું ઘણી જ ખુશ હતી જાણે કે મને કુબેરનો ખજાનો મળી ગયો હતો. આંધળી થવા પર જ મને ખબર પડી કે આ આંખો કેટલી અમૂલ્ય છે. અને

એનાં વિના માણસની જિંદગી કેવી અંધકારમય બની જાય છે. મારું વર્ષો પુરાણું સ્વપ્ન હતું કે હું ફિલ્મોમાં હિરોઈન બનીને કામ કરું, મારા પતિ આરુષ કે જેમણે મશહૂર નિર્માતા-નિર્દેશક દિલીપ ખન્નાથી મારી વાત કરાવી. દિલીપ ખન્ના એ મને તેમની આગામી ફિલ્મ 'સપનો કિ રાની' માટે ગ્રીન સિગ્નલ આપ્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે હું તેમનાં પી.એ. પ્રમોદને ફોન પર વાત કરીને પછી બતાવેલી જગ્યા પણ મળી લઉં....

....મને લાગ્યું કે વાત બની જશે મારું વર્ષો પુરાણું સ્વપ્ન પૂરું થઈ જશે હું એટલી ખુશ હતી કે મેં આરુષ જોડે રહીને મારી બાકી બચેલી જિંદગી જીવવાનો ફેંસલો પણ કરી લીધો હતો.. વિચારોના મતભેદના કારણે અમારા વચ્ચે જે મનભેદ બન્યો હતો તેને દૂર કરવાનો પ્રયાસ પણ પ્રયોજવાનો પૂરો નિશ્ચય બનાવી લીધો હતો....

....પરંતુ કુદરતને કંઈક અલગ જ મંજૂર હતું. કદાચ તેનાંથી મારી ખુશી બર્દાશ્ત થઈ નહીં. ત્યારે જ તો એણે મારી સાથે આટલો મોટો અન્યાય કરી નાંખ્યો. કાલે રાત્રે મારી સાથે એટલો મોટો હાદસો થઈ ગયો જેની કલ્પના પણ મેં કરી નહોતી..! દિલીપ ખન્નાજીના પી.એ. પ્રમોદે મને ફોન પર જણાવ્યું હતું કે હું તેમને રાત્રે આઠ વાગે હોટલ શર્મામાં મળું... જ્યારે હું ત્યાં પહોંચી તો ત્યાંના રિસેપ્શનિસ્ટે મને રૂમ નંબર ચોત્રીસની ચાવી આપીને મોકલી આપી અને પ્રતિક્ષા કરવા માટે કહ્યું...

.... મારા રૂમમાં પહોંચવા પર ત્યાંનો એક વેઇટર મારી પાસે કોલ્ડ્રિંક અને કોફી લઈને આવ્યો, જ્યારે મેં તે કોફી પીધી તો મારી તબિયત ખરાબ થઈ ગઈ.. મને ચક્કર આવ્યા અને આંખો સામે અંધારું છવાઈ ગયું.. હું ચાહીને પણ પોતાને સાચવી શકી નહીં અને હું બેહોશ થઈ ગઈ.. જ્યારે મને હોશ આવ્યો હતો ત્યારે મેં જોયું કે હું એક બેડ પર પડેલી હતી અને મારા આખા જીસ્મ પર એક પણ વસ્ત્ર નહોતું.. મારા શરીરમાં અસહ્ય પીડા ઉપડી રહી હતી.. મારા બધાજ વસ્ત્રો ફર્શ પર વેર-વિખેર પડેલા હતા. લુટાઈ ચૂકી હતી હું..! બળાત્કારનો શિકાર થઈ ચૂકી હતી.. હું એ નરાધમનો વિચાર કરી જ રહી હતી ત્યાં જ એક ફોન આવ્યો સામેથી પ્રમોદ બોલતો હતો.. તેણે ઘણી જ બેશરમી સાથે સ્વીકાર કર્યો હતો કે તેણે મારી સાથે બેહોશ કરીને રેપ કર્યો હતો. એટલું જ નહીં તેણે બતાવ્યું હતું કે આ ઘટનાનું તેણે વિડીયો પણ બનાવ્યું હતું. તેનો ઉપયોગ તે હવે બ્લેકમેલ કરવામાં કરી રહ્યો હતો.. તેણે કહ્યું હતું કે પરમદિવસે એક અમીર શેઠને મારે ખુશ કરવા જવું પડશે.. તેનાં બદલામાં તેને પચાચ લાખ રૂપિયા મળશે.. તેમજ મારે વચ્ચે વચ્ચે તેને પણ ખુશ કરવા જવું પડશે. જો હું તેમ નહીં કરું તો તે મારા એ વિડિયોને ઇન્ટરનેટ પર વાયરલ કરી આપશે.. જેનાંથી મારી શરૂ થનારી કારકિર્દી ખલાસ થઈ જશે. અને મારી બહેન પદ્મની પણ આવનારી જીંદગી અને તેનાં થનારા લગ્ન બરબાદ કરી નાખશે. પરંતુ આ મને મંજુર નહોતું કેમ કે હું આ બધું બચાવવા ખાતર 'વૈશ્યા' બની શકતી નહોતી..!...

....માટે હવે મારી સામે આત્મહત્યા સિવાય કોઈ બીજો વિકલ્પ ન હતો આમ પણ હું મારી ઇજ્જત ખોઇ ચૂકી હતી. હું મારા માનેલા પતિ આરુષને આ માટે હું શું મુખડું બતાવતી..? તેમજ મારા સ્નેહીઓ..પદ્મા, મયુર અને માતા સાવિત્રીને નીચું જોવડાવવા નહોતી માંગતી. તેમને પર્સનલી કહું છું કે તેઓ મને માફ કરી દે.. અને મારી મૌત પર રડે નહીં.. કેમ કે જેનાંથી મારી આત્માને ઘણું દર્દ થશે.. સુખ શાંતિથી બહેન પદ્માની શાદી કરી આપે....

.... મેં પોતાની સાથે થયેલા બળાત્કારને કારણે તેમજ પ્રમોદથી બ્લેકમેલ થવાથી બચવાને

કારણે આત્મહત્યાનો નિર્ણય લીધો છે. વગર કોઈ દબાવે અને પોતાની ઈચ્છાથી પોતાના ઉપર કેરોસીન છાંટીને આગ લગાવીને હું આત્મહત્યા કરવા જઈ રહી છું જેનાં માટે જિમ્મેદાર કોઈ નથી..

...એક અભાગી પ્રિયા વર્મા.."

શ્રવણ ની સાથે સાથે અજયસિંહ તથા મીનાક્ષીએ પણ આ સુસાઇડ નોટ વાંચી.

"બિચારી..!" આહ ભરીને મીનાક્ષી બોલી, "ઘણી જ સારી એક્ટ્રેસ હતી.. કદાચ જો એને એક ફિલ્મ મળી જતી તો તે કામિયાબ બની જતી. સાંભળવામાં આવ્યું હતું કે કામ કરનારી છોકરીઓ સાથે યોન શોષણ કરવામાં આવે છે, કાસ્ટિંગ કાઉચ કરવામાં આવે છે, પરંતુ પ્રિયા વર્મા સાથે તો કાયદેસર રેપ કરવામાં આવ્યો છે, તે પણ બેહોશ કરીને.., એની પાછી ફિલ્મ પણ બનાવવામાં આવી.. કેમ કે તેનાં દ્વારા તેને બ્લેકમેઇલ કરી શકાય.. આ તો હદ થઈ ગઈ.. જો મારું ચાલે તો આ કમીના પ્રમોદને તો હું ફાંસીના માંચડા પર લટકાવી લઉં.."

"હા મીનાક્ષી, એનાં પર આના માટે કેસ તો બનશે જ ને સજાનાં પ્રતાપે તેને ફાંસી અથવા તો ઉંમર કેદની સજા પણ મળી શકે છે..!"

"હવે મારે શું કરવું જોઈએ શ્રવણજી..?"

"પહેલા તો તરત જ પ્રમોદને ગિરફતાર કરવામાં આવે અને તેનું મેડિકલ એક્ઝામીન કરવામાં આવે.. પ્રિયા નું પોસ્ટમોર્ટમ પણ કરવામાં આવે.. ગુરુજીની અનુપસ્થિતિમાં હું ચાહું છું કે આપણાથી કોઈ ભૂલ ન થાય એટલા માટે હું અને તમારે બધાએ પણ ફૂંકી ફૂંકીને કદમ ભરવાનો છે.. હું રાઇટીંગ એક્સપર્ટ ને બોલાવી રહ્યો છું.. એક પ્રિયાની રાઇટીંગ નો નમુનો લઈ આવો આપણે ચેક કરાવી લઈએ કે આ સુસાઇટ નોટ પ્રિયા એ જ લખી છે કે નહીં..? પછી આપણે ચકાસીશું કે પ્રિયાએ આત્મહત્યા કરી છે કે નહીં..? આમાં ગુરુજી કહે છે એમ કે દરેક સબુત અને ગવાહ જોયા બાદ જ કોઈ નિર્ણય પર આવવું જોઈએ.. અહીંયા પણ ક્યાંક એવું તો નથી કે તેની હત્યા કરવામાં આવી હોય..?"

ઠુકરા દે કોઇ તો દિલ ટૂટ જાતા હૈ,

ટુટ જાતી હૈ યાદે,જબ કોઇ અપનાં સમજ નહીં પાતા હૈ.

સચ કહેતે હૈ દુનિયાવાલે,

ઇન્સાન સબસે જીતકર અપનોંસે હાર જાતા હૈ ;

પ્રકરણ 29 વિડીયો ક્લિપ્સ.

દિલીપ ખન્નાનો પી.એ. પ્રમોદ તેની પત્ની સાથે તેનાં ઘર પર બેસીને જ લઇ રહ્યો હતો ક્યાંથી ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે તેની ધરપકડ કરી લીધી. તેની પત્નીએ તેનો વિરોધ ઘણો જ કર્યો. દિલીપ ખન્નાને ફોન કરવાની ધમકી પણ આપી. તો અવિનાશે કહ્યું કે ચાહે તમે હોમ મિનિસ્ટરને પણ ફોન લગાવી આપશો તો પણ મારા પાસે આજે વૉરેન્ટ છે એટલા માટે તેને નહીં છોડું. જ્યારે પ્રમોદે તેનો વિરોધ કરવાની કોશિશ કરી તો અવિનાશે એને જોરદાર થપ્પડ લગાવી દીધી. અને પછી જબરદસ્તીથી પોલીસ જીપમાં નાખીને એને પોલીસ સ્ટેશન લઇ જઇને લોકઅપ માં નાંખી દીધો. બીજું કે અવિનાશ પાટીલ પાસે પ્રમોદના ઘરનું સર્ચ વૉરેન્ટ પણ હોવાથી તેણે બે કોન્સટેબલને તેનાં ઘરની તપાસ હેઠળ છોડી દીધા. ખાસ કરીને પેલાં વિડિયોવાળી સીડી શોધવાની હતી. કોન્સ્ટેબલો તે વિડીયોની સીડી શોધીને થાકી ગયા પરંતુ ઘરમાંથી એવી કોઇ સીડી પ્રાપ્ત થઈ શકી નહીં.

શ્રવણે જ્યારે આ વાત જાણી કે તેનાં ઘરમાંથી કોઇ પણ વિડીયોની સીડી પ્રાપ્ત થઇ નથી તો તેણે કહ્યું કે, "ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ આપને સીડી શોધવાનું કોણે કહ્યું હતું..? પ્રમોદે વિડિયો મોબાઇલમાં જ શૂટ કર્યો હશે અને તેનાં મોબાઇલમાં જ તે વિડીયો અત્યારે સચવાયેલો હશે, આથી જ તો તે વિડિયોને ઇન્ટરનેટ પર વાયરલ કરી આપવાની ધમકી આપતો હતો તો આપ એનો મોબાઈલ જ ચેક કરો.."

"જી શ્રવણભાઈ પરંતુ વાત એમ છે કે તેનો મોબાઇલ પહેલાથી જ ખોવાઈ ગયેલ છે તેવું તેનું કહેવું છે.. તે કહે છે કે તેનો મોબાઇલ ગઈકાલે તે દિલીપ ખન્નાને મળવા માટે 'મેહરા સ્ટુડિયો' ગયો હતો ત્યાં જ ખોવાઈ ગયો હતો.."

"ઓહ તો ત્યાં જલ્દી પહોંચો અને મોબાઇલને જલ્દીથી બરામત કરો.."

"જી શ્રવણભાઈ.."

"બીજી એક વાત કે પ્રમોદ તેનો ગુનો કબુલી રહ્યો છે કે નહીં..?"

"ના અમે તેને મારી મારીને અધમૂવો કરી નાંખ્યો છે છતાં પણ તેણે એક જ રટ લગાવી રાખી છે કે તે નિર્દોષ છે.."

"ચાલો વાંધો નહીં.. એનું મેડિકલ એક્ઝામીન કરાવો અને એનું સીમેન ગ્રુપ પણ ચેક કરો.."

"ઠીક છે શ્રવણભાઇ.."

"હા એક વાત તમને જાણ ખાતર જણાવું કે પ્રિયાના પોસ્ટમોર્ટમ માં ખાસ જાણકારી પ્રાપ્ત થઇ શકી નથી કારણકે તે આત્મહત્યા કરતાં પહેલાં ઘણીવાર બાથરૂમ જઈ ચુકી હશે એટલા માટે બળાત્કારીનું સીમેન ગૃપ મળવું મુશ્કેલ છે.."

"એમ શ્રવણભાઈ તો હવે આપણે શું કરીશું ?"

"જુઓ અવિનાશ પ્રિયા વર્માની સુસાઇડ નોટ મુજબ તેનાં પર પ્રમોદ નો ફોન તેના હોશ માં

આવી આ પછી આવ્યો હતો મતલબ કે તેણે ફોન પર જે કબુલાતનામુ કર્યુ હતું તે હજુ પણ તેના ફોન ટેપિંગ માં મૌજુદ હશે, તેમજ એ જ ફોનમાં અત્યારે પેલો વિડિયો પણ સેવ હશે, આથી આ ફોન આપણને આ કેસ સોલ્વ કરવામાં મદદ કરી શકે એમ છે.. તો જલ્દી થી ફોનને શોધો.. ન મળે તો એનો લાસ્ટ લોકેશન ચેક કરો અને ત્યાં જલ્દીથી પહોંચો.."

"જી શ્રવણભાઈ.. આપ નિશ્ચિંત થઈ જાઓ એ ફોન મળી જશે.."

"હા બીજી એક વાત અવિનાશ પાટીલ કે જે સમયે પ્રિયા વર્માનો રેપ થયો તે સમયે પ્રમોદ ક્યાં હતો તેનાં વિશે તે શું કહેવા માંગે છે તે પૂછ્યું તમે એને..?"

"હા તેનું કહેવું છે કે તે સમયે તે વિનોદ ખન્ના અને તેમનાં રાઇટર જાવેદ ખાન સાથે મૌજુદ હતો તેમજ તેનું કહેવું છે કે તે હોટલ શર્મા પણ ગયો નહોતો. બલ્કે તેમને પણ એટલે કે તે ત્રણેવને પણ કોઈએ ડ્રિંકમાં બેહોશીની દવા આપીને બેહોશ કરી નાંખ્યા હતા.. આથી તેઓને પણ કોઈપણ વાતની જાણ નથી.."

"હોઈ શકે છે તે જૂઠ પર જૂઠ ચલાવી રહ્યો હોય આથી સબૂતો અને ગવાહો પર વધુ ધ્યાન આપવાનું રહેશે.."

"જી શ્રવણભાઈ.."

"ઓકે તો જાવ તમે ફોનની તપાસ હેઠળ જાઓ.."

"હા ચાલો રાખું છું શ્રવણભાઈ.."

"ચાલો અમે પણ ત્યાં મેહરા સ્ટુડિયો પહોંચીએ છીએ આપ પણ ત્યાં પહોંચો.."

"ઓ.કે."

* * *

શ્રવણના કહેવા પર 'મોહરા સ્ટુડિયો'ના ગેટ પર અજયસિંહે સફેદ રંગની ઈન્ડિગો કાર રોકી ત્યારે અવિનાશ પાટીલે પોલીસની જીપ પણ રોકી હતી અને તે બહાર નીકળી ગયો. શ્રવણ સાથે અજયસિંહ અને મીનાક્શી પણ કારમાંથી બહાર નીકળી ગયા. અને ગેટ પાસેના સિક્યુરીટી ગાર્ડની કેબીનમાં પહોંચી ગયા હતા. ત્યાં હાજર બે ગાર્ડ તેમને જોઇને ઊભા થઈ ગયા અને હાથ જોડી દીધા.

"નમસ્કાર" તે શ્રવણ, અજયસિંહને ઓળખતો હતો.શ્રવણે ખિસ્સામાંથી ચ્યુઈંગ્ગમ કાઢીને મોઢામાં નાખ્યું અને પૂછ્યું, "ગઈ રાત્રે અહીં કોની ડ્યુટી હતી ?"

"રાત્રે સંતલાલ અને સૂરજ પ્રકાશની ફરજ હોય છે. હા, પણ સૂરજ પ્રકાશ બીમાર છે અને હોસ્પિટલમાં દાખલ છે.તો તેની જગ્યાએ મેં રાત્રે ડ્યુટી આપી હતી."

"તમારું નામ શું છે ?"

"મારું નામ અનિલ પાંડે છે..."

શ્રવણે ટેબલ પર રાખેલ રજીસ્ટર ઉપાડ્યું અને તેનાં બધા પાનાં ખોલ્યા અને પછી પૂછ્યું, "શું આ બધા મુલાકાતીઓની એન્ટ્રી છે ?"

"હા…દરેકની છે. અમે તેમનાં નામ સાથે તેઓનાં પાછા જવાનો સમય પણ લખીએ છે."

"પણ અહીં લોકોના જવાનો સમય નોંધાયેલો નથી ?"

"આ બધા લોકો સ્ટુડિયોમાં કામ કરનારા છે, અથવા ખન્નાજીથી જોડાયેલા લોકો છે.. તેઓ આવતા-જતા જ રહે છે. આથી અમે વારંવાર લખી શકતા નથી. તેથી તેમનાં આગમનનો સમય લખી આપીએ છે."

"પ્રમોદ ગઈ કાલે સાડા બાર વાગ્યે આવ્યો હતો. તે ક્યારે પાછો ગયો હતો ?"

"રાત્રે સાડા આઠથી નવ વાગ્યાની આસપાસ પાછા ગયા હતા."

"ત્યારપછી પાછા ન આવ્યા હતા ?"

"ના, તે પાછા આવ્યા હતા ને.."

"ક્યારે ?"

"કોઈ રાત્રે અગિયાર વાગ્યે પરત ફર્યા હશે. પછી લગભગ બે વાગ્યાની આસપાસ ખન્નાજી સાથે પાછા ગયા હશે."

શ્રવણના હોઠ ગોળાકાર બની ગયા હતા. તેણે સીટી વગાડીને અજયસિંહ, મીનાક્શી અને અવિનાશ પાટીલ સામે જોયું અભિવ્યક્ત સ્મિત સાથે.

"ખન્નાજી છે ?"

"ના તેઓ અત્યારે હાજર નથી કેમકે આજે તેમની સ્વર્ગવાસી પત્નીની વરસી છે.. ઘણી જ સારી મહિલા હતી બિચારી.. ગયા વર્ષે જે કિડનેપિંગ ના ચક્કરમાં એમનું દેહાંત થઈ ગયું હતું.. કદાચ તમને ખબર જ હશે તે ખન્ના જીની પત્નીની સાથે સાથે ઓ.પી. મેહરાની પુત્રી પણ હતી.. કેમ નું નામ નીલમ મેહરા હતું અને તેમણે હિરોઇન તરીકે થોડી ઘણી ફિલ્મોમાં કામ પણ કર્યું હતું.."

"હા અમે તેમને ઓળખીએ છીએ.." મીનાક્ષી બોલી, "અમે ન્યુઝ માં જોયું હતું.. મોટી ફી ની રકમના ચક્કરમાં કિડનેપરે એમનું મર્ડર કરી નાંખ્યું હતું.."

"હા તે જ..હમણા ઓ.પી. મેહરાજીએ બધું જ કામ ખન્નાજીને સોંપી દીધું છે…"

પછી તેઓ બધા સ્ટુડિયોના અંદર પહોંચ્યા અને પ્રમુખ નો ફોન શોધવા લાગ્યા, સ્ટુડિયોમાં પણ પ્રમોદની એક ઓફિસ હતી, જેમાં તપાસ કરતાં તેના એક રોડ માંથી ફોન મળી આવ્યો.. જ્યારે ફોનની કોલ ડીટેઇલ ચેક કરવામાં આવી તો માલુમ પડ્યું કે તેનાં પરથી હોટેલ શર્માના કોડલેસ ફોન પર રાત્રે અગિયાર વાગીને ચાલીસ મિનિટથી લઇને અગિયાર વાગીને ચુમ્માલીસ મિનિટ સુધી વાત કરવામાં આવી હતી…

"આ પ્રમોદ તો ખૂબ જ શાતિર ખેલાડી માલૂમ પડી રહ્યો છે.." અવિનાશ બોલ્યો, "પેલા સુસાઇડ નોટમાં બતાવ્યા પ્રમાણે જ અહીં ફોન પર વાત કરવામાં આવી છે..!"

"હા, અવિનાશ પાટીલ.. વાત સાચી છે તમારી.. જ્યારે પ્રિયા વર્માને હોશ આવ્યો ત્યારે જ તેની સાથે ફોન પર વાત કરવામાં આવી અને તેમાં પ્રમોદ એ બધું જ તેને બ્લેકમેઈલિંગ હેઠળ જણાવી આપ્યું હતું.."

"શું તે વિડિયો ક્લિપ પણ આ ફોનમાં તો નથી ને..?"

"હા હું ચેક કરું છું." કહેતાં શ્રવણ ફોન ચેક કરવા લાગ્યો. અને અંતે તેની આંખો ચમકવા લાગી..

* * *

ચાલીસ વર્ષીય દિલીપ ખન્ના તેના સસરા ઓ.પી. મેહરાની સાથે શાનદાર કોઠીમા આવેલા શાનદાર હોલમાં બીછાવેલી એક ચટાઈ પર બેઠા હતા. તેઓ સફેદ કુર્તા પાયજામા સજ્જ હતા અને ઘણા જ દુઃખી હતા. તેમની સામે એક ખૂબસૂરત યુવતીનું આદમકદ તૈલ ચિત્ર રાખવામાં આવ્યું હતું અને તેનાં પર ફૂલોના હાર ચડાવવામાં આવ્યા હતા તેમજ તેની સામે દેશી ઘીના દીવા અને અગરબત્તીઓ સળગાવવામાં આવી હતી.

શ્રવણ,અજય સિંહ અને મીનાક્ષી કેમ જ આવી આસપાસ હાથ જોડીને સસરા-દામાદને પ્રણામ કર્યા.. અને તેમની સાથે ચટાઈ પર બેસી ગયા.

"તમારી તબિયત તો સારી છે ને બાબુજી ચાલો તમે થોડોક આરામ કરી લો." એમ કહેતા ખાન્નાજી પોતાના સસરાને હાથથી પકડીને બીજા રૂમમાં લઈ ગયા. પછી પાછા ફરતાં તેમણે સીધો સવાલ કરી નાંખ્યો.

"પ્રમોદની પત્નીનો મને ફોન આવ્યો હતો પરંતુ મારા સસરા ની તબિયત ખરાબ હોવાથી હું એ વાત પર કંઈપણ જવાબ આપી શક્યો નહોતો પ્રમોદ એ શું કર્યું છે અને આ બધો મામલો શું છે..?"

શ્રવણે બધી જ વાત વિસ્તારથી સમજાવી. પ્રિયા વર્માએ આત્મહત્યા કરી લીધી તે જાણીને દિલીપ ખન્ના જે ખૂબ જ દુઃખ વ્યક્ત કરવા લાગ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે હવે એની આગામી ફિલ્મમાં હિરોઇનનો કિરદાર કોણ નિભાવશે..? હા, પ્રમોદ ની વાત સાચી છે કે અમારી ડ્રિંકમાં કોઈએ કંઈપણ મિલાવી આપ્યું હતું જેથી કરીને અમે લોકો બેહોશી માં સરી પડયા હતા.. મેં મારા સ્ટાફને દબાવીને ઘણી વાર પૂછ્યું હતું પરંતુ કોઈ જાણકારી મળી શકી નહોતી..

"શું એમ બની શકે છે ખન્નાજી પ્રમોદ તેજા ડ્રિંકમાં કોઈક નશીલી દવા અથવા તો બેહોશીની ગોળીઓ મિલાવી હોય અને પોતે ડ્રિંક ના પીધી હોય પરંતુ ફક્ત પીવાનું નાટક કર્યું હોય અને ખાલી ખાલી જ એમ દર્શાવ્યું હોય કે તે પણ તમારી સાથે બેહોશ થઈ ગયો હતો..?"

"પરંતુ મારું મન માનવા માટે તૈયાર નથી કે પ્રમોદ આવી નીચ હરકત કરી શકે છે ? રેપ બંને બ્લેકમેઈલિંગ એ પ્રમોદથી મને આશા નથી."

પછી શ્રવણએ પેલા પ્રમોદના મોબાઈલ માં પેલી વીડિયો ક્લિપ બતાવી જેથી દિલીપ ખન્ના ઘણા જ આશ્ચર્યમાં ડૂબી ગયો.

*   *   *

હોટલ શર્મામાં મેનેજર રોનીની જગ્યાએ બીજો એક મેનેજર આવી ગ થઈ કે જાણે કોઈ બકરાને હલાલ કરવા માટે કસાઈની સામે લાવવામાં આવ્યો હોય..

"અમને લોકોને ઓળખે છે તું કન્નુ ?" શ્રવણે મેનેજર ધ્રુવને ઘુરતાં પૂછ્યું.

"જી આપ લોકો સદાનંદ ચૌધરીજીના આસિસ્ટન્ટ છો.. જુઓ હું આપની સમક્ષ બિલકુલ સાચેસાચું બતાવી દઈશ કે મેં શું કર્યું છે.." પછી તે તેની બાંયો વડે તેની પેશાની પર ઉભરેલો પરસેવો લૂછવા લાગ્યો.

"પ્રિયા વર્માની કોફી માં તેં શું મેળવ્યું હતું તે બતાવી દે પહેલા..?" અજયસિંહ બરાંડતા બોલ્યો, "જેથી કરીને તે બેહોશ થઈ ગઈ..!"

"નશાની ગોળીઓ..!"

"કોના કહેવા પર આ કામ કર્યું તેં હલકટ..?" મીનાક્ષી તેને એક તમાચો જડતાં બોલી, "શું તેં જ એનો રેપ કર્યો છે..?"

"ના..ના.. મેડમ હું ગરીબ માણસ છું. મને હમણાં થોડા દિવસ પર જ નોકરી મળી છે.. આ તો પૈસાની લાલચમાં આવી જઈને આમ કામ કર્યું.. પ્રમોદે મને પચાસ હજાર રૂપિયા આપીને આ કામ કરવા માટે કહ્યું હતું. અને તે નશાવાળી ગોળીઓ પણ તેણે જ મને આપી હતી.."

"હવે તું પણ એટલી સજાનો હકદાર છે જેટલો કે પ્રમોદ.. એક બળાત્કારી અને રેપ નો આરોપ તારા પર પણ લાગુ પડી શકે છે.. કેમકે તેં તેને હેલ્પ કરી છે.." અજયસિંહ ચિંઘાડીને બોલ્યો.

"હવે તું એક જ કામ કરવાથી બચી શકે છે તારે પ્રમોદની વિરુદ્ધ કોર્ટમાં ગવાહી આપવી પડશે એટલે કે જે કંઈ પણ સત્ય છે અે સત્ય બતાવવું પડશે.."મીનાક્શી બોલી.

"હા હું તમારો એહસાનમંદ રહીશ હું બધું જ બતલાવવા માટે તૈયાર છું.. બસ મને ખાલી બચાવી લો.. હું એ પચાસ હજાર રૂપિયા પણ કોર્ટમાં જમા કરાવી આપીશ.."

*   *   *

પોલીસ સ્ટેશનના લોકઅપમાં અજય સિંહ બરાબરનો પ્રમોદની ધોલાઈ કરી રહ્યો હતો. પછી શ્રવણએ તેને દોડીને બચાવ્યો હતો.. પ્રમોદે ભયથી કાંપતા બચાવવા માટે શ્રવણને આજીજી કરી હતી. કે કહેતો હતો કે તે નિર્દોષ છે.. નિર્દોષ શબ્દ સાંભળતા જ મીનાક્ષીએ તેનાં ગાલ પર ભારતનો નકશો છાપી આપ્યો હતો. પછી તેને સઘળી બાબત જણાવીને કહ્યું હતું કે હવે તું બચી શકે તેમ નથી. સાવ સત્ય કબૂલી લેવામાં જ તારી ભલાઈ છે..

આ બધું સાંભળીને તે કહેવા લાગ્યો કે આ તેનાં વિરોધમાં ઘણી જ મજબૂત રીતે બનાવેલી સાજીસ છે અને કહેવા લાગ્યો કે કોઈક તો છે જ મારો મોટો દુશ્મન કે જે મારી પ્રગતિથી ખુશ નથી..

તેની આ વાર સુણતાં જ અજયસિંહ તેનાં ઉપર ચિંગાડી ઉઠ્યો. "ખામોશ થઈ જા હરામના પિલ્લા.. છેલ્લે તારા વિરુદ્ધમાં પેલી પચાસ હજારની નોટો પર ફિંગર પ્રિન્ટ બરામદ થઈ જશે.. અને તું જો હજુ પણ જુઠ્ઠું બોલીશ તો તને એક ગોળી મારીને હું બોલી નાંખીશ કે તું ભાગી રહ્યો હતો અને મેં તારા પગોમાં ગોળી મારવા ઈચ્છ્યું હતું પરંતુ તને એક ઠોકર લાગતાં તું નીચે પડી ગયો હતો અને ગોળી તારા માથાનાં આરપાર નીકળી ગઈ હતી.. બોલ શું કહે છે ? મરવા ઈચ્છે છે કે પછી સત્ય બોલવા..?"

પ્રમોદની આંખો માં આંસુ છલકાઇ ઉઠ્યા.

"હું તૈયાર છું.. પહેલા તો એ વાત છે કે મેં કોઇ પચાસ હજારની નોટો આપી નથી..! આપ તપાસ કરાવો જો એનાં પર મારા ફિંગર પ્રિન્ટ મળે તો પછી મને ગોળી મારી દેજો ઇન્સપેક્ટર પાટીલ..!"

"જો આ તારો જ ફોન છે ને..?" ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે પોતાનાં ખિસ્સામાંથી પ્રમોદનો મોબાઈલ કાઢીને બતાવ્યો.

"હા, આ તો મારો જ ફોન છે તમને ક્યાંથી મળ્યો ?"

"જ્યાં તેં છુપાવ્યો હતો તારી ઓફિસના ડ્રોવર માં..અને તેં આ જ ફોન પરથી હોટેલ શર્માના કોર્ડલેસ ફોન પર ફોન કરીને પ્રિયા સાથે વાત કરી હતી..!"

"ના મેં કોઈ વાત કરી નથી..!"

"આ જો તારી કાળી કરતૂત જો.." એમ કહીને ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે પેલો વિડીયો ચલાવીને પ્રમોદ સમક્ષ રજૂ કરી આપ્યો..

પ્રમોદ એ જોઇને એવી રીતે ચિલ્લાઇ ઉઠ્યો કે જાણે એને કોઈએ એફિલ ટાવર પરથી ધક્કો મારી દીધો હોય..

ફોનની સ્ક્રીન પર પોતાને જોઈને પ્રમોદ હક્કો બક્કો બની ગયો હતો..

વિડીયોમાં પ્રમોદ પ્રિયા વર્માને સોફા પરથી ઉઠાવીને પલંગ પર નાંખી રહ્યો હતો.. રેપ નું આખું દ્રશ્ય હતું એ ફિલ્મમાં..! તે જોઈને પ્રમોદના છક્કા છુટી ગયા હતા.. એનાં મોંમાંથી બિલકુલ શબ્દ બહાર આવી રહ્યો નહતો જાણે કે તેને સાપ સુંઘી ગયો હતો..

મહા મુશ્કેલીથી તે બોખાલાઇને બોલ્યો,   "આ... આ કેવી રીતે..?" તેની હાલત લૂંટાયેલી થઈ ગઇ..."ના, આમ હોય નથી શકતું હે ભગવાન..? આ મારા માટે એક સ્વપ્નથી વધુ કંઇ નથી.. હું આવું કઈ રીતે કરી શકું..? આ હું છે જ નથી.." એ પોતાના હાથ વડે પોતાના જ બાલોને નોચવા લાગ્યો..

થોડીવારમાં ફિંગર પ્રિન્ટ એક્સપોર્ટ પણ આવી ગયો તેણે પ્રમોદના ફીંગર પ્રીન્ટ લીધા અને પેલી નોટો પરના ફિંગર પ્રિન્ટ પણ તેની સાથે મેચ કર્યા.. અને પછી પરિણામ જાહેર કર્યું કે, "બિલકુલ.. પ્રમોદજી નામ ફિંગર પ્રિન્ટ નોટો પરના ફિંગર પ્રિન્ટ સાથે બિલકુલ મેચ થાય છે.."

આ સાંભળીને પ્રમોદ કોઇ ધુત્ત શરાબીની જેમ માથું પકડીને ઝુમવા લાગ્યો અને ફર્શ પર પડી ગયો..

બેહોશ થઈ ચૂક્યો હતો તે.

શું એટલા માટે કે તેનો ભાંડો ફૂટી ચૂક્યો હતો..?

કે પછી એટલા માટે કે તે નિર્દોષ હતો અને દોષિત સાબિત થઇ રહ્યો હતો..?

બદનામ તો બહુત હૈ હમ જમાને મેં ,

યે બતા સુનનેમેં કૌનસા કિસ્સા આયા ;

પ્રકરણ 30 ડબલ ઇન્વેસ્ટીગેશન.

સદાનંદ ચૌધરી દિલ્હી થી પાછો ફરી ચૂક્યો હતો. તેણે પોતાની ટીમ પાસેથી સઘળી માહિતી એકઠી કરી. અને કેસના સૌ હાલચાલ મેળવ્યા. પછી તે પોતાની ગાડીમાં બેસી ગયો અને અજય સિંહ ને કહ્યું "ચાલો ગાડી કાઢી લો."

"ક્યાં જવું છે ગુરુજી..?"

"પિયા વર્મા ના ઘરે લઈ ચાલો.. અને હા પ્રમોદ ક્યાં છે.?"

"જી એને ગઈકાલે રાત્રે એક હાર્ટ અટેક આવ્યો હતો તેથી અમે તેને હોસ્પિટલમાં એડમીટ કર્યો છે.. કદાચ એને એવી ઉમ્મીદ જ નહોતી કે તે કાનૂનના સકંજામાં ફસાઈ જશે તેથી જ તે એ વાતને સહન ન કરી શક્યો અને તેને હાર્ટ અટેક આવ્યો..! એની બેશરમી જુઓ ગુરૂજી.. આટલા બધા સબૂત અને ગવાહ હોવા છતાં તે પોતાની જાતને નિર્દોષ કહી રહ્યો છે..!"

"પ્રિયાની પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ શું કહે છે ?"

"હજુ સુધી રીપોર્ટ નથી આવી ગુરુજી.. પ્રિયા ની મોત હન્ડરેડ પરસન્ટ સળગી જવાથી થઈ છે.. મને થોડું દાઉદ હતો તો અમે તેનો પેટ નો બિસડો લેબમાં મોકલ્યો છે.." આ વખતે શ્રવણ બોલ્યો.

"તે આમ કેમ કર્યું શ્રવણ ?"

"સામાન્ય રીતે પોતાની જાતને દાહ દેનાર વ્યક્તિ પણ અંતે બચવા માટે કેટલાક પ્રયત્નો કરે છે તેમજ ચિલ્લાઇ ઊઠે છે.. પરંતુ આજુબાજુમાં લોકોનું કહેવું છે કે તેમને પ્રિયાને એક પણ આવા જ સંભળાઇ નથી.. તે સમયે ભયાનક પીડા ઉત્પન્ન થાય છે.. કોઈ મજબુત મનોબળ વાળો પણ તે પીડા સહી શકતો નથી. તે આજથી મુક્તિ પામવા માટે ગમે તે કરી શકે છે એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ ભાગવાની કોશિશ તો કરે જ છે જ્યારે પ્રિયાનું મોત જગ્યા પર દાહ આપવામાં આવી હતી ત્યાં જ નીપજ્યું હતું. આ એક સન્દેહજનક પરિસ્થિતિ હતી.. આથી મેં તેનો પેટનો બિસરો લેબમાં મોકલ્યો છે.."

"તેં એ સારુ કર્યુ..!"

ત્યાં જ સદાનંદ ચૌધરીના ફોનની રીંગ વાગી. તેને ફોન જોયો તો અવિનાશ પાટીલનો ફોન હતો.

"હા બોલો અવિનાશ..?"

"ગુરુજી આપ ક્યાં છો..?"

"જી આપ બતાવો તમે ક્યાં છો..?"

"જી વાત જરા એમ છે કે પ્રમોદે આત્મહત્યા કરી લીધી છે..

* * *

હોસ્પિટલના ગીરમાં સદાનંદ ચૌધરીની ગાડી પ્રવેશતાં જ એવિનાશ પાટીલ તેમને પ્રમોદની લાશ પડી હતી તે જગ્યા પર લઇ ગયો. તેની લાશ ની આસપાસ ચારે બાજુ લોહી ફેલાયેલું હતું.. પ્રમોદના માથાનાં પરખચ્ચા ઉડી ગયા હતા.. તે ઊંચાઈ પરથી માથાના બળે નીચે પટકાયો હતો.. હોસ્પિટલમાં પ્રમોદનો રૂમ પાંચમા માળે હતો. આથી સૌ પ્રમોદની લાશ જોયા બાદ લિફ્ટ માં બેસીને પાંચમા માળે પહોંચવા લાગ્યા.. તેમજ તેના રૂમ પર તૈનાત કરાયેલ હવાલદારોને સદાનંદ ચૌધરી મળ્યો અને કેટલાક સવાલો કર્યા.. પરંતુ તે લોકો હજુ પણ દ્વિધા અને અસમંજસમાં હતા કે આવું કઇ રીતે બન્યું કે એ લોકોની સમજમાં નહોતું આવતું.. સદાનંદ ચૌધરીએ પૂછ્યું કે લાસ્ટ ટાઈમ એને મળવા માટે કોણ આવ્યું હતું.. એ લોકોએ કહ્યું કે પ્રમોદ ની પત્ની પાયલ આવી હતી.. અને ઘણી જ રડી કકરીને ગઈ હતી.. તે તેને બળાત્કારી માની ચુકી હતી અને તેનો અંતિમ ફેંસલો ટલાક લેવાનો હતો. પ્રમોદ એ તેનાં વિરોધમાં ઘણી જ માફી માંગી હતી તેમજ તે પોતાને નિર્દોષ કહી રહ્યો હતો. થોડીવાર પછી નર્સ અંદર પ્રવેશી તો તેના ચિલ્લાવાથી અમે લોકો અંદર ગયા તે પ્રમોદ ત્યાં નહોતો બલ્કે તે બારીમાંથી નીચે કુદીને આત્મહત્યા કરી ચુક્યો હતો.

આ વાત જાણતાં જ સદાનંદ ચૌધરી બારીમાંથી બહાર ડોકાઇને ત્યાં તપાસ કરવા લાગ્યો, ત્યાં ત્યાં જ તેની આંખો સિકુડાઈ ગઈ.

શ્રવણના ફોનની રીંગ વાગી ઉઠી. સામે ડૉક્ટર બોલ્યો હતો તેણે કહ્યું કે "જે લેબ માં તમે પેટનો બિસરો મોકલાવ્યો છે તેની રિપોર્ટ આવી ગઈ છે.. વાત એમ છે કે પિયા વર્માએ આત્મહત્યા કરતાં પહેલાં નશીલી દવાનો ઘણો જ હાઇપાવર ડોઝ આપવામાં આવ્યો છે.."

આ સાંભળીને સૌને શંકા જાગી ઊઠી. અને ચૌધરીએ સીધો સવાલ કરી નાંખ્યો, "શ્રવણ જે હેન્ડરાઇટિંગ એક્સપોર્ટ આવ્યો હતો તેણે શું કહ્યું."

"જી એ સુસાઇડ નોટ બિલકુલ પ્રિયા વર્માએ જ લખેલી છે.."

"બીજી એક વાત કેરોસીનના ડ્રમ પર તેમજ માચીસ પર થી પ્રિયાના ફિંગર પ્રિન્ટ મળ્યા કે નહીં.?"

"ના, પ્રિયાના હાથ ઘણાં જ ખરાબ રીતે જલી ચુક્યા છે તેથી અમે તે ન કરી શક્યા.." આ વખતે અવિનાશે જવાબ આપ્યો..

"તો એનાં બીજા સામાન પરથી પણ તમે તેનાં ફિંગર પ્રિન્ટ લઇ જ શકતા હતા. ઠીક છે હું હવે એ તારણ પર આવ્યો છું કે આ પ્રિયા વર્માની પણ હત્યા જ થઇ હોય એવા સંકેત મને દેખાઇ રહ્યા છે...! તમે લોકો ત્યાં પહોચો અને ત્યાંના સૌ ફિંગરપ્રિન્ટ ઉઠાવો. અને હા અહીં પ્રમોદની વાત જોઇએ તો અહીં આ રુમની પણ તપાસ કરવી જ પડશે..! મીનાક્શી મને જરા મેગ્નીફાંઇંગ ગ્લાસ આપો."

પછી સદાનંદ ચૌધરી મેગ્નીફાંઇંગ ગ્લાસ વડે ફર્શની તપાસ કરવા લાગ્યો..ને ત્યાં જ એની આંખો ચમકી ઉઠી.

"જુઓ તમે બધા અહીં આ ફર્શ પર નવ નંબરના બૂટનાં નિશાન છે..!" સૌના આશ્ચર્યના વચ્ચે સદાનંદે ઘટસ્ફોટ કર્યો.

સૌ તે જગ્યા વારાફરતી જોવા લાગ્યા.

તે પગલાઓ ચાલતાં-ચાલતાં બારી તરફ જઈ રહ્યા હતા.. સદાનંદ તેને ફોલો કરતો બારી સુધી પહોંચ્યો અને પછી તેણે અજય સિંહ ને ઓર્ડર આપ્યો કે જાઓ તમે આ બારીમાંથી કૂદીને બાજુની પાઇપથી નીચે ઉતરી જાવ.."

અજયસિંહ કંઈ પણ વિચાર્યા વગર બારીની બહાર લપકી પડ્યો અને પાઈપ પકડીને ઝડપથી નીચે ઉતરવા લાગ્યો. પછી બધા જ લિફ્ટ માં બેસીને નીચે પહોંચ્યા.

નીચે પહોંચતા જ સદાનંદ ચૌધરીએ બીજો ધમાકો કર્યો તે બોલ્યો કે, "આ પ્રમોદની પણ હત્યા કરવામાં આવી છે..."

પ્રમોદની લાશની પાસે એકત્રિત થયેલા પોલીસવાળાઓ અને અન્ય લોકો પણ સદાનંદ ચૌધરીને અસમંજસની નજર થી જોવા લાગ્યા..

પછી સદાનંદ ચૌધરી આગળ બોલતા કહ્યું કે, "અહીંયાના સિક્યુરિટી ગાર્ડને બોલાવવામાં આવે.."

ત્યારે સિક્યુરિટી ગાર્ડ આવી પહોંચ્યા તો તેમણે પૂછ્યું કે, "આ જગ્યા ઉપર તમે કોઈક ને ફરતા જોયો હતો.."

તેમાંથી એક સિક્યુરિટી ગાર્ડ ટપાકથી બોલી ઉઠ્યો, "જી ચૌધરી સાહેબ.. જોયો હતો તે સફેદ રંગનો કુરતો અને કાળા પેન્ટમાં હતો.. માથાના વાળ અને બધું જ સફેદ હતું તેમજ તેને બ્લેક ચશ્મા લગાવેલો હતો. તેણે હાથમાં એક લાકડી પકડેલી હતી. ટેક્સીમાં આવ્યો હતો અને પછી તે પાછો ચાલ્યો ગયો હતો.."

"તમે લોકોએ ટેક્સી નો નંબર જોયો હતો ?"

"ના માફ કરજો, કોઈનું ધ્યાન નહોતું ગયું..!"

"તેનાં ડ્રાયવરની શકલ બતાવી શકો છો ?"

"હા તે એક શિખ હતો..થોડો હાઈટમાં ઓછો લાગતો હતો મુશ્કેલથી ચાર પાંચ ફૂટનો હશે."

સદાનંદ ચૌધરીએ મીનાક્ષી અને અજયસિંહને ઓર્ડર આપી દીધો કે, "તમે અત્યારે જ ટેક્સી યુનિયનમાં જાઓ અને તેની ઓળખ મેળવો.."

પછી સદાનંદ ચૌધરી ફરિવાર પ્રમોદની લાશ ને જોઈ રહ્યો, અને ફરિવાર તેણે એક વધુ સબૂત શોધી કાઢ્યો, તેણે કહ્યું કે, "જુઓ આ પ્રમોદની ગાર્ડન પર તમે કોઈ સોય ચુભાવી હોય એવું નિશાન દેખાય છે.. નિશ્ચિત આ સોય પોટેશિયમ સાઈનાઈટ માં બુઝાવેલી હશે. તેમજ આ જમીન પર જુઓ કે પગલાના નિશાન ના સિવાય આ છડીના નિશાન પણ દેખાઇ રહ્યા છે.. ચોક્કસ આ છડીમાં ગન જેવી સિસ્ટમ ફિટ થશે એમાંથી પોટેશિયમ સાઇનાઇડ વાળી સોય નીકરતી હશે.. જેમાંથી સોની કરતાં જ પ્રમોદના ગળામાં ફસાઈ ગઈ હશે અને પ્રમોદ તરત જ મરી ગયો હશે.. પછી હત્યારાએ તેની લાશને ઉઠાવીને બારીની બહાર ફેકી આપી હશે.. પછી પાછળથી પાઇપથી ઊતરીને તે ભાગી ગયો હશે.. જોઈએ છે હવે આપણને

આગળ શું જાણકારી મળ્યા છે હવે તમે લોકો આ લાશના પંચનામાની તૈયારી કરી આપો.. એની પત્નીને પણ ખબર આપી દો.. એક સાથે હવે બે બે ઇન્વેસ્ટિગેશન કરવાની છે મારે.. હવે હું પ્રિયા વર્માના ઘરે જઈશ.. ક્યાં પણ ઘણા બધા સબૂત શોધવાના બાકી છે મારે.. અને જાણવું જરૂરી છે કે પ્રિયા વર્માની પણ હત્યા જ કરવામાં આવી છે કે કેમ..?"

* * *

મકાનના દરવાજા પર તાળું લાગેલું હતું..

પૂછવામાં આવ્યું તો પડોશીઓએ કહ્યું કે આજે પ્રિયાની નાની બહેન પરમાર ની સાદી છે અને તે ગણેશ ગાર્ડન નામનાં બેંકેટ હોલમાં થઈ રહી છે.

પડોશીઓએ એ પણ કહ્યું કે વાસુ ટાયર્સ ના માલિક રાસબિહારી પટિવાલના એક ના એક છોકરા વાસુ સાથે પદ્માના મેરેજ છે તથા વાસુની મા નુ ઓપરેશન થવાનું છે તેથી જલ્દી-જલ્દી માં પ્રિયાની તેરમી કરીને આ શાદી લઇ લેવામાં આવેલી છે કેમકે તેની મા નુ ઓપરેશન અમેરિકામાં થવાનું છે..

સદાનંદે અવિનાશ પાટીલ સાથે ફોન પર વાત કરી.."શું કરી રહ્યો છે અવિનાશ..?"

"પ્રમોદની બોડીને પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલી આપી છે ચૌધરીજી.. હું આપની પાસે જ આવી રહ્યો હતો.. શું તમે પ્રિયા વર્માના ઘર પર છો ?"

"હા હું ત્યાં જ છું.. આજે પ્રિયાની નાની બહેન પદ્માની શાદી ગણેશ ગાર્ડનમાં થઈ રહી છે તો તેના ઘરે તારુ લાગેલું છે.. પરંતુ હું મારું કામ કરવા માંગુ છું.. તુ એક કામ કર.. ફિંગર પ્રિન્ટ એક્સપર્ટ ને લઈને પોલીસ સ્ટેશનથી નિકર અહીં આવી પહોંચ.. આપણે અહીંયાના સૌ ફિંગર પ્રિન્ટ ચેક કરાવી લઈએ.."

"ઠીક છે ગુરુજી.."

સદાનંદ ચૌધરીએ ફોન કાપી નાંખ્યો, અને શ્રવણ ને તાળુ તોડવા માટે ઈશારો કરી આપ્યો..શ્રવણ તરત જ તોડી નાખ્યું. અને બંને અંદર પ્રવેશ કરી ચૂક્યા હતા..

તેઓ બહાર નીકળવાનો રસ્તો શોધી રહ્યા હતા અને શોધતા-શોધતા તેઓ એક સીડી વડે ટેરેસ પર પહોંચી ચૂક્યા હતા ત્યાં જઈને તેમણે જોયું કે બધી જ છતો એકબીજા સાથે મળેલી છે તો તેમને હત્યારાનો ભાગવાનો રસ્તો તરત જ માલૂમ થઈ ગયો..

પછી શ્રવણ નો ફોન રણકી ઉઠ્યો અને તેણે જાણ્યું કે નીચે અવિનાશ પાટીલ અને ફિંગર પ્રિન્ટ એક્સપર્ટ રાજેન્દ્રસિંહ આવી ચૂક્યો છે.. તો બંને નીચે તરફ વળવા લાગ્યા.

નીચે જઈને તેઓએ જોયું તો રાજેન્દ્રસિંહ ફોટા નું કામ ચાલુ કરી દીધું હતું..

સદાનંદ ચૌધરીએ આમતેમ તપાસ કરતા તેને એક ડાયરી મળી આવી જે પ્રિયાની જ લાગતી હતી.. એમાં ખાસ મોબાઈલ નંબર લખેલા હતા.. સદાનંદ બોલી ઉઠ્યો, " શ્રવણ આપણી ડાયરી લાગે છે..! આ ડાયરી પર તેના ફિંગર પ્રિન્ટ હોવા જોઈએ.. લો આ ડાયરી પરના ફિંગર પ્રિન્ટ અને પેલી માચસ અને કેરોસીનના ડ્રમ પરના ફિંગર પ્રિન્ટ ચેક કરી જુઓ..

બંને મળતા આવે છે કે નહીં..?"

પછી દસ મિનિટ માં ફિંગર પ્રિન્ટ એક્સપર્ટ રાજેન્દ્ર સિંહે કહ્યું કે, "આ માચીસ અને કેરોસીનના ડ્રમ પર પ્રિયાનાં જ ફિંગર પ્રિન્ટ મળી આવ્યા છે.."

"હા, એનો મતલબ એવો હોય છે કે છે ગુરુવર કે હત્યારાએ હેન્ડ ગ્લોજનો ઉપયોગ પણ કર્યો હોય..! અને એક વાત મને હજુ પણ ખટકે છે કે શું પ્રિયાની હત્યા થઈ છે કે તે વસ્તુ સાબિત થઈ શકતી જ નથી.."

"એ પણ ખબર પડી જશે શ્રવણ... આપણે પ્રિયાની સાથે-સાથે પ્રમોદની હત્યાના વિશે પણ વિચારવાનું છે અત્યારે અજયસિંહ પાછા ફરશે તો આપણને ખબર ફરશે તો તે બટકો શિખ કોણ હતો અને તેની સાથે બેસનાર તેનો પેસેન્જર પણ કોણ હતો ?"

લગભગ પંદર મિનિટ પછી મીનાક્ષી અને અજયસિંહ પણ ત્યા આવી પહોંચ્યા..

આવતાંની સાથે જ તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, "ત્યાં તે શીખને અમે લોકો મળ્યા તો તપાસ હેઠળ અને એક વાત જાણવા મળી કે તે વ્યક્તિ કે જે સફેદ વાળ નો માલિક હતો તે શિવાની રેસ્ટોરેન્ટની સામેવાળી ગલીમાંથી તેની ટેક્સીમાં બેઠો અને હોસ્પિટલ સુધી નું ભાડું હતું.. તેણે રિટર્ન ટૅક્સી કરી હતી.."

આ શિવાની રેસ્ટોરન્ટ વાળી ગલી તો એ જ છે અને જ્યાં પ્રિયા વર્માનો પતિ આરૂષ વર્મા રહે છે..?"

"હા ગુરુજી અને આપણે અત્યારે જ્યાં ઊભા છે એટલે કે આ પ્રિયા વર્મા નું ઘર પણ એ બતાવી તે ગલીમાં જ છે.."

"તો હવે શખ્સોએ બે વ્યક્તિઓ ઉપર જાય છે એક પ્રિયા વર્મા નો પતિ અને બીજો પ્રિયા વર્માનો ભાઈ.. એટલે કે આરુષ અને મયુર.. બંને પિયાને ઘણો જ પ્રેમ કરતા હતા.. પ્રમોદની આ હરકત સાંભળીને તેઓ એના દુશ્મન તો બની જ ગયા હશે.. કેમકે બન્નેની નજરમાં પ્રમોદ ઘણો જ ગુનેહગાર હતો.. અને બન્નેમાં બદલાની ભાવના જાગી શકે એમ હતી.. તો આવો હવે એ ભાળ મેળવવી એ કે આ બન્નેમાંથી પ્રમોદ ની હત્યા કોણે કરી...?"

સદાનંદ ચૌધરીએ એક નવો ધમાકો કરી નાંખ્યો..

કહાં ખબર હે આગ લગાનેવાલોં કો,

કિ રુખ હવાઓને બદલા તો ખાક વોભી હોગે;

પ્રકરણ 31 મર્ડર વેપન.

સદાનંદ ચૌધરી, અજયસિંહ તેમજ મીનાક્ષી આરુષ ના ઘરે પહોંચ્યા.

આરુષની ડાઢી વધેલી હતી તેમજ તે બીમાર જેવો દેખાય રહ્યો હતો. તેણે હાથ જોડીને સૌનું સ્વાગત કર્યું.

ઓરડા નું દ્રશ્ય જોયું તો સૌ અચંબિત થઈ ગયા.

એ ઓરડો કોઈ ફોટો સ્ટુડિયો જેવો જ લાગી રહ્યો હતો.

પ્રિયા વર્માની સો થી પણ વધુ તસવીરો લાગેલી હતી. પાસપોર્ટ સાઇઝ થી લઈને આદમ કદ સુધીની તસવીરો. જેમાં પ્રિયાનાં વિભિન્ન સ્વરૂપો દેખાઈ રહ્યા હતા.

આ ફોટાઓ જોઈને આરૂષ પરનો સૌનો શક વધુને વધુ ઘેરો થતો ગયો. આરુષ ફ્રીજમાંથી સોફ્ટ ડ્રિંકની બોટલ અને ગ્લાસ લઈ આવ્યો..

ડ્રિંકની ચૂસકી મારતા સદાનંદે વાત આગળ વધારી.. તેણે આરુષને પૂછ્યું કે તે પ્રમોદની હત્યા વિશે શું કહેવા માંગે છે..? તેમને સૌને સીધે સીધો શક આરુષ પર જ જાય છે કેમ કે તે તેને ઘણો જ પ્રેમ કરતો હતો અને પ્રેમના આવેશમાં આવીને બદલાની ભાવના હેઠળ પ્રમોદની હત્યા કરી નાંખી હોય..? જો તેણે આમ કર્યુ જ હોય તો તેની કબૂલાત કરી લેવામાં જ તેને ફાયદો છે એમ સદાનંદ ચૌધરીએ સપાટ લહેજામાં જણાવ્યું હતું.

આરુષે કરગરીને કહ્યું હતું કે, "તમારું શક કરવાનું બને છે ચૌધરી સાહેબ, તે મારી ધર્મપત્ની હતી.. હું એને પોતાના જીવ કરતાં પણ વધુ ચાહતો હતો, સમજો કે તે મારા દિલની ધડકન હતી, મારી શ્વાસો માં વસેલી હતી, લોહી બનીને મારી રંગોમાં વહેતી હતી, એની મોત થઈ જવા પર મારું શરીર જીવિત છે પરંતુ જીવતેજીવ મરી ગયું હોય એવું બની ગયું છે, તમારી વાત સાચી છે જો હું ચાહતો તો પ્રમોદની બોટી બોટી અલગ કરીને કૂતરાને ખવડાવી દેતો..! પરંતુ અફસોસ કે મારા કંઈ કરતા પહેલાં જ બીજા કોઈએ આ બાજી મારી લીધી.. મારી પ્રમોદના હત્યારાને પુરેપુરી સહાનુભુતિ રહેશે..!"

"શું તારા ઘરની તલાશી લઈ શકીએ છીએ ?"

"હા, બિલકુલ કેમ નહીં.. આપ ચાહો તેવી રીતે તલાશી લઈ શકો છો.."

સદાનંદનો સંકેત થવા પર અજય સિંહ અને મીનાક્ષી તેનાં ઘરમાં તલાસી હેઠળ ફરી વળ્યા, પરંતુ તેમને કંઈ પણ હાથ લાગ્યું નહીં..

સદાનંદે ઇન્ડિયા કિંગ્સ સિગારેટનો ધુમાડો ઉડાવતા કહ્યું, "જો તું નિર્દોષ જ હોય તો તારા પછી સીધો શક પ્રિયાના ભાઈ મયુર પર જાય છે.. શું તું બતાવી શકે છે કે જ્યારે પ્રમોદની હત્યા થઈ ત્યારે મયુર ક્યાં હતો ?"

"જી તે દિવસે જ પદ્માના લગ્ન પણ હતા.. મયુર આમ તો લગ્નમાં જ હતો પરંતુ તે વચ્ચે બે

કલાક માટે ગાયબ થઈ ગયો હતો..! મારા પૂછવા પર જણાવ્યું હતું કે તે તેનાં એક ફ્રેન્ડને હોસ્પિટલમાં એડમીટ કર્યો હોવાથી ત્યાં ગયો હતો.. પરંતુ મારું માનવું છે કે મયુર આવું ભયાનક કામ કરી જ નથી શકતો..!"

પછી સદાનંદની નજર આરુષના બુટ તરફ જતી રહી. તેણે પૂછયું કે, "આરુષ તું કયા નંબરના બુટ પહેરે છે..?"

"જી સાત નંબર.."

"અને મયુર..?"

"જી તેની અને મારી સાઈઝ એક જ છે બધી જ.."

* * *

"આમ તેમ જોવાની જરૂર નથી મયુર.. અમને આ દિવસે દરેક વાત બતાવી દીધી છે કે તું પદ્મા ના લગ્નમાં બે કલાક વચ્ચે ગાયબ થઈ ગયો હતો.. સાચેસાચું બતાવી દે કે તેંજ પ્રમોદની હત્યા કરી છે..?"

"ના..ના.. આ મારું કામ બિલકુલ નથી.."મયુર ખૂબ જ ગભરાઈ ગયો." ચૌધરી સાહેબ તમે મારા ઉપર શક કઈ રીતે કરી શકો..?"

"તો તું બે કલાક વચ્ચે ક્યાં ગયો હતો ?"

"મારા ફ્રેન્ડ નું એક્સિડન્ટ.."

"તારા દોસ્ત નું નામ એડ્રેસ અને ફોન નંબર મને આપ હું તેની સાથે વાત કરી લઉ."

મયુર ના છક્કા છુટી ગયા..

તે પરસેવે રેબઝેબ થઇ ગયો.

"કેમ શું થયું..?" સદાનંદ મુસ્કુરાઇને બોલ્યો, "દોસ્ત નું નામ અને એડ્રેસ યાદ નથી આવતું ? તારા ફોનમાં એનો મોબાઈલ નંબર એડ નથી ? તો પછી તને કઈ રીતે ખબર પડી કે તેનું એક્સિડન્ટ થયું છે ?"

"જી એનો નહીં પરંતુ એના પપ્પાનો ફોન આવ્યો હતો.."

"ઠીક છે તો એના પપ્પાનો નંબર આપ તેમની સાથે વાત કરીને હું તેમનાં દિકરાના હાલચાલ પૂછી લઉં છું..!"

"ના મારાથી ભૂલથી બોલાઈ ગયું અસલમાં મને એક ગેસ્ટ દ્વારા ખબર પડી હતી કે તેનું એક્સિડન્ટ થયું છે.."

"અચ્છા તો એ બતાવ કે કયા હોસ્પિટલ માટે એડમીટ હતો ?"

"ન..નહેરુ હોસ્પિટલ.."

"તો ચાલો ત્યાં જઈએ.."

"જી અત્યારે એને ઘરે જવાની રજા મળી ગઈ છે.."

"તો ચાલો ને એના ઘરે જઈએ..તું આટલો નર્વસ કેમ છે મયુર..?"

"કેમ કે ગુનેગાર પકડાઈ જવા પર નર્વસ જ થઈ જાય છે ગુરુજી.." અજયસિંહ વ્યંગભાવ માં બોલ્યો. "જુઓ અમને તેનાં ઘરની તલાશી લેવા પર આ સામાન પણ મળ્યો છે..!"

"શું છે એ સામાનમાં જરા થેલી માંથી બહાર કાઢો.."

સદાનંદના કહેવા પર મીનાક્ષી એ બધી ચીજ-વસ્તુઓ ટેબલ પર ઉલટાવી નાંખી.

"જુઓ ગુરુજી આ થેલામાં સફેદ રંગનો કુર્તો, કાળું પેન્ટ, સફેદ રંગની વીગ, કાળો ચશ્મો, દાઢી-મૂંછ, અને આ નીલા રંગના નવ નંબરના બૂટ પણ છે... તેમજ આ ખાસ હથિયાર જેનાંથી હત્યા થઇ તે પેલી ગન સાથેની છડી પણ મળી આવી છે.."

"આની જ તો તલાશ હતી અમને.. હવે તું ગુનેહગાર સાબિત થઈ ગયો છે.. આજ છડી વડે પ્રમોદની હત્યા થઈ છે.. એમાં ગન જેવી સિસ્ટમ ફીટ છે જેમાંથી એક પોટેશિયમ સાઇનાઇડમાં ડુબાવેલી સોય નીકળે છે અને તે સામેવાળા માં ખૂંપી જાય તો સામેવાળો વ્યક્તિ તરત જ મૃત્યુ પામે છે.. બોલ હવે આ મર્ડર વેપન મળ્યા પછી તારું શું કહેવું છે મયુર..?"

"ના આ મેં નથી કર્યું અને આ સામાન મળ્યો તે મારો નથી હું મારી સ્વર્ગવાસી મમ્મીની કસમ ખાઈને કહું છું.."

"જો મયુર તારી પાસે મોટીવ ઓફ મર્ડર હતું અને મર્ડર વેપન પણ તારી પાસેથી જ બરામત થયું છે આથી તને હિરાસતમાં લેવામાં તો આવશે જ... જો તેં મર્ડર ના કર્યું હોય તો મને સાચે સાચું બતાવ.. શું થયું હતું તે બતાવ તો હું તને બચાવવાની કોશિશ કરી શકું છું.." સદાનંદને મયુર પર થોડોક વિશ્વાસ લાગી રહ્યો હતો..

"ચૌધરીજી એ હું તમને નથી બતાવી શકતો કેમ કે એ મારી મજબૂરી છે.."

"પોતાના જીવ કરતા વધારે કઈ મજબૂરી હોઈ શકે છે તારી..? સાચે સાચું બતાવ હું તારી મદદ કરીશ.."

"હું બતાવું તો ખરો પરંતુ મારુ નામ કરવાથી જો આ વાત જાહેર થઈ જશે અને મારી બહેન પદ્માની જિંદગી નર્ક બની જશે અથવા તો તેનાં લગ્ન પણ તૂટી શકે છે..!"

"ઠીક છે તું એક વાત સમજ કે તું અત્યારે જે પણ મને કહીશ તે તારા અને મારા વચ્ચે જ રહેશે.. જો મને યોગ્ય લાગશે તો..!"

"મને તમારા ઉપર વિશ્વાસ છે ચૌધરી સાહેબ.. પરંતુ આ મારી બહેનની જિંદગીનો સવાલ છે.. એક બહેન તો અમને છોડીને ચાલી ગઈ અને બીજી પણ હું ખોવા નથી માંગતો.. તો પ્લીઝ આ વાત જાહેર ન થવા દેશો.."

"ઠીક છે હું વાયદો કરું છું.."

"હું તે લગ્નના દિવસે રિતિક ના ઘરે ગયો હતો, એ અમારા ઇલાકા મા જ રહે છે.. જવાહર પબ્લિક સ્કૂલના સામે તેનું ઘર છે.. તે કોરિયોગ્રાફર અને ડાન્સ માસ્ટર છે, અને ટીવી સિરિયલમાં કોરિયોગ્રાફી કરે છે, એની કેટલીક ફિલ્મો પણ આવી છે, મારી બહેન પદ્મા તેની પાસે ડાન્સ શીખવા માટે જતી હતી.. તે હેન્ડસમ હતો આથી તેણે મારી બહેન પદ્માને પોતાની જાળમાં ફસાવી લીધી હતી.. પદ્મા પણ તેને પ્રેમ કરવા લાગી હતી, તેનાં જન્મ દિવસની પાર્ટીમાં રિતિકે પદ્માને કોલ્ડ્રીંકમાં નશીલી દવા મિલાવીને પીવડાવી દીધી હતી અને તેની સાથે સંબંધ બનાવી લીધો હતો.. પછીથી પણ તેને જાણ થઈ કે રિતિકે એની સિવાય બીજી ત્રણ છોકરીઓને પણ જાળમાં ફસાવી છે.. તો પદ્માએ તેની સાથે થી સંબંધ છૂટા કરી લીધા હતા.. હવે જ્યારે પદ્માની શાદી ના સમાચાર તેણે સાંભળ્યા હશે તો તેણે ફોન કરીને પદ્માને કહ્યું હતું કે, તેની પાસે તે બંનેની રંગીન રાતોનાં વિડિયો મોજુદ છે.. તેને તે વખતે એ વીડિયો બનાવી લીધા હતા.. જો તે એને પાંચ લાખ રૂપિયા નહીં આપે તો તે વિડિયો તે તેનાં પતિને મોકલી આપશે.. અને પદ્માની જિંદગી તબાહ કરી નાંખશે.. જો એમ પણ ન કરવું હોય તો એક દિવસ તેની સાથે સુહાગ દિન મનાવવો પડશે.. કરવાથી તે તમામ વીડિયોની કોપીઓ તેને સોંપી દેશે.."

"બરાબર પછી શું થયું..?"

"પદ્મા હવે ઘણી જ મજબૂર થઈ ચૂકી હતી આથી તેણે ગભરાઈને મને બધી જ વાત જણાવી હતી.. મેં તેને આશ્વાસન આપ્યું હતું અને કહ્યું હતું કે કોઈ બીજો કદમ ભરતાં પહેલા વિચાર કરજે હું તારી સાથે છું અને હું તને કંઈ પણ નહીં થવા દઉં અને તારા લગ્નને પણ.. પછી શાદીના દિવસે જ હું રિતિક ના ઘરે પહોંચી ગયો હતો.. આ પહોંચ્યો તો મેં જોયું કે તેનાં ઘર પર લોક છે, મેં તે લોક તોડી નાખ્યું હતું અને અંદર પ્રવેશી ગયો હતો એવા ઇરાદા સાથે કે બધી જ વિડીયોની સીડી હું મેળવી લઉં.. પરંતુ અંદર પ્રવેશતા જ કોઈએ મારા નાક પર ક્લોરોફોર્મવાળું કપડું રાખી દીધું હતું.. અને હું બેહોશી માં સરી પડયો હતો.. જ્યારે મને હોશ આવ્યો હતો તો ઘણો સમય નીકળી ગયો હતો.. મેં પછી ઉઠીને વિડીયોસીડીની તપાસ શરૂ કરી.. પરંતુ મને કંઈ પણ મળ્યું નહોતું.. પણ મારા અચરજ સામે એ કબાટમાં મને રિતિકની લાશ મળી આવી.. તેની કોઈએ હ્રદયના ભાગ પર ચાકુ મારીને હત્યા કરી નાંખી હતી અને કબાટમાં ઉભો રાખી દીધો હતો.. આ જોઈને મારા હોશ ઉડી ગયા હતા અને હું ત્યાંથી ભાગી છૂટયો હતો.. બસ આનાથી વધારે હું કંઈ પણ નથી જાણતો.."

*   *   *

રિતિક નું ઘર..

"હા બતાવ મયુર ક્યા કબાટમાં રિતિકની લાશ છે..?"

"પેલા સામેવાળા મજબૂત કબાટમાં.."

સદાનંદ ના ઈશારા પર શ્રવણે હાથના મોજા પહેરતાં જ તે કબાટના બંને હિસ્સાને ખોલી નાંખ્યા..તેમાં સામે જ ટીક ટીક ની લાશ દેખાય આવી જે દિવાલ ના સહારે ઉભી કરવામાં આવી હતી.. તેના દિલવાળા સ્થાન પર એક ચાકું પેવસ્ત હતું..

અડધો કલાક બાદ ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલ તેની કોન્સ્ટેબલોની ટીમ, ફિંગર પ્રિન્ટ

એક્સપર્ટ અને ડોક્ટરોની ટીમ પણ હાજર થઈ ગઈ હતી..

"સિંહ સાહેબ..!" સદાનંદે ફિંગર પ્રિન્ટ એક્સપર્ટ રાજેન્દ્રસિંહને કહ્યું, "આ મર્ડર વેપન પરથી ફિંગર પ્રિન્ટ લઈને આ મયુરના ફિંગર પ્રિન્ટ સાથે મેચ કરીને જુઓ.."

"જી...ચૌધરી સાહેબ.."

રાજેન્દ્રસિંહ પોતાના કામમાં જોડાઈ ગયો.

થોડીવાર પછી ઘોષણા કરી કે, "આ કબાટ અને તે મર્ડર વેપન વાળા ચાકુ પર મયુરના જ હાથોના ફિંગર પ્રિન્ટ છે.."

"ના નહીં..!" મયુર બેહોશ થઈને ફર્શ પડી ગયો.

તેને પાણીના છાંટા મારીને હોશમાં લાવવામાં આવ્યો અને તે વિશે પૂછવામાં આવ્યું તો તે જણાવા લાગ્યો કે, "હા કબાટ પર તેનાં હાથોના નિશાન હોઇ શકે છે કેમ કે તેણે તે કબાટ ખોલીને જોયું હતું પરંતુ તેણે તે ચાકું તો અડક્યું પણ નહોતું તો તેનાં ફિંગર પ્રિન્ટ તેની ઉપર કેવી રીતે આવી ગયા..? આ વિશે તે કઈ પણ નથી જાણતો.. ચૌધરી જી આપ મગજના જાદુગર છો અને ઘણા મોટા ઇન્વેસ્ટિગેટિવ છો આપ આ વસ્તુની ઇન્વેસ્ટિગેશન કરો અને મને બચાવી લો પ્લીઝ.."

"ઇન્વેસ્ટિગેશન તો કરવામાં આવશે જ.." સદાનંદ એ કહ્યું, " પરંતુ અત્યારે તો તું જ હત્યારો માલૂમ પડી રહ્યો છે.. આથી તને પોલીસ કે ગિરફતાર કરવાની જ છે.. એ મારો વાયદો છે કે જો તું નિર્દોષ હશે તો હું તને કંઈ પણ નહીં થવા દઉં.. જલ્દીથી ખબર પડી જશે કે રિતિક, પિયા વર્મા અને પ્રમોદના હત્યારા કોણ છે..?"

"પ્રિયા બહેન..? પ્રિય બહેને તો આત્મહત્યા કરી હતી ને..? તેની હત્યા કેવી રીતે..!?"

"જી નહીં.. તેની પણ હત્યા કરવામાં આવી છે.. અમે લોકો તેના પેટમાંથી ઘણી જ નશીલી દવાઓનો પદાર્થ મળી આવ્યો હતો અને તેનો જથ્થો પણ ઘણું વધું હતો.. કદાચ તે નશીલી દવાઓ વડે તેને બેહોશ કરીને પછી તેનાં પર કેરોસીન છાંટીને સળગાવી દેવામાં આવી હતી.."

"હે પ્રભુ.. મારી દીદી સાથે આવું કોણ કરી શકે છે..? હા તો પછી દીદીએ સુસાઇડ નોટ કેમ છોડી હતી..?!"

"ઇન્વેસ્ટિગેશન પછી જ કંઈક ટારણ મળી શકશે.. હું તને એ વિશે એક સવાલ પૂછવા માંગુ છું..?"

"હા પૂછો ચૌધરી જી.."

"જ્યારે પિયા વર્માએ આત્મહત્યા કરી કયારે આરુષ ક્યાં હતો..?"

"જી અમે લોકો મારી મમ્મીને લઈને હોસ્પિટલ ગયા હતા તે મારી સાથે જ હતો.."

"તે પૂરો ટાઈમ તમારી સાથે જ રહ્યો હતો..?"

"ના વચ્ચે થોડા સમય માટે બહાર ગયો હતો.."

"તે પૂછ્યું હતું કે ક્યાં ગયો હતો..?"

"હા પૂછ્યું હતું.. તો તેમણે જણાવ્યું હતું કે તે પ્રિયા દીદી માટે રોલ મેળવવાની તલાસમાં ડાયરેક્ટર કરણ કપૂર પાસે ગયો હતો.. કરણ કપૂરે દીદીના ફોટોગ્રાફ્સ અને તેનાં ડાન્સ ના વિડીયો જોયા હતા તેમજ એક્ટિંગના વીડીયો જોયા હતા જેનાંથી ઈમ્પ્રેસ થયો હતો અને રોલ આપવા માટે વાયદો કર્યો હતો.. જીજાજી ઘણાં જ ખુશ હતા અને ઘરે જઈને દીદીને શુભ સમાચાર આપવા માંગતા હતા.. પરંતુ એ ઘરે પહોંચતા એ પહેલાં જ આ સમાચાર આવી પહોંચ્યા હતા કે દીદી એ આત્મહત્યા કરી લીધી છે.. આ સાંભળીને આરુષ જીજુ બેહોશ થઈ ગયા હતા.. ભાગ્યે જ કોઈ વ્યક્તિ આટલો પ્રેમ પોતાની પત્નીને કરતો હશે.. ખબર નહીં કેમ દીદી એમનાથી હંમેશા ખફા રહેતી હતી.. ચૌધરી સાહેબ તમને એક વિનંતી કરું છું કે મારી દિદીના હત્યારાને આપ જરૂરથી પકડી લેજો.. અને ફાંસીની સજા અપાવજો.."

"ડોન્ટ વરી.." સદાનંદે ખભા ઉસકા બોલ્યું, "આ કોઈપણ મર્ડરનો કોઈ પણ આરોપી બચશે નહીં.. હવે મારી શાંતિની પરીક્ષા થઈ ચૂકી છે... હું જલદીથી માલુમ કરીશ કે આ ત્રણે મર્ડર પાછળ કોનો કોનો હાથ છે.. કોઈ પણ બચશે નહીં ફાંસીના માંચડા સુધી..!"

કાતિલને કિસ તરહસે ધોઇ હે આસ્તીં,

ઉસકો ખબર નહીં કે લહુ બોલતા ભી હે;

પ્રકરણ 32 મીરાં હત્યાકાંડ કેસ.

સદાનંદના ગુરુ રવિકાન્ત ચૌધરી જેમની પુત્રી કલ્પના ચૌધરી કેજે ન્યુઝ ચેનલ રિપોર્ટર હતી તેણે સદાનંદ ને બતાવ્યું કે, "હું ટીવી ચેનલના સ્ટિંગ ઓપરેશન માટે એક હોટલમાં ગઈ હતી તો ત્યાં વેશ્યાવૃત્તિ ચાલતી હતી ત્યાં હિડન કેમેરાથી મેં કેટલીક ફિલ્મો બનાવી લીધી હતી, ત્યાં એક ઓરડામાં સ્ટેટ મિનિસ્ટરનો એકલો પુત્ર અમિત પણ એક ખૂબસૂરત યુવતી સાથે મળી આવ્યો હતો.. તેઓ બંને ફુલ નશામાં ધૂત હતા, તેઓ બંને વચ્ચે વાર્તાલાપ ચાલી રહ્યો હતો કે શું પ્રિયા વર્માએ આત્મહત્યા કરી છે કે પછી તેણે એને મારીને આત્મહત્યા નું રૂપ આપી દીધું છે.? અમિત એ કહ્યું હતું કે પ્રિયાને એ કેમ મારશે ? તો પેલી યુવતીએ જવાબ આપ્યો હતો કે પ્રિયા અને તેની સાથે રિતિક મળીને તને બ્લેકમેઇલ કરી રહ્યા હતા.. હવે તો રિતિકની પણ હત્યા થઈ ચૂકી છે આથી મને તારા પર શક જાય છે.. અમીત જણાવતો રહ્યો હતો કે તે બંને થી આ શી જરૂર ચૂક્યો હતો પરંતુ તેણે તેમની હત્યા નથી કરી..! ગુરૂવર આપને આ વાત એટલા માટે જણાવી રહી છું કે કદાચ તમને એનાં દ્વારા કેસ માટે કંઈક મદદ મળી જાય.."

સદાનંદ એ પોતાની ધર્મબહેનનો આભાર માન્યો હતો. પછી તે પોતાની ત્રિપુટી સાથે સ્ટેટ મિનિસ્ટરની કોઠી પર પહોંચી ગયો.. ત્યાં ચાલી રહેલી મિટિંગ માં થી તેણે આમિતને ઉઠાવ્યો.. અને એકાંત સ્થળે લઈ ગયો.. અને પછી કહ્યું, "ઘણો જ સમજદાર લાગે છે તું.. સમજી જ ગયો હશે કે હું શું કામ તારા પાસે આવ્યો છું..?"

જી હા ચૌધરી જી મને ખ્યાલ છે કે તમે કોઈ કેસની પૂછપરછમાં આવ્યા છે.."

"સાચું સમજ્યો.. વાત એમ છે પિયા વર્મા અને રિતિક ને તો તું જાણતો જ હશે..?"

અમિતના ચેહરાની હવા ઉડવા લાગી. પરંતુ તેણે ના પાડવાની જગ્યાએ સીધે સીધું કહી દીધું કે, "પ્રિયા વર્મા અને રિતિક એને બ્લેકમેલ કરી રહ્યા હતા.."

"કઈ વાતને લઈને બ્લેકમેલ કરી રહ્યા હતા ?"

"એક વર્ષ પહેલાની વાત છે.. ત્યારે એક્સિડન્ટમાં પ્રિયા વર્માની આંખો જતી રહી હતી, તેની મારા જોડે એક પાર્ટીમાં મુલાકાત થઇ હતી, એ બલા જેવી ખૂબસૂરત હતી, મને તેની સાથે પ્રેમ થઈ ગયો હતો, પરંતુ તેણે મારી સાથે ફક્ત દોસ્તી કરી હતી, પછી ધીમે ધીમે વાત આગળ વધતા.. અમારા સંબંધ શારીરિક સંબંધ સુધી પહોંચી ગયા હતા, પછી મને જાણ થઈ કે પ્રિયા મારા સાથે કોઇ રમત રમી રહી છે.. પ્રિયા અમારા બંને વચ્ચેના આ અતરંગ સંબંધોની એક વીડિયો ક્લિપ તૈયાર કરી લીધી હતી.. એ વાત પણ જાણે એમ બની હતી કે એક દિવસ પ્રિયાએ નશામાં ધૂત થઈને મને એક પોર્ન ફિલ્મ બતાવી હતી.. જેમાં એક વ્યક્તિ એક સ્ત્રીને કિડનેપ કરીને બાંધી દે છે અને પછી તેનો બળાત્કાર કરે છે.. પછી એણે નશામાં ધૂત થઈને મને કહ્યું હતું કે એ પણ આ પ્રમાણે કરવા માંગે છે.. મેં એની વાત માની લીધી હતી, અને તેણે રડવાની કરગરવાની શાનદાર એક્ટિંગ કરી હતી.. અને કે હું સાચી રીતે તેનો બળાત્કાર કરી રહ્યો હોય એવા દ્રશ્યો સર્જાયા હતા.. રિતિકે એની વિડિયો ફિલ્મ બનાવી લીધી હતી.. પછી આ ફિલ્મ બતાવીને મને તેઓ બ્લેકમેલ કરી રહ્યા હતા કે જો હું તેમને પાંચ કરોડ રૂપિયા નહીં આપું તો તેઓ મને બળાત્કારના કેસમાં અંદર કરાવી દેશે અને મારી ઈજ્જતના ધજાગરા

ઉડાવી દેશે.. મને મારી ઈજ્જત કરતાં મારી પિતાજીની ઈજ્જત વધુ વહાલી હતી આથી હું તેમની આ માંગણી સ્વીકારતો ગયો અને તેમની અલગ અલગ માંગણીઓ વધતી ગઈ.."

"તો પછી આ બ્લેકમેઈલિંગથી છુટવા માટે તેં તેઓ બંનેની હત્યા કરી નાંખી એમ..?"

"ના ના આ બિલકુલ ખોટી વાત છે.. પરંતુ હવે હું આ બાબત સાબિત કઈ રીતે કરું.. તમે તો ઘણા જ મહાન ઇન્વેસ્ટિગેટિવ છો.. આપ જરૂર એ જાણી લેશો.. આ કેસ માટે મારી તમને જે કંઈ પણ જરૂર હશે તે હું બિલકુલ ફોલો કરીશ.. પરંતુ આ હત્યા મેં નથી કરી એ આપ જાણી લો.. પ્લીજ..."

"જો તેં આ હત્યા નથી કરી તો તારે ગભરાવવાની જરૂર નથી પરંતુ જો તું જુઠું બોલી રહ્યો છે તો યાદ રાખજે મારા હાથોના ફંડાથી તું બચી નહીં શકે.."

"આપને ખબર નથી ચૌધરીજી આ પ્રિયા વર્મા એ ઘણી જ ચાલુ અને શાતિર પ્રકારની સ્ત્રી હતી, પૈસાની ઘણી જ લાલજી હતી, એક અઠંગ બ્લેકમેલર હતી, એક મુકુલ નામના કરોડપતિ પુત્રને પણ તે આ રીતે બ્લેકમેલ કરી રહી હતી..તો જેવો શક તમને મારા ઉપર થાય છે તેવો તમને મુકુલ પર પણ થવો જ જોઇએ.."

"હા એનો પણ વારો આવી જશે.. તું અત્યારે એ બતાવ કે જ્યારે પ્રિયા વર્માની હત્યા થઈ તે દિવસે આખો દિવસ તું ક્યાં હતો ?"

"જી તે દિવસે રવિવાર હતો.. નાગપુરમાં યુવા મોરચાની રેલી હતી જેનો મુખ્ય વક્તા હું જ હતો.. સવારમાં વહેલો ઊઠીને જ નાગપુર માટે રવાના થઇ ગયો હતો.. પછી હું મોડી રાત્રે પાછો ફર્યો હતો.. પછી ત્યાર પછીનો બીજો દિવસ પણ મુખ્યમંત્રીની સાથે ડોરા માં નીકળી ગયો હતો.. આપ તમારી રીતે આ દરેક સ્થિતિની ભાડ મેળવી શકો છો.. જોકે આ કેસ બાબતે મારું માનવું છે કે પ્રિયા વર્માએ અમારા જેવા કેટલાનુંય લોહી ચુસ્યું હશે.. શું ખબર એમાંથી કોણે તેની હત્યા કરી નાંખી હોય..!?"

* * *

એક ન્યુઝ ચેનલની રિપોર્ટર કોર્ટની બહાર ઉભી રહીને બરાડી ઉઠી.."આજે કોર્ટમાં મીરાં હત્યાકાંડનો કેસ શરૂ થવાનો હતો.. આપણે અગાઉ જાણી ચૂક્યા છે કે શર્મા હોટલના માલિક આકાશ શર્માની પત્ની મીરાં ની લાશ પૂનાની એક હોટલમાંથી મળી આવી હતી.. મીરાં ઘરે થી ભાગતાં પહેલાં તેના હાથથી લખેલો એક પત્ર પણ છોડી ગઈ હતી.. તેમાં તેણે સ્વીકાર્યું હતું કે તે તેમની હોટલના મેનેજર રોની સાથે ભાગી રહી છે અને તિજોરીથી ઘરેણાં અને કેશ લઈ જઇ રહી છે.. સંદેહ એવો છે કે તે હોટલમાંથી રોની મીરાંની હત્યા કરીને કેશ અને ઘરેણાં લઈને ભાગી ચૂક્યો છે.. પછી તે મુંબઈમાંથી એક એક જ્વેલર્સ ની દુકાન પરથી ઘરેણાં વેચતાં પકડાઈ ગયો હતો.. રોની હવે પોતાનો ગુનો પણ કબૂલી લીધો છે.. તેમજ દરેક સબુત અને ગવાહ તેની વિરુદ્ધ જઈ રહ્યા છે.. આમ છતાં મગજના જાદુગર સદાનંદ ચૌધરીએ તે રોની ને બચાવવાનો કેસ પોતાના હાથમાં લઈ લીધો છે.. તે પણ તેની બહેન દિવ્યા અને માતા વૈજયન્તીના કહેવા પર.. અને હવે તેની સામે પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર બનીને એડવોકેટ જી.આર.રાણા કેસ લડવાનો છે.. એટલે દર્શકો દ્વિધામાં છે અને ઉત્સુકતામાં પણ છે કે આજે કોર્ટમાં એક રોમાંચક કેસ જોવા મળવાનો છે.. કાયદાના બે એવા ધુરંધરોનો સામનો કે જેમણે

બંને એ આજ સુધી એક પણ કેસ નહી હાર્યો.. હા એકવાર જી.આર.રાણા સદાનંદ ચૌધરીની આસિસ્ટન્ટ સામે કેસ જરૂર હારી ગયો હતો. તે વિશે રાણા નું કહેવું હતું કે તેણે તેની આસિસ્ટન્ટને ઘણી જ હલકામાં લઈ લીધી હતી અને બેપરવા બનીને કેસ લડ્યો હતો આથી તે હારી ગયો.. બસ તો આમ જોવા જઈએ તો બંનેનો જીતવાનો રેકોર્ડ છે એક મગજનો જાદુગર છે તો બીજો મગજનું શિયાળ.. આ વાતની સંભાવના છે કે હા દિલચસ્પ મુકદમાને જોવા માટે અને સાંભળવા માટે અથાગ ભીડ થવાની છે.. માટે પ્રશાસને ઘણી જ વ્યવસ્થા કરી છે.. કોર્ટ ની સામે થી પસાર થવાવાળી રોડને ડાયવર્ઝન અપાયું છે.. પોલીસની સાથે અર્ધસૈનિક પણ તૈનાત કરવામાં આવ્યા છે.. કોર્ટની બહાર અને આજુબાજુ બિગસ્ક્રીનો લગાવવામાં આવી છે.. જેથી કરીને ક્લોઝ સર્કિટ સિસ્ટમ સાથે સૌ લોકો આ કેસને જોઈ શકે અને કોર્ટમાં લોકોના ધસારાને રોકી શકાય.. અમારા સંવાદદાતા સુમિત અવસ્થિએ સદાનંદ ચૌધરી સાથે અને મેઘા પાઠકે જી.આર. રાણા સાથે કેસ સંબંધિત વાતચીત કરી છે.. એક કમર્શિયલ બ્રેક પછી અમે આ સાક્ષાત્કાર બતાવીશું.. તો આવો મળીએ છીએ બ્રેક કે બાદ.." સાથે જ ન્યૂઝ ચેનલ 'અબ તક'ની રિપોર્ટરનો ચહેરો વિલુપ્ત થવા લાગ્યો અને વિજ્ઞાપન આવવા લાગી..

"કમર્શિયલ બ્રેક પછી ફરી એકવાર આપણું સ્વાગત છે.." ન્યુઝ રિપોર્ટર મુસ્કુરાઇને બોલી, "તો આવો સૌથી પહેલાં આપને સુમિત અવસ્થિ પાસે લઈ જઈએ છીએ.. જેઓ સદાનંદ ચૌધરીનો કેસ સંબંધિત સાક્ષાત્કાર લઇ રહ્યા છે..!"

"ચૌધરીજી.. મેનેજર રોની તરફથી આ ચર્ચિત કેસની પેરવી કરવા જઇ રહ્યા છો. પરંતુ રોનીએ પોતાનો ગુનો સ્વીકારી લીધો છે. પોલીસ પાસે અમર વિરુદ્ધ નક્કર પુરાવા અને જુબાનીઓ હોવાનું પણ સાંભળવા મળ્યું છે. તો પછી તમે શાના આધારે રોનીને નિર્દોષ માની રહ્યા છો ?"

"હું માફી માંગવા ચાહું છું. હું તેનાં વિશે કંઈ કહીશ નહીં. તમારે કોર્ટની કાર્યવાહીની રાહ જોવી પડશે."

"અત્યાર સુધી તમારો રેકોર્ડ એવો છે કે તમે કોઈ પણ ગુનેહગારને બચાવવાનો પ્રયાસ કર્યો નથી. તમે ગુનેહગારોને હંમેશા સજા અપાવી છે અને નિર્દોષોને ન્યાય અપાવ્યો છે. પરંતુ આ વખતે લાગે છે કે તમે આ મામલો લાગણીઓમાં વહીને હાથમાં લીધો છે. રોનીની મા અને બહેનના આંસુ તમને પીગળાવી ગયા છે. શું એમજ છે.... હું માફી ચાહું છું... પણ શું તમે રોનીને નિર્દોષ સાબિત કરવા માટે ખોટી યુક્તિઓ રમવાના છો ?"

"નો કમેન્ટ."

"તેનો અર્થ એ હોઈ શકે છે કે..."

"ભલે કાયદાની દેવીની આંખો પર કાળી પટ્ટી છે..પણ એનો અર્થ એ નથી કે કોર્ટમાં બેઠેલા જજ કે કાયદાને છેતરવામાં આવે. ત્યારે સામા પક્ષે વકીલ પણ હાજર છે. કોઈપણ રીતે, શ્રી જી.આર.રાણા અણઘડ વકીલ નથી. નકલી પુરાવાઓ અને ખોટી જુબાનીઓ તેમનાં સામે કેવી રીતે કામ કરી શકે ? કોર્ટમાં સત્યના સાચા સિક્કા જ ચાલશે.. ખોટા સિક્કાઓ કામ કરી શકશે નહીં. કોર્ટમાં દૂધ-નું-દૂધ અને પાણી-નું-પાણી થશે. અસત્ય, કપટ અને જૂઠના પડદા ખોલીને સત્ય બહાર આવશે. અધિકાર અને સાચો ન્યાય થશે - કૃપા કરીને, હું આ વિશે વધુ વાત કરવા માંગતો નથી. આજની કેસ પર તમારું ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવું વધુ સારું છે."

"તો આ એડવોકેટ એન્ડ ઇન્વેસ્ટીગેટીવ સદાનંદ ચૌધરી હતા. જેઓ આ કેસ વિશે વાત કરવાનાં મૂડમાં ન હતા. તેમનાં મનમાં શું છે..તે ફક્ત તેઓ જ જાણે છે. અબતક ચેનલથી હું સુમિત અવસ્થી...."

"આવો, હવે જોઈએ કે જ્યારે અમારા રિપોર્ટર મેઘના પાઠકે જી.આર.રાણાનો ઈન્ટરવ્યુ લીધો ત્યારે બંને વચ્ચે શું થયું.."

* * *

તેની લક્ઝુરિયસ એ.સી ઓફિસમાં રિવોલ્વિંગ ચેરમાં બેઠેલા જી.આર.રાણાએ કાળો ઓવરકોટ પહેર્યો હતો અને તેનાં ખભા પર પથરાયેલા એક ફૂટ લાંબા વાળ હતા.

તે સિગારેટ પણ પી રહ્યો હતો. માઈક સાથે તેની સામે બેઠેલી ચશ્માધારી પત્રકારે પૂછ્યું- "સાંભળ્યું છે કે રોનીએ કબૂલાત કરી છે અને તેની સામે નક્કર પુરાવા અને પૂરતા ગવાહો છે. તો પછી શર્મા પરિવારે તમારા જેવા મોટા વકીલને કેમ રાખ્યા છે ? કોઈ સામાન્ય વકીલ પણ આ કેસ સંભાળી શકતો હતો ?"

"મારાંએ બેવફાઈ કરી હતી, તે મેનેજર રોની સાથે શર્મા પરિવારના સન્માનને ઠેસ પહોચાડીને ભાગી ગઇ હતી, પણ આકાશ શર્મા અને તેનાં માતાપિતા મીરાંને પ્રેમ કરતા હતા. તે નથી ઈચ્છતા કે મીરાંનો હત્યારો સજામાંથી બચી જાય. તેથી જ તેઓએ અમને હાયર કર્યા છે."

"શું રોની ગુનેહગાર સાબિત થશે, તેને સજા થશે ?"

રાણાએ સિગારેટનો કશ લગાવ્યો અને તેનો ધુમાડો રિપોર્ટરના ચહેરા પર ફેંકતાં પૂછ્યું "કેમ..તને કોઈ શંકા છે ?"

"નહીં...." તેણીએ ગભરાઈને કહ્યું, "આ કેસમાં બચાવપક્ષના વકીલની જવાબદારી મગજના જાદુગર સદાનંદ ચૌધરીજી નિભાવી રહ્યા છે..!"

"તો...? શું થયું ?"

"તે એક મહાન વકીલ છે, તે આજ સુધી એકપણ કેસ હાર્યા નથી.

"તો આપણે નાના વકીલ છીએ ? અમે પણ આજ સુધીના અમારા તમામ કેસ જીતી લીધા છે, રિપોર્ટર...!"

"એવું માનવામાં આવે છે કે ચૌધરીજી હંમેશા દોષિતોને સજા કરવા અને નિર્દોષોને ન્યાય અપાવવા માટે જ કેસ તેમનાં હાથમાં લે છે. તેઓ તેમનાં સ્તરે પહેલાં ખાતરી કરે છે કે તેઓ યોગ્ય કેસને હેન્ડલ કરી રહ્યાં છે. શું તેનો અર્થ એ નથી કે રોની નિર્દોષ છે અને તેની વિરુદ્ધ કોઈએ કાવતરું ઘડાયું છે ?"

"કયા ઉલ્લુના પઠ્ઠાએ તને રિપોર્ટર બનાવી છે...?" રાણાએ ગુસ્સામાં કહ્યું, "તું ચૌધરીની સીધી તરફેણ કરે છે. તું કહેવાનો પ્રયાસ કરી રહી છે કે રોની નિર્દોષ છે અને અમે તે નિર્દોષને સજા કરાવવાનો પ્રયાસ કરીશું. તું કોર્ટના નિર્ણય પહેલાં જ તારો ચુકાદો આપી રહી છે. સદાનંદ ચૌધરી સત્યવાદી રાજા હરિશ્ચંદ્ર કે ભગવાન રામનો વંશજ છે ? તેનાં પર આઈ.એસ.આઈનો

માર્કો છે ? શું દુનિયાએ તેને પ્રામાણિક, સત્યવાદી, ધર્મના રક્ષકનું પ્રમાણપત્ર આપ્યું છે ? તે એક દંભી છે - એક ધૂર્ત. તેણે પોતાની એક એવી છબી બનાવી છે કે જાણે તે કાયદાના સાચો પૂજારી અને માનવતાનો સેવક હોય. તે દૂધથી ધોઇલો નથી. તે રંગીન શિયાળ છે. તેણે રોની અથવા તેની માતા અને બહેન પાસેથી ફી તરીકે મોટી રકમ લીધી હશે..! પ્રતિબદ્ધતા સાથે કે તે રોનીને નિર્દોષ સાબિત કરવા માટે દરેક યુક્તિનો ઉપયોગ કરશે.. બનાવટી પુરાવા અને ખોટા સાક્ષીઓનો ઉપયોગ કરશે.. અને રોનીને બચાવવા માટે કંઈપણ કરશે... પરંતુ તે જાણતો નથી કે રાણાની હાજરીમાં તે દુષ્ટ તેની યુક્તિઓમાં સફળ થઈ શકશે નહીં. અમે તેને કાયદા સાથે રમવા નહીં દઈએ. આજે આપણે રોનીને મીરાંનો હત્યારો સાબિત કરીશું અને તેને મૃત્યુદંડ અપાવીશું. સદાનંદ ચૌધરી તેનો પહેલો કેસ હારી જશે. જો તે અમારી સામે પહેલા પડી ગયો હોત, તો તેણે પહેલેથી જ હારનો સ્વાદ ચાખ્યો હોત. આજે, તે અને તેનાં પ્રિયજનોને ખબર પડશે કે રાણા સૌથી મહાન વકીલ છે અને વિશ્વનો કોઈ વકીલ આપણી સાથે સ્પર્ધા કરી શકતો નથી."

"તો આ હતા એડવોકેટ જી.આર.રાણા." ટીવી સ્ક્રીન પર ન્યુઝ રીડરનો ચહેરો ઉભરી આવ્યો. તેણીએ હસીને કહ્યું "જે દાવો કરી રહ્યા હતા કે કોઈ પણ વકીલ તેમની સામે ટકી શકશે નહીં, આ કેસ બતાવશે કે રાણાના દાવામાં કેટલી તાકાત છે. આ રસપ્રદ કેસ એ તો નક્કી કરશે જ કે રોની મીરાં નો હત્યારો છે કે નહીં, પરંતુ તે એ પણ નક્કી કરશે કે જી.આર.રાણા અને સદાનંદ ચૌધરીમાં સૌથી મોટો વકીલ કોણ છે..!"

* * *

વાસ્તવમાં પ્રશાસને ચુસ્ત સુરક્ષા વ્યવસ્થા ગોઠવી હતી. કોર્ટની સામેથી પસાર થતા હાઇવેને બેરીકેટીંગ અને બંને છેડે ટ્રાફિક પોલીસના જવાનો દ્વારા બ્લોક કરી દેવામાં આવ્યો હતો.

અન્ય રૂટ પર મોકલવામાં આવી રહ્યા હતા. માત્ર ફોર વ્હીલર જ નહીં, બાઇક-સ્કૂટર વગેરેને પણ તે રોડ પરથી પસાર થવા દેવાયા ન હતા.

દરેક પગલે પગલે પોલીસ અને અર્ધલશ્કરી દળો તૈનાત કરવામાં આવ્યા હતા.

રસ્તા પર અને કોર્ટની બહાર મોટી સ્ક્રીન લગાવવામાં આવી હતી..જેથી લોકો તેમની સામે કોર્ટની કાર્યવાહી જોઈ શકે.

કેસમાં સામેલ લોકોને જ જેમ કે ન્યાયાધીશો, વકીલો, શિક્ષકો, ઓર્ડરલીઓ, આરોપીઓ, વકીલો, તેમનાં પરિવારના સભ્યો, સાક્ષીઓ, પોલીસ, ડોકટરો, નિષ્ણાત ટીમ અને મીડિયા પર્સનોને જ કોર્ટરૂમમાં પ્રવેશવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી - પછી આખો રૂમ ભરાઈ ગયો હતો.

ત્યાં ક્લોઝ સર્કિટ સિસ્ટમવાળા કેમેરા લગાવવામાં આવ્યા હતા જેથી બહાર લોકો ટી.વી અને બિગ સ્ક્રીન દ્વારા પણ કેસની કાર્યવાહી જોઈ શકશે.

કોર્ટરૂમની અંદર, પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટિલે રોનીને કઠેરામાં ઊભો કરી દીધો અને પોતે સાવધાનની સ્થિતિમાં ઊભો થઇ ગયો.

દિવાલ ઘડિયાળમાં નવ વાગ્યા અને ચાલીસ મિનિટ હતી - એટલે કે કોર્ટની કાર્યવાહી શરૂ થવામાં વીસ મિનિટનો સમય હતો.

જજ પણ રિટાયરિંગ રૂમમાંથી આવવાના હતા. પણ દરેક જણ વારંવાર બહારના દરવાજા તરફ જોઈ રહ્યા હતા કેમ કે બધા રાણા અને ચૌધરીની ઉત્સુકતાથી રાહ જોઈ રહ્યા હતા..

લોકો જોવા માંગતા હતા તે કાયદાના બે માસ્ટર વચ્ચે શું બહેશ થશે...? બંને કઈ યુક્તિઓ અપનાવશે..?

બેમાંથી કોણ બાજી મારી જશે.?

સવાલો કે ઘેરે મેં હમ આપકો કૈસે લાયેંગે**,**

જબ આપહી હો અદાલત તો વકાલત કૈસે કરેંગે**..?**

પ્રકરણ 33 વાદ-વિવાદ.

કોર્ટની બહાર ઘણા બધા લોકો એકઠા થયા હતા, પરંતુ તેમની વચ્ચે મોટા ભાગના વકીલો હતા, જેઓ મોટી સ્ક્રીનની સામે સ્થિર હતા. તેમનાં વિચાર હતા કે સદાનંદ અને રાણા વચ્ચેનો વાદ-વિવાદથી તેમને દાવપેચ કરવા માટે કંઈક શીખવા મળશે.

"મને સમજાતું નથી કે ચૌધરીજીએ આ કેસ શા માટે લીધો છે ?" એક ટાલવાળા વકીલે તેની હથેળીમાં મુક્કો માર્યો અને કહ્યું, "આ એકદમ ખુલ્લો કેસ છે. રોની વિરુદ્ધ નક્કર પુરાવા અને જુબાનીઓ છે. અને તેણે ગુનો પણ કબૂલી લીધો છે. મીરાંએ પત્રમાં એવું પણ લખ્યું હતું કે તે રોની સાથે જઈ રહી છે. શું બાકી રહ્યું છે ? ચૌધરીજી ભલા હવે તમે રોનીની નિર્દોષતા કેવી રીતે સાબિત કરશો ?"

"ચૌધરીજી લાગણીઓમાં વહી ગયા..." બીજા વકીલે કહ્યું, "રોનીની માતા અને બહેને આંસુ વહાવ્યાં હશે અને ચૌધરીજીને તેમનાં પર દયા આવી હશે."

"ના, મને એવું નથી લાગતું."ત્રીજાએ કહ્યું, "ચૌધરીજી બહુ લાગણીશીલ છે. તેઓ કોઈ ગુનેગારની વકીલાત કરવાના નથી. તેની નજરમાં રોની નિર્દોષ હશે જ તો જ તે તેનાં વતી કેસ લડે."

"કદાચ ચૌધરીજીની નજરમાં રોની નિર્દોષ છે.પણ તે ખરેખર નિર્દોષ છે કે નહીં..?"

"એજ તો જોવાનું છે.."

* * *

કોર્ટની બહાર જ સદાનંદ ચૌધરી અને જી.આર.રાણા સામ-સામે આવી ગયા.

જ્યારે સદાનંદે શ્રવણ, અજયસિંહ અને મીનાક્શીનાં નસકોરા પહોળા થતાં જોયા ત્યારે તેણે તેમને કહ્યું, "તમે લોકો અંદર જાવ..હું આવું છું..."

ત્રણેય રાણાને સળગતી નજરે જોતાં કોર્ટની અંદર ગયા.

"મેં ક્યારેય તારી પાસેથી આવી મૂર્ખતાની અપેક્ષા રાખી નહોતી ચૌધરી..." રાણા સદાનંદની નજીક આવ્યો અને બોલ્યો, "શું ગાંડપણ કર્યું છે ? જો કે તે દિવસના અપમાનનો બદલો લેવા અમે તને કોર્ટમાં ધકેલી દેવાનું વચન આપ્યું હતું. મેં નક્કી કર્યું હતું કે જ્યાં સુધી હું તને હરાવીશ નહીં ત્યાં સુધી હું રાહતનો શ્વાસ નહીં લઉ. આજે એ દિવસ આવી ગયો છે પણ એ ખુશી, એ ઉત્સાહ અનુભવાઈ રહ્યો નથી. આપરા બંનેના ચતુર દિમાગ વચ્ચે જોરદાર ટક્કર થશે, યુક્તિઓ રમાશે, કાયદાઓ રમાશે. અને તેનો આનંદ માણાશે. આ એકતરફી હરીફાઈ હશે. પહેલી જ ટ્રાયલમાં અમે રોનીને મીરાંનો ખૂની સાબિત કરીશું અને તારી જિંદગીની પહેલી હાર હશે..."

સદાનંદ એ રીતે હસ્યો જાણે રાણાએ ગોફણ ચલાવીને સૂર્યને પૃથ્વી પર ઉતારવાનો દાવો કર્યો હોય. રાણાની લાલ આંખોમાં જોઈને તેણે કહ્યું, "તમે પણ જાણો છો કે રોની નિર્દોષ છે.

તો પછી આ કેસ તમારા માટે આટલો સરળ કેવી રીતે બની શકે ? તમે પહેલાથી જ તમારા મગજનો ઉપયોગ કર્યો છે. યુક્તિઓ પણ રમાઈ છે અને તમામ યુક્તિઓ અજમાવવામાં આવી છે. હવે મારો વારો છે. તમે જે કરોળિયાનું જાળું વણ્યું છે, હું તેને સાફ કરીને તોડી નાંખીશ. તે દિવસે મેં શું કહ્યું હતું તે તમને યાદ છે ? હું તમારી પાસેથી તમારું મન અને તમારો વ્યવસાય છીનવી લઈશ. તે દિવસે મીનાક્શી દ્વારા તમને ટ્રેલર તો બતાવી દીધું..આજે આખી ફિલ્મ જુઓ. તમે તમારા સ્વાર્થ અને લોભ માટે કાયદા સાથે ખૂબ રમ્યા છો. હવે હું તારા જીવન સાથે રમીશ. હવે ગીધને તારી છત પર બેસાડવાનો સમય આવી ગયો છે. તમને કહેવાની જરૂર નથી કે જેનાં ધાબા પર ગીધ બેસે છે, તેનાં વિનાશના દિવસો શરૂ થઈ જાય છે. એ સોનું મુઠ્ઠીમાં ભરાય તો પણ એ સોનાની માટી બની જાય છે. તેની બધી ખુશીઓ નાશ પામે છે. તેની ખુશી પર દુર્ભાગ્યનો સાપ કુંડળી મારીને બેસી જાય છે. મીનાક્શી સામે હાર્યા પછી, તમે તેને નાની વકીલ માનીને બેદરકારી દાખવી હતી અને હારી ગયાનું કહીને તમે તમારો જીવ બચાવી લીધો હતો. પણ આજે તમે શું બહાનું કાઢશો ?"

"અમારે બહાનું બનાવવાની પણ જરૂર નથી, ચૌધરી..." તેણે હિંસક ભાવ સાથે ગુસ્સા ભર્યા સ્વરે કહ્યું, "અને આ કેસમાં અમારી જીત સુનિશ્ચિત કરી છે - માત્ર ન્યાયાધીશની સહીની ઔપચારિકતા બાકી છે. અમે આ કિસ્સામાં કરોળિયાનું જાળું નથી ગૂંથ્યું કે તું તેને સાવરણી વડે કાઢી નાંખીશ, અમે તે ચક્રવ્યૂહ બનાવ્યો છે, જે કોઇ માઈનોલાલ તેને તોડી શકશે નહીં... તું પણ નહીં કરી શકે..."

"તો પછી અંદર આવ. તારી આ ગેરસમજ પણ દૂર કરીશ, તારી પાસે રૂમાલ છે, નહીં ?"

"હા હા. પણ તું કેમ પૂછે છે ?"

"જ્યારે તું કેસ હારી જઇશ ત્યારે તારો ચહેરો ઢાંકવા માટે તારે રૂમાલની જરૂર પડશે કે નહિ ?" એમ કહીને સદાનંદ કોર્ટ તરફ આગળ વધ્યો.

રાણા પોતાની મુઠ્ઠીઓ દબાવીને દાંત પીસતો રહ્યો.

ભીડમાં કોઈ હસ્યું તો તેનો ચહેરો હીટર એલિમેન્ટ જેવો થઇ ગયો હતો. રાણા ગુસ્સાથી ધ્રૂજી ગયો અને તેની આંખોમાં જાણે લોહીના ટપકાં આવી ગયા.

"અમારા પર કોણ હસ્યું...?" તે ભીડ તરફ વળ્યો ત્યારે તેને ખડખડાટ હસવાનો અવાજ આવ્યો.

તે ઊભો થયો, "સદાનંદ જીતશે એવી ગેરસમજમાં ન રહો.. જો આજે આપણે તેને હરાવીને માટી ન ચટાવી ને તો અમે પણ અમારા પિતાના સંતાન નહી. થોડીવારમાં જોજો મગજના જાદુગરની શું સ્થિતિ થાય છે !"

* * *

"કોર્ટની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવે.."

ન્યાયાધીશનો અવાજ આવતાં જ કોર્ટ રૂમમાં શાંતિ છવાઈ ગઈ.

"યોર ઓનર..." રાણા ઊભો થયો અને કહ્યું, "જો કે આ કિસ્સો અરીસા જેવો સ્પષ્ટ છે - પરંતુ

એક ઔપચારિકતાનું પાલન કરવું પડશે. તેથી અમે કોર્ટને ટૂંકમાં બધુ જણાવી રહ્યા છીએ. સોમવાર, સિક્સટીન જુલાઈની સવારે, અમારા ક્લાયન્ટ આકાશ શર્મા, તેનાં માતા-પિતા અને નોકર મંગલ બે કલાક મોડા ઉઠ્યા. શ્રી આકાશ શર્માના પત્ની મીરાં ઘરમાં નહોતા અને મુખ્ય દરવાજો પણ ખુલ્લો હતો. તેઓ સમજી ગયા કે તે ભગવાન શિવના મંદિરમાં પૂજા માટે ગઈ હશે કારણ કે મીરાં સોમવારે ઉપવાસ કરતી હતી. તેઓ તેણીને શોધવા ગયા, પરંતુ તેણી મળી ન હતી. તેમનાં ઘરે પરત ફરવા પર તેમને ઓશીકા નીચે મીરાંનો લેખિત પત્ર મળ્યો, તે પત્ર હસ્તાક્ષર અહેવાલ સાથે કોર્ટમાં હાજર છે. પત્રમાં, મીરાંએ સ્વીકાર્યું છે કે તે હોટલના મેનેજર રોની સાથે રોકડ અને દાગીના લઈ જઇ રહી છે - કારણ કે તે તેનાં પતિ આકાશ શર્માથી સંતુષ્ટ નથી. આકાશ શર્મા તેનાં માતા-પિતા સાથે પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યા અને તે પત્ર રજૂ કરીને રિપોર્ટ નોંધાવ્યો."

જી.આર.રાણાએ ફરીને કટાક્ષ કરતાં કહ્યું, "શું તમે ભાનમાં જ છો ને ચૌધરીજી ? જો તમે ઇચ્છો તો, લેખન નિષ્ણાંતનો અહેવાલ જોયા પછી, તમે નિશ્ચિંત બની શકો છો કે મીરાંએ તે પત્ર લખ્યો હતો. તમારી પાસે જીતવા માટે કંઇ નથી - તમે ફક્ત કોર્ટનો સમય બગાડશો. તમે એવી મૂર્ખ વાતો કરશો કે એ પત્ર મીરાંએ નથી લખ્યો."

"ના, હું એવા કાર્યો નહીં કરું જેનાંથી કોર્ટનો કિંમતી સમય બગડે અને જેનું કોઈ પરિણામ ન આવે." સદાનંદ ઊભો થયો અને સ્મિત સાથે બોલ્યો, "મારો વિક્ટમ રોની નિર્દોષ છે અને મારી પાસે તેને નિર્દોષ સાબિત કરવા માટે પૂરતી સામગ્રી છે."

"રોની નિર્દોષ નથી, યોર ઓનર..." ન્યાયાધીશ તરફ ફરીને રાણાએ ઊંચા અવાજે કહ્યું, "અમે ઇચ્છીએ છીએ કે કોર્ટ રોનીને પૂછે કે તે મીરાંનો હત્યારો છે કે નહીં ? કહો ભાઈ...." તેણે કોર્ટરૂમમાં ઊભેલા રોનીની નજીક જઈને કહ્યું, "તું તારો ગુનો કબૂલ કરે છે કે નહીં ?"

રોની તેની માતા વૈજયંતી અને બહેન દિવ્યાને કોર્ટરૂમમાં હાજર જોયા, પછી ન્યાયાધીશ તરફ જોઈને કહ્યું, "મેં મારો ગુનો કબૂલ કર્યો છે સર... મારા પર કોઈ દબાણ નથી. હું મીરાંનો હત્યારો છું, તેથી હું સ્વીકારું છું. મારી અને મીરાં વચ્ચે અવૈધ સંબંધ હતો. અમે ભાગી જવાનો પ્લાન બનાવ્યો. મીરાંએ ઊંઘ ન આવવાનું બહાનું બનાવ્યું અને શર્મા પરિવારના ફેમિલી ડોક્ટર પાસેથી ઊંઘની ગોળીઓ લખાવ્યા બાદ નર્સિંગ હોમના મેડિકલ સ્ટોરથી એક મહિના સુધીની ત્રીસ ગોળીઓ લીધી અને તેને દૂધમાં ભેળવીને પીવડાવી. તેણીના સાસુ-સસરા, પતિને. તેણીએ ચામાં તે ગોળીઓ નોકર મંગલને પણ આપી હતી. જ્યારે તેઓ ગાઢ નિંદ્રામાં હતા ત્યારે તેણે તિજોરીમાંથી એક લાખ રોકડા અને તમામ દાગીનાની ચોરી કરી હતી. હું ટેક્સી લઈને આવ્યો હતો. ત્યારે બાર વાગી ગયા હતા. અમે બંને પુણેની હોટેલમાં પહોંચ્યા હતા અને નકલી નામ અને સરનામાથી રૂમ લીધો હતો. અમારી વચ્ચે શારીરિક મિલન થયું. પછી મીરાંએ કહ્યું, કે તેણીએ એક પત્રમાં તમામ બાબતો લખી હતી. આ બાબતે મને મીરાં પર ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો. હું પણ નશામાં હતો. મેં મીરાંના દુપટ્ટા વડે તેનું ગળું દબાવી હત્યા કરી હતી. હું મુંબઈમાં દાગીના વેચતી વખતે પકડાયો હતો. હું મારો ગુનો કબૂલ કરું છું...."

"સાંભળ્યું ચૌધરીજી... સાંભળ્યું...?" ઉત્સાહી થઇને બોલ્યો રાણા, "તમારો ક્લાયન્ટ કબૂલ કરી રહ્યો છે. હવે તમારા માટે કંઈ બચ્યું નથી. હવે તમે તમારી નારાજગીને બહાર કાઢવા માટે કહેશો કે રોની કોઈ મજબૂરીને કારણે જૂઠું બોલે છે. પણ તમે તે કેમ સાબિત કરશો ?"

"મિ. રાણા...!" સદાનંદ ઊભો થયો અને બોલ્યો, "કોઈ પણ વ્યક્તિ કોર્ટમાં આરોપ સ્વીકારે તો કોર્ટ તેને માનતી નથી. કોર્ટ તેની પાસેથી પુરાવા અથવા સાક્ષીઓ માંગે છે - તે વિચારીને કે તે નિર્દોષ તો નથી, કોઇ મજબૂરી હેઠળ, તે અપ્રતિબદ્ધ ગુનો કબૂલતો તો નથી. કોઈપણ રીતે, કાયદા અને અદાલતની વિચારસરણી છે કે ગુનેગાર ભલે સજામાંથી છટકી જાય પણ નિર્દોષને સજા ન થવી જોઈએ."

રાણાએ સદાનંદ સામે જોયું, પછી એક અસ્વસ્થ સ્મિત સાથે કહ્યું, "અમારી પાસે પુરાવા અને સાક્ષીઓ છે કે રોની મીરાંનો ખૂની છે. મીરાંના પત્ર સાથે, અમે હોટેલનું રજીસ્ટર પણ રજૂ કર્યું છે, જેમાં રોનીએ તેનું નામ અને સરનામું લખ્યું હતું. જે સત્યા સાવંતના નામે છે. અમે મેડિકલ રિપોર્ટ પણ સબમિટ કર્યો છે, જે મુજબ રોની મીરાં સાથે રહ્યો હતો. હોટલમાંથી વિલ્સની સિગારેટના ટોટ્સ મળી આવ્યા હતા, રોનીના ફિંગરપ્રિન્ટ્સ પણ મળી આવ્યા હતા. અમે ફિંગર પ્રિન્ટ રિપોર્ટ પણ સબમિટ કર્યો છે. હવે અમે કોર્ટમાં સાક્ષીઓને રજૂ કરીશું, જેમની જુબાનીથી રોની ગુનેહગાર અને ખૂની સાબિત થશે. શું અમને સાક્ષીઓને રજૂ કરવાની છૂટ છે યોર ઓનર ?

ન્યાયાધીશની પરવાનગી મળતાં જ રાણો એક પછી એક સાક્ષી રજૂ કરવા લાગ્યો.

આકાશ શર્માના ફેમિલી ડોક્ટર મુકેશ અગ્રવાલે પવિત્ર ગ્રંથ પર હાથ મૂકીને સત્ય બોલવાના શપથ લેતાં જણાવ્યું કે શનિવારે, ચૌદમી જુલાઈએ મીરાંએ તેમને ઊંઘની ગોળીઓનું પ્રિસ્ક્રિપ્શન આપ્યું હતું.

નર્સિંગ હોમમાં મેડિકલ સ્ટોર ચલાવતા નીરજે જણાવ્યું કે મીરાંએ એક મહિના માટે ત્રીસ ઊંઘની ગોળીઓ ખરીદી હતી. આકાશના નોકર મંગલે કહ્યું કે તે બધાને દૂધ ગરમ કરીને આપવા જતો હતો, પરંતુ તે રાત્રે મીરાંએ તેનાં પતિને અને તેનાં સાસુ-સસરાને ગરમ દૂધ પીવડાવ્યું હતું અને ચા પણ પીવડાવી હતી, જે પીધા પછી તેઓ ખૂબ જ ઊંડા ઊંઘી ગયા હતા.

"આ લોકો જુઠ્ઠા છે, સાહેબ..." મંગલ ચૂપ થઈ જતાં રોનીની માતા વૈજયંતી ઊભી થઈ અને બોલી, "મારા નિર્દોષ પુત્રને ફસાવવા માટે ખોટા પુરાવા અને સાક્ષીઓ રજૂ કરવામાં આવી રહ્યા છે...."

"ઓર્ડર-ઓર્ડર." ન્યાયાધીશે ટેબલ પર હથોડી વડે અવાજ કરતાં કહ્યું, "તમારે જે કહેવું હોય તે કઠેરામાં આવીને કહો.."

દીકરી દિવ્યાના ખભાનો સહારો લઈને વૈજયંતી રોનીની સામેના કઠેરામાં પહોંચી અને કહ્યું, "મને ખબર નથી કે મારો પુત્ર રોની તેનાં માથા પર ખોટા આરોપો કેમ લઇ રહ્યો છે. પણ તે નિર્દોષ છે, જજ સાહેબ... પંદરમી જુલાઈએ રવિવારે હું બીમાર હતી. હું હૃદયની દર્દી છું.. ત્યારે મારું બ્લડપ્રેશર હાઈ થઈ ગયું હતું. સાંજે રોની ટેક્સી લાવ્યો અને મને નેહરુ હોસ્પિટલ લઈ ગયો. ત્યાં ડોક્ટર વિનીત જુનેજાએ મારી સારવાર કરી. મને રૂમ નંબર પંદર આપવામાં આવ્યો હતો. મારી દીકરી દિવ્યા પણ ત્યાં હતી, રોની પણ રાતવાસો કરતો હતો. શિવાની નામની નર્સ અને વિનોદ નામના કમ્પાઉન્ડરની ફરજ મારી સંભાળમાં હતી.

"આ ડોશી જૂઠું બોલી રહી છે..."

"ઓબ્જેક્શન" સદાનંદ ઊભો થયો અને વિરોધના સ્વરમાં બોલ્યો, "મિસ્ટર રાણા અભણની જેમ વર્તે છે. શું તેઓ તેમની માતાને પણ ડોશી તરીકે બોલાવે છે ?"

"મિસ્ટર રાણા..." ન્યાયાધીશે નારાજગી સાથે કહ્યું, "તમને શરમ આવવી જોઈએ. તમારે કોર્ટના સન્માનથી વાકેફ હોવું જોઇએ."

"અાઇ એમ સોરી યોર ઓનર... અમારી ભૂલ માટે અમે કોર્ટ અને વૈજયંતી માતાજીની માફી માંગીએ છીએ. અમને માફ કરો, માતાજી...." આટલું કહીને રાણાએ સદાનંદ સામે ક્ષતિગ્રસ્ત નજરે જોયું, પછી ન્યાયાધીશ તરફ ફરીને કહ્યું "માતાજી જૂઠું બોલે છે.. યોર ઓનર.. તેમની દીકરી પણ કદાચ એ જ કહેશે. અમે તેમની લાચારી સમજી શકીએ છીએ. તેઓ રોનીને બચાવવા માંગે છે. પરંતુ અમે હવે તેમની વાત ખોટી સાબિત કરીએ છે. અહીં ડોક્ટર જુનેજા, નર્સ શિવાની અને કમ્પાઉન્ડર વિનોદ હાજર છે. જેમનાં કહેવા મુજબ તે દિવસે તેમણે પરમેશ્વર દયાલની સારવાર કરી..તેમને રૂમ નંબર પંદર આપ્યો હતો. તે દર્દી પરમેશ્વર દયાલ પણ અહીં હાજર છે.તેમનાં સિવાય અમે રોનીના બે પડોશીઓ અને તે વિસ્તારના ડૉક્ટરનો પણ પરિચય કરાવીશું. તેમનું નિવેદન સાબિત કરશે કે બંને પાડોશીઓ રોશનલાલ અને સુમેર ચંદ વૈજયંતી માતાજીની સારવાર માટે ડૉક્ટર વેદ પ્રકાશને લાવ્યા હતા અને તે તેમનાં ઘરે રાત રોકાયા હતા - જ્યારે રોની ત્યાં ન હતો.. તે કેવી રીતે બન્યું હશે ? કારણ તે મીરાં સાથે પુણેની હોટેલમાં હતો અને મજા કરી રહ્યો હતો."

અને પછી રાણા દ્વારા પરિચય કરાવેલ ડો.વિનીત જુનેજા, નર્સ શિવાની અને કમ્પાઉન્ડર વિનોદે જણાવ્યું કે વૈજયંતી હોસ્પિટલમાં સારવાર માટે આવી નથી. પરમેશ્વર દયાલને રૂમ નંબર પંદરમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. ડોક્ટરે હોસ્પિટલનું રજીસ્ટર રજૂ કર્યું અને ત્યારબાદ પરમેશ્વર દયાલ નામનો એક આધેડ પણ હાજર થયો અને તેણે નિવેદન આપ્યું કે તે રૂમ નંબર પંદરમાં હતો અને ડોક્ટર જુનેજા, શિવાની નર્સ અને કમ્પાઉન્ડર વિનોદ તેની સારવાર કરી રહ્યા હતા.

ત્યારપછી રોનીના બે પડોશીઓ રોશનલાલ અને સુમેર ચંદ સાથે, વિસ્તારના ડૉક્ટર વેદ પ્રકાશે નિવેદન આપ્યું હતું કે વૈજયંતીની સારવાર તેમનાં ઘરે કરવામાં આવી હતી અને રોની આખી રાત ત્યાં નહોતો.

વૈજયંતી અને દિવ્યાની આંખમાં આંસુ આવી ગયા અને બૂમો પાડવા લાગ્યા કે બધા સાક્ષીઓ જૂઠું બોલે છે.

"ઓર્ડર-ઓર્ડર." ટેબલ પર પડેલી હથોડીને ખખડાવ્યા પછી ન્યાયાધીશે બંનેને કડક સ્વરમાં કહ્યું, "કોર્ટે તમારી વાત સાંભળી છે, કે નહીં ? અત્યારે બોલીને કોર્ટની કાર્યવાહીમાં ખલેલ પહોંચાડશો નહીં. શાંતિથી તમારી જગ્યાએ જાઓ અને બેસો, તમે બંને."

બંનેએ પહેલાં રોની સામે ગુસ્સાથી જોયું, પછી સદાનંદ તરફ જોવા લાગ્યા.

સદાનંદ ઊભો થયો અને બંને પાસે આવ્યો અને કહ્યું "હું તમારા બંને પર વિશ્વાસ કરું છું ? હું કોર્ટ સમક્ષ સત્ય લાવીશ. હવે તમે બંને પોતપોતાની સીટ પર જાઓ અને બેસો."

બંને પ્રેક્ષક ગેલેરીમાં શાંતિથી બેઠા અને આંસુ લૂંછવા લાગ્યા.

"શ્રી ચૌધરીજી..." ગુલાબી અને પાતળા હોઠ પર એક અસ્વસ્થ સ્મિત ફેંકીને, રાણાએ કહ્યું, "શું તમે સાક્ષી તરીકે હાજર થયેલા લોકોને કંઈક પૂછપરછ કરવા માંગશો ? શું તમે તેમને જૂઠા સાબિત કરવાનો પ્રયાસ કરશો નહીં ?"

"પહેલાં તમે તમારા બધા પુરાવા અને સાક્ષીઓ રજૂ કરો..." સદાનંદે કટાક્ષ કરતાં કહ્યું, "ત્યારપછી મારે જે કરવું હોય તે કરીશ. પછી તમને માથું મારવાનો સમય નહિ મળે...."

રાણા આગ બબુલા થઇ આવ્યો હતો. તેનાં નસકોરાં ફૂલવા લાગ્યા અને સિસકારા નીકળવા લાગ્યા.

પછી રાણાએ રાજુ નામના ટેક્સી ડ્રાઈવરને સાક્ષી તરીકે રજૂ કર્યો.

રાજુએ કોર્ટને જણાવ્યું કે પંદર જુલાઈની રાત્રે રોની તેને ઘંટાઘર ચોકથી આકાશ શર્માની હવેલી લઈ ગયો હતો અને ત્યાંથી તે મીરાં સાથે પુણેની હોટલમાં ગયો હતો અને તેને બમણું ભાડું ચૂકવવામાં આવ્યું હતું.

ત્યારપછી સબ-ઈન્સ્પેક્ટર મુકુલ દેશપાંડેએ કોર્ટને કહ્યું કે જ્યારે તેઓ મુંબઈની બહારના ભાગમાં વાહનોની તપાસ કરી રહ્યા હતા ત્યારે રોની અને મીરાં પણ ટેક્સીમાં હતા. તે મીરાંને જાણતો હતો કે તે આકાશ શર્માની પત્ની છે..તેણે મીરાંને પૂછ્યું હતું કે તે ક્યાં જાય છે, તો મીરાંએ કહ્યું કે તેનો પતિ આકાશ શર્મા પુણે ગયો હતો અને ત્યાં તેનો અકસ્માત થયો હતો, તેથી તે મેનેજર રોની સાથે તેનાં પતિ પાસે જઈ રહી હતી..

ત્યારપછી બીજા સબ ઈન્સ્પેક્ટર રાધેશ્યામ તિવારીએ જણાવ્યું કે તે જગતપુર કસબામાં ડ્યુટી કરી રહ્યો હતો. મધ્યરાત્રિ પછી એક ટેક્સી ખરાબ પડી અને કેટલાક રખડતાં છોકરાઓ મીરાંની છેડતી કરી રહ્યા હતા અને રોની તેમની સાથે લડી રહ્યો હતો. જ્યારે એક ગુંડાએ ડ્રાઈવર રાજુના ગળા પર છરી રાખી હતી. જ્યારે તે પેટ્રોલિંગ જીપ દ્વારા ત્યાં પહોંચ્યો ત્યારે તે ગુંડાઓ નાસી ગયા હતા. તેણે મીરાં અને રોનીને પોલીસ સ્ટેશનમાં જાણ કરવા કહ્યું હતું..પરંતુ બંનેએ ના પાડી હતી.

રાણાએ ત્યારબાદ આનંદકુમાર રિસેપ્શનિસ્ટ સુબોધ, વેઈટર સુરેશ અને ગાર્ડ અનુજ, પુણેની હોટેલના મેનેજરનો પરિચય કરાવ્યો, જેમણે નિવેદન આપ્યું હતું કે રોની તેમની હોટેલમાં મીરાં સાથે રોકાયો હતો અને સવારે મીરાંની હત્યા કર્યા પછી ચાલ્યો ગયો હતો. રાણાનાં હોઠ પર વિજયી પ્રકારનું સ્મિત આવ્યું તેણે હસીને કહ્યું, "યોર ઓનર. અમે પુરાવા તેમજ સાક્ષીઓ રજૂ કર્યા છે. એક-બે સાક્ષીઓ પણ નહીં, ડઝનેક. સૌથી મોટી વાત એ છે કે ગુનેગાર રોની તમારી સામે છે, જે પોતાનો ગુનો કબૂલી રહ્યો છે. તો આ કિસ્સામાં દૂધનું દૂધ અને પાણીનું પાણી છે. શ્રી ચૌધરીજી તેમની નારાજગી દૂર કરવા માત્ર એટલું જ કહેશે કે તેઓ નિર્દોષ છે અને માત્ર કોઈ મજબૂરી કે દબાણ હેઠળ ગુનો કબૂલી રહ્યો છે. પરંતુ શું શ્રી ચૌધરીજી સાબિત કરી શકશે કે રોની કોઈ મજબૂરી કે દબાણ હેઠળ ગુનો કબૂલી રહ્યો છે ? અહીં અમે કોર્ટ સમક્ષ એ વાતનો પણ ખુલાસો કરી રહ્યા છીએ કે વૈજયંતી માતાજી અને દિવ્યા રોનીની સાવકી માતા અને બહેન છે..તેથી રોનીએ બંને માટે મોટી રકમ લઈને ગુનો કબૂલ કર્યો હોય તેવી શક્યતા નથી. તો એમાં ભલાઇ છે કે શ્રી ચૌધરીજી કોર્ટનો અમૂલ્ય સમય બગાડ્યા વિના આત્મસમર્પણ કરે અને પોતાની હાર સ્વીકારે અને કોર્ટને તેનો ચુકાદો આપવા દે."

સદાનંદ પર એક કટાક્ષભર્યું સ્મિત ફેંકી, રાણા પોતાની સીટ પર ગયો અને ડાબો પગ જમણા પગના ઘૂંટણ પર ઊંચો કરીને, તેમાં પહેરેલા કાળા જૂતાને થોડું બહાર કાઢી, તેને હલાવવા લાગ્યો.

"મિસ્ટર ચૌધરી...!" ન્યાયાધીશનો ગૌરવપૂર્ણ અવાજ ઊભો થયો, "મિસ્ટર રાણાએ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરેલા પુરાવાઓ અને સાક્ષીઓ પરથી એવું લાગે છે કે તમારા અસીલ રોનીએ મીરાંની હત્યા કરી છે. તમે કોઈ પુરાવાને ખોટા નથી ગણાવ્યા અને કોઈ સાક્ષીને જૂઠો પણ નથી કહ્યો, કોઈની ઊલટતપાસ પણ કરી નથી. શું આનો અર્થ એ નથી કે તમે પણ રોનીને મીરાંનો ખૂની માની રહ્યા છો ?"

"ના, યોર ઓનર....." સદાનંદ ઊભો થયો અને કાળો ઝભ્ભો ઠીક કર્યો અને કહ્યું, "મેં શ્રી રાણાને પહેલા જ કહ્યું હતું કે પહેલા તેમનાં પુરાવા અને સાક્ષીઓ રજૂ કરો..પછી મારો વારો આવશે. હવે મારો વારો છે. હું કોર્ટમાં ટી.વી.અને ડી.વી.ડી. લાવવાની પરવાનગી ઈચ્છું છું યોર ઓનર..! અને આ સાથે, હું ડો.વિનીત જુનેજાને કઠેરામાં બોલાવીને કંઈક પૂછવા માંગુ છું.. શું મને તમારી પરવાનગી છે યોર ઓનર ?"

યહી તો બાત હૈ જો હરવક્ત મેરે સાથ હૈ,

ઇન્હી કુછ બાતોં કા હરવક્ત વિવાદ હૈ ;

પ્રકરણ 34 પર્દાફાસ. (અંતિમ પ્રકરણ)

ડોક્ટર વિનીત જુનેજા રોનીની સામે ઉભા હતા અને ટેન્શનમાં હોય તેવું લાગતું હતું.

સદાનંદ તેની પાસે પહોંચ્યો ત્યારે તેણે કપાળ પર નીકળેલો પરસેવો રૂમાલ વડે લૂંછવા માંડ્યો.

સદાનંદે કઠેરાના હેન્ડલ પર તેની કોણીને આરામ આપતા કહ્યું, "તો પંદરમી જુલાઈની સાંજે રોની, તેની માતા અને બહેન તમારી પાસે આવ્યા ન હતા, તમે માતાની સારવાર કરી ન હતી..તમે પરમેશ્વર દયાલની સારવાર કરી ?"

"હા...હા...તે સાચું છે.."

સદાનંદે રિમોટથી ટી.વી.અને ડી.વી.ડી. પ્લેયર ચાલુ કરીને કહ્યું, "કદાચ તમને ખબર નહીં હોય કે હોસ્પિટલમાં સી.સી.ટી.વી. કેમેરા લગાવેલા છે અને તે હોસ્પિટલના લગભગ તમામ ભાગોની ફિલ્મો લે છે. તે જુઓ... તમે ઓ.પી.ડી.માં રોનીની માતાને જોઇ રહ્યા છો..? નર્સ શિવાની માતાજીનું બ્લડપ્રેશર માપી રહી છે અને તમે કમ્પાઉન્ડર વિનોદને બોલાવ્યા છે. અને તેને કહી રહ્યા છે કે, ભાઈ વિનોદ, માતાની તબિયત બહુ ખરાબ છે. તેઓને એડમિટ કરવા પડશે. તે કહી રહ્યો છે કે પણ જનરલ વોર્ડમાં ખાલી બેડ નથી ડોક્ટર.. અને ઇમરજન્સી અને આઇ.સી.યુ.માં પણ કોઇ જગ્યા નથી. જુઓ ડોક્ટર જવાબ આપી રહ્યા છે કે, કોઇ વાંધો નહી.. રૂમ નંબર પંદર ખાલી છે. માતાને રૂમ નંબર પંદરમાં લઈ જાઓ. સિસ્ટર, તમે રૂમમાં પહોંચીને માતાને ડ્રીપ લગાવો.પછી રૂમ નંબર પંદરની બહારનું દ્રશ્ય ટીવી સ્ક્રીન પર બતાવવામાં આવ્યું છે.. સાથે સ્ક્રીનની નીચે પંદર, સાત બે હજાર બાર પણ લખેલું હતું. જુઓ હવે કમ્પાઉન્ડર વિનોદ સ્ટ્રેચર ટ્રોલી પર પડેલી વૈજયંતીને રૂમ નંબર પંદરમાં રોની અને દિવ્યા સાથે લઈ ગયો. થોડા સમય બાદ ડોક્ટર જુનેજા પણ ગળામાં સ્ટેથોસ્કોપ લટકાવીને રૂમમાં આવી ગયો છે. હવે નર્સ શિવાની, કમ્પાઉન્ડર વિનોદ અને પરમેશ્વર દયાલ કૃપા કરીને કઠેરામાં આવો અને ડૉક્ટર જુનેજા સાથે ઉભા રહો." સદાનંદનો અવાજ સૂણી ત્રણેય દર્શક ગેલેરીમાંથી ઉભા થયા અને પરસેવો લૂછતાં અને આગળ વધ્યા જાણે કોર્ટરૂમ તેમનાં માટે બલિદાન સ્થળ હોય અને સદાનંદ જે તેમની બલી લેનાર હોય, ડોક્ટર જુનેજાના ચહેરાની હવા ઉડવા લાગી.

સામેના કઠેરામાં ઊભેલો રોની પણ ચોંકી ગયો. આકાશ શર્મા અને તેનો નોકર મંગલ પણ મૂંઝવણમાં જોવા મળ્યા. રાણાની લાલ આંખો નાની અને નાની થઈ ગઈ હતી અને કપાળ પર અળસિયાની જેમ ત્રણ જાડી રેખા દેખાઇ હતી.

કઠેરામાં ઉભેલા ડોક્ટર જુનેજા, નર્સ શિવાની, કમ્પાઉન્ડર વિનોદ અને પરમેશ્વર દયાલ સાથે વાત કરતાં સદાનંદે કહ્યું, "આ વિડિયો ફિલ્મનું લેબમાં પરીક્ષણ કરાવીને મને તેની મૌલિકતાનું પ્રમાણપત્ર પણ મળ્યું છે. આ ફિલ્મને કોઈ ડુપ્લિકેટ કે ટ્રીક ફોટોગ્રાફી સાબિત કરી શકશે નહીં. તેમાં માત્ર પંદર જુલાઈની તારીખ ચિહ્નિત નથી, પરંતુ સમય પણ ચિહ્નિત થયેલ છે. ડૉ. જુનેજાએ શિવાની, વિનોદ, રોની અને દિવ્યાની હાજરીમાં 12:45 વાગ્યે વૈજયંતીજીનું ચેકઅપ કર્યું અને તેમને પંદરમા નંબરના રૂમમાં દાખલ કરવા કહ્યું. બાર વાગીને બે મિનિટે માતાને પંદરમા નંબરના રૂમમાં લઈ જવામાં આવી. શું તમે જાણો છો કે કોર્ટને ગેરમાર્ગે દોરવા

બદલ, ખોટી જુબાની આપવા બદલ સજા કરવામાં આવે છે અને જેલમાં મોકલવામાં આવે છે ? વિડિઓ ક્લિપિંગ લો અને જુઓ હહ...." પૂછતાં સદાનંદે રિમોટ આપ્યું.

પંદર જુલાઈની રાત્રે બે વાગ્યાનું ટી.વી. સ્ક્રીન પર એક દ્રશ્ય ઉભરી આવ્યું, જેમાં ડોક્ટર જુનેજા પરમેશ્વર દયાલનું ચેકઅપ કરી રહ્યા હતા અને તેમને હોસ્પિટલમાં દાખલ થવાનું કહી રહ્યા હતા - ત્યારે પરમેશ્વર દયાલ ત્રીસ નંબરના બેડ પર પડેલા જોવા મળ્યા હતા. જનરલ વોર્ડના અને ડો. ચેકઅપ કરી રહ્યા હતા.

અને પછી એ દ્રશ્ય સદાનંદ દ્વારા પણ બતાવવામાં આવ્યું હતું, જેણે કોર્ટરૂમમાં ઉભેલા લોકો સાથે મળીને રાણાની હાલત બગાડી હતી, તે દ્રશ્ય હતું વીસ જુલાઇના બપોરે બે વાગ્યાનું. આકાશ શર્મા ડૉ. જુનેજા, નર્સ શિવાની, કમ્પાઉન્ડર વિનોદ અને પરમેશ્વર દયાલને હજાર-હજારની નોટો આપી રહ્યો હતો અને રાણા પણ તેની સાથે ઊભો સિગારેટ પીતો હતો..નોટોના વિતરણ પર રાણા કહી રહ્યો કે તમે લોકોએ કોર્ટમાં એક જ નિવેદન આપવું પડશે કે રોનીની માતા વૈજયંતી હોસ્પિટલમાં નથી આવી. રૂમ નંબર પંદરમાં પરમેશ્વર દયાલ એડમિટ હતો. મૂળ રજીસ્ટર પણ તમે ડૉ. જુનેજા ગાયબ કરી એક નકલી રજિસ્ટર તૈયાર કરો - જેમાં એવું દર્શાવવું જોઈએ કે પરમેશ્વર દયાલને રૂમ નંબર પંદરમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. તમે સૌને અડધી કિંમત આપી છે. કોર્ટમાં બાકીનું નિવેદન આપ્યા બાદ બાકીની રકમ પણ આપવામાં આવશે.

"આ... આ ખોટી ફિલ્મ છે... નકલી છે..." રાણા ઊભો થયો, તેણે બૂમ પાડી, "ટ્રિક ફોટોગ્રાફીથી બનેલી છે."

"આ ઓરિજનલ છે." સદાનંદે પણ ઊંચા અવાજે કહ્યું, "મારી પાસે લેબ પ્રમાણપત્ર છે. જો કોર્ટ ઈચ્છે તો આ ફિલ્મ ફરીથી લેબમાં મોકલીને તે સાચી હોવાની પુષ્ટિ કરી શકે છે." કહેવા પર સદાનંદે સર્ટિફિકેટ પેશકર દ્વારા જજને મોકલ્યું. ન્યાયાધીશે ધ્યાનથી પ્રમાણપત્ર જોયું અને પછી કહ્યું, શ્રી ચૌધરીજી દ્વારા પ્રસ્તુત, આ ફિલ્મ વાસ્તવિક છે - તેમાં કોઈ હેરાફેરી કરવામાં આવી નથી ..."

રાણાના ચહેરા પર બાર વાગી ગયા. સાક્ષીઓની હાલત પણ ખરાબથી ખરાબ થતી ગઈ.

રોની પણ તેની બાજુ જોવા મજબૂર હતો.

આકાશ શર્મા, તેની માતા અને પિતા પણ લૂંટાયેલા જોવા મળ્યા હતા..

* * *

"હું... મારી ભૂલ માટે હું કોર્ટમાં માફી માંગુ છું..." પરમેશ્વર દયાલે હાથ જોડીને વિનંતી કરી, "હું બહુ ગરીબ છું. પત્ની અને પાંચ દીકરીઓ સાથે - જ્યારે હું એકમાત્ર કમાનાર છું. આકાશ શર્મા અને આ વકીલ રાણાએ વીસ હજાર રૂપિયાની લાલચ આપી એટલે હું તે ખોટી જુબાની આપવા સંમત થયો. મને માફ કરો..."

"હું... મને પણ માફ કરજો." કમ્પાઉન્ડર વિનોદ શર્ટ ની બાંયથી પરસેવો લૂછતાં બોલ્યો, "પચાસ હજાર રૂપિયાનો લોભ મને આકાશ શર્મા અને રાણાએ આપીને મને ખોટો સાક્ષી

બનાવ્યો હતો.

"હું પણ લલચાઈ ગઇ હતી..." હાથ જોડીને નર્સ શિવાનીએ રડતાં રડતાં કહ્યું, "મને માફ કરજો."

"તમે શું કહો છો ડૉક્ટર..?" સદાનંદે ડો.વિનીત જુનેજાને પૂછ્યું,

"હું... મને તેમાં લલચાવવામાં આવ્યો. મેં વૈજયંતીજીના રેકોર્ડ્સ લખેલા ગાયબ કર્યા અને ખોટું નિવેદન આપીને નકલી રેકોર્ડ તૈયાર કર્યો હતો.. મેં કોર્ટને ગેરમાર્ગે દોરવાનું ઘોર પાપ કર્યું છે. હું દિલગીર છું..."

"એટલે કે, તે સાચું છે કે તમે માતાનો ઇલાજ કર્યો અને રોની આખી રાત ત્યાં જ રહ્યો ?"

"હા હું કહું છું કે આ સત્ય છે કે માતાજીનો ઈલાજ મેંજ કર્યો હતો અને રોની પણ આખી રાત હોસ્પિટલમાં જ રહ્યો હતો.."

"જૂઠ છે બક્વાસ છે આ.." રાણા ચિલ્લાઈ ઉઠ્યો, "શ્રી ચૌધરીએ આ નકલી ફિલ્મ રજુ કરી છે.."

"ના આ ફિલ્મ સાચી છે કેમ કે તેમણે તેની સાથે તેની સત્યતા નું સબૂત લેબ પ્રમાણપત્ર પણ રજૂ કર્યું છે.." ન્યાયાધીશ એ જવાબ આપ્યો. "તેમજ તમારા ગવાહોએ પણ કબૂલી લીધું છે કે તેઓ પૈસાની લાલચમાં આવીને જૂઠું બયાન આપી રહ્યા હતા.."

"આ સદાનંદ ચૌધરીએ મારા ગવાહોને પણ ખરીદી લીધા છે.." રાણાએ નવી કોમેન્ટ રજૂ કરી."પેલા નાંકા પર મળેલા પોલીસમેનોને પણ રોની અને મીરાં જોવા મળ્યા હતા એનું શું..?"

"બધા જ વિરોધાભાસ અત્યારે જ દૂર કરી આપું છું.." મુસ્કુરાઈ ઉઠ્યો ઝીલ જેવી નીલી આંખો વાળો સદાનંદ ચૌધરી.."હવે હું રોનીના પડોશીઓને કઠેરામાં બોલાવવાની પરવાનગી ચાહું છું.."

રોનીના પડોશીઓ કઠેરામાં હાજર થયા.. તેઓના માથા પર પણ પરસેવો વળી ગયો હતો..

ફરી એકવાર સદાનંદ ચૌધરીએ ટીવીનું રિમોટ ના બટન દબાવી આપ્યો..

ટી.વી.ના દ્રશ્યમાં દેખાઇ પડ્યું કે, એક કાર માંથી રોનીના પડોશીઓ ઉતરી રહ્યા હતા અને તેઓ હોટલ શરીરમાં પ્રવેશી રહ્યા હતા.. પછી દ્રશ્યનો મોડ બદલાયો અને હોટલની છત વાળો ભાગ દેખાયો. જ્યાં પેલા રોનીના પડોશીઓ લીફ્ટમાં બેસીને છત પર પહોંચી ગયા હતા અને ત્યાં આકાશ શર્મા ના પિતા વિજય શર્મા અને જી.આર.રાણા ટેબલ ઉપર બેસીને વિસ્કી પી રહ્યા હતા.

"આ પણ નકલી ફિલ્મ છે.. આમા ફેસમાસ્કનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે.." રાણા બોખલાઇને બોલી ઉઠ્યો," હા, આ ત્રણેય ગવાહ સાચા હોઈ શકે છે પરંતુ તે વેચાયેલા છે.."

"એમ.. ત્રણેય પણ વેચાયેલા છે..!?" ટપાક કરતા સદાનંદ બોલ્યો, "આ ફિલ્મ મેં મારા આસિસ્ટન્ટો શ્રવણ શુક્લા, અજયસિંહ અને મીનાક્ષીને સ્પાઇ કેમેરાઓ સાથે અને વેશ પલટો

કરાવીને આ રોનીના પડોશીઓની પાછળ લગાવ્યા હતા.. હવે આગળ જુઓ કે તમે આ પડોશીઓને શું પટ્ટી પઢાવી રહ્યા છો..?"

પછી આગળના દ્રશ્યમાં રાણા તે પડોશીઓને હજાર હજારની નોટો આપીને જૂઠી ગવાહી આપવા માટે ફોસલાવી રહ્યો હતો.. તે સૌ જોઈ રહ્યા.

"હવે તું કહીશ કે આ ફિલ્મ પણ નકલી છે તો અમે તેની પણ લેબ રિપોર્ટ અહીં જમા કરાવી દીધી છે.." સદાનંદે ફરી એકવાર ખુલાસો કરી આપ્યો.

"આ વીડિયોની પણ લેબ રિપોર્ટ મૌજુદ છે.. બિલકુલ આ વીડિયો પણ સત્ય છે.." ન્યાયાધીશે પણ ખુલાસો કરી આપ્યો.

આ સાંભળીને જી.આર.રાણા ભુનભુનાઇને પોતાની સીટ પર જઈને બેસી ગયો..

પછી સદાનંદે પેલા રોનીના પડોશીઓ પાસે જઈને કહ્યું કે, "જુઓ તમારો ગુનો કોર્ટમાં સાબિત થઈ ચૂક્યો છે હવે તમારા પાસે સત્ય બોલવા સિવાય બીજો કંઇ બચ્યું નથી.."

ફિલ્મ જોઈને ત્રણેય માનસિક રીતે તૂટી પડ્યા હતા.. ત્રણેયે સ્વીકારી લીધું કે તેઓએ વિજય શર્માના હાથોથી વેચાઈને રાણા કહેવા પર કોર્ટમાં જૂઠી ગવાહી આપી હતી.

"હવે તમે તમારી સીટ પર જઈને બેસો અને ડોક્ટર મુકેશ અગ્રવાલ અને મેડિકલ સ્ટોર માલિક અહીંયા કઠેરામાં હાજર થાય.." સદાનંદે કહ્યું."હા તો, ડોક્ટર સાહેબ અને સ્ટોર માલિક તમને બંનેને સવાલ છે કે જ્યારે મીરાં તમારી પાસે ઊંઘની ગોળીઓ લેવા માટે આવી હતી ત્યારે કઈ તારીખ હતી..?"

"જી ચૌદ જુલાઈ.."

"હા તો.. એ જણાવો કે તે દિવસે તમારો મેડિકલ સ્ટોર ખુલ્લો હતો..?"

"હા બિલકુલ.."

"તમે લોકો જુઠ્ઠુ બોલી રહ્યા છો કેમ કે તે દિવસે એટલે કે ચૌદ જુલાઈએ એક ડોકટરની હત્યાના વિરોધ પ્રદર્શનમાં તમામ ક્લિનિક વાળાઓ અને મેડિકલ સ્ટોર વાળાઓએ રેલી કાઢી હતી અને વિરોધ નોંધાવવા ખાતર બધું જ બંધ રાખ્યું હતું.."

પેલા બંનેની સિટ્ટી પિટ્ટી ગુમ થઈ ગઈ.

સદાનંદે બંનેને સજાનું કહ્યું તો કે બંનેએ પણ પોતાનો ગુનો સ્વીકારી લીધો અને કહ્યું કે તેઓ પણ વેચાઈ ચૂક્યા હતા અને કોર્ટમાં જુઠી ગવાહી આપવા તૈયાર થઈ ગયા હતા.

ટેક્સી ડ્રાઈવર રાજુ, ઇન્સ્પેક્ટર મુકુલ દેશપાંડે, સબ ઇન્સ્પેક્ટર રાધેશ્યામ તિવારી, હોટલ મેનેજર આનંદકુમાર, રિસેપ્શનિષ્ટ સુબોધ, વેઇટર સુદેશ તથા ગાર્ડ અનુજ ને સદાનંદે એક સાથે કઠેરાની બહાર એક કતારમાં ઉભા કરી દીધા. પછી તેમનાં દરેકના હાથમાં એક એક કાગળ અને પેન પકડાવી દીધા, અને કહ્યું "તમે લોકો વગર બોલ્યે એ લખો કે તે દિવસે તમને રોની અને મીરાં મળ્યા હતા તો તેમને ક્યા કલરની ડ્રેસ પહેરી હતી..?"

સૌના હોશ ઉડી ગયા અને સૌ રાણાની તરફ જોવા લાગ્યા..

રાણા ઉઠતાં જ બોલી ઉઠ્યો કે,"હવે ચૌધરી કરવા શું માંગે છે ? રોની અને મીરાંએ શું પહેર્યું હતું તે કોઈ પૂછવા નો સવાલ છે..?"

"યોર ઓનર.. અ◌ા લોકો અલગ અલગ જગ્યાએ અને અલગ અલગ કન્ડિશનમાં રોની અને મીરાંને મળ્યા હતા, તેઓ ઘરેથી ભાગ્યા હતા તો હોટલ સુધી પહોંચવા માટે તેમણે એક જ ડ્રેસ નો ઉપયોગ કર્યો હશે.. તો જો સૌનો કલર એક સરખો આવી ગયો તો એ સાબિત થઈ જશે કે આ સૌ ગવાહો સાચું બોલી રહ્યા છે..ચાલો ચાલો લખવાની શરૂઆત કરી દો.."

કોઈની પણ એ લખવાની હિંમત થઇ નહીં.

કોઈની પણ પેન ચાલી નહીં.

"આમાંથી કોઈની પણ પેન ચાલી નથી રહી..યોર ઓનર.." મુસ્કુરાઇને બોલ્યો સદાનંદ,"ને ચાલશે પણ નહીં કેમકે આ લોકોની ગવાહી જુઠી છે તેમને પૈસાથી ખરીદીને જુઠ્ઠા ગવાહ બનાવવામાં આવ્યા છે તમારું શું કહેવું છે મિસ્ટર રાણા ?"

"આ જૂઠ છે.. બક્વાસ છે..આ ગવાહ સાચા છે.."

"તો પછી આ લોકો લખી કેમ નથી રહ્યા..?" એમ કહેતા સદાનંદે ફરી એકવાર રિમોટ નો બટન દબાવી આપ્યો.

ટી.વી.ના દ્રશ્યમાં ફરી એકવાર આ બીજા ગવાહો પણ પૈસા લેતા પકડાઈ ગયા. અને જુઠ સાબિત થઈ ગયા..

પછી સદાનંદ ફરી એકવાર કોર્ટને અને ન્યાયાધીશને સંબોધીને કહ્યું કે, "હવે હું એ સાબિત કરવા જઈ રહ્યો છું કે જો મીરાંની હત્યાં રોનીએ નથી કરી તો પછી કોણે કરી ?" આમ કહેતાં સદાનંદ એ પોતાના ગળામાંથી એક ખોંખારો ખાઇ લીધો.અને ફરી એકવાર ટીવીનું રિમોટ દબાવ્યું..

ટી.વી. સ્ક્રીન પર હોટેલના એક રૂમનું દૃશ્ય દેખાયું.. જેમાં આકાશ શર્મા અને જી. આર. રાણા એક બલા જેવી ખૂબસૂરત યુવતી સાથે હતા.. એમનાં હાથોમાં શરાબ હતી અને તેની સાથે આઇસ ક્યુબ, તંદુરી મુર્ઘા, સિંક કબાબ, સિગરેટ-લાઇટર વગેરે પણ હતું. એક તરફ રાણા હતો તો બીજી તરફ આકાશ શર્મા. વચ્ચે પેલી યુવતી હતી.. આકાશ તેની ખુલ્લી જાંઘો પર હાથ ફેરવતા બોલી રહ્યો હતો કે શાદીની તૈયારી કરો નમ્રતા ડાર્લિંગ.. મીરાંને મેં આપણા બન્નેના વચ્ચેથી હટાવી નાંખી છે.. પેલી યુવતી કહી રહી છે કે તે લંડનથી એટલા માટે જ તો આવી છે કે તે તેની સાથે લગ્ન કરી શકે.. હવે આપણે લંડન જઈને સેટલ થઈ જઈશું.. અને મારા પપ્પાનો બીઝનેસ સંભાળીશું.. અને તારી ફેમિલીને થોડા ઘણા પૈસા મોકલી આપીશું.. મને તો એ આશ્ચર્ય છે કે તેં તારી પત્નીનું મર્ડર કરી નાંખ્યું અને કાનૂનથી એક જરા પણ આંચ નહીં આવી.. આ સૌ વાતો સાંભળીને રાણા બોલ્યો કે, આ સૌ મારા દિમાગ નો કમાલ છે.. આકાશ શર્મા તેની પત્નીને પ્રેમ કરતો નહોતો અને જો તે કાનુનન તલાક લેતો તો તેની અડધી પ્રોપર્ટી મીરાંને આપી દેવી પડતી જોકે તે પચાસ કરોડની પ્રોપર્ટી છે.. તો તેણે મને પાંચ કરોડ રૂપિયા આપીને મીરાંની હત્યા કરવા માટેનું કાવતરું બનાવવા માટે કહ્યું હતું.. જે મેં એ રીતે

બનાવ્યું અને સફળ બનાવી દીધું.. પછી આકાશ બોલ્યો સૌથી પહેલાં તો પ્લાનિંગના હિસાબથી અમને એક બકરાની જરૂર હતી જે મીરાંનું મર્ડર પોતાના માથા પર લઈ લે.. જે વકીલ સાહેબે રોનીનું નામ સૂચવ્યું હતું જે મારો મેનેજર હતો.. કારણ કે તે પોતાની સૌતેલી માં એ બહેનને ઘણો જ પ્રેમ કરતો હતો.. એક ડોક્ટર દ્વારા અમે તેને ચેકઅપના બહાને એક નકલી રિપોર્ટ થમાવી હતી જેમાં તેને બ્રેઇન ટ્યુમર થયેલું હતું.. અને કહ્યું હતું કે તે એક મહિનાથી વધુ જીવી શકતો નથી.. રોનીને પોતાનાં કરતાં તેનાં મા અને બહેનની ચિંતા વધુ હતી.. વકીલ સાહેબે પ્લાનિંગના હિસાબથી તેને મીરાંની હત્યા પોતાના માથા પર લેવા માટે તૈયાર કર્યો અને બદલામાં એક કરોડ તેની માતા અને બહેનને આપવા માટે નો વાયદો કર્યો.. નમ્રતા બોલી કે એટલે કે મીરાં અને રોનીના વચ્ચે કોઈ અફેર નહોતું..? આકાશ બોલ્યો ના ના ડાર્લિંગ શું વાત કરે છે ? મીરાં તો સતી સાવિત્રી છે.. એટલે જ હું તેનાંથી ઉકતાઇ ચૂક્યો છું.. તો પછી પહેલો પત્ર કેવી રીતે લખાયો.. આ સાંભળીને રાણા બોલી ઉઠ્યો એ પત્ર મેં જ લખ્યો હતો.. અમે કોઈના પણ હસ્તાક્ષરની હુબહુ નકલ કરી શકીએ છીએ, એ તો મારા ડાબા હાથનો ખેલ છે.. તો પછી મીરાં રોની સાથે કેમ ભાગી હતી ?.. ના ના એને હું જ પુનાની હોટલમાં લઈને ગયો હતો અને મેં જ તેનું મર્ડર કરી નાંખ્યું હતું.. ત્યાં જે સિગરેટ ના ટોટાઓ છોડ્યા હતા તેનાં પર પહેલાથી જ રોનીના હસ્ત પ્રિન્ટ હતા.. તેને અમે પ્લાન્ટ કર્યા હતા.. અમે આ હોટલના મેનેજર અને તેનાં સ્ટાફ સાથે પણ સેટિંગ કરી લીધી હતી અને સૌને પૈસાથી ખરીદી લીધા હતા.. ઓ માય ગોડ તો આ ચક્કર હતું.. મેં જે આભૂષણ કબાટમાં રખાવ્યા હતા તે મેં મીરાં પાસે જ રખાવ્યા હતા તેથી તેનાં પર મીરાંના જ ફિંગર પ્રિન્ટ હતા.. આજે અમારી સૌ બાબતો આપોઆપ જ સાબિત થઈ ગઈ હતી.. પ્લાનીંગ પ્રમાણે રોનીએ પોતાનો ગુનો કબૂલી લીધો છે હવે આપણે એસ કરીશું..

અને ત્યાં જ ટી.વી નું દ્રશ્ય અટકી ગયું.

"હે ભગવાન! હે ભગવાન...!" કઠેરામાં ઊભેલો રોની હથેરીઓમાં માથું ને પકડીને ઊભા થઈને કહ્યું, "મારી સામે આટલું મોટું કાવતરું ? ડૉ. મુકેશ અગ્રવાલ દ્વારા ખોટો રિપોર્ટ રજૂ કરવામાં આવ્યો કે મને બ્રેઈન ટ્યુમર છે અને હું મરી જવાનો છું... એક કરોડ રૂપિયા અને મારી બહેન દિવ્યાના લગ્નની આ આકાશ શર્મા અને રાણાએ મને લાલચ આપીને બલિનો બકરો બનાવ્યો. મને બ્રેઇન ટ્યુમર નથી, તો પછી મીરાંજીની હત્યા માટે હું મારી જાતને કેમ દોષ આપું ? જજ સાહેબ, હું મીરાંજીનો ખૂની નથી પરંતુ આ આકાશ શર્મા અને રાણાએ તમામ આયોજન કર્યું હતું."

"બકવાસ નહીં કર રોની !" રાણો રોની પાસે પહોંચ્યો અને કહ્યું, "ચૌધરીજીએ જે ફિલ્મ બતાવી છે તે ડુપ્લિકેટ છે. તેમાં ડુપ્લિકેટ કલાકારોએ કામ કર્યું છે. તમારા નિવેદનને નકારશો નહીં..તમે જ મીરાંના હત્યારા છો...."

"ના-હું નથી, આકાશ શર્મા ખૂની છે અને તમે પણ છો ! કારણ કે આખી યોજના તમારી જ હતી. મારે એક કરોડ રૂપિયા નથી જોઈતા. હું મારી બહેન દિવ્યાના મારી જાતે જ લગ્ન કરીશ - મારી માતાની સેવા કરીશ. ગમે ત્યાં મને નોકરી મળી જશે."

"યોર ઓનર...!" સદાનંદે રોનીને ચૂપ રહેવાનો ઈશારો કર્યો..કહ્યું, "હું ઈચ્છું છું કે કોર્ટ આ વિડિયો ફિલ્મ વધુ આગળ જુએ..આ હાંસલ કરવા માટે હિડન કેમેરાનો ઉપયોગ કરવામાં

આવ્યો હતો ...."

ફિલ્મ ચાલવા લાગી "કોઈ જવાબ નહીં, તમારો વકીલ સાહેબ...." નમ્રતાએ ટીવી સ્ક્રીન પર કહ્યું, "આમ, તમારું કામ વકીલનું નથી. તમે કાયદાનો કોટ પહેરીને ગુનાની સેવા કરી રહ્યા છો." તેનાં હોઠ પર કુત્સિત સ્મિત સાથે જ કહ્યું રાણાએ "કોણે કહ્યું કે અમે વકીલ છીએ ? અમે પૈસા કમાવવા માટે એલ.એલ.બી. અને એલ.એલ.એમ.ની ડીગ્રીઓ ખરીદી હતી. હા, અમે ઘણાં પૈસા ખર્ચીને તે ખરીદી હતી. અમે નકલ કરીને પાસ થયા અને નકલ કરવા માટે ઘણા પૈસા ખર્ચ્યાં. તેથી તે થયું. મોટી રકમ કમાવવા માટે. અમે લોકોને તગડી ફીના બદલામાં ગુના કરવા માટે એવી યોજના આપીએ છીએ કે તેઓ પકડાય નહીં. જો પકડાય તો પણ તેઓ ગુનેગાર સાબિત ન થાય. જો કોર્ટમાં ટ્રાયલની વાત હોય તો અમે તગડી ફીના બદલામાં, ખોટા પુરાવા અને ખોટા સાક્ષીઓના આધારે અસીલને નિર્દોષ સાબિત કરીને, તેને સન્માન સાથે નિર્દોષ જાહેર કરીએ છે..."

"ડુપ્લિકેટ કલાકારો સાથે આ બનાવટી ફિલ્મ બંધ કરો... રાણાએ સદાનંદ પાસેથી રિમોટ છીનવવા ચાહ્યું પરંતુ સદાનંદે તેનું કાંડું પકડીને તેને ઊંચુ કર્યું અને પછી તેને નીચે ધકેલી દીધો અને ભાલાની ટોચની જેમ તર્જની આંગળી લંબાવીને કહ્યું, "લેબ પરીક્ષણ પછી, આ ફિલ્મ ઓરિજનલ સાબિત થઈ છે. જો કોર્ટ ઇચ્છે તો તેનું ફરી પરીક્ષણ કરાવી શકે છે. આ વાસ્તવિક સાબિત થશે. તમે બહુ કપટ કર્યા છે, ગીધ-કાયદા સાથે બહુ રમ્યા છે. પરંતુ આજે તમારી પોલ ફૂટી રહી છે. જે ઈમારતની નીચે બેસીને તમે કાયદા, સમાજ અને માનવતાને તમારા દુષ્ટ મનના હથિયારોથી ઘાયલ કર્યા છે, તે ઈમારતની છત પર જોશો તો તમને ઘણાં ગીધ બેઠેલા દેખાશે, તમારો સારો સમય સમાપ્ત થઈ ગયો છે અને ખરાબ સમયની શરૂઆત થઈ ગઈ છે. હોટેલના રૂમમાં તમે અજાણતામાં તમારા ગુનાહ કબૂલી લીધા છે.. જેની ફિલ્મ મેં બનાવી છે. જે તમારી બધી ખુશીઓ અને શાંતિ ખાઈ જશે જી.આર.રાણા ! તમારા ગુનાની કબૂલાતને વિના હલ્યે ડોલ્યે જુઓ."

સદાનંદે રિમોટનું બટન દબાવીને ફિલ્મ ચલાવી.

"જો કોઈએ અમારા માર્ગમાં અવરોધ બનવાનો પ્રયાસ કર્યો, તો અમે તેનો નાશ કર્યો નમ્રતા ..." ટીવી સ્ક્રીન પર વ્હિસ્કી ચુસ્કી લેતી વખતે, રાણા બોલતો હતો, "સૂર્વી સિંહા નામની એક વકીલે અમારી વાત ન સાંભળી, જે ઉત્તમા ઠાકુર નામની યુવતીને ન્યાય અપાવવા માટે મક્કમ હતી, તેથી અમે વ્યાવસાયિક ગુંડાઓ દ્વારા તેનું અપહરણ કર્યું. જૂનાં કિલ્લાના ખંડેરોમાં હરામઝાદી પર બળાત્કાર કર્યો અને તેની હત્યા કરી નાંખી અને તેનાં મૃતદેહને ત્યાં જ દફનાવી દીધો હતો."

"બાપ રે ! તમે તો બહુ ખતરનાક છો..!"

"તમે વિચારો છો તેનાં કરતાં અમે વધુ ખતરનાક છીએ ! અમારું વધુ એક પરાક્રમ સાંભળો ! પ્રિયા વર્મા નામની એક સુંદર યુવતી હતી જે થિયેટર અને ટી.વી. સિરિયલોમાં કામ કરીને ફિલ્મોમાં હિરોઇન બનવા માંગતી હતી. એક કેસમાં તેણે અમારી સામે સદાનંદ ચૌધરીને ટેકો આપ્યો હતો અને અમારો પ્લાન નિષ્ફળ ગયો. પરંતુ અમારી ગરદન બચાવવા અમે અમારા કસ્ટમર માયા, પ્રભાકર અને એક વ્યાવસાયિક ગુંડા તબરેજને લોક-અપમાં જ પોલીસના એક કોન્સ્ટેબલ રામસાગરના હાથે ઝેર આપીને મારી નાંખ્યા અને રામસાગરે પણ આત્મહત્યા

કરવાની ફરજ પાડવામાં આવી. અમારો એક વધુ કસ્ટમર હતો. તે પ્રખ્યાત નિર્માતા-દિગ્દર્શક દિલીપ ખન્ના !"

"હા.. તે તેનું શું ?"

"દિલીપ ખન્ના ગરીબ હતા. પરંતુ તેમણે પ્રખ્યાત નિર્માતા-નિર્દેશક ઓ.પી. મહેરાની એકમાત્ર પુત્રી નીલમ મહેરા સાથે તેમના પ્રેમમાં પડીને લગ્ન કર્યા હતા અને ઓ.પી મહેરાનો વ્યવસાય સંભાળી લીધો હતો. તેઓ નીલમ મહેરાથી સંતુષ્ટ હતા નહીં, કારણ કે નીલમ મેહરા બાળપણમાં ગરમ પાણીમાં ખરાબ રીતે દાઝી ગઈ હતી. તેના ઘૂંટણની ઉપર બંને પગ અને પેટ દાઝી ગયા હતા. તેણીએ પ્લાસ્ટિક સર્જરી કરાવી હતી - પરંતુ પગ અને પેટ પર નિશાન તો હતા જ. દિલીપ ખન્નાના પી.એ. પ્રમોદની પત્ની પાયલ સાથે ગેરકાયદેસર સંબંધો હતા. બંને ઇચ્છતા હતા કે જો પ્રમોદ તેમનાં માર્ગથી દૂર જશે તો બંનેએ લગ્ન કરી લેશે. દિલીપ ખન્નાની પત્ની નીલમ પણ તેમનાં માર્ગનો કાંટો હતી. દિલીપ ખન્ના તેમની સમસ્યા લઈને અમારી પાસે આવ્યા. અમે મોટી રકમ લઈને દિલીપ ખન્નાની સમસ્યાનો અડધી પ્રોબ્લેમ ઉકેલી નાંખી...."

"કેવી રીતે ?" નમ્રતાએ પૂછ્યુ.

* * *

અવરોધ માટે શ્રમા ચાહીએ છે..

પરંતુ અમે તમને આવનારી નવલકથા વિષે થોડી માહિતી આપવા માંગીએ છીએ..તો તમારા દિલોને થામીને વાંચો...

આવનારી રચના કલમની મહારથ વડે બજારમાં વેચાનારી સહીં ની જગ્યાએ અમારા મગજનાં લોહી વડે પરિશ્રમની કલમ વડે સાહિત્યના પાનાં ઉપર રહસ્યોની સનસની, રોમાંચના ધમાકા સાથે તેજાબી સંવાદો સાથે રજૂ કરવામાં આવનારી છે..

જેનો એક સંવાદ નીચે રજુ કરીએ છીએ..

"તમારો આ આદેશ માનવાથી મારો ઇનકાર છે.." પોતાના દરેક શબ્દને જમાવતાં બોલ્યો રજનીશ ચૌધરી, " એમનાં વિરુદ્ધમાં હું કોઈપણ એક્શન નહીં લઉં, કેમકે મારી સમજમાં તેઓ ગુનેહગાર નથી.. દેશના દુશ્મનો અને ગદ્દારો ના વિરોધમાં લડી રહ્યા છે તેઓ.. વગર વરદીએ, વગર કોઈ લાલચે સમાજના દુશ્મનોનો સફાયો કરનારા આ સિપાહીઓને હું સલામ કરું છું.. અને જો તમને લાગે છે કે આમ કરવામાં હું મારા ફરજ પરથી મોઢું મોડી રહ્યો છું તો હું આપની આ સંસ્થામાં રહેવાને બિલકુલ કાબિલ નથી.. તો હમણાં જ હું મારું રાજીનામું આપું છું.. નથી રહેવું મારે એ તોળીમાં જે દેશભક્તોના વિરુદ્ધ યુદ્ધ લડવા માટે કહે.. જે પહેરીને પોતાના જ દુશ્મન દેખાવા લાગે એવી વરદી મારે નથી પહેરવી.. એનાં કરતાં તો મારું કફન જ મારી વરદી બની જાય.."

તો આ શબ્દોની ધારદાર રચનાનું નામ હશે.. "વરદી કફનની"..

જેનું મુખ્ય પાત્ર હશે સદાનંદ ચૌધરીના પ્યારો પુત્ર, પલકનો જિગરનો ટુકડો, શ્રવણ શુક્લાની આંખોનો તારો, અજયસિંહનો દુલારો, આપ સૌને માટે પ્રિય પાત્ર બનવા આવનાર

"રજનીશ ચૌધરી"...

પ્રિય વાંચકો, આ રચના એક એવી ક્રાંતિકારી ધારાવાહિક હશે કે જે આપનાં મન અને મગજ ને જંજોડીને રાખી દેશે.. અને આપ સૌ વિચારવા પર મજબૂર થઈ જશો.. કે શું ભ્રષ્ટાચારના કીચડમાં ડૂબેલી બરબુદાર ચાદરમાં લપેટાયેલા હિન્દુસ્તાનને આઝાદ કરવા માટે જ આપણાં અમર શહીદોએ હસતાં હસતાં શહીદી વહોરી હતી...શું આ એ જ ભારત દેશ છે તેનું સ્વપ્ન ગાંધીબાપુએ જોયું હતું..?

દોસ્તો આજે દેશનો પ્રત્યેક મહત્વપૂર્ણ વિભાગ ભ્રષ્ટાચારરૂપી દાનવના પંજામાં જકડાયેલો છે.. પરંતુ કેટલાક વિભાગ એવા પણ છે જેમનાં હાથોમાં કાયદાઓ ના દંદા છે, એમાં તો એ દિવસે દિવસે એવું વિસ્તાર પામી રહ્યું છે કે લોકો દાનવ થી મહાદાનવ બની રહ્યા છે અને રક્ત પિપાસુ બનીને આ દેશની લાચાર-ગરીબ જનતાનું લોહી ચૂંસી રહ્યા છે, આજે રક્ષક જ ભક્ષક બની બેઠો છે, અને આ ભક્ષકોની શ્રેણીમાં એમનો નંબર સૌથી ઉપર છે જે દેશના તથાકથિત કર્ણધાર સમજવામાં આવે છે જેઓ ખાદીના પવિત્ર ચોલાને પહેરીને તેને દેશસેવા ની પહેચાણના બદલે દેશને લૂંટવાનું લાયસન્સ માની રહ્યા છે.. વિચારો.. જે દેશના કર્ણધાર જ પોતાના સ્વાર્થને ખાતર દેશદ્રોહીઓ સાથે હાથ મિલાવે છે દેશના દુશ્મનોને પનાહ આપે છે.. શું ભવિષ્ય હશે આવા દેશનું ?

અમારી કલમ આ સ્થિતિથી આંસુઓને સહીં બનાવીને લખવા માટે મજબુર થઇ ગઇ, આ દેશદાઝથી ધધકતી રચના આપની સામે પ્રસ્તુત કરી રહ્યા છે આશા છે કે જે લક્ષ્ય લઈને આ નવલકથા લખવામાં આવશે તે આપને જરૂર પસંદ આવશે..!!

તો આ નવલકથા 'મર્ડર મિસ્ટ્રી'નો અંતિમ ભાગ છે એ પૂર્ણ થતાંજ 'વરદી કફનની' નવલકથા લખવાની શરૂ કરી દેવામાં આવશે. તો અમારી સાથે બન્યા રહો..

* * *

ટીવી સ્ક્રીન પર, રાણાએ સિગરેટ સળગાવી અને ધુમાડા સાથે કહ્યું, "અમે ભાડાના ગુંડાઓ દ્વારા નીલમ મહેરાનું અપહરણ કર્યું હતું અને ખંડણીની મોટી રકમ અમારી પાસે રાખી હતી. કારણ કે દિલીપ ખન્નાને તેનાં સસરાની તમામ રોકડ અને મિલકત મળવાની હતી. અમારી વિનંતી પર ગુંડાઓએ નીલમ મહેરાની હત્યા કરી હતી અને તેનાં પિતાને ફોન પર કહ્યું હતું કે નીલમ તેને ઓળખી ગઈ છે, તેથી તેણે તેની હત્યા કરી છે. દિલીપ ખન્ના ઓ.પી. મેહરાના એકમાત્ર વારસદાર બન્યા. તે પછી તે અમારા આશ્રયમાં આવ્યો અને અમને તેનાં પી.એ. પ્રમોદને પણ તેના માર્ગમાંથી દૂર કરવા કહ્યું - જેથી તે તેની પત્ની અને તેની ગર્લફ્રેન્ડ પાયલ સાથે લગ્ન કરી શકે. તે જ સમયે, તેણે કહ્યું કે તે પ્રિયા વર્મા સાથે સેક્સ કરવા માંગે છે - જો કે તે પ્રિયા વર્માને તેની ફિલ્મમાં હિરોઈન બનાવીને તેની સાથે મજા માણી શકે છે પરંતુ તે તેને પોતાની ફિલ્મની હિરોઈન બનાવવા માંગતો નથી. જોકે, પ્રિયાને ફિલ્મમાં હીરોઇનનો રોલ અપાવવા માટે તેનો પતિ આરૂષ પોતે જ આવ્યો હતો અને તેની ખુશામત કરવા લાગ્યો હતો. તેણે આરૂષને પ્રિયાને તેનાં પી.એ. પ્રમોદને મળવાનું આવવા કહ્યું હતું, બાદમાં તેણે પ્રિયાને નકારી કાઢવી પડી હતી. પ્રમોદે સાંજે પ્રિયા વર્માને એ જ હોટલના રૂમમાં સ્ક્રીન ટેસ્ટ માટે બોલાવી હતી. અમારે પ્રિયા વર્મા સાથે બદલો તો લેવો જ હતો, તેથી અમે અમારા મગજને ચલાવીને એક તેજસ્વી વિચાર લઈને આવ્યા."

"ખરેખર ?" નમ્રતાએ ઉત્સુકતા સાથે કહ્યું, "શું વિચાર હતો, રાણાજી ?"

"દિલીપ ખન્નાએ વાર્તા માટે લેખક જાવેદ ખાનને ફોન કર્યો હતો. વાર્તા સાંભળવાના બહાને પ્રમોદને પણ તેની બાજુમાં બેસાડવામાં આવ્યો હતો. તેણે પ્રમોદ અને જાવેદ ખાનને વ્હિસ્કીમાં નશાની ગોળીઓ નાંખીને બેભાન કરી દીધા હતા અને પોતે બેભાન હોવાનો ડોળ કર્યો હતો. પછી દિલીપ ખન્નાએ હોટેલમાં જઈને પ્રિયા વર્મા પર બળાત્કાર કર્યો અને પછી પ્રિયા સાથે પ્રમોદના ફોન પરથી વાત કરી હતી, તેને કહ્યું કે તેણે બળાત્કારની વિડિયો ફિલ્મ બનાવી છે અને તેણે એક શેઠને ખુશ કરીને તેને પણ ખુશ કરવો પડશે. તેને આશા એવી હતી કે પ્રિયા પ્રમોદ સામે પોલીસમાં ફરિયાદ કરશે અને અમે તેને અમારા દાવપેચથી બળાત્કારી સાબિત કરીશું અને તેને સજા કરીશું, પછી તેની પત્ની પાયલ છૂટાછેડા લેશે અને દિલીપ ખન્ના સાથે લગ્ન કરશે."

"પરંતુ પ્રિયા વર્માએ આત્મહત્યા કરી લીધી હતી...." આકાશ શર્માએ કહ્યું, "સુસાઈડ નોટમાં તેણે પ્રમોદ પર જ આરોપ લગાવ્યો હતો..."

"પછી અમે દિલીપ ખન્નાને એક આઈડિયા આપ્યો." બોલ્યો રાણા, "પ્રિયાની નાની બહેન પદ્મા એક શ્રીમંત પરિવારમાં લગ્ન કરી રહી હતી. દિલીપ ખન્નાએ અમને જણાવ્યું કે તેનાં એક શિષ્ય રિતિકે તેને કહ્યું હતું કે તે પદ્મા સાથે પ્રેમમાં છે અને તેણે પદ્મા સાથે સેક્સ પણ કર્યું હતું. અમે રિતિકને બોલાવ્યો અને પદ્માના લગ્નના દિવસે પદ્માને ફોન કર્યો કે તેમની પાસે તેમનાં સહવાસની એક ફિલ્મ છે, તેઓ તરત જ પાંચ લાખ રૂપિયા લઈ આવે..અથવા તેની સાથે હનીમૂન ઉજવે. એવું નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું કે પદ્મા તેનાં લગ્નના દિવસે નહીં આવે અને તે તેનાં ફિલ્મના ડરથી ભાઇની મદદ લેશે. પરંતુ પદ્માએ કહ્યું હતું કે તે બ્યુટી પાર્લરમાં જઈ રહી છે - નજીકમાં એક પાર્ક છે, તે તેને પાર્કમાં મળે. અમે રિતિકને કહ્યું કે પદ્મા તેને મૂર્ખ બનાવી રહી છે જેથી તે પાર્કમાં આવી શકે અને તેની ગેરહાજરીમાં મયૂર તેનાં ઘરમાં વિડિયો ફિલ્મ શોધવા માટે પ્રવેશ કરી શકે છે. પણ થયું પણ બસ આ જ. મયુર તાળાના કારખાનામાં કામ કરતો હતો. જ્યારે તે રિતિકના ઘરમાં તાળું ખોલીને પ્રવેશ્યો ત્યારે રિતિકે તેને ક્લોરાફોર્મ શ્વાસમાં લઈને બેભાન કરી દીધો હતો....

"તમે રિતિક સાથે આવું કેમ કરાવ્યું ?" નમ્રતાએ પૂછ્યું,

"કારણ કે એ જ સમયે દિલીપ ખન્ના વેશ બદલીને હોસ્પિટલ ગયા હતા. પ્રમોદને હાર્ટ એટેક આવ્યો હતો. તેને હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. મારા પ્લાન મુજબ દિલીપ ખન્ના મયૂરના ઘરની બહારની ગલીમાંથી ટેક્સીમાં બેસીને હોસ્પિટલ ગયા હતા. અમે તેને એક લાકડી આપી હતી, એક દિલીપ ખન્નાએ એ જ લાકડી વડે પીન ચલાવીને પ્રમોદને મારી નાંખ્યો અને બારી નીચે ફેંકી દીધો.તે પહેલા અમારા પ્લાન મુજબ પ્રમોદની પત્ની પાયલ હોસ્પિટલમાં ગઈ અને પ્રમોદને ખરા ખોટી કહી હતી તેથી સૌને સમજાયું કે પ્રમોદે આત્મહત્યા કરી છે.પરંતુ અમને ખબર હતી કે સદાનંદ ચૌધરી ચોક્કસપણે તેનો પગ અડાડશે અને તેને ખબર પડી જ જશે કે પ્રમોદે આત્મહત્યા નથી કરી પરંતુ તેની હત્યા થઇ છે.તેઓ તપાસ કરતા મયુર સુધી પહોંચશે.મયુર રિતિકના વિષે જણાવશે કે તે રિતિકના ઘરે વિડિયો ફિલ્મ લેવા તેના ઘરે ગયો હતો પરંતુ કોઈએ તેને બેભાન કરી દીધો હતો.અમે રિતિકને કહ્યું કે તે થોડા દિવસ ગાયબ રહેશે. મુખ્ય ગેટ સહિત આખા ઘરમાંથી મયુરના ફિંગરપ્રિન્ટ્સ અને ફૂટમાર્ક ભૂંસી નાંખ્યાં - જેથી મયુરને પ્રમોદનો ખૂની ગણવામાં આવે. અમે એક વ્યાવસાયિક ગુનેગારના હાથે મયુરના

ઘરે દિલીપ ખન્નાએ ઉપયોગમાં લીધેલી લાકડી, કપડાં, બૂટ, વિગ, દાઢી-મૂછો મુકાવી દીધાં હતા. સદાનંદ ચૌધરી તે સામગ્રી સુધી પહોંચશે અને મયુરને પ્રમોદની હત્યાની સજા મળશે. દિલીપ અને પાયલ માટે રસ્તો સાફ છે. બંને જ્યારે ઇચ્છે ત્યારે લગ્ન કરી શકે. શા માટે... તમે માની ગયા ને રાણાના દુષ્ટ મગજને ?"

*   *   *

સદાનંદે રિમોટથી ટીવી અને ડીવીડી પ્લેયર બંધ કરી દીધા અને ન્યાયાધીશને કહ્યું, "યોર ઓનર ! વકીલ સૂર્વી સિંહાના મૃતદેહને પોલીસે કિલ્લાના ખંડેરમાંથી બહાર કાઢ્યો છે અને પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલ્યો છે અને સૂર્વી સિંહાનું અપહરણ કરીને તેને રાણાને સોંપનાર છ ગુંડાઓ પણ પકડાઇ ગયા છે. તેઓ અન્ય એક કેસમાં પકડાયા હતા... પરંતુ તેઓએ તમામ ગુનાઓ કબૂલ કર્યા હતા અને એ પણ કબૂલ્યું હતું કે તેઓએ રાણાના કહેવાથી સૂર્વી સિંહાનું અપહરણ કર્યું હતું, તેમની સામેજ રાણાએ તેના પર બળાત્કાર કર્યો હતો અને સૂર્વી સિંહાની હત્યા કરી અને તેના મૃતદેહને ત્યાં જ દફનાવી દીધો.દિલીપ ખન્ના અને પ્રમોદની પત્ની પાયલની પણ પોલીસે ધરપકડ કરી છે.આ કેસ મીરાંની હત્યાનો હોવાથી - તેથી હું કોર્ટમાં પહેલા કહીશ કે મેં તે સાબિત કર્યું છે કે તે મીરાંની હત્યા તેનાં પતિ આકાશ શર્મા દ્વારા જી.આર.રાણા દ્વારા કરવામાં આવેલા પ્લાન પર કરવામાં આવી હતી.જેમાં આકાશના માતા-પિતા પણ સામેલ થયા હતા.આકાશની ગર્લફ્રેન્ડ નમ્રતાને પણ અહીં લાવવામાં આવી રહી છે પરંતુ તેને હાર્ટ એટેક આવ્યો હતો અને તે હાલમાં હોસ્પિટલમાં છે. તે મીરાંની હત્યામાં સામેલ ન હતી પરંતુ તે જાણતી હતી કે મીરાંની હત્યા કરવામાં આવશે. હું પ્રાર્થના કરું છું કે આકાશ શર્મા, તેનાં સહયોગીઓ, ખોટા સાક્ષીઓ અને જી.આર.રાણાને પણ દોષિત જાહેર કરીને તેને સખત સજા આપવી જોઈએ."

સદાનંદે તેનાં અવાજ પર થોભતાં ઉભેલા લૂટાયેલા-પિતાયેલા રાણા તરફ જોયું, પછી કહ્યું, "આકાશ શર્મા કરતાં હું આ રાણાને મોટો ગુનેગાર માનું છું. વકીલની વેશમાં છુપાયેલો, આ ગુનેહગાર ખતરનાક ગુનેહગાર છે. ગુનાની યોજનાઓ વેચીને ગુનાહ માટે ઉશ્કેરવું અને પછી કોર્ટમાં ખોટા પુરાવા અને ખોટા સાક્ષીઓના આધારે કાયદો, અદાલત અને ન્યાયને નુકસાન પહોંચાડવું. તેણે તેનાં જીવનમાં ઘણા બળાત્કાર અને હત્યાઓ કરી હશે ! પોલીસ તેની પૂછપરછ કરશે ત્યારે તેનાં તમામ ગુનાઓ સામે આવશે...તેને મૃત્યુદંડની સજા થવી જ જોઈએ ..."

"ઓ સાવધાન...!" પછી રાણાએ કોટના અંદરના ખિસ્સામાંથી રિવોલ્વર કાઢી અને મિનાક્શીના કપાળ પર મૂકી અને હિંસક રીતે કહ્યું, "કોઈને અમારી નજીક આવશે નહીં... અમને પકડવાની હિંમત ન કરે...નહીં તો અ◌ાને મારી નાંખવામાં આવશે. મને એની હત્યાનો જરાય અફસોસ નહીં થાય..કારણ કે તેણે અમારી સામેના પ્રથમ કેસમાં અમને હરાવ્યા હતા. અમે તેને અમારી સાથે બંધક બનાવીને લઇ જઇશું, અમને કોઈ પકડી શકશે નહીં. કોઈ અમને સજા કરશે નહીં. અમે ભાગીશું.અલગ દેખાવ બનાવીને, નામ અને સરનામું બદલીને અમે ગમે ત્યાં રહીશું. કમાણી પણ કરીશું અને એશની જીંદગી જીવીશું હા..હા..હા" રાણો હિંસક બની ગયો હતો અને ગમે તેવો બકવાસ કરી રહ્યો હતો.

"ધાંય...ધાંય..." ત્યારે જ, ઓડિયન્સ ગેલેરીમાંથી ઊઠીને એક કાળા બુરખાવાળી મહિલાએ રિવોલ્વર વડે રાણા પર બે રાઉન્ડ ફાયરિંગ કર્યું, જે રાણાના પેટમાં વાગ્યું. ચીસો પાડતાં રાણો

રિવોલ્વર અને મિનાક્શીને છોડીને અને ઘાયલ પેટને હથેળીથી પકડીને જમીન પર પડી ગયો...

ઈન્સ્પેક્ટર અવિનાશ પાટીલે તેની તરફ રિવોલ્વર તાકી. સદાનંદે આગળ વધીને બુરખાવાલી પાસેથી રિવોલ્વર લઇ લીધી અને પૂછ્યું- "આ રિવોલ્વર ક્યાંથી આવી તારી પાસે પ્રિયા વર્મા.... !?"

જ્યારે તેણે બુરખો ઉતાર્યો ત્યારે રાણા સહિત ઘણા લોકો આશ્ચર્યમાં પડી ગયા હતા.

"હું માફી ચાહું છું ચૌધરીજી...." પ્રિયા વર્માએ રાણા સામે ક્ષતિગ્રસ્ત નજરે જોતાં કડવા સ્વરમાં કહ્યું, "આ કૂતરાએ મારા પર દિલીપ ખન્ના દ્વારા બળાત્કાર કરાવ્યો હતો અને મારા ભાઈ મયુર સામે પણ કાવતરું ઘડ્યું હતું. હું મારી જાત પર કાબૂ ન રાખી શકી. મારી બાજુમાં એક ઇન્સ્પેક્ટર ઊભો હતો. મેં તેનાં હોલ્સ્ટરમાંથી આ રિવોલ્વર કાઢી. ભારે ભીડને કારણે તેણે ધ્યાન પણ ન આપ્યું."

"આ બધું શું છે ચૌધરીજી...?" ન્યાયાધીશે પૂછ્યું.

"આ પ્રિયા વર્મા છે યોર ઓનર !" સદાનંદે હલ્કા સ્વરમાં કહ્યું.

"પરંતુ તેની તો હત્યા થઇ ચુકી હતી ને..?"ન્યાયાધીસ આશ્ચર્ય સાથે બોલ્યા.

"ના, યોર ઓનર ! હું દરેક વાત વિસ્તારથી કહું છું.. જેમ કે રાણા તે ફિલ્મમાં મયૂરને ફસાવવા વિશે કહી રહ્યો હતો. તે તમામ વસ્તુઓ મયુરના ઘરેથી મળી આવી હતી, જેનો દિલીપ ખન્નાએ પ્રમોદની હત્યા માટે ઉપયોગ કર્યો હતો. જ્યારે મેં મયુરની પૂછપરછ કરી તો તેણે જણાવ્યું કે રિતિકના ઘરમાં કોઈએ તેને ક્લોરોફોર્મ સૂંઘાડીને બેભાન કરી દીધો હતો અને જ્યારે તે ભાનમાં આવ્યો ત્યારે તેણે વીડિયો ફિલ્મની શોધ કરી તો કબાટમાંથી રિતિકની લાશ મળી આવી હતી. તેની તપાસમાં હું રિતિકના ઘરે ગયો તો મને તેની લાશ મળી - મને મયુરની નિર્દોષતા વિશે વિશ્વાસ હતો પરંતુ જ્યાં સુધી હું રિતિકના હત્યારાને શોધી ન લઉં ત્યાં સુધી મેં તેને પોલીસને સોંપી દીધો હતો. તેથી પ્રિયા વર્માએ પોતાના ભાઈને બચાવવા માટે આત્મસમર્પણ કર્યું. મારી પાસે આવીને પ્રિયાએ પોતાના પાપોની કબૂલાત કરી હતી."

"ક્યા પાપ,ચૌધરી જી ?" ન્યાયાધીશે પૂછ્યું.

"પ્રિયા વર્મા બ્લેકમેઈલર હતી ! તે રિતિક સાથે મળીને અમીર પરિવારના યુવકોને પોતાની જાળમાં ફસાવતી હતી. તેમને પથારીમાં લઈ જઇ, તેમની વિડિયો ફિલ્મ બનાવીને બ્લેકમેલ કરતી હતી. કેટલાક યુવકોએ તેને મારવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. પ્રિયા વર્માને ધમકાવવામાં આવતાં તે ડરી ગઈ અને પોતાનો જીવ બચાવવા માટે આત્મહત્યાનું નાટક કર્યું. તે એ વાત સમજી હતી કે પ્રમોદે તેની સાથે બળાત્કાર કર્યો.તેણે પ્લાનિંગ માટે તેની એક મિત્ર દીપા હતી જે તેની જેટલી જ ઊંચાઈની હતી.પ્રિયાની માતા જ્યારે બીમાર પડી અને તેનાં ભાઈ-બહેનો જ્યારે તેની માતાને હોસ્પિટલ લઈ ગયા ત્યારે તેણે દીપાને ઘરે બોલાવી અને તેને ચામાં ઊંઘની ગોળીઓ આપીને બેભાન કરી. ત્યારબાદ તેનાં પર કેરોસીન છાંટીને આગ ચાંપી દીધી હતી અને કાળો બુરખો પહેરીને તેનાં ઘરની છત પરથી પડોશીના ધાબા પર કૂદીને શેરીમાં ભાગી ગઇ હતી. તેણે આત્મહત્યા કરી હોવાનું સૂચવવા માટે એક સુસાઈડ નોટ મૂકી હતી. પછી તે છુપાયેલી રહી. ત્યારબાદ તે તેનાં પાર્ટનર રિતિક પાસે પહોંચી જ્યાં તેનો ભાઈ મયુર બેભાન અવસ્થામાં પડ્યો હતો. રિતિક નશામાં હતો. તેણે કહ્યું હતું કે તેણે રાણાનાં કહેવા પર જ

મયુરને ફસાવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. પ્રિયા વર્મા ગુસ્સામાં હતી અને તેણે ચાકું ઉપાડી રિતિકની હત્યા કરી હતી અને તેની લાશને કબાટમાં બંધ કરી દીધી હતી. બાદમાં જ્યારે ખબર પડી કે તેના ભાઈની રિતિકની હત્યાનાં ગુનામાં ધરપકડ કરવામાં આવી છે ત્યારે તેણે મારી પાસે આવીને તમામ વાત જણાવી હતી. હું પ્રિયાને પોલીસને સોંપવા માંગુ છું.યોર ઓનર..."

"પણ તમે મને એક વાત ના કહી, ચૌધરીજી, ચાકુ પર મારા ભાઈ મયુરના ફિંગર પ્રિન્ટ કેવી રીતે આવ્યા ?" પ્રિયા વર્માએ પૂછ્યું.

"ચાકુ પર કોઈ મયુરના ફિંગરપ્રિંટ ન હતા." સદાનંદે હસતાં હસતાં કહ્યું, "નિષ્ણાંત મારા કહેવા પર જૂઠું બોલ્યા, જેથી રિતિકનો ખૂની એ વિચારીને નારાજ થઈ જાય કે તેનાં બદલે ચાકુ પર મયુરની ફિંગરપ્રિંટ કેવી રીતે આવ્યા..? તું નારાજ થઈને મારી પાસે દોડી આવી. ડોન્ટ વરી, મેં આ વાત મયુરને પછીથી કહી દીધી હતી. તે છૂટી જશે. પરંતુ પ્રિયા વર્મા તારે તારા ગુનાહોની સજા ભોગવવી પડશે."

"કોઇ વાંધો નહી." પ્રિયા વર્માએ ઘાયલ પ્રકારના સ્મિત સાથે કહ્યું "હું દરેક સજા સ્વીકારીશ. પણ મારી તમને એક વિનંતી છે, ચૌધરીજી.."

"તે શુ ?"

"તમે આ બાસ્ટર્ડ રાણાને સખત સજા કરાવજો..."

"તે તો થશે જ. રાણાને કદાચ ફાંસી જ આપવામાં આવશે..એ મારી ગેરંટી છે..."

અને પછી ન્યાયાધીશે, આકાશ શર્માને મીરાંનો હત્યારો માનીને, તેને અને તેનાં તમામ સાથીઓને બીજા દિવસે સજા કરવા કહ્યું અને પોલીસને જી.આર.રાણાની ધરપકડ કરવા અને તેને સારવાર માટે હોસ્પિટલમાં લઈ જવાનો નિર્દેશ આપ્યો..પછી તેનાં તમામ ગુનાઓ જાહેર કરવામાં આવ્યા. તેને કોર્ટમાં રજૂ કરાયો.

મુશ્કાઇ ઉઠ્યો ઝરણા જેવી નીલી આંખોવાળો..!

[સમાપ્ત]

મેરે સપનોં કા શહેર યું હી નહી ટૂટા થા,

વો મેરે અપને હી થે જિન્હોને હમે લૂટા થા.

નવી નવલકથા વિષે આપને સમયસર અપડેટ થાય છે..

એક અપડેટ વિષે જણાવું તો આ નવલકથા સંપૂર્ણ થતાં તરત જ બીજી એક નવિનતમ નવલકથા શરુ થઇ જશે.. માટે અમારી સાથે બન્યા રહો.. "વરદી કફનની"

એ સિવાય આપ મારી ચાલી રહેલી આ રચનાઓ પણ ટ્રાય કરી શકો છો..

* રહસ્ય: ઇજિપ્ત અને પિરામિડ.

- જેમાં તમે ઇજિપ્તના પિરામિડ વિષે ગજબના ફેક્ટ્સ જાણી શકશો. તેમજ પિરામિડ વિષેની અવનવી જાણકારીઓ તેમના ઈતિહાસ સાથે માણી શકશો.

* ફરિશ્તાઓ : ધ મેસેન્જર ઓફ ગોડ.

- જેમાં 'ફરિશ્તાઓ' વિષે અહ્લાદક માહીતી જાણી શકશો. તેમાં ભેદભરમ ભરેલી દુનિયાના નવા રહસ્યોને તમારી સામે જ છતા થતાં માણી શકશો. તેમજ 'ઇસ્લામ' ધર્મ વિષેની વિવિધ જાણકારીઓ માણી શકશો. આ એક એવી રચના છે જે એમેજોન કિંડલ પર ઘણાં જ ટુંક સમયમાં ઘણી જ પ્રચલિત બની હતી, 2020 માં એની 128 E-book વેચાઇ ચુકી હતી.. જેની કિંમત એમેજોન કિંડલ પર 250 રૂપિયા છે..જે આપને અહિંયા પ્રતિલિપી પર ફ્રિ માં છે.

* ઇબ્લીશ : ગ્રેટ ડિસોબેડીયન્સ ટુ ગોડ.

- જે 'શયતાન' ના જન્મથી લઇને અંતિમ પ્રયાણો સુધીની અહ્લાદક માહિતી સમજાવે છે.

* એલિયન અને બ્રહ્માંડ.

-કે જે હજુ હમણાં જ શરૂ થનારી નવી સાઇન્ટિફીક રચના છે. જેમાં એલિયનની શોધ વિષેની અવનવી માહીતીઓ દર્શાવાશે..

* જીવન જીવવાનાં સિદ્ધાંતો.

- તમારા જીવનના માર્મિક અર્થને સમજવા અને જીવનને સક્સેસ બનાવવા વિવિધ મહાત્માઓ, સંતો અને મહાન વ્યક્તિઓના સુત્રો દ્વારા માર્મિક જીવનની જડીબૂટીની શોધ કરાવતી રચના.

* આર્મિ હોસ્પિટલ.

-હોરર અને સસ્પેન્સનો એહસાસ કરાવતી એક નાનકડી નવલિકા.

* રક્તજાલ.

-એક હિન્દી નવલિકા કે જે એક સત્ય હકીકત ક્રાઇમ પર આધારિત છે.

* **What does it mean to be 'HANDSOME'**

- ડૉ. એ.પી.જે. અબ્દુલ કલામ સાહેબની જીવનશરણી અને જીવન સિદ્ધાંતો સમજાવતી એક અંગ્રેજી રચના.

તો હમણાં જ આ રચનાઓને પણ આપની લાયબ્રેરીમાં ઉમેરો..અને મનોરંજનનો એહસાસ કરો..

તમારો વ્હાલો નાચિજ લેખક..

ઇરફાન માંગરોલીયા.."ઉમ્મીદ"

CRIMINOLOGY IS SO MUCH CONCERNED WITH PUNISHMENT THAT IT TRIES TO UNDERSTAND THE CRIMINAL. RECOGNIZING HIM IS BEYOND ITS PURVIEW. ITS PRINCIPLE IS BASED ON THE FACT THAT ONE MOVES TOWARDS CRIME ONLY AFTER BEING OVERCOME BY THE SITUATION. FOR EXAMPLE, ECONOMIC OR MORAL TURPITUDE MAY ENCOURAGE ONE TO HIJACK ANOTHER'S PROPERTY. NEUROTICISM OR MENTAL IMBALANCE ALSO GIVES SHELTER TO CRIME. THEREFORE, BY USING SCIENTIFIC REMEDIES AND ADAPTING TO THE SITUATION, THE CRIMINAL SHOULD BE ABSOLVED OF THE CRIME. IN OTHER WORDS, THIS SCIENCE FAVORS "IMPROVEMENT" IN PLACE OF "PUNISHMENT". THE RECOGNITION OF THIS THEORY IS INCREASING IN AMERICA. IN INDIA OR ENGLAND, IT HAS HAD LITTLE EFFECT ON THE PUBLIC OR THE COURT.

Irfan Mangroliya
pirfan322@gmail.com

AVILABLE ON AMAZON KINDLE,FLIPKART AND GOOGLE PLAYBOOKS.